Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

KRAKAU.

Aus der k. k. Universitäts-Buchdruckerei.

1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1854.

Oddział Pierwszy.

W KRAKOWIE,

z Drukarni Ces. Król. Uniwersytetu.

1854.

Chronologisches Verzeichniß

der

Gesetze und Verordnungen,

welche in dem Jahrgange 1854

in der

Ersten Abtheilung

des

Landes-Regierungs-Blattes

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet aufgenommen erscheinen.

Spis chronologiczny

Ustaw i Rozporządzeń,

które w roku 1854

w Oddziale Piérwszym

DZIENNIKA RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Obrębu Zarządu Krakowskiego umieszczone, wyszły.

Data Ustawy, Patentu lub Rozporządzenia	Treść	Liczba Zeszytu	Liczba Ustawy i t. d.	Stronica
1854.				
25 Sierpn.	Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu, tyczące się postępowania w drodze celnéj z skórą meszynową powleczoną farbą grubą, żółtą lub czerwoną przy wprowadzeniu takowéj przez granicę od Turcyi do krajów Koronnych Węgier, Kroacyi i Slawonii, Serbii z Banatem Temeskim, Siedmiogrodu i Bukowiny	I	1	2
26 "	Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu, tyczące się zniesienia cła przechodowego od towarów, przesyłanych od jeziora Kostnickiego przez Forarlberg i Liechtenstein do Szwajcaryi lub w kierunku odwrotnym	I	2	2
28 "	Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia, obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych, z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza wojskowego, mocą którego ogłasza się Najwyższe Postanowienia, tyczące się oznaczenia płacy, klasy dyetalnéj, kategoryj i funkcyj radzców szkolnych	I	3	2
30 "	Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu, obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych, tyczące się postępowania stęplowego względem dokumentów legitymacyjnych potrzebnych dla fabrykantów, podróżnych, handlowych i przemysłowców, na zasadzie artykułu 18. traktatu handlowego i celnego z dnia 19 Lutego 1853	III	6	11
31 "	Rozrządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Finansów, którém ustanowione zostają raty wpłat na pożyczkę rozpisaną w skutek Najwyższego Patentu z dnia 26 Czerwca 1854, Nr. 158 Dziennika Praw Państwa . . .	II	4	6
31 "	Rozrządzenie Ministerstwa Finansów, w przedmiocie summy, przekazanéj z dochodów pożyczki w moc § 21 Rozrządzenia Ministeryów Spraw Wewnętrznych i Finansów z d. 5 Lipca 1854, Nr. 159 Dziennika Praw Państwa celem zniżenia długu Państwa u Banku narodowego zaciągnionego, aż do kwoty 80 milionów	II	5	8
2 Wrześ.	Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu, obowiązujące w Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, w Województwie Serbskiém, Banacie Temeskim i w Siedmiogrodzie, dla objaśnienia przepisów o likwidowaniu praw prywatnych do majątku skonfiskowanego skazanych przez Sądy wojenne	III	7	12
4 "	Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości, mocą którego oznacza się czas, w którym zaprowadzoném zostanie działanie Władz Sądowych czystych, tudzież ustaw z organizacyą sądową w związku będących w uksiążęconém Hrabstwie Gorycyi i Gradysce, w Margrabstwie Istryi i w mieście Tryeście wraz z Okręgiem jego	III	8	12
9 "	Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości, mające moc dla uksiążęconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski, Istryi i miasta Tryestu wraz z okręgiem jego, którém się objaśnia myśl wyrazów „dobra tabularne“ znajdujących się w §§. 14, lit. c., 50, 73, 78 i 84 normy jurysdykcyjnéj			

Datum des Gesetzes, Patentes oder der Verordnung	Inhalt	Nummer des Stückes	Nummer des Gesetzes rc.	Seite
1854				
29. Septem.	Verordnung des Justizministeriums, womit der Zeitpunkt der Wirksamkeit der reinen Justizbehörden und der mit der Justiz-Organisirung in Verbindung stehenden Gesetze in den Königreichen Kroazien und Slavonien festgesetzt wird .	VIII	29	43
29. »	Erlaß des Finanzministeriums, wirksam für alle Kronländer, über den Tag, von welchem die Verordnung über die Einführung von Stempelmarken in Wirksamkeit zu treten hat, und über die damit zusammenhängenden Anordnungen .	VIII	30	43
29. »	Kundmachung des Finanzministeriums, über die probeweise Einführung der Einrichtungen des Zollvereines bezüglich der Organisazion der Zollämter und Grenzwache im Kameralbezirke Innsbruck vom 31. Oktober 1854 angefangen .	X	39	51
1. Oktober	Verordnung des Ministers des Innern, die Aktivirung der Komitatsbehörden im Königreiche Kroazien und Slavonien betreffend	IX	31	46
1. »	Verordnung der Minister des Innern und der Justiz, die Aktivirung der rein politischen sowie der gemischten Bezirksämter im Königreiche Kroazien und Slavonien betreffend .	IX	32	46
1. »	Verordnung des Ministers des Innern, die Aktivirung der Kreisbehörden im Großfürstenthume Siebenbürgen betreffend	IX	33	46
1. »	Verordnung der Minister des Innern und der Justiz, die Aktivirung der Bezirksämter im Großfürstenthume Siebenbürgen betreffend	IX	34	46
1. »	Verordnung des Armee-Ober-Kommando, wodurch im Einverständnisse mit dem Justizministerium das Verfahren geregelt wird, welches von den Strafgerichten des Zivilstandes im Namen der zuständigen Militärbehörde in jenen Fällen zu beobachten ist, wenn beurlaubte Soldaten oder Reservemänner außer der Zeit der aktiven Dienstleistung sich einer strafbaren Handlung schuldig machen	X	40	51
2. »	Verordnung des Justizministeriums, giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze, zur Lösung der Zweifel über die gegenseitige Kompetenz der Gerichtshöfe erster Instanz und der städtisch-delegirten Bezirksgerichte (Stadtpräturen, städtisch-delegirte Gerichte) zur Ausübung der Personal- und Realgerichtsbarkeit	IX	35	46
2. »	Verordnung des Justizministeriums, über den Zeitpunkt der Aktivirung der reinen Justizbehörden erster Instanz und der Staatsanwaltschaft in den Herzogthümern Steiermark, Kärnthen und Krain, sowie über die Einführung der, mit der neuen Gerichtsorganisirung in Verbindung stehenden Gesetze	IX	36	47

Data Ustawy, Patentu lub rozporządzenia	Treść	Liczba Zeszytu	Liczba Ustawy i t. d.	Stronica
1854 19 Paźdź.	Okólne Rozporządzenie Nad-Komendy Wojsk, którém obwieszczonym zostaje uchwalony Najwyższém Postanowieniem z dnia 8 Października 1854 Statut o ostateczném usystemizowaniu stanu urzędników rachunkowych wojskowych tak przy wojsku i branszach, jak przy departamentach rachunkowych wojskowo-krajowych . . .	XVII	66	95
20 „	Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, co się tyczy nowego wydania farmakopei austryackiéj	XV	57	90
20 „	Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu, tyczące się postępowania urzędów celnych w przypadku znalezienia przedmiotów obrażających obyczajność	XV	58	90
20 „	Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu, tyczące się przeniesienia tymczasowego urzędu celnego Sebastiansberg do Komotau, i rozszerzenia upoważnień urzędu celnego w Reitzenhain	XV	59	91
24 „	Rozrządzenie Ministerstwa Finansów, o upoważnieniu C. K. urzędu celnego Soria i K. Sardyńskiego urzędu celnego Vigevano do wzajemnego przekazywania dóbr tranzytowych	XVI	60	93
25 „	Ogłoszenie Ministerstwa Skarbu, tyczące się przywrócenia powszechnego podatku konsumcyjnego w mieście Krakowie	XIV	55	82
26 „	Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, o wprowadzeniu w czynność władz obwodowych w Tyrolu i Vorarlbergu	XVI	61	93
26 „	Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, o wprowadzeniu w czynność urzędów powiatowych w Tyrolu i Vorarlbergu	XVI	62	93
26 „	Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu w przedmiocie przyszłego urządzenia prokuratoryi skarbowéj w Królestwie Węgierskiém	XX	73	123
27 „	Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, mające moc we wszystkich krajach koronnych, o przyjęciu poddanych Wielkiego Księstwa Heskiego do węzła poddaństwa Austryackiego	XVI	63	93
29 „	Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości, mocą którego ustanowionym zostaje początek działalności czystych władz sądowych i ustaw, w uksiążęconém hrabstwie Tyrolu i kraju Vorarlbergu z organizacyą sądową w związku będących .	XVI	64	93
29 „	Rozporządzenie Ministra Finansów, obowiązujące w Królestwie Lombardzko-Weneckiém, którém obwieszczone zostają niektóre modyfikacye taryf co się tyczy Dazio consumo murato i Dazio consumo forese	XVI	65	93
2 Listop.	Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia, obowiązujące w całym obrębie Państwa z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza Wojskowego, mocą którego ogłasza się prowizoryczne przepisy względem wykształcenia kandydatów do nauczycielstwa dla klas realnych niższych dwóch i trzechklasowych, połączonych ze szkołami głównemi	XXI	80	129

Datum des Gesetzes, Patentes oder der Verordnung	Inhalt	Nummer des Stückes	Nummer des Gesetzes rc.	Seite
1854				
3. Novemb.	Erlaß des Finanzministeriums im Einvernehmen mit dem Justizministerium, wirksam für Siebenbürgen, über die Gebührenbehandlung desjenigen Vermögensantheiles, welcher im Grunde des Sachsenrechtes von dem überlebenden Ehegatten angesprochen wird	XVII	67	111
4. »	Erlaß des Finanzministeriums, über die Versetzung des Nebenzollamtes Racsa von der zweiten in die erste Klasse . .	XVIII	68	113
4. »	Erlaß der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen, giltig für sämmtliche Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgrenze, über die Bestreitung des Aufwandes der Bezirks- und Stuhlrichter-Ämter und die Verrechnung des Verwaltungsaufwandes in Fällen, wo Behörden oder Ämter verschiedener Dienstzweige in einer gemeinsamen Örtlichkeit untergebracht sind .	XX	74	123
4. »	Verordnung des Ministers der Justiz und der Finanzen, dann der obersten Rechnungs-Kontrollsbehörde, mit der Instrukzion für die kassemäßige Behandlung des Waisen- und Kuranden-Vermögens bei den k. k. Steuerämtern in Ungarn, Kroazien, Slavonien, Siebenbürgen, der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate	XX	75	125
7. »	Kundmachung der Ministerien der Finanzen und des Handels, giltig für die im allgemeinen österreichischen Zollgebiete begriffenen Kronländer, betreffend mehrere Abänderungen und Berichtigungen des allgemeinen österreichischen Zolltarifes vom 5. Dezember 1853	XIX	71	115
8. »	Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz, des Armee-Ober-Kommando und der obersten Polizeibehörde, zur Erläuterung des Allerhöchsten Patentes vom 15. November 1850 und der Verordnung vom 14. Mai 1854 . .	XVIII	69	113
8. »	Verordnung des Finanzministeriums, wirksam für alle Kronländer, über den Gebrauch der Stempelmarken bei Ausstellung inländischer Wechsel	XVIII	70	113
8. »	Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten, giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches, Dalmazien und der Militärgrenze, über die Errichtung und den Betrieb von solchen Hütten- und Hammerwerken, zu denen die Berechtigung nicht schon durch die Bergwerksverleihung ertheilt wird, und den dießfälligen Einfluß der allgemeinen Gewerbsbehörden	XIX	72	120
13. »	Verordnung des Justizministeriums, wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze, über die Behandlung des hierlandes befindlichen beweglichen Nachlasses verstorbener Unterthanen des Königreiches beider Sizilien	XX	76	125
13. »	Verordnung des Justizministeriums, wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze, zur Erläuterung der Frage, in wiefern das Invaliden-Benefizium durch ein Verbrechen verloren gehe	XX	77	126

Spis Alfabetyczny

zawierający ustawy i rozporządzenia, które począwszy od 1 Września do 31 Grudnia 1854 dla zarządu obrębu Krakowskiego wydane i w piérwszym oddziale Dziennika Rządu Krajowego ogłoszone zostały. (Rok I. Zeszyt I. do XXIII. N. 1 do 89 *).

A.

Uwaga. Dla łatwiejszego rozpoznania, pod jakim Numerem i na któréj stronie poszukiwana ustawa lub dotyczące rozporządzenie w Dzienniku Rządu krajowego się znajduje, — umieszczono w końcu każdego extraktu, po wypuszczeniu liczby zeszytu, dwie tylko cyfry; z nich piérwsza, mająca przed sobą literę N. oznacza Numer porządkowy, zaś druga, mająca przed sobą S. oznacza liczbę strony.

B.

C.

D.

E.

H.

I.

K.

L.

M.

N.

O.

P.

S.

T.

U.

Z.

Alphabetisches Verzeichniß

der in dem Krakauer Verwaltungsgebiete vom 1. September bis 31. Dezember 1854 in der ersten Abtheilung des Landes-Regierungs-Blattes (I. Jahrgang, I bis XXIII. Stück, Nr. 1 bis 89) kundgemachten Gesetze und Verordnungen*).

A.

*) **Anmerkung.** Zur Erleichterung des Nachsuchens, unter welcher Nummer und Seitenzahl das Gesetz oder die betreffende Verordnung in dem Landes-Regierungs-Blatte zu finden ist, wurden bei jedem Schlagworte, mit Hinweglassung der Angabe des Stückes, blos zwei Zahlen angeführt, und um deren Unterschied leicht faßlich zu machen, bei der Gesetzesnummer der Buchstab N, dagegen bei der Seitenzahl der Buchstab S vorgesetzt.

B.

C.

(Das unter C nicht vorkommende, siehe unter K. und Z.)

D.

E.

G.

H.

J.

K.

L.

M.

N.

O.

P.

Q.

R.

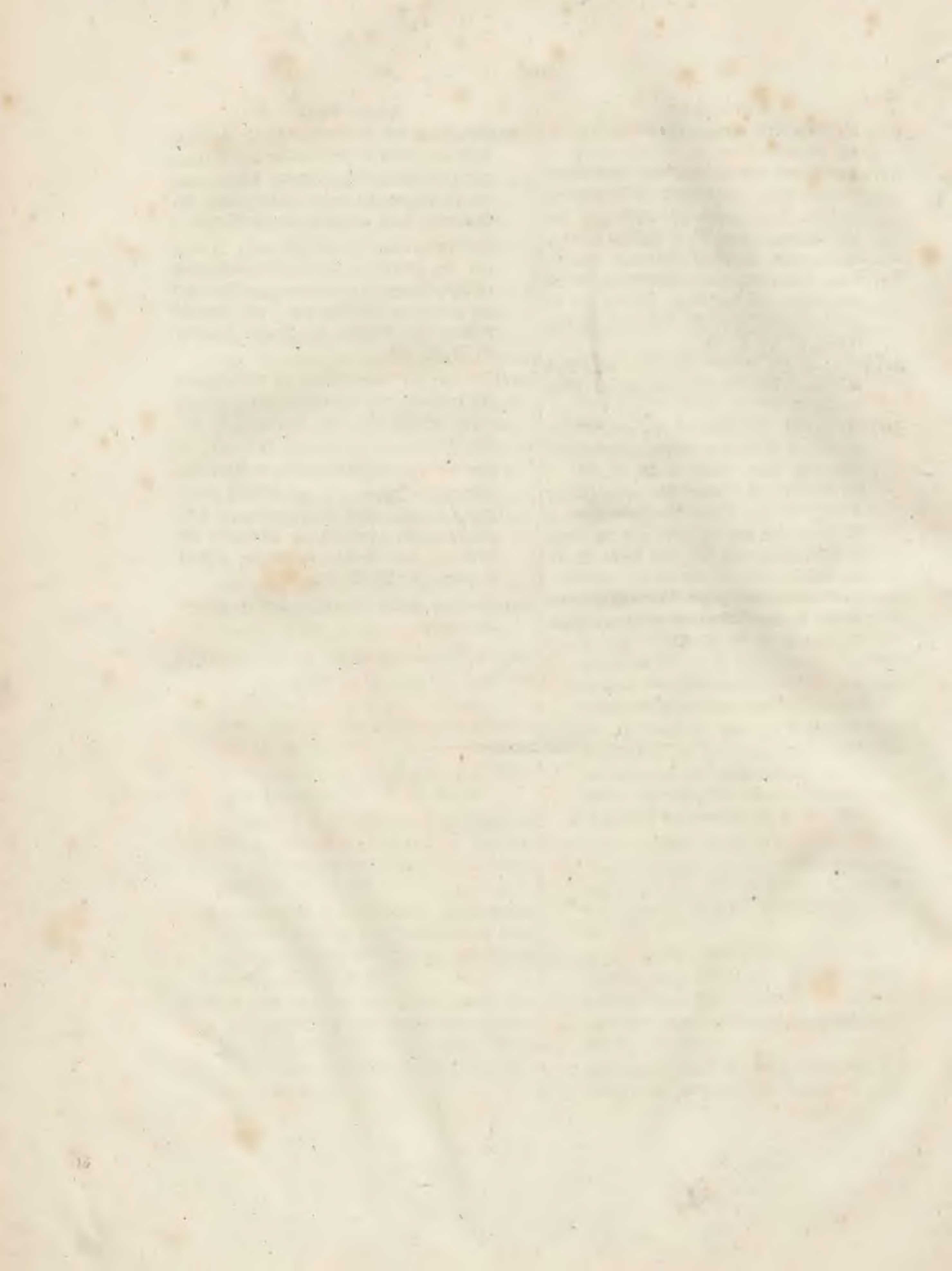
S.

U.

V.

W.

Z.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

I. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15 September 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt I.

Wydany i rozesłany dnia 15 Września 1854.

1.

Erlaß des Finanzministeriums vom 25. August 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXVI. Stück, Nr. 219, ausgegeben am 2. September 1854),

betreffend die Zollbehandlung des mit grober gelber oder rother Farbe roh übertünchten Meschinleders bei der Einfuhr über die Grenze gegen die Türkei, in die Kronländer Ungarn, Kroazien und Slavonien, Serbien mit dem Temeser Banate, Siebenbürgen und Bukowina.

Mit grober gelber oder rother Farbe roh übertünchtes Meschinleder unterliegt in der Einfuhr über die Grenze gegen die Türkei, in die Kronländer Ungarn, Kroazien und Slavonien, Serbien mit dem Temeser Banate, Siebenbürgen und Bukowina nach der Tarifs-Post 62, a) als gemeines Leder dem Einfuhrzolle von 7 fl. 30 kr. per Zentner netto.

Diese Bestimmung hat in Wirksamkeit zu treten, sobald sie den Zollämtern bekannt wird.

Baumgartner m. p.

2.

Erlaß des Finanzministeriums vom 26. August 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXVI. Stück, Nr. 220, ausgegeben am 2. September 1854),

betreffend die Aufhebung des Transito-Zolles von Waaren, welche vom Bodensee über Vorarlberg und Liechtenstein nach der Schweiz oder in umgekehrter Richtung versendet werden.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 18. August 1854 ist, und zwar vom 15. September 1854 angefangen, von Durchfuhrwaaren, welche aus einem österreichischen Bodensee-Hafen über Vorarlberg und Liechtenstein nach der Schweiz, oder in umgekehrter Richtung aus der Schweiz über einen österreichischen Bodensee-Hafen versendet werden, kein Durchfuhrzoll einzuheben.

Baumgartner m. p.

3.

Verordnung des Ministers für Kultus und Unterricht vom 28. August 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXVI. Stück, Nr. 221, ausgegeben am 2. September 1854),

wirksam für sämmtliche Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgrenze,

womit die Allerhöchsten Entschließungen über die Festsetzung der Gehalte und der Diätenklasse, der Kategorien und der Funkzionen der Schulräthe kundgemacht werden.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom

1.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 25 Sierpnia 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXVI., Nr. 219, wydana dnia 2 Września 1854),

tyczące się postępowania w drodze celnéj z skórą meszynową powleczoną farbą grubą, żółtą lub czerwoną przy wprowadzaniu takowéj przez granicę od Turcyi do krajów Koronnych Węgier, Kroacyi i Ślawonii, Serbii z Banatem Temeskim, Siedmiogrodu i Bukowiny.

Skóra meszynowa, powleczona farbą grubą, żółtą lub czerwoną, podlega gdy się ją wprowadza przez granicę od Turcyi do Krajów Koronnych Węgier, Kroacyi i Ślawonii, Serbii z Banatem Temeskim, Siedmiogrodu i Bukowiny stósownie do pozycyi taryfy 62 a) jako skóra prosta opłacie cła wchodowego w kwocie 7 ZłR. 30 kr. od cetnara netto.

Niniejszy przepis wejdzie w wykonanie, jak skoro dojdzie do wiadomości urzędów celnych.

Baumgartner m. p.

2.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 26 Sierpnia 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXVI., Nr. 220, wydana dnia 2 Września 1854),

tyczące się zniesienia cła przechodowego od towarów, przesyłanych od jeziora Kostnickiego przez Forarlberg i Liechtenstein do Szwajcaryi lub w kierunku odwrotnym.

W skutku Najwyższego Postanowienia z dnia 18 Sierpnia 1854 nie będzie się pobierać zacząwszy od 15 Września 1854, cła przechodowego od towarów, przesyłanych z portu austryackiego jeziora Kostnickiego przez Forarlberg i Liechtenstein do Szwajcaryi lub w kierunku odwrotnym z Szwajcaryi przez port austryacki w jeziorze Kostnickiém.

Baumgartner m. p.

3.

Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 28 Sierpnia 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXVI., Nr. 221, wydana dnia 2 Września 1854),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych, z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza wojskowego,

mocą którego ogłasza się Najwyższe postanowienia, tyczące się oznaczenia płacy, klasy dyetalnéj, kategoryj i funkcyj radzców szkolnych.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył Najwyższém Postanowieniem z dnia 10

10. November 1852 den ferneren Bestand der Gymnasial- und Volksschulen-Inspektoren als Organe der neu zu gestaltenden politischen Länderstellen, und nachdem inzwischen die Organisirung dieser Behörden erfolgt ist, mit Allerhöchsten Entschließungen vom 15. und 28. Juli 1854 nähere Bestimmungen über die Gehalte und die Diätenklasse, die Kategorien und die Funkzionen der Schulräthe festzusetzen geruht.

Auf Grundlage dieser Allerhöchsten Entschließungen wird Nachstehendes angeordnet:

Titel, Rang und Gehalt der Schulräthe.

§. 1.

Die Gymnasial- und Volksschulen-Inspektoren haben den Titel »k. k. Schulräthe«, den Rang als jüngste Räthe der Landesstelle, welcher sie zugetheilt sind, und werden in die siebente Diätenklasse eingereiht. Sie bilden einen Konkretalstatus mit der gleichen Besoldungs-Abtheilung von sechzehnhundert Gulden und achtzehnhundert Gulden und mit dem Vorrückungsrechte nach den darüber im Allgemeinen bestehenden Vorschriften. Die Schulräthe in Wien beziehen überdieß ein Quartiergeld von je dreihundert Gulden jährlich, und jene in Triest ein solches mit jährlichen Einhundert Gulden.

Kategorien der Schulräthe.

§. 2.

Mit Rücksicht auf die verschiedenen Schulen und die Bedürfnisse der einzelnen Kronländer wirken die Schulräthe entweder als Gymnasial- oder als Volksschulen-Inspektoren oder sie vereinigen die Funkzionen beider. Auch erhalten sie nach Umständen die Bestimmung, die Schulen eines benachbarten Kronlandes oder Verwaltungsgebietes regelmäßig zu inspiziren, und die bezügliche Landesstelle in der Beaufsichtigung und Leitung der Schulen instrukzionsmäßig zu unterstützen.

§. 3.

Die Inspizirung der Realschulen wird vor der Hand und in so lange, als nicht gesteigerte Bedürfnisse andere Maßnahmen erheischen, je nach der individuellen Eignung entweder einem Gymnasial- oder einem Volksschulen-Inspektor übertragen

§. 4.

Der jedem Schulrathe anzuweisende Inspekzionskreis, sowie die Gattung der von ihm zu inspizirenden Schulen, wird in jedem Ernennungsfalle bestimmt werden.

Amtswirksamkeit und Stellung der Schulräthe.

§. 5.

Die Funkzionen und die Stellung der Schulräthe erhalten durch folgende allgemeine Bestimmungen, deren Ausführung durch genauere Instrukzionen geregelt werden wird, ihre Begrenzung:

a) Die Schulräthe sind zunächst inspizirende Organe der politischen Landesstelle. Sie haben über Anordnung des Landes-Chefs Bereisungen des Landes vor-

Listopada 1852 utrzymać nadal inspektorów szkół gimnazyalnych i szkółek dla ludu, jako organa Rządów Krajowych, nowo uorganizować się mających, i oraz, gdy tymczasem nastąpiła organizacya tychże władz, Najwyższemi Postanowieniami z dnia 15 i 28 Lipca 1854 wydać bliższe przepisy tyczące się płacy, klasy dyetalnéj kategoryj i funkcyj radzców szkolnych.

Na zasadzie wyż wspomnionych Najwyższych Postanowień rozporządza się, co następuje:

Tytuł, ranga i płaca radzców szkolnych.

§. 1.

Inspektorowie szkół gimnazyalnych i szkółek dla ludu mają tytuł C. K. radzców szkolnych, rangę najmłodszych radzców tych Rządów krajowych, którym są przydzieleni, i umieszczeni są w siódméj klasie dyetalnéj. Stanowią jeden stan konkretalny z równym oddziałem płacy tysiąca sześciuset i tysiąca ośmiuset Złotych Reńskich i mają prawo posuwania się wyżéj stósownie do ogólnych w téj mierze przepisów. Radzcy szkolni w Wiédniu pobierają oprócz tego na mieszkanie po trzysta Złotych Reńskich w Tryeście zaś po sto Złotych Reńskich rocznie.

Kategorye Radzców Szkolnych.

§. 2.

Ze względu na rozmaitość szkół i potrzeby szczegółowych Krajów Koronnych radzcy szkolni będą czynnymi albo jako inspektorowie szkół gimnazyalnych, albo téż szkółek dla ludu, lub łączyć będą w sobie funkcye obydwóch. Według okoliczności otrzymają polecenie wizytowania regularnie szkół sąsiedniego kraju koronnego, lub obrębu administracyjnego, i dodawania pomocy Rządowi Krajowemu w dozorze i kierunku szkół, stósownie do instrukcyi.

§. 3.

Inspekcya szkół realnych poleconą będzie według zdatności osobistéj Inspektorowi albo szkół gimnazyalnych albo szkółek dla ludu, lecz tylko tymczasowo, i dopóki większe potrzeby nie będą wymagać innych rozporządzeń.

§. 4.

Zakres inspekcyi, przydzielony każdemu radzcy szkolnemu, tudzież rodzaj szkół, które ma wizytować, oznaczonym będzie w każdym pojedynczym przypadku nominacyi.

Zakres czynności i stanowiska Radzców Szkolnych.

§. 5.

Funkcye i stanowisko radzców szkolnych ograniczone będą następującemi przepisami ogółowemi, których przeprowadzenie uregulowaném zostanie w dokładniejszych instrukcyach.

a) Radzcy szkolni są najpierwéj organami dozorującemi Rządu Krajowego politycznego. Z polecenia Naczelnika Kraju winni są odbywać podróże po kraju,

zunehmen, um den jeweiligen Zustand der ihrer Aufsicht anvertrauten Schulen nach allen Beziehungen zu erforschen, und auf deren Förderung nach Maßgabe ihrer Instrukzion persönlich einzuwirken. Der Landes-Chef hat seine Sorge darauf zu richten, daß diese Bereisungen regelmäßig und außerdem, so oft es als entsprechend oder nothwendig erkannt wird, stattfinden.

Die Reise, sowie die nach jedem Schuljahre zu erstattenden Hauptberichte sind dem Landes-Chef und durch diesen dem Unterrichtsminister mit den sich ergebenden der Berathung der Landesstelle zu unterziehenden Bemerkungen und Anträgen vorzulegen.

b) Nebst den Bereisungen und den Berichten über dieselben liegt den Schulräthen ob, jene Geschäftsstücke zu bearbeiten, welche ganz eigentlich wissenschaftliche, didaktische und pädagogische Angelegenheiten betreffen. Es können ihnen aber auch nach dem Ermessen des Landes-Chefs solche Geschäfte zur Bearbeitung übertragen werden, welche wegen des Zusammenhanges der inneren Schul-Angelegenheiten mit den äußeren sowohl die einen als auch die anderen berühren. Lediglich administrative Geschäftsstücke sind dem betreffenden Schulrathe zur Einsicht nach ihrer Erledigung oder nach Umständen, wenn nämlich eine Begutachtung des Schulrathes als zweckmäßig sich herausstellt, vor der Erledigung zur Meinungs-Aeußerung mitzutheilen.

c) Der Unterrichts-Referent hat von allen Arbeiten der Schulräthe nicht nur Einsicht zu nehmen, sondern es steht ihm auch zu, diesen Arbeiten seine eigenen Bemerkungen vor der Approbazion beizufügen.

In didaktisch-pädagogischen Angelegenheiten soll jedoch gegen die Ansicht des Schulrathes nicht vorgegangen werden, ohne die Entscheidung des Ministeriums eingeholt zu haben, es sei denn, daß Gefahr am Verzuge wäre, in welchem Falle der Landes-Chef nach eigenem Ermessen zu verfügen, das Verfügte jedoch sogleich dem Ministerium anzuzeigen hat.

d) Die Länder-Chefs sind ermächtiget, die Schulräthe den Rathssitzungen zum Vortrage ihrer Arbeiten, oder zur Aufklärung beizuziehen, wobei denselben eine berathende Stimme zusteht.

e) Die schriftlich niedergelegten Ansichten der Schulräthe sind in den Akten oder in den zu erstattenden Berichten ersichtlich zu machen.

f) Die Funkzionen derjenigen Schulräthe, welche auch die Landesstelle eines zweiten oder dritten Kronlandes in der Leitung der Schulen zu unterstützen haben, beschränken sich hinsichtlich dieser Landesstelle auf die Bereisungen und auf die Erstattung von Gutachten über diejenigen Geschäfts-Angelegenheiten, welche die Beurtheilung eines sachverständigen Schulmannes erfordern, oder über welche der Landes-Chef die Meinung des Schulrathes einzuholen sich veranlaßt sieht.

Thun m. p.

ażeby zbadać stan szkół dozorowi ich poleconych we wszystkich kierunkach, i wpływać osobiście na ich podniesienie w miarę instrukcyj swoich. Naczelnik Kraju winien mieć staranie o to, żeby te podróże odbywały się regularnie i oprócz tego ilekroć to za stósowne i potrzebne uzna.

Relacye podróży, równie jak relacye główne po każdym roku szkolnym składane być mające, przedłożyć należy Naczelnikowi Kraju, a przez tego Ministrowi Oświecenia, wraz z uwagami i wnioskami, które poddane być powinny pod naradę Rządu Krajowego.

b) Oprócz podróży i czynienia relacyi o takowych, jest jeszcze obowiązkiem radzców szkolnych wypracowywać te szczegółowe sprawy, które się najwłaściwiéj tyczą przedmiotów umiejętnych, dydaktycznych i pedagogicznych. Naczelnik Kraju może wszakże oddać im do wypracowania takie jeszcze sprawy, które z powodu związku spraw szkolnych wewnętrznych z zewnętrznemi dotykają tak jednych jako téż drugich. Sprawy czysto administracyjne należy udzielać właściwemu radzcy szkolnemu po ich rozwiązaniu do przejrzenia, lub téż według okoliczności, przed ich rozwiązaniem, aby wyjawił w tym przedmiocie opinią swoją, jeżeli to się stósownem wydaje.

c) Referent naukowy winien nie tylko przeglądać wszelkie prace radzców szkolnych, lecz może także do tych prac przed aprobacyą dodać uwagi swoje własne.

Jednakże w sprawach dydaktyczno-pedagogicznych nie należy nic przedsiębrać przeciw zdaniu radzcy szkolnego nie zyskawszy wprzód rozstrzygnienia Ministerstwa; chyba że zwłoka byłaby niebezpieczna; w którym to przypadku Naczelnik Kraju według swego zdania postąpić, lecz o tém co zarządził, natychmiast Ministerstwu relacye uczynić powinien.

d) Naczelnicy Kraju mają upoważnienie przypuszczać radzców szkolnych do posiedzeń radnych, aby czynili przedstawienia swoje lub udzielali wyjaśnień, przy czém mają głos doradczy.

e) Zdania radzców szkolnych złożone na piśmie, należy uczynić widocznemi w aktach lub w relacyach czynić się mających.

f) Funkcye tych radzców szkolnych, którzy co do kierownictwa Szkół winni są dodawać swéj pomocy Rządowi Krajowemu drugiego lub trzeciego Kraju Koronnego, ograniczać się będą co do tegoż Rządu Krajowego, na odbywaniu podróży, i na czynieniu sprawozdania nad takiemi czynnościami, które wymagają ocenienia biegłego w rzeczach szkolnych męża, lub względem których Naczelnik Kraju widzi się spowodowanym wysłuchać zdania radzcy szkolnego.

Thun m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

II. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. September 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt II.

Wydany i rozesłany dnia 16 Września 1854.

4.

Erlaß der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 31. August 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXVII. Stück, Nr. 222, ausgegeben am 3. September 1854),

wodurch die Einzahlungsraten auf das mit dem Allerhöchsten Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichs-Gesetz-Blattes, angeordnete Anlehen festgesetzt werden.

Da die bisher zur Kenntniß der Ministerien gelangten Einzeichnungen auf das mit dem Allerhöchsten Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichs-Gesetz-Blattes, aufgelegte Anlehen die Summe von 450 Millionen übersteigen, so wird nach den Bestimmungen unter 4. des gedachten Allerhöchsten Patentes und nach §. 16 des Erlasses der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 5. Juli 1854, Nr. 159 des Reichs-Gesetz-Blattes, die Einzahlung auf fünf Jahre in der Art vertheilt, daß

im ersten	Jahre	10	Einzahlungsraten	zu	2½	fl. jede
„ zweiten	„	10	„	„	2½	„ „
„ dritten	„	10	„	„	2	„ „
„ vierten	„	10	„	„	1½	„ „
„ fünften	„	10	„	„	1	„ „

für jede hundert Gulden des subskribirten Nominalbetrages in von einander gleich nahe abstehenden Terminen zu entrichten sind.

Die Verfalstermine der Einzahlungsraten sind aus der Beilage zu entnehmen. Diejenigen Subskribenten, welche die Kauzion in Barem erlegt haben, erhalten die auf die Kauzion entfallenden Schuldverschreibungen bei Bezahlung der fünf und vierzigsten Rate, welche für sie die letzte ist.

Freiherr von Bach m. p. Ritter von Baumgartner m. p.

Beilage zu Nr. 4.

Einzahlungsraten

auf das mit Allerhöchstem Patente vom 26. Juni 1854 angeordnete Anlehen:

erste	Rate am	30. September	1854	mit	. . 2½	fl.
zweite	„ „	6. November	„	„	. . 2½	„
dritte	„ „	12. Dezember	„	„	. . 2½	„
vierte	„ „	18. Jänner	1855	„	. . 2½	„
fünfte	„ „	24. Februar	„	„	. . 2½	„

4.

Rozrządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Finansów z dnia 31 Sierpnia 1854,

(Dziennik praw Państwa, Część LXXVII., Nr. 222, wydana dnia 3 Września 1854),

którém ustanowione zostają raty wpłat na pożyczkę rozpisaną w skutek Najwyższego Patentu z dnia 26 Czerwca 1854, Nr. 158 Dziennika praw Państwa.

Ponieważ subskrypcye, doszłe dotąd do wiadomości Ministeryów, na pożyczkę Najwyższym Patentem z dnia 26 Czerwca 1854, Nr. 158 Dziennika praw Państwa rozpisaną, przenoszą summę 450 milionów, przeto stósownie do postanowień pod 4. rzeczonego Najwyższego Patentu, tudzież wedle §. 16 rozrządzenia Ministeryów Spraw Wewnętrznych i Finansów z dnia 5 Lipca 1854, Nr. 159 Dziennika praw Państwa, rozkłada się wpłaty na lat pięć w ten sposób, iż na każde sto Złotych Reńskich kwoty nominalnéj subskrybowanéj spłacone być winny w terminach równostępnych

w piérwszym	roku	10	rat	wpłatnych	każda po	$2\frac{1}{2}$ ZłR.
„ drugim	„	10	„	„	„ „	$2\frac{1}{2}$ „
„ trzecim	„	10	„	„	„ „	2 „
„ czwartym	„	10	„	„	„ „	$1\frac{1}{2}$ „
„ piątym	„	10	„	„	„ „	1 „

Termina, w których raty są płatne, wykazuje załączenie. Subskrybenci, którzy kaucyę w gotówce złożyli, otrzymają zapisy długu Stanu, na kaucyę przypadające, przy spłaceniu raty czterdziestéj piątéj, dla nich ostatniéj.

Baron de ***Bach*** m. p. Kawaler de ***Baumgartner*** m. p.

Załączenie do Nru 4.

RATY WPŁAT

na pożyczkę rozpisaną Najwyższym Patentem z dnia 26 Czerwca 1854.

piérwsza	rata	przypada	na dniu	30 Września	1854	w kwocie	ZłR.	$2\frac{1}{2}$
druga	„	„	„ „	6 Listopada	„	„	„ „	$2\frac{1}{2}$
trzecia	„	„	„ „	12 Grudnia	„	„	„ „	$2\frac{1}{2}$
czwarta	„	„	„ „	18 Stycznia	1855	„	„ „	$2\frac{1}{2}$
piąta	„	„	„ „	24 Lutego	„	„	„ „	$2\frac{1}{2}$

sechste	Rate am	30.	März	1855	mit . .	2½ fl.
siebente	„ „	6.	Mai	„	„ . .	2½ „
achte	„ „	12.	Juni	„	„ . .	2½ „
neunte	„ „	18.	Juli	„	„ . .	2½ „
zehnte	„ „	24.	August	„	„ . .	2½ „

von jedem Hundert des eingezeichneten Nominalbetrages;

eilfte	Rate am	30.	September	1855	mit . .	2½ fl.
zwölfte	„ „	6.	November	„	„ . .	2½ „
dreizehnte	„ „	12.	Dezember	„	„ . .	2½ „
vierzehnte	„ „	18.	Jänner	1856	„ . .	2½ „
fünfzehnte	„ „	24.	Februar	„	„ . .	2½ „
sechzehnte	„ „	30.	März	„	„ . .	2½ „
siebenzehnte	„ „	6.	Mai	„	„ . .	2½ „
achtzehnte	„ „	12.	Juni	„	„ . .	2½ „
neunzehnte	„ „	18.	Juli	„	„ . .	2½ „
zwanzigste	„ „	24.	August	„	„ . .	2½ „

von jedem Hundert des eingezeichneten Nominalbetrages;

ein und zwanzigste	Rate am	30.	September	1856	mit . . .	2 fl.
zwei und zwanzigste	„ „	6.	November	„	„ . . .	2 „
drei und zwanzigste	„ „	12.	Dezember	„	„ . . .	2 „
vier und zwanzigste	„ „	18.	Jänner	1857	„ . . .	2 „
fünf und zwanzigste	„ „	24.	Februar	„	„ . . .	2 „
sechs und zwanzigste	„ „	30.	März	„	„ . . .	2 „
sieben und zwanzigste	„ „	6.	Mai	„	„ . . .	2 „
acht und zwanzigste	„ „	12.	Juni	„	„ . . .	2 „
neun und zwanzigste	„ „	18.	Juli	„	„ . . .	2 „
dreißigste	„ „	24.	August	„	„ . . .	2 „

von jedem Hundert des eingezeichneten Nominalbetrages;

ein und dreißigste	Rate am	30.	September	1857	mit	1½ fl.
zwei und dreißigste	„ „	6.	November	„	„	1½ „
drei und dreißigste	„ „	12.	Dezember	„	„	1½ „
vier und dreißigste	„ „	18.	Jänner	1858	„	1½ „
fünf und dreißigste	„ „	24.	Februar	„	„	1½ „
sechs und dreißigste	„ „	30.	März	„	„	1½ „
sieben und dreißigste	„ „	6.	Mai	„	„	1½ „
acht und dreißigste	„ „	12.	Juni	„	„	1½ „
neun und dreißigste	„ „	18.	Juli	„	„	1½ „
vierzigste	„ „	24.	August	„	„	1½ „

von jedem Hundert des eingezeichneten Nominalbetrages;

szósta rata przypada na dniu 30 Marca 1855 w kwocie ZłR. 2½
siódma „ „ „ „ 6 Maja „ „ „ „ 2½
ósma „ „ „ „ 12 Czerwca „ „ „ „ 2½
dziewiąta „ „ „ „ 18 Lipca „ „ „ „ 2½
dziesiąta „ „ „ „ 24 Sierpnia „ „ „ „ 2½

od każdego sta summy nominalnéj subskrybowanéj;

jedénasta rata na dniu 30 Września 1855 w kwocie ZłR. 2½
dwunasta „ „ „ 6 Listopada „ „ „ „ 2½
trzynasta „ „ „ 12 Grudnia „ „ „ „ 2½
czternasta „ „ „ 18 Stycznia 1856 „ „ „ 2½
piętnasta „ „ „ 24 Lutego „ „ „ „ 2½
szesnasta „ „ „ 30 Marca „ „ „ „ 2½
siedmnasta „ „ „ 6 Maja „ „ „ „ 2½
ośmnasta „ „ „ 12 Czerwca „ „ „ „ 2½
dziewiętnasta „ „ „ 18 Lipca „ „ „ „ 2½
dwudziesta „ „ „ 24 Sierpnia „ „ „ „ 2½

od każdego sta summy nominalnéj subskrybowanéj;

dwudziesta piérwsza rata na dniu 30 Września 1856 w kwocie ZłR. 2
dwudziesta druga „ „ „ 6 Listopada „ „ „ 2
dwudziesta trzecia „ „ „ 12 Grudnia „ „ „ „ 2
dwudziesta czwarta „ „ „ 18 Stycznia 1857 „ „ „ 2
dwudziesta piąta „ „ „ 24 Lutego „ „ „ „ 2
dwudziesta szósta „ „ 30 Marca „ „ „ „ 2
dwudziesta siódma „ „ „ 6 Maja „ „ „ „ 2
dwudziesta ósma „ „ „ 12 Czerwca „ „ „ „ 2
dwudziesta dziewiąta „ „ „ 18 Lipca „ „ „ „ 2
trzydziesta „ „ „ 24 Sierpnia „ „ „ „ 2

od każdego sta summy nominalnéj subskrybowanéj;

trzydziesta piérwsza rata przypada na dniu 30 Września 1857 w kwocie ZłR. 1½
trzydziesta druga „ „ „ „ 6 Listopada „ „ „ „ 1½
trzydziesta trzecia „ „ „ „ 12 Grudnia „ „ „ „ 1½
trzydziesta czwarta „ „ „ „ 18 Stycznia 1858 „ „ „ 1½
trzydziesta piąta „ „ „ „ 24 Lutego „ „ „ „ 1½
trzydziesta szósta „ „ „ „ 30 Marca „ „ „ „ 1½
trzydziesta siódma „ „ „ „ 6 Maja „ „ „ „ 1½
trzydziesta ósma „ „ „ „ 12 Czerwca „ „ „ „ 1½
trzydziesta dziewiąta „ „ „ „ 18 Lipca „ „ „ „ 1½
czterdziesta „ „ „ „ 24 Sierpnia „ „ „ „ 1½

od każdego sta summy nominalnéj zapisanéj;

ein und vierzigste	Rate	am	30.	September	1858	mit	. . . . . 1 fl.
zwei und vierzigste	„	„	6.	November	„	„	. . . . . 1 „
drei und vierzigste	„	„	12.	Dezember	„	„	. . . . . 1 „
vier und vierzigste	„	„	18.	Jänner	1859	„	. . . . . 1 „
fünf und vierzigste	„	„	24.	Februar	„	„	. . . . . 1 „
sechs und vierzigste	„	„	30.	März	„	„	. . . . . 1 „
sieben und vierzigste	„	„	6.	Mai	„	„	. . . . . 1 „
acht und vierzigste	„	„	12.	Juni	„	„	. . . . . 1 „
neun und vierzigste	„	„	18.	Juli	„	„	. . . . . 1 „
fünfzigste	„	„	24.	August	„	„	. . . . . 1 „

von jedem Hundert des eingezeichneten Nominalbetrages.

5.

Erlaß des Finanzministeriums vom 31. August 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXVII. Stück, Nr. 223, ausgegeben am 3. September 1854),

in Betreff der laut §. 21 des Erlasses der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 5. Juli 1854, Nr. 159 des Reichs-Gesetz-Blattes, zur Herabminderung der Schuld des Staates an die Nazionalbank bis zum Betrage von 80 Millionen, aus den Erträgnissen des Anlehens überwiesenen Summe.

In Durchführung des §. 21 des Erlasses der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 5. Juli 1854, Nr. 159 des Reichs-Gesetz-Blattes, wird verfügt.

§. 1.

Die gesammte Schuld des Staates an die ausschl. privilegirte österreichische Nazionalbank ist bis zum 24. August 1858 auf 80 Millionen herabzumindern.

§. 2.

Nach den über die älteste Schuld des Staates an die Nazionalbank bestehenden Verträgen werden derselben in dem Zeitraume bis zum 24. August 1858 an Tilgungsraten auf diese Schuld die Summe von . . . . . . 13,629.334 fl.
und zufolge des Uibereinkommens vom 23. Februar 1854 aus
den Erträgnissen der Zölle . . . . 40,000.000 fl.
im Ganzen . 53,629.334 fl.

zufließen.

Da die gesammte Schuld des Staates an die Bank, mit Inbegriff der Haftungsschuld für das von der Bank eingelöste und noch von ihr einzulösende Staatspapiergeld, 268 Millionen Gulden beträgt, so ist zu deren Herabminderung

czterdziesta pierwsza rata przypada na dniu	30	Września	1858	w kwocie	ZłR.	1.
czterdziesta druga	„ „ „	6	Listopada	„	„	„	1.
czterdziesta trzecia	„ „ „	12	Grudnia	„	„	„	1.
czterdziesta czwarta	„ „ „	18	Stycznia	1859	„	„	1.
czterdziesta piąta	„ „ „	24	Lutego	„	„	„	1.
czterdziesta szósta	„ „ „	30	Marca	„	„	„	1.
czterdziesta siódma	„ „ „	6	Maja	„	„	„	1.
czterdziesta ósma	„ „ „	12	Czerwca	„	„	„	1.
czterdziesta dziewiąta	„ „ „	18	Lipca	„	„	„	1.
pięćdziesiąta	„ „ „	24	Sierpnia	„	„	„	1.

od każdego sta summy nominalnéj subskrybowanéj.

5.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 31 Sierpnia 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXVII., Nr. 223, wydana dnia 3 Września 1854,

w przedmiocie summy, przekazanéj z dochodów pożyczki w moc §. 21. Rozrządzenia Ministeryów Spraw Wewnętrznych i Finansów z dnia 5 Lipca 1854, Nr. 159 Dziennika Praw Państwa celem zniżenia długu Państwa u Banku narodowego zaciągnionego, aż do kwoty 80 milionów.

Końcem przeprowadzenia §. 21. rozrządzenia Ministeryów Spraw Wewnętrznych i Finansów z dnia 5 Lipca 1854, Nr. 159 Dziennika Praw Państwa, rozrządza się niniejszém:

§. 1.

Cały dług Państwa, zaciągniony u Banku narodowego austryackiego wyłącznie uprzywilejowanego zniżonym będzie aż do 24 Sierpnia 1858 do summy 80 milionów.

§. 2.

Wedle traktatów, istniejących w przedmiocie najdawniejszego długu Państwa, u Banku narodowego zaciągnionego, wpłynąć mają do niego w ciągu czasu aż do 24 Sierpnia 1858 w ratach amortyzacyjnych na ten dług summa ZłR. 13,629.334
tudzież w skutek konwencyi z dnia 23 Lutego 1854 z dochodów celnych summa . . . . ZłR. 40,000.000
razem ZłR. 53,629.334

Ponieważ cały dług Państwa do Banku, włącznie długu ciążącego za pieniądze papiérowe rządowe, przez bank ściągnione i ściągnąć się jeszcze mające,

auf	80,000.000 fl.
außer obigen	53,629.334 fl.
noch in runder Zahl die Summe von	134,500.000 fl.

erforderlich.

§. 3.

Zur Abzahlung dieser Summe von 134,500.000 fl. werden von den Erträgnissen des mit dem Allerhöchsten Patente vom 26. Juni 1854 angeordneten Anlehens der Nazionalbank überwiesen:

1. die Erträgnisse aller Subskripzionen bei der Nazionalbank in Wien und bei ihren Filialen in den Kronländern, in runder Zahl	52,000.000 fl.
2. die Erträgnisse der Subskripzionen bei allen Staatskassen in Oesterreich ob der Enns, in runder Zahl	16,500.000 fl.
3. desgleichen in Böhmen	53,000.000 fl.
4. desgleichen in Mähren	29,000.000 fl.
5. desgleichen in dem Pesth-Ofner Verwaltungsgebiete Ungarns	22,000.000 fl.
	172,500.000 fl.
Mit Ausnahme der in obigen Kronländern durch die Staatsbeamten unter den diesen bewilligten Begünstigungen subskribirten Beträge, welche in runder Zahl angenommen werden mit . . .	4,500.000 fl.
	168,000.000 fl.

§. 4.

Die zu den der Nazionalbank überwiesenen Subskripzionen im Nominalbetrage von 168 Millionen Gulden gehörenden Schuldverschreibungen, auf welche bis zum 24. August 1858 mindestens 85 Perzent des Emissionspreises, folglich in runder Zahl 142,800.000 fl. einzufließen haben, werden im Laufe des Monates Oktober 1854 der Nazionalbank zur Vermittlung an die Subskribenten in Gemäßheit der Anlehensbedingungen übergeben.

§. 5.

Sobald der Betrag von 134,500.000 fl. aus den überwiesenen Subskripzionen beglichen ist, wird der sich aus den Einzahlungen auf diese Subskripzionen ergebende Ueberschuß von der Bank an die Finanzverwaltung abgeführt.

§. 6.

Die Bank wird verhalten, an einem durch das Finanzministerium nach Einvernehmen der Bankdirekzion zu bestimmenden möglichst frühen Termine, innerhalb des Zeitraumes der vorbenannten Rückzahlungen, die Einlösung ihrer Noten mit Metallmünze wieder aufzunehmen.

Baumgartner m. p.

wynosi 268 milionów, przeto do zniżenia jego do	ZłR.	80,000.000
potrzebna jest oprócz powyższych	ZłR.	53,629.334
jeszcze summa w liczbie okrągłéj	ZłR.	134,500.000

§. 3.

Do spłacenia téjże summy 134,500.000 ZłR. przekazuje się Bankowi narodowemu z dochodów pożyczki, zarządzonéj Najwyższym Patentem z dnia 26 Czerwca 1854:

1. dochody z wszystkich subskrypcyj, zgłoszonych do Banku narodowego w Wiedniu i do filiałów onegoż w Krajach koronnych w okrągłéj liczbie	52,000.000 ZłR.
2. dochody z subskrypcyj we wszystkich kassach rządowych w Austryi powyżéj Ensy w okrągłéj liczbie . . .	16,500.000 ZłR.
3. takoweż w Czechach	53,000.000 ZłR.
4. takoweż w Morawii	29,000.000 ZłR.
5. takoweż w okręgu administracyjnym Węgierskim Peszt-Buda	22,000.000 ZłR.
	172,500.000 ZłR.
Z wyjątkiem kwot, subskrybowanych w powyższych krajach koronnych przez urzędników rządowych pod uwzględnieniami im przyznanemi, podając je tu w okrągłéj liczbie . .	4,500.000 ZłR.
	168,000.000 ZłR.

§. 4.

Zapisy długu stanu, należące do subskrypcyj, przekazanych Bankowi narodowemu w kwocie nominalnéj 168 milionów Złotych Reńskich, na które do dnia 24 Sierpnia 1858 wpłynąć ma najmniéj 85 procent ceny emisyjnéj, przeto w liczbie okrągłéj 142,800.000 ZłR. wydane będą Bankowi narodowemu w ciągu miesiąca Października 1854, dla wręczenia ich subskrybentom stósownie do warunków pożyczki.

§. 5.

Skoro kwota 134,500.000 ZłR. pokrytą zostanie z subskrypcyj przekazanych, odwiezie Bank zwyżkę wypadającą z wpłat na subskrypcye wspomnione do administracyi skarbu.

§. 6.

Bank narodowy zobowiązanym będzie w terminie jak najrychlejszym, za porozumieniem Dyrekcyi banku przez Ministeryum Finansów oznaczyć się mającym, w ciągu odpłat wyż rzeczonych, przedsięwziąść na nowo wymianę not swoich na monetę metalową.

Baumgartner m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

III. Stück.

Ausgegeben und versendet am 21. September 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt III.

Wydany i rozesłany dnia 21 Września 1854.

6.

Erlaß des Finanzministeriums vom 30. August 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXVIII. Stück, Nr. 224, ausgegeben am 7. September 1854),

giltig für sämmtliche Kronländer,

betreffend die Stempelbehandlung der in Vollziehung des Artikels 18 des Handels- und Zollvertrages vom 19. Februar 1853 für Fabrikanten, Handelsreisende und Gewerbetreibende erforderlichen Legitimazions-Urkunden.

Aus Anlaß einer Anfrage, wie die laut der Kundmachung vom 21. Jänner 1854 über die Vollziehung des Artikels 18 des Handels- und Zollvertrages vom 19. Februar 1853 (Reichs Gesetz-Blatt vom Jahre 1853, Nr. 207, und vom Jahre 1854, Nr. 18) für Fabrikanten, Handelsreisende und Gewerbetreibende in Österreich auszufertigenden, oder die von denselben beizubringenden im Auslande ausgefertigten Legitimazionen A, B, C und D in Absicht auf den Stempel nach den Gesetzen vom 9. Februar und 2. August 1850 zu behandeln sind, wird Folgendes bekannt gemacht:

1) Die nach dem Formulare C für Fabrikanten, Handelsreisende oder Gewerbetreibende der Staaten des deutschen Zollvereines von österreichischen Behörden auszustellenden Legitimazionen sind mit Rücksicht auf den Artikel 18, a linea 3, des Vertrages vom 19. Februar 1853, nach der Post 7, lit. i, des Stempeltarifes stempelfrei.

Es bedarf für deren Ausfertigung keines schriftlichen Gesuches; wird ein solches überreicht, so bedarf es keines Stempels.

2) Die für inländische Fabrikanten, Handelsreisende und Gewerbetreibende von inländischen Behörden auszufertigenden Urkunden A, B und D sind als Zeugnisse nach der Tarifspost 116, lit. a, dem Stempel vom 15 Kreuzern unterworfen.

Ein schriftliches Ansuchen um deren Ausfertigung ist nicht nothwendig; wird aber ein schriftliches Gesuch überreicht, so unterliegt es nach der Tarifpost 43, lit. a, dem Stempel von 15 Kreuzern.

3) Die von den Behörden der deutschen Zollvereinsstaaten für ihre Staatsangehörigen ausgefertigten Zeugnisse A, B und D sind, mit Rücksicht auf die im Artikel 18, a linea 3, des Vertrages vom 19. Februar 1853 zugesicherte Abgabenfreiheit, auch dann stempelfrei zu behandeln, wenn dieselben zur Erwirkung der Legitimazion C bei einer österreichischen Behörde überreicht werden.

Die Ausfertigung der Legitimazion C kann mündlich oder schriftlich, und im letzteren Falle mit einer ungestempelten Eingabe angesucht werden.

Baumgartner m. p.

6.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 30 Sierpnia 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXVIII., Nr. 224, wydana dnia 7 Września 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

tyczące się postępowania stęplowego względem dokumentów legitymacyjnych potrzebnych dla fabrykantów, podróżnych handlowych i przemysłowców, na zasadzie artykułu 18 traktatu handlowego i celnego z dnia 19 Lutego 1853.

Z powodu zapytania, jak należy postępować w przedmiocie stępla według ustaw z 9 Lutego i 2 Sierpnia 1850 z legitymacyjami, oznaczonemi pod A, B, C i D w ogłoszeniu z dnia 21 Stycznia 1854 o przeprowadzeniu artykułu 18 traktatu handlowego i celnego z dnia 19 Lutego 1853 (Dziennik Praw Państwa z roku 1853 N. 207 i z roku 1854 N. 18), które dla fabrykantów, podróżnych handlowych i przemysłowców w Austryi wystawionemi być mają, lub też za granicą są wystawionemi, lecz przez nich okazanemi być muszą, podaje się do wiadomości, co następuje:

1) Legitymacyje, które wystawiać mają władze austryjackie według wzoru C dla fabrykantów, podróżnych handlowych lub przemysłowców z Państw związku celnego niemieckiego, wolne są od stępla z uwagi na artykuł 18, a linea 3, traktatu z dnia 19 Lutego 1853 stósownie do pozycyi 7 lit. i, taryfy stęplowéj.

Do wystawienia onychże nie potrzeba podania na piśmie; jeżeli takowe wniesioném będzie, wolném jest od stępla.

2) Dokumenta A, B i D wystawiać się mające przez władze krajowe dla tutejszych fabrykantów, podróżnych handlowych i przemysłowców, podlegają jako świadectwa opłacie stępla 15 krajcarów stósownie do pozycyi taryfy 116 lit. a.

O ich wystawienie nie potrzeba upraszać na piśmie, jeżeli zaś wniesioném będzie podanie piśmienne, podlega takowe stęplowi 15 krajcarów stósownie do pozycyi taryfy 43 lit. a.

3) Świadectwa A, B i D wystawione przez władze niemieckich Państw związku celnego dla poddanych swoich, wolne są od stępla z uwagi na uwolnienie od opłaty przyrzeczone w artykule 18, a linea 3, traktatu z dnia 19 Lutego 1853 r. nawet w tenczas, gdy dla zyskania legitymacyi C podane zostały do władzy austryjackiéj.

O udzielenie legitymacyi C można prosić ustnie lub na piśmie, a w ostatnim przypadku w podaniu bez stępla.

Baumgartner m. p.

7.

Verordnung der Minister der Justiz und der Finanzen vom 2. September 1854,

wirksam für Ungarn, Kroazien, Slawonien, die serbische Wojwodschaft, das Temeser Banat und für Siebenbürgen,

zur Erläuterung der Vorschriften über die Austragung der Privat-Ansprüche auf das für verfallen erklärte Vermögen der durch die Kriegsgerichte Verurtheilten.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXVIII. Stück, Nr. 225, ausgegeben am 7. September 1854.

8.

Verordnung des Justizministeriums vom 4. September 1854,

womit der Zeitpunkt der Wirksamkeit der reinen Justizbehörden und der mit der Justiz-Organisirung in Verbindung stehenden Gesetze in der gefürsteten Grafschaft Görz und Gradiska, in der Markgrafschaft Istrien und in der Stadt Triest sammt ihrem Gebiete festgesetzt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXVIII. Stück, Nr. 226, ausgegeben am 7. September 1854.

7.

Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 2 Września 1854,

obowiązujące w Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, w Województwie Serbskiém, Banacie Temeskim i w Siedmiogrodzie,

dla objaśnienia przepisów o likwidowaniu praw prywatnych do majątku skonfiskowanego skazanych przez Sądy wojenne.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXVIII, Nr. 225, wydaną dnia 7 Września 1854.

8.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 4 Września 1854,

mocą którego oznacza się czas, w którym zaprowadzoném zostanie działanie władz sądowych czystych, tudzież ustaw z organizacyją sądową w związku będących w uksiążęconém Hrabstwie Gorycyi i Gradysce, w Margrabstwie Istryi i w mieście Tryeście wraz z okręgiem jego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXVIII, Nr. 226, wydaną dnia 7 Września 1854.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

IV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 22. September 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt IV.

Wydany i rozesłany dnia 22 Września 1854.

9.

Verordnung des Justizministeriums vom 9. September 1854,

wirksam für die gefürstete Grafschaft Görz und Gradiska, Istrien und die Stadt Triest mit ihrem Gebiete,

wodurch der Sinn der in den §§. 14. lit. c. 50, 73, 78 und 84 der Jurisdikzionsnorm vom 20. November 1852, N. 251 des Reichs-Gesetz-Blattes, vorkommenden Worte »landtäfliche Güter« in Beziehung auf die in der Görzer Landtafel eingetragenen unbeweglichen Güter erläutert wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXIX. St., Nr. 227, ausgegeben am 14. Septemb. 1854.

10.

Verordnung des Justizministeriums vom 9. September 1854,

womit der Zeitpunkt der Aktivirung der reinen Justizbehörden im Sprengel des Pesther Oberlandesgerichtes und des Beginnes der Wirksamkeit der mit der neuen Justiz-Organisazion in Verbindung stehenden Gesetze in diesem Oberlandesgerichts-Sprengel bestimmt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXIX. St., Nr. 228, ausgegeben am 14. Septemb. 1854.

11.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 11. September 1854,

giltig für Tirol,

betreffend die Verwendung der in Folge von Uebertretungen des Waffenpatentes vom 18. Jänner 1818 in Verfall erkannten Waffen.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXIX. St., Nr. 229, ausgegeben am 14. Septemb. 1854.

12.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der obersten Polizeibehörde vom 11. September 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXIX. Stück, Nr. 230, ausgegeben am 14. September 1854),

giltig für alle Kronländer, in welchen das Allerhöchste Waffenpatent vom 24. Oktober 1852 wirksam ist,

betreffend die Aufnahme der Personsbeschreibung und der eigenhändigen Fertigung oder des ämtlich bestätigten Handzeichens Desjenigen, auf welchen der Waffenpaß lautet.

Um Mißbräuchen vorzubeugen, wird verordnet, daß in die, in Zukunft von der Wirksamkeit dieser Verordnung an, nach der Vorschrift vom 29. Jänner 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 16) auszufertigenden Waffenpässe, auch die Personsbeschreibung und die eigenhändige Fertigung, oder das ämtlich bestätigte Handzeichen Desjenigen, auf welchen der Waffenpaß lautet, einzuschalten ist.

Diese Verordnung hat vom 1. November 1854 in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von Bach m. p. Freiherr von Krauß m. p. Freiherr von Kempen m. p., F.M.L.

9.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 9 Września 1854,

mające moc dla uksiążęconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski, Istryi i miasta Tryestu wraz z okręgiem jego,

którém się objaśnia myśl wyrazów „dobra tabularne" znajdujących się w §§. 14, lit. c., 50, 73, 78 i 84 normy jurysdykcyjnéj z dnia 20 Listopada 1852, N. 251 Dziennika praw Państwa, co się tyczy dóbr nieruchomych, w Gorycyjskiéj tabuli krajowéj zaciągnionych.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXXIX, N. 227, wydaną d. 14 Września 1854.

10.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 9 Września 1854,

którém oznaczonym zostaje czas wprowadzenia w czynność czystych władz sądowych w obrębie wyższego sądu krajowego Peszteńskiego a oraz początek działalności ustaw z nową organizacyą sądową w związku będących, w okręgu rzeczonego wyższego sądu krajowego.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXXIX, N. 228, wydaną d. 14 Września 1854.

11.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 11 Września 1854,

obowiązujące w Tyrolu,

co się tyczy użycia broni, przepadłych w skutek przekroczenia patentu o broni z dnia 18 Stycznia 1818.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXXIX, N. 229, wydaną d. 14 Września 1854.

12.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości tudzież Najwyższéj Władzy Policyjnéj z d. 11 Września 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXIX., Nr. 230, wydana dnia 14 Września 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których moc ma Najw. Patent o broni z d. 24 Października 1852,

o zamieszczeniu opisu osoby i własnoręcznego podpisu lub urzędownie potwierdzonego znaku ręki tego, na którego imię wydany został dokument broni.

Celem zapobieżenia nadużyciom, roporządza się niniejszém, iż do dokumentów, na broń wydawać się mających, stósownie do przepisu z dnia 29 Stycznia 1853 (Dziennik praw Państwa N. 16) na przyszłość od chwili działalności niniejszego rozporządzenia, wmieszczonym być ma także opis osoby i własnoręczny podpis albo potwierdzony urzędownie znak ręki tego, na którego imię dokument na broń wystawionym jest.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 Listopada 1854.

Baron ***Bach*** m. p. Baron ***Krauss*** m. p. Baron ***Kempen*** m. p. F. M. P.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

V. Stück.

Ausgegeben und versendet am 23. September 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBREBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt V.

Wydany i rozesłany dnia 23 Września 1854.

13.

Zirkular-Verordnung des Armee-Oberkommando's vom 9. September 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXX. Stück, Nr. 231, ausgegeben am 16. September 1854),
wodurch in Folge Allerhöchster Entschließung vom 17. Jänner 1853 angeordnet wird, daß sowohl die bisherigen Judicia delegata militaria mixta, als auch die pura, künftighin die Bezeichnung »k. k. Landes-Militärgerichte« zu führen haben.

Nachdem die bisher bei den Judiciis delegatis militaribus mixtis von zugetheilten Landesgerichts-Räthen besorgten Geschäfte nunmehr an Militär-Gerichtsreferenten übergegangen sind, so haben im Grunde der Allerhöchsten Entschließung vom 17. Jänner 1853, von nun an sowohl die erwähnten, als auch die Judicia delegata militaria, die Bezeichnung »k. k. Landes-Militärgerichte« anzunehmen und zu führen.

In Verhinderung Seiner kaiserlich-königlichen Hochheit des Herrn Erzherzogs:
Graf Wratislaw m. p.
General der Kavallerie.

14.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 12. September 1854,

die Aktivirung der Kreisbehörden im Küstenlande betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXX. Stück, Nr. 232, ausgegeben am 16. Septemb. 1854.

15.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 12. September 1854,

die Aktivirung der Bezirksämter im Küstenlande betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXX. Stück, Nr. 233, ausgegeben am 16. Septemb. 1854.

16.

Verordnung des Ministeriums des Innern, im Einvernehmen mit dem Finanzministerium vom 12. September 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXX. Stück, Nr. 234, ausgegeben am 16. September 1854),
giltig für das Großherzogthum Krakau,
betreffend die Belohnung für Lebensrettungen.

In Gemäßheit der Allerhöchsten Entschließung vom 19. August 1854 werden die mit dem Hofkanzlei-Dekrete vom 9. März 1827, Z. 5295, und vom 11. Juni

13.

Okólnik Nadkomendy Wójsk z dnia 9 Września 1854,

(Dziennik praw Państwa, część LXXX, Nr. 231, wydana dnia 16 Września 1854), którym w skutek Najwyższego Postanowienia z d. 17 Stycznia 1853 zarządzoném zostaje, iż na przyszłość tak dotychczasowe *Judicia delegata militaria mixta*, jako téż *pura* prowadzić będą nazwę k.k. Landes-Militärgerichte (c. k. krajowe sądy wojskowe).

Ponieważ czynności, załatwiane dotąd przy sądach delegowanych wojskowych mięszanych (judiciis delegatis militaribus mixtis) przez przydzielonych radzców sądu krajowego, obecnie przeniesione są do referentów sądowych wojskowych, przeto na zasadzie Najwyższego Postanowienia z dnia 17 Stycznia 1853, odtąd już tak rzeczone *Judicia delegata militaria mixta* jako téż *Judicia delegata militaria* prowadzić będą nazwę »k. k. Landes Militärgerichte« (c. k. krajowe sądy wojskowe).

W przeszkodzeniu Jego Cesarsko-Królewskiéj Wysokości Arcyksięcia Pana

Hrabia **Wratislaw** m. p.

Jenerał kawaleryi.

14.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 Września 1854,

o wprowadzeniu w czynność władz obwodowych w Pobrzeżu.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXXX, N. 232, wydaną d. 16 Września 1854.

15.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 12 Września 1854,

o wprowadzeniu w czynność urzędów powiatowych w Pobrzeżu.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXXX, N. 233, wydaną dnia 16 Września 1854.

16.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Finansów z dnia 12 Września 1854,

(Dziennik praw Państwa, część LXXX, N. 234, wydana dnia 16 Września 1854),

mające moc w Wielkiém Księstwie Krakowskiém,

co do nagrody za uratowanie życia ludzkiego.

Stósownie do Najwyższego Postanowienia z dnia 19 Sierpnia 1854 zostają niniejszém także i na Wielkie Księstwo Krakowskie rozciągnione i tamże do po-

1833, Z. 13635*), kundgemachten Vorschriften über die Belohnung für Lebensrettungen auch auf das Großherzogthum Krakau ausgedehnt, und es werden dieselben hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

§. 1.

Für die Rettung eines Menschen aus dem Feuer oder Wasser, wird eine Belohnung von 25 fl. Konvenzions-Münze aus dem Staatsschatze bewilliget.

§. 2.

Die gleiche Belohnung ist Jenen zu verabfolgen, welche einem, aus was immer für einer Ursache der Gefahr des Erstickens Preis gegebenen Menschen das Leben erhalten.

§. 3.

In jedem dieser Fälle von Lebensrettungen ist jedoch zur Erlangung der Belohnung erforderlich, daß die wirkliche Lebensgefahr, nicht nur des Geretteten, sondern auch des Retters, durch unzweideutige Beweise außer Zweifel gestellt werde.

§. 4.

Wenn mehrere, in offenbarer Lebensgefahr schwebende Menschen, durch einen oder mehrere Menschen gerettet worden sind, so gebührt dem Retter oder den Rettern, vorausgesetzt, daß die im §. 3 enthaltenen Bedingnisse eintreffen, die gesetzliche Belohnung so vielmal, als in einem oder mehreren Vorgängen Menschen gerettet worden sind.

§. 5.

Wer eine Belohnung für Lebensrettung ansprechen will, muß dieselbe binnen längstens vier Wochen, vom Tage der vollbrachten Rettung an gerechnet, bei der politischen Behörde nachsuchen. Nach Verlauf dieser Fallfrist ist der Anspruch auf die gesetzliche Belohnung erloschen.

Freiherr von Bach m. p. Ritter von Baumgartner m. p.

17.

Erlaß der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 15. September 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXX. Stück, Nr. 235, ausgegeben am 16. September 1854),

wodurch das Gesammtergebniß der Subskripzionen auf das mit dem Allerhöchsten Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichs-Gesetzblattes, ausgeschriebene Anlehen veröffentlicht wird.

Nach den bis nun eingelangten Schlußberichten betragen die kassemäßig vollzogenen Subskripzionen auf das mit dem Allerhöchsten Patente vom 26. Juni 1854,

---

*) Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1827, Nr. 58, Seite 140, und vom Jahre 1833, Nr. 108, Seite 194.

wszechnéj wiadomości podane przepisy co do nagrody za uratowanie życia ludzkiego, ogłoszone dekretem kancellaryi nadwornéj z dnia 9 Marca 1827 L. 5295, tudzież z dnia 11 Czerwca 1833, L. 13635*).

§. 1.

Za uratowanie człowieka z ognia lub wody pozwoloną zostaje nagroda ze Skarbu Państwa w kwocie ZłR. 25 monetą konwencyjną.

§. 2.

Równa podobnie nagroda wydaną być ma i tym, którzy uratują życie człowieka, będącego w niebezpieczeństwie uduszenia się z jakiéjkolwiek przyczyny.

§. 3.

W każdym atoliż z tych przypadków uratowania życia ludzkiego, chcąc osiągnąć nagrodę, należy niewątpliwie wykazać dowody jasnemi, iż uratowany nietylko ale i ratujący znajdowali się w rzeczywistém niebezpieczeństwie życia.

§. 4.

Jeżeli więcéj ludzi pogrążonych w oczywistym niebezpieczeństwie życia, uratowanemi zostali, przez jednę lub więcéj osób, wówczas, gdy zachodzą przytém warunki w §. 3 zawarte, należy się ratującemu lub ratującym tyle razy nagroda prawnie przepisana, ile ludzi jest uratowanych w jedném lub w więcéj zdarzeniach.

§. 5.

Kto o nagrodę za uratowanie życia domagać się chce, powinien o takową dopraszać się u władzy politycznéj w ciągu najdaléj tygodni czterech, licząc od dnia uratowania spełnionego. Po upływie tego terminu zawitego ustaje pretensya do prawnéj nagrody.

Baron ***Bach*** m. p. Kawaler de ***Baumgartner*** m. p.

17.

Rozrządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Finansów z dnia 15 Września 1854,

(Dziennik praw Państwa, część LXXX, Nr. 235, wydana dnia 16 Września 1854),

którém ogłoszony zostaje ogólny wynik subskrypcyj na pożyczkę rozpisaną Najwyższym Patentem z dnia 26 Czerwca 1854, Nr. 158 Dziennika praw Państwa.

Wedle nadeszłych dotąd sprawozdań, dopełnione drogą kass subskrypcye na pożyczkę, rozpisaną Najwyższym Patentem z dnia 26 Czerwca 1854 N. 158 Dzien-

*) Zbiór ustaw prowinc. z roku 1827, Nr. 58, str. 141, i z roku 1833, Nr. 108, str. 195.

Nr. 158 des Reichs-Gesetzblattes, ausgeschriebene Anlehen in den in der Beilage aufgeführten Kronländern und Verwaltungsgebieten, dann mit Zurechnung der über die ausgewiesenen Zeichnungen in der k. k. Militärgrenze und von der k. k. Armee, die Summe von . . . . 506,788.477 fl.

Die Einzahlung der subskribirten Beträge hat nach den bereits erlassenen Anordnungen zu geschehen.

Freiherr von Bach m. p. Ritter von Baumgartner m. p.

Verzeichniß

der kassemäßig vollzogenen Subskripzionen auf das mit dem Allerhöchsten Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichs-Gesetzblattes, ausgeschriebene Anlehen.

	Gulden
Niederösterreich mit Wien	107,989.656
Oberösterreich	17,126.443
Salzburg	2,444.420
Tirol mit Vorarlberg	11,428.592
Steiermark	11,419.552
Kärnthen	2,931.802
Krain	4,698.401
Küstenland mit Triest	22,098.219
Dalmazien	1,631.611
Böhmen	70,808.003
Mähren	30,574.256
Schlesien	6,293.019
Galizien, Lemberger Verwaltungsgebiet	11,724.530
» Krakauer »	8,589.410
Bukowina	2,753.620
Ungarn, Pest-Ofner Verwaltungsgebiet	24,752.488
» Preßburger »	16,726.199
» Oedenburger »	21,683.511
» Kaschauer »	7,548.064
» Großwardeiner »	13,515.670
Wojwodschaft Serbien mit dem Temeser Banate	20,236.340
Kroazien und Slawonien	5,579.750
Siebenbürgen	13,434.354
Lombardie	37,954.740
Venedig	24,616.761
Militärgrenze und k. k. Armee	8,229.066
Summe	506,788.477

nika praw Państwa, w wyszczególnionych w załączeniu krajach koronnych i okręgach administracyjnych, licząc tu oraz subskrypcyje c. k. Pogranicza wojskowego i c. k. wojska, wynoszą summę ZłR. 506,788.477

Spłata kwot subskrybowanych nastąpi wedle rozporządzeń w téj mierze już wydanych.

Baron ***Bach*** m. p. Kawaler de ***Baumgartner*** m. p.

W y k a z

subskrypcyj, drogą kass dopełnionych na pożyczkę, rozpisaną Najwyższym Patentem z dnia 26 Czerwca 1854, Nr. 158 Dziennika praw Państwa.

	ZłRens.
Austrya niższa z Wiédniem	107,989.656
Austrya wyższa	17,126.443
Solnogród	2,444.420
Tyrol z Vorarlbergiem	11,428.592
Styrya	11,419.552
Karyntya	2,931.802
Kraina	4,698.401
Pobrzeże z Tryestem	22,098.219
Dalmacya	1,631.611
Czechy	70,808.003
Morawia	30,574.256
Szląsk	6,293.019
Galicya, okrąg administracyjny Lwowski	11,724.530
„ „ „ Krakowski	8,589.410
Bukowina	2,753.620
Węgry, okrąg administracyjny Peszt-Buda	24,752.488
„ „ „ Preszburg	16,726.199
„ „ „ Oedenburg	21,683.511
„ „ „ Koszyce	7,548.064
„ „ „ Wielki Waraždyn	13,515.670
Województwo Serbskie z Banatem Temeskim	20,236.340
Kroacya i Slawonia	5,579.750
Siedmiogród	13,434.354
Lombardya	37,954.740
Wenecya	24,616.761
Pogranicze i c. k. wojsko	8,229.066
Summa . .	506,788.477.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

VI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 6. Oktober 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt VI.

Wydany i rozesłany dnia 6 Października 1854.

18.

Erlaß der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 25. September 1854.

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXI Stück, Nr. 236, ausgegeben am 26. September 1854),

die kassemäßige Behandlung der Einzahlungen auf das, mit Allerhöchstem Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichs-Gesetz-Blattes, ausgeschriebene Anlehen und die Erfolgung der Schuldverschreibungen betreffend.

Im Nachhange zu den, mit dem Erlasse der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 5. Juli 1854, Nr. 159 des Reichs-Gesetz-Blattes, festgestellten Modalitäten des, mit dem Allerhöchsten Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichs-Gesetz-Blattes, ausgeschriebenen Anlehens, werden folgende weitere Bestimmungen zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

§. 1.

Die nach der Bestimmung des §. 18 des Erlasses der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 5. Juli 1854, Nr. 159, bei Einzahlung der ersten Rate gegen Rückstellung des Zertifikates auszuhändigenden Anlehensscheine, werden nur für Subskripzionsbeträge, welche 20 fl. übersteigen, erfolgt.

Bei den auf 20 fl. lautenden Subskripzionen haben die ausgegebenen Anlehenszertifikate die Stelle der Anlehensscheine zu vertreten, und es wird den Parteien, unter Belassung derselben, eine Einzahlungstabelle (Formular Nr. 1) behändiget.

Alle Einzahlungen müßen von den Kassebeamten auf den erfolgten Anlehensscheinen, und bei Subskripzionen von 20 fl. auf den erfolgten Einzahlungstabellen, oder ausnahmsweise auf dem Anlehenszertifikate selbst, bestätiget werden.

§. 2.

Für die von Gemeinden kumulativ für die einzelnen Gemeindeglieder unter Solidarhaftung der Gemeinde geschehenen Subskripzionen wird nur Ein, auf den ganzen derart subskribirten Betrag lautender Anlehensschein ausgefertiget, und über Anlangen die erforderliche Zahl von Einzahlungstabellen (Formular Nr. 2) der Gemeindevorstehung zur Betheilung der einzelnen Gemeindeglieder erfolgt.

Die Einhebung der Einzahlungsraten von den einzelnen Gemeindegliedern, sowie die Abstattung des Beitrages jedes Gemeindegliedes in der ihm behändigten Einzahlungstabelle, liegt unter entsprechender Beaufsichtigung der Gemeindevorstehung ob, welche die gesammte Einzahlungsrate bei der Anlehenskasse abzuführen, die Schuldverschreibungen dafür in Empfang zu nehmen, und an die einzelnen Gemeindeglieder nach Gebühr zu erfolgen hat.

§. 3.

Für alle den Betrag der Barkauzion übersteigenden Einzahlungen, es mögen dieselben auf Anlehensscheine oder Einzahlungstabellen (§. 1) geleistet sein, werden,

18.

Rozrządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Finansów, z dnia 25 Września 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXXI, Nr. 236, wydana dnia 26 Września 1854),

o kasowém postępowaniu z wpłatami na pożyczkę rozpisaną Najwyższym Patentem z dnia 26 Czerwca 1854, Nr. 158 Dziennika Praw Państwa, równie jak o wydawaniu zapisów długu.

W dodatku do prawideł, ustanowionych rozporządzeniem Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Finansów z dnia 5 Lipca 1854, Nr. 159 Dziennika Praw Państwa, w przedmiocie pożyczki, rozpisanéj Najwyższym Patentem z dnia 26 Czerwca 1854 Nr. 158 Dziennika Praw Państwa, podane zostają następujące dalsze jeszcze postanowienia do powszechnéj wiadomości, a to:

§. 1.

Rewers pożyczki, mający być wystawiony stósownie do postanowienia §. 18 rozrządzenia Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Finansów z dnia 5 Lipca 1854, Nr. 159, przy spłaceniu piérwszéj raty za zwróceniem certyfikatu; wydane będą tylko na kwoty subskrypcyjne, 20 ZłR. przechodzące.

Przy subskrypcyach o 20 ZłR. wydane certyfikaty pożyczki zastępować będą miejsce rewersów pożyczki, i pozostawiając je stronom, wręczy się im tablica wpłat (formularz Nr. 1.)

Wszystkie wpłaty potwierdzone być muszą na wydanych rewersach pożyczki, a przy subskrypcyach o 20 ZłR. na wydanych tablicach wpłaty, albo wyjątkowo, na samymże certyfikacie pożyczki.

§. 2.

Na subskrypcye, poczynione kumulacyjnie dla pojedynczych gminy członków przy solidarnéj odpowiedzialności gminy, wystawiony będzie tylko jeden rewers pożyczki, obejmujący całą kwotę, w ten sposób subskrybowaną, i wydana zostanie przełożeństwu gminy na żądanie potrzebna liczba tablic wpłaty (formularz Nr. 2) do rozdzielenia między pojedynczych członków gminy.

Sciągnienie rat wpłaty od pojedynczych członków gminy, tudzież potwierdzenie spłaty uiszczonéj przez każdego członka gminy w wręczonéj onemuż tablicy wpłaty, należy przy odpowiednim dozorze do przełożeństwa gminy, które całą ratę wpłaty do kassy pożyczki odwieźć, wypadające zapisy długu odebrać i pojedynczym członkom gminy wedle należytości wydać ma:

§. 3.

Na wszelkie wpłaty przenoszące kwotę kaucyi, w gotowiznie złożonéj, bez różnicy, czy są wykazane w rewersach pożyczki czy w tablicach wpłaty (§. 1.),

insoweit dieselben mit Schuldverschreibungen nach dem Emmissionspreise berechnet ausgleichbar sind, die gebührenden Staatsschuldverschreibungen auf Verlangen der Parteien, sogleich erfolgt.

§. 4.

Den Parteien steht es frei, die Kategorien der Staatsschuldverschreibungen, welche sie zu erhalten wünschen, zu bezeichnen, und ihre Ratenzahlungen, welche ohne Rest nicht mit Obligazionen ausgleichbar sind, in der Art durch Aufzahlung zu ergänzen, daß die Gesammteinzahlung genau einem Obligazionsbetrage entspricht.

Solche Ergänzungsbeträge werden als Vorauszahlungen auf die nächste Rate angesehen und behandelt.

§. 5.

Auf Verlangen der Parteien werden auch Anweisungen auf Obligazionen zu 20 fl. nach dem Formulare Nr. 3 ausgestellt.

Diese Anweisungen vertreten ganz die Stelle von Obligazionen zu 20 fl. und werden unter Ausgleichung der Interessen auf jedesmaliges Anlangen gegen Obligazionen höherer Kategorie, z. B. 5 Stück derlei Anweisungen gegen 2 Obligazionen zu 50 fl. oder 1 Obligazion zu 100 fl. ausgewechselt.

§. 6.

Zur Erleichterung der Zinsenausgleichung werden auch Schuldverschreibungen mit, am 1. April und 1. Oktober verfallenden Koupons hinausgegeben werden.

§. 7.

Sollte bei einer Anlehenskasse der Vorrath an Obligazionen oder Obligazions-Anweisungen zur vollständigen Befriedigung der Parteien für die geleisteten Einzahlungen nicht ausreichen, so wird der Partei mittlerweile ein ämtliches Rezepisse über die ihr gebührenden und nach Einlangen des erforderlichen Verlages bei der Anlehenskasse sogleich zu erfolgenden Obligazionen ausgefertiget.

§. 8.

Die von den eingezahlten Beträgen nach den Bestimmungen der §§. 4 und 17 des Erlasses der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 5. Juli 1854, Nr. 159 des Reichs-Gesetz-Blattes, bis letzten Dezember 1854 gebührenden 5perzentigen Zinsen werden ohne Unterschied, ob der eingezahlte Betrag als Kauzion zu dienen hat oder nicht, bei der Einzahlung selbst durch Abzug an der letzteren gegen, von der Partei über den Zinsenbetrag auszustellende ungestempelte Quittung von der Anlehenskasse vergütet.

§. 9.

Vom 1. Jänner 1855 ab werden die, von den eingezahlten Beträgen gebüh- [illegible] erzentigen Zinsen in Silber- oder Goldmünze, in soferne die Beträge nicht als Barkauzion zu dienen haben, in der Regel bei der Ausfolgung der Obligazionen oder Obligazions-Anweisungen beglichen.

o ile takowe wyrównać się dadzą zapisami długu, obrachowanemi wedle ceny emissyjnéj, wydane być mają natychmiast należące się zapisy długu stanu na żądanie stron.

§. 4.

Pozostawione sobie mają strony, oznaczyć kategorye zapisów długu Stanu, jakie otrzymać sobie życzą, tudzież uzupełnić przez dopłatę raty, nie dające się bez reszty wyrównać obligacyami, w ten sposób, ażeby cała wpłata zupełnie odpowiadała kwocie obligacyi.

Takie kwoty uzupełniające uważane i traktowane będą jako przedpłaty na ratę następującą.

§. 5.

Na żądanie stron wystawione im będą także assygnacye na obligacye po 20 ZłR. podług formularza Nr. 3.

Asygnacye takowe zastępują zupełnie miejsce obligacyj po 20 ZłR. i wymienione będą każdego czasu na żądanie przy wyrównaniu prowizyj na obligacye wyższéj kategoryi, n. p. 5 sztuk assygnacyj takowych na 2 obligacye po 50 ZłR. albo na 1 obligacyą po 100 ZłR.

§. 6.

Celem ułatwienia wyrównania prowizyj wydane będą także zapisy długu z kuponami z dnia 1 Kwietnia i 1 Października.

§. 7.

Jeżeliby w kasie pożyczki zapas obligacyj lub assygnacyj obligacyjnych nie był dostatecznym do zupełnego zaspokojenia stron wpłaty uiszczających, w ówczas wydanym będzie stronie tymczasem recepis urzędowy na obligacye jéj się należące, a wydać się jéj mające, jak skoro nadejdzie do kassy pożyczki zapas potrzebny.

§. 8.

Pięćprocentowe prowizye od kwot spłaconych przypadające wedle postanowień §§fów 4 i 17 rozrządzenia Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Finansów z dnia 5 Lipca 1854 r. Nr. 159 Dziennika Praw Państwa, aż do ostatniego Grudnia 1854, powrócone zostaną przez kassę pożyczki bez różnicy, czy kwota wpłacona za kaucyą służyć ma lub nie, przy saméjże wpłacie przez potrącenie w niéj, za kwitem niestęplowanym, przez stronę na kwotę prowizyj wystawić się mającym.

§. 9.

Od dnia 1 Stycznia 1855 r. prowizye pięćprocentowe, od spłaconych kwot przypadające, w monecie srebrnéj lub złotéj, o ile kwoty rzeczone nie mają służyć za kaucyą w gotowiznie, wyrównane będą w powszechności przy wydaniu obligacyj lub assygnacyj na obligacye.

Die Parteien haben dabei jenen Zinsentheilbetrag an die Anlehenskasse herein zu ersetzen, welcher auf die Zeit vom beginnenden Verzinsungstage der ihnen erfolgten Obligazion bis zu jenem Tage entfällt, von welchem ihnen die Verzinsung der geleisteten Einzahlung gebührt.

§. 10.

Von jenen eingezahlten Beträgen, welche als Barkauzion dienen, werden vom 1. Jänner 1855 ab, die gebührenden 5perzentigen Zinsen in Silber- oder Goldmünze in dem Falle, wenn die Barkauzion 100 fl. oder darüber beträgt, auf Verlangen der Partei entweder mit 5 vom Hundert der erliegenden Kauzion halbjährig verfallen am 1. Juli und 1. Jänner gegen ungestempelte Quittung erfolgt, oder nach Erlag der letzten Einzahlungsrate auf einmal dadurch beglichen, daß die für den Kauzionsbetrag nach dem Emissionspreise zu 95 fl. für 100 fl. hinauszugebenden Obligationen mit dem ganzen die Verzinsung vom 1. Jänner 1855 enthaltenden Kouponsbogen erfolgt werden.

Die letztere Art der Zinsenbegleichung hat bei allen Barkauzionen einzutreten, welche weniger als 100 fl. betragen.

§. 11.

Bei allen Einzahlungen unter 19 fl., sowie bei Restbeträgen von Einzahlungen, welche durch eine Obligazion oder Obligazions-Anweisung zu 20 fl. nicht mehr ausgleichbar sind, findet vom 1 Jänner 1855 ab, die Verzinsung nur kumulativ mit den weiteren Einzahlungen und mit Rücksicht auf den Zeitpunkt Statt, wo mit Einschluß der, aus früheren Einzahlungen herrührenden Restbeträge eine Einzahlungssumme von wenigstens 19 fl. erzielt oder überhaupt eine Ausgleichung durch Obligazionen möglich wird.

Bei Sugskripzionen auf 20 fl., welche erst im Laufe des fünften Jahres gänzlich eingezahlt werden, werden bei Erfolgung der Obligazionen die mittlerweiligen Zinsen der früheren Einzahlungen kumulativ mit 1 fl. 30 kr. Metallmünze vergütet.

§. 12.

Bei allen Zinsen-Hereinersätzen sind Kreuzer-Bruchtheile, wenn sie einen halben Kreuzer erreichen oder übersteigen, stets mit einem ganzen Kreuzer einzuheben, dagegen haben alle Kreuzer-Bruchtheile unter einem halben Kreuzer wegzufallen.

Scheidemünze (Sechskreuzerstücke) darf bei Zinsen-Hereinersätzen nur zur Ausgleichung bis zum Belaufe von zehn Kreuzern angenommen werden.

Verfallene Koupons des Anlehens werden auf Abschlag des Zinsen-Hereinersatzes als Barschaft angenommen.

§. 13.

Im Falle die Partei den Zinsen-Hereinersatz nicht zu leisten vermag, ist derselben eine Obligazion mit dem nächstfolgenden Zinsen-Termine hinauszugeben und

Strony winny będą przytém zwrócić do kasy pożyczki tę kwotę w prowizyach, która przypada na czas między dniem początku prowizyi od wydanéj im obligacyi a dniem, od któréj im się należy prowizya od spłaty uiszczonéj.

§. 10.

Od kwot spłaconych, służących za kaucyę w gotowiznie, począwszy od dnia 1 Stycznia 1855, będą należące się pięćprocentowe prowizye w monecie srebrnéj lub złotéj w przypadku, gdy kaucya w gotowiznie wynosi lub przenosi ZłR. 100, na żądanie stron albo po pięć od 100 kaucyi złożonéj z upłynioném półroczem na d. 1 Lipca i 1 Stycznia za kwitem niestęplowanym wydane, lub za złożeniem ostatniéj raty wpłaty naraz przez to wyrównane, iż obligacye, mające być wydane na kwotę kaucyi podług ceny emisyjnéj po 95 ZłR. za 100 ZłR. wydane będą wraz z całym arkuszem kuponów, obejmującym prowizye od 1 Stycznia 1855 r.

Ostatni sposób wyrównania prowizyj nastąpi przy wszystkich kaucyach w gotowiznie, wynoszących mniéj niż 100 ZłR.

§. 11.

Przy wszystkich wpłatach niżéj ZłR. 19, tudzież przy resztujących kwotach wpłat, nie mogących już być wyrównanemi przez obligacyę lub asygnacyę na obligacyę o 20 ZłR. od dnia 1 Stycznia 1855, uprowizyonowanie nastąpić ma tylko kumulacyjnie z dalszemi wpłatami i ze względem na czas, gdzie włącznie kwot resztujących, z poprzednich wpłat pochodzących, osiągnioną będzie summa wpłaty przynajmniéj w 19 ZłR. albo w ogólności możliwém się stanie wyrównanie przez obligacye.

Przy subskrypcyach na 20 ZłR. które dopiéro w biegu piątego roku zupełnie wpłacone zostaną, wynagrodzone będą bieżące tymczasem prowizyę wpłat poprzednich kumulacyjnie w kwocie 1 ZłR. 30 kr. monetą brzęczącą przy wydaniu obligacyj.

§. 12.

Przy każdém powróceniu prowizyj do kassy ułamki krajcara, wynoszące lub przenoszące pół krajcara, ściągnione być mają zawsze po całym krajcarze, przeciwnie zaś odpadną od porachunku wszelkie ułamki krajcara niżéj pół krajcara.

Moneta zdawkowa (sześciokrajcarówki) przyjętą będzie przy wynagrodzeniu prowizyi do kassy tylko do wyrównania kwoty najdaléj krajcarów dziesięciu.

Wypłatne kupony pożyczki przyjętemi będą za gotówkę na potrącenie wynagrodzenia kassie prowizyj.

§. 13.

Jeżeli strona nie jest w stanie zwrócić kassie prowizye, należy jéj wydać obligacye z następnym terminem prowizyj, a kwotę prowizyj, obliczoną za czas

der Interessen-Betrag für die Zeit von jenem Tage, von welchem ihr der Anspruch auf die Verzinsung gebührt, bis zum Verzinsungs-Termine der ihr erfolgten Obligazion berechnet, als Guthaben auf dem Anlehens-Scheine vorzumerken, dessen Berichtigung oder Ausgleichung bei dem nächsten, von der Partei zu leistenden Zinsen-Hereinersatze stattzufinden hat.

§. 14.

Die Einzahlungen auf das Anlehen sind, in sofern nicht durch besondere Bestimmungen für einzelne Fälle anders verfügt wird, bei jener Anlehenskasse zu leisten, bei welcher die Subskripzions-Erklärung abgegeben worden ist.

Die Gestattung der Übertragung von Anlehenssubskripzionen, beziehungsweise der dießfälligen Einzahlungen von einer Anlehenskasse auf eine andere, sowie die Bewilligung zur Umwechslung, Umschreibung oder Zertheilung von Anlehensscheinen muß bei der Finanz-Landesbehörde (Finanz-Landesdirekzion, Steuer-Direkzion; in Wien bei dem Finanz-Ministerium) von der Partei erwirkt werden.

§. 15.

Die Anlehenskassen haben sich vor der Hand mit der Umwechslung der ausbenen Anlehens-Staats-Schuldverschreibungen gegen größere und kleinere nicht zu befassen; es wird jedoch die Verfügung getroffen, daß diese Umwechslungen auf Verlangen der Parteien bei der Universal-Staats- und Banko-Schuldenkasse in Wien oder im Wege der Landeshaupt- (Filial- oder Zentral-) Kassen ehestens effektuirt werden können.

Freiherr von Bach m. p. Freiherr von Baumgartner m. p.

od dnia, od którego się jéj prowizya należy aż do terminu, w którym przypada prowizya od obligacyi wydanéj, zanotować jako należytość jéj na rewersie pożyczki, którego spłacenie lub wyrównanie miejsce mieć winno przy następném wynagrodzeniu kassie prowizyj, jakie strona uiścić ma.

§. 14.

Wpłaty na pożyczkę uiszczone być winny w téj kassie pożyczki, do któréj oświadczenie subskrypcyjne podaném zostało, jeżeli nie jest osobnemi postanowieniami w pojedynczych przypadkach co innego zarządzoném.

O pozwolenie do przeniesienia subskrypcyj na pożyczkę, względnie przypadających wpłat z jednéj kassy na drugą, tudzież o pozwolenie do wymienienia, przepisania lub rozdzielenia rewersów. na pożyczkę dopraszać się ma strona u Władzy krajowéj Finansowéj (Dyrekcyi krajowéj Finansów, Dyrekcyi podatków; w Wiédniu w Ministerstwie Finansów).

§. 15.

Kassy pożyczki nie powinny się tym czasem zajmować wymianą wydanych obligacyj na większe lub mniejsze; wszakże nastąpi zarządzenie, ażeby jak najrychléj urzeczywistnione być mogły wymiany takowe na żądanie stron w uniwersalnéj kassie Rządowéj i Bankowéj kasie długów we Wiédniu lub w drodze kass głównych krajowych (Filijalnych albo centralnych).

Baron ***Bach*** mp. Baron ***Baumgartner*** mp.

Formulare Nr. 1.

Nummer des Zertifikates ....

Einzahlungs-Tabelle

über Anlehens-Subskripzionen von 20 Gulden.

Name des Subskribenten ....

Die Kauzion wurde baar erlegt mit . . fl.							
Zahlungsrate	Die Einzahlung			Zahlungsrate	Die Einzahlung		
	ist zu leisten am	Betrag in Kreuzern	wurde abgestattet am		ist zu leisten am	Betrag in Kreuzern	wurde abgestattet am
1	30. September 1854	30		6	30. März 1855	30	
2	6. November 1854	30		7	6. Mai 1855	30	
3	12. Dezember 1854	30		8	12. Juni 1855	30	
4	18. Jänner 1855	30		9	18. Juli 1855	30	
5	24. Februar 1855	30		10	24. August 1855	30	

Anmerkung. Jene Subskribenten, welche die Kauzion bar geleistet haben, erhalten die gebührende Staats-Schuldverschreibung bei Einzahlung der 45. Rate, welche für sie die letzte ist.

Formularz Nr. 1.

Numer certyfikatu.............................

Tablica wpłaty

na subskrypcyę w pożyczce o 20 Złotych Reńskich.

Nazwisko subskrybenta..

Kaucya złożoną została w kwocie . . . ZłR.							
Rata wpłaty	Wpłata			Rata wpłaty	Wpłata		
	ma być uiszczoną	kwota w krajcarach	została uiszczoną		ma być uiszczoną	kwota w krajcarach	została uiszczoną
1	30 Września 1854	30		6	30 Marca 1855	30	
2	6 Listopada 1854	30		7	6 Maja 1855	30	
3	12 Grudnia 1854	30		8	12 Czerwca 1855	30	
4	18 Stycznia 1855	30		9	18 Lipca 1855	30	
5	24. Lutego 1855	30		10	24 Sierpnia 1855	30	

Uwaga. Subskrybenci, którzy kaucyę w gotówce złożyli, otrzymają należyty zapis długu stanu przy wpłacie raty 15, dla nich ostatniéj.

Zahlungsrate	Die Einzahlung			Zahlungsrate	Die Einzahlung			Zahlungsrate	Die Einzahlung			Zahlungsrate	Die Einzahlung		
	ist zu leisten am	Betrag in Kreuzern	wurde abgestattet am		ist zu leisten am	Betrag in Kreuzern	wurde abgestattet am		ist zu leisten am	Betrag in Kreuzern	wurde abgestattet am		ist zu leisten am	Betrag in Kreuzern	wurde abgestattet am
11	30. September 1855	30		21	30. September 1856	24		31	30. September 1857	18		41	30. September 1858	12	
12	6. November 1855	30		22	6. November 1856	24		32	6. November 1857	18		42	6. November 1858	12	
13	12. Dezember 1855	30		23	12. Dezember 1856	24		33	12. Dezember 1857	18		43	12. Dezember 1858	12	
14	18. Jänner 1856	30		24	18. Jänner 1857	24		34	18. Jänner 1858	18		44	18. Jänner 1859	12	
15	24. Februar 1856	30		25	24. Februar 1857	24		35	24. Februar 1858	18		45	24. Februar 1859	12	
16	30. März 1856	50		26	30. März 1857	24		36	30. März 1858	18		46	30. März 1859	12	
17	6. Mai 1856	30		27	6. Mai 1857	24		37	6. Mai 1858	18		47	6. Mai 1859	12	
18	12. Juni 1856	30		28	12. Juni 1857	24		38	12. Juni 1858	18		48	12. Juni 1859	12	
19	18. Juli 1856	30		29	18. Juli 1857	24		39	18. Juli 1858	18		49	18. Juli 1859	12	
20	24. August 1856	30		30	24. August 1857	24		40	24. August 1858	18		50	24. August 1859	12	

Rata wpłaty	Wpłata			Rata wpłaty	Wpłata		
	ma być uiszczoną	Kwota w krajcarach	została uiszczoną		ma być uiszczoną	Kwota w krajcarach	została uiszczoną
11	30 Września 1855	30		21	30 Września 1856	24	
12	6 Listopada 1855	30		22	6 Listopada 1856	24	
13	12 Grudnia 1855	30		23	12 Grudnia 1856	24	
14	18 Stycznia 1856	30		24	18 Stycznia 1857	24	
15	24 Lutego 1856	30		25	24 Lutego 1857	24	
16	30 Marca 1856	30		26	30 Marca 1857	24	
17	6 Maja 1856	30		27	6 Maja 1857	24	
18	12 Czerwca 1856	30		28	12 Czerwca 1857	24	
19	18 Lipca 1856	30		29	18 Lipca 1857	24	
20	24 Sierpnia 1856	30		30	24 Sierpnia 1857	24	

Rata wpłaty	Wpłata			Rata wpłaty	Wpłata		
	ma być uiszczoną	Kwota w krajcarach	została uiszczoną		ma być uiszczoną	Kwota w krajcarach	została uiszczoną
31	30 Września 1857	18		41	30 Września 1858	12	
32	6. Listopada 1857	18		42	6. Listopada 1858	12	
33	12 Grudnia 1857	18		43	12 Grudnia 1858	12	
34	18 Stycznia 1858	18		44	18 Stycznia 1859	12	
35	24 Lutego 1858	18		45	24 Lutego 1859	12	
36	30 Marca 1858	18		46	30 Marca 1859	12	
37	6 Maja 1858	18		47	6 Maja 1859	12	
38	12 Czerwca 1858	18		48	12 Czerwca 1859	12	
39	18 Lipca 1858	18		49	18 Lipca 1859	12	
40	24 Sierpnia 1858	18		50	24 Sierpnia 1859	12	

Formulare Nr. 2.

Nummer des Zertifikates ....

Steueramt .... Gemeinde ....

Einzahlungs-Tabelle

über eine Anlehens-Subskripzion von .... Gulden.

Name des Subskribenten:

....

Die Kauzion wurde bar erlegt mit .... fl. ...... kr. am ....

Zahlungsrate	Die Einzahlung ist zu leisten am	Vertrag der einzelnen Rate fl.	kr.	Wurde abgestattet am	Betrag der erfolgten Obligazionen fl.	Bestätigung über die geleistete Zahlung	Zahlungsrate	Die Einzahlung ist zu leisten am	Betrag der einzelnen Rate fl.	kr.	Wurde abgestattet am	Betrag der erfolgten Obligazionen fl.	Bestätigung über die geleistete Zahlung
1	30. September 1854 mit 2½ Perc.						6	30. März 1855 mit 2½ Perz.					
2	6. November 1854 mit 2½ Perc.						7	6. Mai 1855 mit 2½ Perc.					
3	12. Dezember 1854 mit 2½ Perc.						8	12. Juni 1855 mit 2½ Perc.					
4	18. Jänner 1855 mit 2½ Perc.						9	18. Juli 1855 mit 2½ Perc.					
5	24. Februar 1855 mit 2½ Perc.						10	24. August 1855 mit 2½ Perc.					

Anmerkung. Jene Subskribenten, welche die Kauzion bar geleistet haben, erhalten die für die Kauzion gebührenden Staats-Schuldverschreibungen bei Einzahlung der 45. Rate, welche für sie die letzte ist.

Formularz Nr. 2.

Numer certyfikatu..............................

Urząd poborowy.. Gmina..

Tablica wpłaty

na subskrybcyę w pożyczce o [illegible] Złotych Reńskich.

Nazwisko subskrybenta:

....

Kaucya w gotówce złożoną została w kwocie . . ZłR. . . xr. na d. . .

Rata wpłaty	Wpłata uiszczoną być ma	Kwota pojedynczéj raty ZłR.	Kwota pojedynczéj raty xr.	Uiszczoną została	Kwota wydanéj obligacyi ZłR.	Potwierdzenie uiszczonéj spłaty	Rata wpłaty	Wpłata uiszczoną być ma	Kwota pojedynczéj raty ZłR.	Kwota pojedynczéj raty xr.	Uiszczoną została	Kwota wydanéj obligacyi ZłR.	Potwierdzenie uiszczonéj spłaty
1	30 Września 1854 w $2^1/_2$ procent						6	30 Marca 1855 w $2^1/_2$ procent					
2	6 Listopada 1854 w $2^1/_2$ procent						7	6 Maja 1855 w $2^1/_2$ procent					
3	12 Grudnia 1854 w $2^1/_2$ procent						8	12 Czerwca 1855 w $2^1/_2$ procent					
4	18 Stycznia 1855 w $2^1/_2$ procent						9	18 Lipca 1855 w $2^1/_2$ procent					
5	24 Lutego 1855 w $2^1/_2$ procent						10	24 Sierpnia 1855 w $2^1/_2$ procent					

Uwaga. Subskrybenci, którzy kaucyę gotówką złożyli, otrzymają zapisy długu stanu, na kaucyę przypadające, przy wpłacie raty 45, dla nich ostatniéj.

Zahlungsrate	Die Einzahlung ist zu leisten am	Bertrag der einzelnen Rate fl.	kr.	Wurde abgestattet am	Betrag der erfolgten Obligazionen fl.	Bestätigung über die geleistete Zahlung	Zahlungsrate	Die Einzahlung ist zu leisten am	Betrag der einzelnen Rate fl.	kr.	Wurde abgestattet am	Betrag der erfolgten Obligazionen fl.	Bestätigung über die geleistete Zahlung
11	30. September 1855 mit 2½ Perc.						21	30. September 1856 mit 2 Perc.					
12	6. November 1855 mit 2½ Perc.						22	6. November 1856 mit 2 Perz.					
13	12. Dezember 1855 mit 2½ Perc.						23	12. Dezember 1856 mit 2 Perc.					
14	18. Jänner 1856 mit 2½ Perc.						24	18. Jänner 1857 mit 2 Perc.					
15	24. Februar 1856 mit 2½ Perc.						25	24. Februar 1857 mit 2 Perc.					
16	30. März 1856 mit 2½ Perc.						26	30. März 1857 mit 2 Perc.					
17	6. Mai 1856 mit 2½ Perc.						27	6. Mai 1857 mit 2 Perc.					
18	12. Juni 1856 mit 2½ Perc.						28	12. Juni 1857 mit 2 Perc.					
19	18. Juli 1856 mit 2½ Perc.						29	18. Juli 1857 mit 2 Perc.					
20	24. August 1856 mit 2½ Perc.						30	24. August 1857 mit 2 Perc.					

Rata wpłaty	Wpłata uiszczoną być ma	Kwota pojedynczej raty		Uiszczoną została	Kwota wydanéj obligacyi	Potwierdzenie uiszczonéj spłaty	Rata wpłaty	Wpłata uiszczoną być ma	Kwota pojedynczej raty		Uiszczoną została	Kwota wydanéj obligacyi	Potwierdzenie uiszczonéj spłaty
		Złr.	kr.		Złr.				Złr.	kr.		Złr.	
11	30 Września 1855 w 2½ procent						21	30 Września 1856 w 2 procent					
12	6 Listopada 1855 w 2½ procent						22	6 Listopada 1856 w 2 procent					
13	12 Grudnia 1855 w 2½ procent						23	12 Grudnia 1856 w 2 procent					
14	18 Stycznia 1856 w 2½ procent						24	18 Stycznia 1857 w 2 procent					
15	24 Lutego 1856 w 2½ procent						25	24 Lutego 1857 w 2 procent					
16	30 Marca 1856 w 2½ procent						26	30 Marca 1857 w 2 procent					
17	6 Maja 1856 w 2½ procent						27	6 Maja 1857 w 2 procent					
18	12 Czerwca 1856 w 2½ procent						28	12 Czerwca 1857 w 2 procent					
19	18 Lipca 1856 w 2½ procent						29	18 Lipca 1857 w 2 procent					
20	24 Sierpnia 1856 w 2½ procent						30	24 Sierpnia 1857 w 2 procent					

Zahlungsrate	Die Einzahlung ist zu leisten am	Bertrag der einzelnen Rate fl.	kr.	Wurde abgestattet am	Betrag der erfolgten Obligazionen fl.	Bestätigung über die geleistete Zahlung	Zahlungsrate	Die Einzahlung ist zu leisten am	Betrag der einzelnen Rate fl.	kr.	Wurde abgestattet am	Betrag der erfolgten Obligazionen fl.	Bestätigung über die geleistete Zahlung
31	30. September 1857 mit 1½ Perc.						41	30. September 1858 mit 1 Perc.					
32	6. November 1857 mit 1½ Perc.						42	6. November 1858 mit 1 Perc.					
33	12. Dezember 1857 mit 1½ Perc.						43	12. Dezember 1858 mit 1 Perc.					
34	18. Jänner 1858 mit 1½ Perc.						44	18. Jänner 1859 mit 1 Perc.					
35	24. Februar 1858 mit 1½ Perc.						45	24. Februar 1859 mit 1 Perc.					
36	30. März 1858 mit 1½ Perc.						46	30. März 1859 mit 1 Perc.					
37	6. Mai 1858 mit 1½ Perc.						47	6. Mai 1859 mit 1 Perc.					
38	12. Juni 1858 mit 1½ Perc.						48	12. Juni 1859 mit 1 Perc.					
39	18. Juli 1858 mit 1½ Perc.						49	18. Juli 1859 mit 1 Perc.					
40	24. August 1858 mit 1½ Perc.						50	24. August 1859 mit 1 Perc.					

Rata wpłaty	Wpłata uiszczoną być ma	Kwota pojedynczej raty złR.	xr.	Uiszczoną została	Kwota wydanej obligacyi złR.	Potwierdzenie uiszczonéj spłaty	Rata wpłaty	Wpłata uiszczoną być ma	Kwota pojedynczej raty złR.	xr.	Uiszczoną została	Kwota wydanej obligacyi złR.	Potwierdzenie uiszczonéj spłaty
31	30 Września 1857 w 1½ procent						41	30 Września 1858 w 1 procent					
32	6 Listopada 1857 w 1½ procent						42	6 Listopada 1858 w 1 procent					
33	12 Grudnia 1857 w 1½ procent						43	12 Grudnia 1858 w 1 procent					
34	18 Stycznia 1858 w 1½ procent						44	18 Stycznia 1859 w 1 procent					
35	24 Lutego 1858 w 1½ procent						45	24 Lutego 1859 w 1 procent					
36	30 Marca 1858 w 1½ prooent						46	30 Marca 1859 w 1 procent					
37	6 Maja 1858 w 1½ procent						47	6 Maja 1859 w 1 procent					
38	12 Czerwca 1858 w 1½ procent						48	12 Czerwca 1859 w 1 procent					
39	18 Lipca 1858 w 1½ procent						49	18 Lipca 1859 w 1 procent					
40	24 Sierpnia 1858 w 1½ procent						50	24 Sierpnia 1859 w 1 procent					

Formulare Nr. 3.

N.

ANWEISUNG
auf eine Obligation zu 20 Gulden.

Der Uiberbringer dieser Anweisung erhält auf Verlangen von der k. k. Anlehens-Kasse eine Obligation des Anlehens vom 26. Juni 1854 zu **20 Gulden** mit der Verzinsung vom 1. Jänner 1855.

Wien am 1. September 1854.

Von der k. k. Universal-Staats-Schuldenkasse.

(Trockener Stempel.)

Formularz Nr. 3.

N.

ASYGNACYA
na obligacyę o 20 Złotych Reńskich.

Okaziciel niniejszéj asygnacyi otrzyma na żądanie od c. k. kassy pożyczki obligacyę na pożyczkę z dnia 26 Czerwca 1854 o ***20 Złotych Reńskich*** z prowizyą od 1 Stycznia 1855.

Wiédeń dnia 1 Września 1854.

Od c. k. uniwersalnéj Kassy długów Państwa.

(Stępel suchy.)

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

VII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 10. Oktober 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt VII.

Wydany i rozesłany dnia 10 Października 1854.

19.

Verordnung des Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 13. September 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXII. Stück, Nr. 237, ausgegeben am 27. September 1854),
wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,
wornach in Folge Allerhöchster Entschließung vom 8. September 1854 die Rechts-Philosophie aus den Gegenständen der theoretischen Staatsprüfungen zu entfallen hat.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 8. September 1854 hat vom Studienjahre 1854–55 angefangen die Rechts-Philosophie aus den Gegenständen der theoretischen Staatsprüfungen zu entfallen, und die betreffende Prüfungs-Kommission dem zu Folge nur aus dem Präses und zwei Prüfungs-Kommissären zu bestehen.

Thun m. p.

20.

Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 14. September 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXII. Stück, Nr 238, ausgegeben am 27. September 1854),
giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,
betreffend die Ertheilung von Konzessionen für Privat-Eisenbahnbauten.

In Gemäßheit der, von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 8. September 1854 erhaltenen Ermächtigung, werden bezüglich der Ertheilung von Konzessionen zum Baue von Privat-Eisenbahnen die nachstehenden Bestimmungen erlassen:

§. 1.

Zur Anlage einer Eisenbahn, welche ein Unternehmer lediglich zu seinem eigenen Gebrauche auf eigenem Grund und Boden, oder unter Zustimmung des Grundeigenthümers, welche vorläufig nachzuweisen ist, auf fremdem Grunde erbauen will, ist bloß der in den allgemeinen Gesetzen vorgeschriebene Bau-Konsens erforderlich. Derselbe kann nur ertheilt werden, nachdem Eisenbahnbau-Verständige mit ihrem Gutachten gehört wurden.

Zur Anlage einer Eisenbahn dagegen, welche bestimmt ist, als öffentliches Transportmittel für Personen und Waaren zu dienen, oder wodurch eine Landstraße in eine Eisenbahn umgewandelt werden soll, ist die besondere Bewilligung von Seite der Staatsverwaltung erforderlich u. z.:

19.

Rozporządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z d. 13 Września 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXXII., Ner 237, wydana dnia 27 Września 1854),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

wedle którego w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 8 Września 1854 filozofia prawa nie będzie już należeć do przedmiotów teoretycznego egzaminu rządowego.

W skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 8 Września 1854 z początkiem roku szkolnego 1854-55 filozofia prawa wypuszczona być ma z przedmiotów teoretycznych egzaminów rządowych, w następności czego dotycząca Kommissya egzaminacyjna składać się będzie tylko z Prezesa i dwóch Kommissarzy egzaminacyjnych.

Thun m. p.

20.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli publicznych z dnia 14 Września 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXXII., Nr. 238, wydana dnia 27 Września 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem pogranicza wojskowego,

w przedmiocie udzielania koncesyj na budowę prywatnych kolei żelaznych.

Stósownie do upoważnienia, otrzymanego przez Jego C. K. Apostolską Mość Najwyższém Postanowieniem z dnia 8 Września 1854, wydają się niniejszém następne przepisy w przedmiocie udzielania koncesyj na budowę prywatnych kolei żelaznych:

§. 1.

Do założenia kolei żelaznéj, którą prowadzić chce przedsiębiorca li tylko dla własnego użycia przez własny grunt, albo z przyzwoleniem właściciela gruntu, wykazać się mającém, przez grunt cudzy, potrzeba tylko konsensu na budowę, przepisanego w ustawach powszechnych. Takowy wszakże udzielonym być może tylko po wysłuchaniu opinii znawców rzeczy co do kolei żelaznéj.

Do założenia zaś kolei żelaznéj przeznaczonéj do tego, aby służyła jako publiczny środek transportu dla osób i towarów, albo przezcoby gościniec na kolei żelaznéj zamieniony być miał, potrzebném jest osobne pozwolenie ze strony administracyi rządu, a to:

a) die Bewilligung zu den Vorarbeiten;

b) die Konzession zur Anlage der Bahn und der dazu gehörigen Gebäude selbst.

§. 2.

Die Bewilligung zu den Vorarbeiten steht dem Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern und dem Armee-Oberkommando zu.

Die Konzession der Bahnanlage wird von Seiner k. k. Apostolischen Majestät ertheilt.

§. 3.

Die Bewilligung zu den Vorarbeiten (§. 1, a) kann sowohl einzelnen Personen und vorschriftmäßig gebildeten Vereinen, als auch solchen Personen ertheilt werden, welche sich erst zu einem Vereine verbinden wollen. Dieselbe wird aber nur dann ertheilt, wenn weder in Bezug auf die Person des Konzessionswerbers, noch in Bezug auf die privatrechtlichen und öffentlichen Rücksichten dagegen ein Anstand obwaltet.

Wird diese Bewilligung von einem erst zu gründenden Vereine angesucht, so kann sie nur unter dem Vorbehalte ertheilt werden, daß die Bittsteller alle jene Bedingungen erfüllen, welche im Vereinsgesetze vom 26. November 1852*) zur Erlangung der vorläufigen Bewilligung zur Gründung des Vereines, §§. 7—17, vorgeschrieben sind.

Personen und Vereine, welche eine solche Konzession erhalten wollen, haben darum beim Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten anzusuchen und dem Gesuche den Plan des Unternehmens, insbesondere die Richtung der beabsichtigten Bahn, wenigstens in allgemeinen Umrissen, darzustellen und die Zeit anzugeben, innerhalb welcher die Vorarbeiten begonnen und vollendet werden sollen.

§. 4.

Durch die Bewilligung zu den Vorarbeiten einer Eisenbahn erhält der Konzessionswerber bloß das Recht auf seine Kosten die Vorerhebungen für die künftige Ausführung der projektirten Eisenbahn, mit Beobachtung der bestehenden Gesetze, unter Aufsicht der Behörden zu pflegen und die nöthigen Vermessungs- und Nivellirungs-Arbeiten vorzunehmen.

Durch diese Bewilligung erhält der Konzessionswerber dagegen weder ein Vorrecht auf die Konzession der fraglichen Eisenbahn noch ein sonstiges ausschließliches Befugniß

Es kann daher die Bewilligung zu den Vorarbeiten rücksichtlich einer und derselben Eisenbahnlinie mehreren verschiedenen Personen ertheilt werden. Diese Bewilligung zu den Vorarbeiten hat bloß für den in derselben ausdrücklich bestimmten Zeitraum Giltigkeit; nach Beendigung dieses Zeitraumes ist diese Bewilli-

*) Reichsgesetzblatt vom Jahre 1852 LXXIV. Stück, Nr. 253.

a) pozwolenie do robót przygotowawczych;

b) koncesya do założenia samejże kolei żelaznéj i budynków do niéj należących.

§. 2.

Pozwolenie do robót przygotowawczych przysługa Ministerstwu handlu, przemysłu i budowli publicznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Nadkomendą wójsk.

Koncesya do założenia kolei udzieloną będzie przez Jego C. K. Apostolską Mość.

§. 3.

Przyzwolenie co do robót przygotowawczych (§. 1. *a.*) udzieloném być może nie tylko osobom pojedynczym i stowarzyszeniom, stósownie do przepisów utworzonym, lecz także i osobom, stowarzyszenie dopiero zawiązać zamyślającym. Pozwolenie to jednakże wtenczas tylko udzieloném będzie, jeżeli nie zachodzi przeciw temu żadna trudność ani co do osoby o koncesyę się ubiegającego, ani téż co do względów prywatnych, prawnych i publicznych.

Jeżeli pozwolenia takowego doprasza się stowarzyszenie dopiéro zawiązać się mające, wówczas tóż z tém tylko zastrzeżeniem udzieloném być może, że ubiegający się o to dopełnią wszystkich warunków, przepisanych §§. 7—17. ustawy o stowarzyszeniach z dnia 26 Listopada 1852 *), dla pozyskania tymczasowego pozwolenia do zawiązania stowarzyszenia.

Osoby i stowarzyszenia, chcące otrzymać koncesyę takową, dopraszać się o to mają u Ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych, a do prośby załączyć oraz plan przedsiębiorstwa, mianowicie przedstawić kierunek kolei założyć się mającéj i oraz oznaczyć czas, w którym roboty przygotowawcze mają być rozpoczęte i ukończone.

§. 4.

Przez pozwolenie do robót przygotowawczych kolei żelaznéj otrzyma ubiegający się o koncesyę tylko prawo przedsiębrać kosztem swojém dochodzenia przygotowawcze do przeprowadzenia w przyszłości zaprojektowanéj kolei żelaznéj, z przestrzeganiem praw istniejących, pod dozorem władz, równie jak potrzebne roboty rozmiaru i niwellacyi.

Przez pozwolenie to zaś nie dostępuje ubiegający się o koncesyę ani *prawa pierwszeństwa* do kocessyi w przedmiocie dotyczącéj kolei żelaznéj ani téż innego jakiego prawa *wyłącznego*.

Pozwolenie do robót przygotowawczych może więc i więcéj różnym osobom udzieloném być co do jednéj a téj saméj linii kolei żelaznéj.

Pozwolenie to do robót przygotowawczych ważność ma tylko na *czas* wyraźnie w niém zakreślony; po ukończeniu czasu tego takowe uważaném być ma

*) Dziennik Praw Państwa z r. 1852, Część LXXIV, N. 253.

gung als erloschen anzusehen, sie kann jedoch unter den oben angeführten Bedingungen wiederholt angesucht und ertheilt werden.

§. 5.

Behufs der Erwirkung der Konzession zum Baue einer Eisenbahn ist ein dießfälliges Gesuch beim Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten einzureichen, in welchem dargethan wird:

1. daß den Bittwerbern die Konzession zur Vornahme der Vorarbeiten zu Theil geworden ist;

2. daß die projektirte Bahn dem öffentlichen Interesse zum Vortheile gereiche;

3. auf welche Art die zu dem Unternehmen erforderlichen Geldmittel herbeigeschafft werden sollen;

4. dem Gesuche muß ein Plan des ganzen Unternehmens, das gehörig ausgearbeitete Projekt und der Kostenvoranschlag beigeschlossen sein;

5. dem Handelsministerium bleibt es vorbehalten, nach Umständen von den Konzessionswerbern den Erlag einer Kauzion, oder bei Vereinen mindestens die Nachweisung zu fordern, daß bereits ein hinlänglicher Fond von den Theilnehmern für das Unternehmen gesichert sei.

§. 6.

Bevor das Ansuchen um die Konzession zum Baue einer Eisenbahn der Allerhöchsten Schlußfassung unterzogen werden kann, ist sorgfältig zu prüfen, ob das Bauwerk selbst, und dessen Einzelnheiten nichts enthalte, was mit den bestehenden Gesetzen, mit den öffentlichen Rücksichten, und mit bereis früher erworbenen Privatrechten nicht im Einklange wäre. Insbesondere ist darauf zu sehen, daß die Anlage der Bahn in einer Weise geschehe, damit jede Beschädigung der angrenzenden Grundstücke, Gebäude u. s. w. vermieden werde. Zu diesem Behufe ist in jedem einzelnen Falle über Auftrag des Handelsministeriums von der Statthalterei des Kronlandes, welches die projektirte Eisenbahn durchzieht, unter ihrer Leitung eine Kommission von Sachverständigen zu berufen, welche mit Zuziehung von Abgeordneten der kompetenten Militär- und Zivilbehörden, dann der Betheiligten, soweit es erforderlich ist, auch an Ort und Stelle, den Befund aufzunehmen, und sodann über das Projekt ein wohlerwogenes Gutachten zu erstatten hat, worüber mit dem Ministerium des Innern und dem Armee-Oberkommando das Einvernehmen zu pflegen ist.

§. 7.

Die Konzession zur Anlage einer Eisenbahn zur öffentlichen Benützung wird nur auf eine bestimmte Zeit ertheilt. Diese kann die Dauer von neunzig Jahren nicht überschreiten, wohl aber nach Maßgabe der obwaltenden Verhältnisse auf eine geringere Anzahl Jahre sich erstrecken.

za *wygasłe*, może jednakże pod warunkami wyż wspomnionemi powtórnie być *żądaném* i *udzieloném*.

§. 5.

Co się tycze osiągnienia koncesyi do założenia kolei żelaznéj podać należy prośbę dotyczącą do Ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych, w któréj wykazać należy:

1. iż ubiegającym się udzielona została koncesya do przedsięwzięcia robót przygotowawczych;

2. iż zaprojektowana koléj żelazna korzyść przynosi dla interesu publicznego;

3. w jaki sposób mają być *środki pieniężne* pozyskane, do przedsiębiorstwa potrzebne;

4. do prośby załączonym być musi plan całego przedsiębiorstwa, projekt należycie wypracowany i przedukład kosztów;

5. Ministerstwo handlu ma sobie zastrzeżoném, wedle okoliczności żądać od ubiegających się o koncesyę złożenia kaucyi, albo przy stowarzyszeniach przynajmniéj wykazu, iż dla przedsiębiorstwa zabezpieczonym jest już fundusz dostateczny przez przedsiębiorców.

§. 6.

Wprzód nim prośba o koncesyę do założenia kolei żelaznéj przedłożoną będzie do Najwyższéj Uchwały, starannie rozważyć należy, czy samoż założenie kolei żelaznéj i szczegóły onegoż nie zawierają *nic* coby *nie zgadzało się z ustawami* istniejącemi, *z względami* publicznemi, i *prawami prywatnemi* wprzód już nabytemi. W szczególności na to zważać należy, ażeby założenie kolei w ten sposób uskutecznioném było, ażeby uniknioném zostało wszelkie uszkodzenie gruntów pogranicznych, budynków i t. d. Tym końcem w każdym poszczególnym razie na zlecenie Ministerstwa handlu Namiestnikostwo kraju koronnego, które koléj żelazna przecina, złożyć winno pod swym kierunkiem Kommissyę z osób w rzeczy biegłych, która z przybraniem zesłanników właściwych Władz wojskowych i cywilnych, tudzież osób interesowanych, o ile tego wymaga potrzeba, na samémże miejscu, stan rzeczy rozpoznać, i następnie na projekt dobrze roztrząśnione zdanie przedstawić winna, poczém nastąpić ma porozumienie z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Nadkomendą wojsk.

§. 7.

Koncesya do założenia kolei żelaznéj dla użycia publicznego udzieloną będzie tylko na czas pewny. Tenże nie będzie przechodzić lat dziewięćdziesięciu, może atoliż w miarę zachodzących okoliczności, ograniczać się i do mniejszéj liczby lat.

Der Termin für die Dauer einer solchen Konzession beginnt mit dem Tage, an welchem die Bahn ganz oder zum Theile der Benützung des Publikums übergeben wird.

§. 8.

Nach Ablauf der Dauer des Privilegiums geht das Eigenthum an der Eisenbahn selbst, an dem Grunde und Boden und den Bauwerken, welche dazu gehören, sogleich durch das Gesetz ohne Entgelt und unmittelbar an den Staat über. Den Unternehmern verbleibt jedoch das Eigenthum an allen ausschließlich zu dem Transportgeschäfte bestimmten Gegenständen, Fahrnissen, Vorrichtungen und Realitäten.

Die Unternehmung hat die Bahn sammt Zugehör im brauchbaren Stande zu übergeben. Den Behörden wird es zur besonderen Pflicht gemacht, darüber zu wachen, daß in den letzten 5 Jahren vor Ablauf der Privilegiumszeit die erforderlichen Herstellungen sogleich vorgenommen werden, wozu die Unternehmung nöthigen Falls durch geeignete Zwangsmittel anzuhalten ist.

§. 9.

Mit der erhaltenen Konzession zur Anlage einer Eisenbahn sind der Regel nach (wenn die Konzessions-Urkunde nicht besondere Beschränkungen oder Vorbehalte in sich faßt), folgende Zugeständnisse verbunden:

a) Die Eisenbahn-Unternehmung erlangt das Recht, eine Eisenbahn nach der, in dem genehmigten Projekte vorgezeichneten Richtung zu erbauen.

   In so fern behufs des Baues, und bis zur Vollendung desselben beabsichtiget wird, Seitenbahnen zur Herbeischaffung der Baumaterialien zu errichten, ist hiezu der Bau-Konsens einzuholen, und falls die Bahn auf fremdem Grunde errichtet werden soll, die Zustimmung des Grundeigenthümers beizubringen.

b) Die Eisenbahn-Unternehmung erhält durch die erlangte Konzession, in sofern ein ausschließliches Recht zu dem bezüglichen Eisenbahnbaue, als es während der Konzessionsdauer Niemandem gestattet ist, eine andere Eisenbahn für die Benützung des Publikums zu errichten, welche dieselben Endpunkte ohne Berührung neuer strategisch-politisch, oder kommerziell wichtigen Zwischenpunkte in Verbindung bringen würde.

   Dagegen bleibt es der Staatsverwaltung vorbehalten, auch während der Konzessionsdauer die Bewilligung zur Anlage von Zweigbahnen, oder zu einer Eisenbahn in fortgesetzter Richtung der konzessionirten Bahn, anderen Privat-Unternehmungen zu ertheilen, oder derlei Eisenbahnen auf Staatskosten zu erbauen.

c) Einer gemeinnützigen Eisenbahn-Unternehmung wird das Recht der Expropriazion in Gemäßheit des §. 365 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches, jedoch lediglich in Ansehung jener Räume verliehen, welche zur Ausführung der Unternehmung unumgänglich nothwendig erkannt werden.

Termin trwania koncesyi takowéj rozpoczyna się z dniem, w którym koléj całkiem lub w części oddaną jest publiczności do użycia.

§. 8.

Po upływie trwania przywileju przechodzi własność samējże kolei żelaznéj, jako téż gruntu i ziemi, tudzież budów do niéj należących, już mocą ustawy bez wszelkiéj odpłaty i bezpośrednio na rzecz Państwa. Przedsiębiorcom pozostaje atoliż prawo własności do wszystkich wyłącznie do rzeczy transportu służących przedmiotów, ruchomości, przyrządów i realności.

Przedsiębiorstwo obowiązane jest oddać koléj żelazną wraz z przynależytościami w stanie użytecznym. Jestto szczególnym obowiązkiem Władz czuwać nad tém, ażeby w ostatnich 5 latach przed upływem czasu przywileju natychmiast przedsięwzięte były potrzebne przysposobienia stanu należytego, do czego przedsiębiorstwo w razie potrzeby zniewolonėm być ma środkami stósownemi przymusowemi.

§. 9.

Wraz z otrzymaną koncesyą do założenia kolei żelaznéj połączone są *w powszechności* (jeżeli dokument koncesyi nie zawiera osobnych ograniczeń lub zastrzeżeń) następujące prerogatywy:

a) Przedsiębiorstwo kolei żelaznéj dostępuje prawa, założyć koléj żelazną w kierunku, wskazanym w projekcie uchwalonym.

Jeżeliby celem przeprowadzenia kolei żelaznéj, i aż do ukończenia téjże założyć chciano koleje poboczne, do sprowadzania materyałów budowlowych służące, pozyskać należy konsens do tego, a gdyby koléj poboczna założoną być miała na obcym gruncie, przedłożyć przyzwolenie właściciela gruntu.

b) Przedsiębiorstwo kolei żelaznéj dostępuje przez pozyskaną koncesyę o tyle wyłącznego prawa do otworzenia dotyczącéj kolei żelaznéj, iż podczas trwania koncesyi nie wolno *nikomu* zakładać innéj kolei żelaznéj dla użycia publiczności, któraby łączyła te same punkta ostateczne bez dotknięcia nowych ważnych punktów pośrednich strategiczno-politycznych lub komercyalnych.

Wszelako przeciwnie zastrzeżoném sobie ma administracya Rządu, także i podczas ciągu koncesyi udzielić pozwolenie do założenia *kolei żelaznych gałęziowych*, lub do kolei żelaznej *w ciągłym kierunku* kolei ukoncesyonowanéj, innym przedsiębiorstwom prywatnym, lub założyć takowe koleje żelazne kosztem Rządu.

c) Przedsiębiorstwu kolei żelaznéj, do powszechnego użycia przeznaczonéj, służy także prawo expropryacyi stósownie do §. 365 powszechnéj księgi ustaw cywilnych, wszakże li tylko co do tych miejscowości, które uznane będą za *niezbędnie potrzebne* do przeprowadzenia przedsiębiorstwa.

Das Erkenntniß über das Maß dieser Nothwendigkeit steht der Statthalterei des bezüglichen Kronlandes und im weiteren Instanzenzuge dem Ministerium des Innern zu. Vor der Ausübung dieses Expropriazionsrechtes hat jedoch die Eisenbahn-Unternehmung über die Erwerbung des Grundes, und die hiefür zu leistende Entschädigung ein gütliches Uibereinkommen zu versuchen, und erst nach dem Mißlingen eines solchen Versuches um die Fällung eines förmlichen Expropriazions-Erkenntnißes bei der bezüglichen Statthalterei anzusuchen. Nachdem dieses Expropriazions-Erkenntniß in Rechtskraft erwachsen ist, hat die Eisenbahn-Unternehmung die gerichtliche Schätzung des zu expropriirenden Grundes bei der Real-Instanz zu erwirken, und den durch diese Schätzung festgesetzten Betrag an den Grundeigenthümer zu bezahlen, oder wenn die Zahlung wegen Verweigerung der Annahme oder aus anderen rechtlichen Gründen nicht geschehen kann, zur Real-Instanz zu erlegen, wonach die Unternehmung das Eigenthum des expropriirten Grundes erwirbt, und an dem Baue in dieser Rücksicht nicht mehr gehindert werden darf. Sind jedoch bei der Schätzung nicht alle Vorschriften über den gerichtlichen Kunstbefund beobachtet worden, so bleibt dem Eigenthümer, der auf eine höhere Entschädigung Anspruch zu haben glaubt, in dieser Beziehung der Rechtsweg vorbehalten.

Auf ähnliche Weise ist über das Bedürfniß der zeitlichen Benützung fremden Eigenthumes, welches die Unternehmung Behufs des bewilligten Eisenbahnbaues unumgänglich nothwendig hat, mit der Fällung des Erkenntnisses vorzugehen.

d) Die Unternehmung erlangt durch die Konzession ferner das Recht, auf der erbauten Eisenbahn Personen und Sachen nach dem festgesetzten Tarife zu befördern, in sofern der dießfällige Transport durch das Postregale nicht der Postanstalt ausschließlich vorbehalten erscheint.

§. 10.

Die konzessionirten Eisenbahn-Unternehmungen haben dagegen außer den schon in den allgemeinen Gesetzen enthaltenen Verpflichtungen folgende Verbindlichkeiten gegenüber der Staatsverwaltung zu erfüllen:

a) Die Eisenbahn-Unternehmungen haben vor der Ausführung der konzessionirten Bahn die Detailpläne der Bahn, aus denen die Steigungen und Krümmungen derselben entnommen werden können, die Spur und Geleisweite derselben, in welcher Beziehung auf ein gleiches Maß hinzuwirken ist, das zulässige Maß der Bahnbreite, zur Genehmigung vorzulegen, und beim Baue der Bahn selbst und der einzelnen Objekte die allgemeinen Bau- sowie die ihnen etwa ertheilten besonderen Vorschriften genau zu erfüllen.

Dahin gehören insbesondere die Vorsichtsmaßregeln gegen Feuergefahr oder sonstige Beschädigungen ꝛc. ꝛc.

Rozstrzygnienie w przedmiocie potrzeby takowéj przysłuża Namiestnikostwu kraju koronnego dotyczącego, a w dalszym toku instancyi Ministerstwu Spraw Wewnętrznych. Przed wykonaniem zaś tego prawa wywłaszczenia postarać się ma przedsiębiorstwo kolei żelaznéj o *dobrowolną ugodę* co do nabycia gruntu, i wynagrodzenia za to, a dopiéro gdy usiłowanie takowe nie wzięło skutku pomyślnego, domagać się formalnego wyroku wywłaszczenia u Namiestnikostwa dotyczącego. Gdy tedy wyrok expropryacyi wszedł w moc prawa, przedsiębiorstwo kolei żelaznéj pozyskać ma *ocenienie sądowe* gruntu wywłaszczonym być mającego w instancyi realnéj, i zapłacić właścicielowi gruntu oznaczoną przez tož ocenienie kwotę, albo jeżeli zapłata nie może nastąpić dla odmówienia jéj przyjęcia, lub z innych powodów prawnych, złożyć w instancyi realnéj, poczém przedsiębiorstwo własności gruntu wywłaszczonego nabywa, i w prowadzeniu kolei żelaznéj pod tym względem już przeszkodzoném być nie może. Jeżeli zaś przy ocenieniu nie były zachowane wszystkie przepisy co do sądowego wywodu rzeczy, przez biegłych uskutecznić się mającego, właściciel roszczący sobie *pretensye* do wyższego *wynagrodzenia,* zastrzeżoną sobie ma dalszą w téj mierze drogę prawa.

W podobny sposób postąpić należy z wydaniem wyroku co do czasowego użycia cudzéj własności, niezbędnie potrzebnego przedsiębiorstwu celem dozwolonego założenia kolei żelaznéj.

d) Przedsiębiorstwo dostępuje daléj przez koncesyę prawa, przeprawiać na otworzonéj kolei żelaznéj osoby i rzeczy wedle ustanowionéj taryfy, o ile dotyczący transport nie jest zastrzeżonym przez regale pocztowe wyłącznie zakładowi pocztowemu.

§. 10.

Przedsiębiorstwa kolei żelaznych ukoncesyonowanych ze swéj strony wypełniać muszą względem Rządu Państwa, oprócz obowiązków w ogólnych ustawach objętych, następujące jeszcze zobowiązania:

a) Przedsiębiorstwa kolei żelaznych winny są przed wykonaniem kolei ukoncesyonowanéj, przedłożyć do zatwierdzenia plany szczegółowe kolei, z których powziąć można wiadomość o podnoszeniach i skrętach onéjże, o szérokości wycięcia kołowego i toru kolei, w którymto względzie o równą miarę starać się należy, o mierze przypuszczonéj szérokości kolei, przy saméjże zaś budowie kolei i pojedynczych objektów dopełniać ściśle ogólne przepisy budownictwa, jako też te szczegółowe przepisy, które im udzielone zostaną.

Do tych przepisów należą szczegółowo ostrożności przeciw pożarowi lub innym uszkodzeniom etc. etc.

b) Die Eisenbahn-Unternehmungen sind verpflichtet, allen Schaden an öffentlichem oder Privatgute zu vergüten, welcher durch den fraglichen Eisenbahnbau veranlaßt worden ist.

Die Eisenbahn-Unternehmungen haben ferner solche Vorkehrungen zu treffen, daß die angrenzenden Grundstücke, Gebäude ꝛc. durch die Bahn, weder während des Baues derselben, noch in der Folge Schaden leiden, und sind verpflichtet, für derlei Beschädigungen zu haften.

c) Wenn durch den Bau der Eisenbahn öffentliche Wege, Brücken, Stege oder sonstige Kommunikazionsmittel ganz oder zum Theile gestört oder unfahrbar gemacht werden, ist die Eisenbahn-Unternehmung verpflichtet, nach jedesmaliger Anordnung der Behörden die gestörte Kommunikazion anderweitig vollkommen wieder herzustellen.

Die anstatt der zerstörten oder unfahrbar gewordenen neu hergestellten Wege, Brücken ꝛc. haben diejenigen im brauchbaren Stande zu erhalten, welchen die Erhaltung der früheren Wege, Brücken ꝛc. oblag.

Dieselben können jedoch von der Eisenbahn-Unternehmung den Ersatz eines verhältnißmäßigen Theiles der Kosten in sofern ansprechen, als die Erhaltungskosten dieser Wege, Brücken ꝛc. durch den Bau der Eisenbahn vergrößert worden sind.

In sofern zur Herstellung der durch die Eisenbahn gestörten Kommunikazion besondere früher nicht vorhanden gewesenen Bauten, z. B. an Brücken, Dämmen ꝛc. nothwendig sind, fällt der Eisenbahn-Unternehmung nicht bloß die erste Herstellung, sondern auch die künftige Erhaltung zur Last.

d) Wenn die Eisenbahn über einen öffentlichen Weg, eine Brücke oder über einen Damm geführt wird, so hat die Eisenbahn-Unternehmung für eine der Sicherheit angemessene Einfriedung (Absperrung) nach der jedesmaligen Anordnung der Behörden Sorge zu tragen, und sich wegen Benützung des Weges, der Brücke oder des Dammes gehörig abzufinden, für eine ähnliche Einfriedung (Absperrung) ist auch in jedem Falle zu sorgen, wo ein öffentlicher Weg über die Eisenbahn geht, oder in dieselbe einästet, oder wo sonst, wie z. B. an den Stazionsplätzen, aus öffentlicher Rücksicht nach der Weisung der kompetenten Behörden eine Absperrung der Bahn sich als nothwendig zeigt.

e) Die festgesetzten, von drei zu drei Jahren einer Revision zu unterziehenden Tarife für den Personen- und Sachentransport, und für die Nebengebühren sind dem k. k. Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern zur Genehmigung vorzulegen.

Bei der Festsetzung des Tarifes wird auf sämmtliche obwaltende Verhältnisse, auf die Rentabilität der Bahn, auf die Tarife der Nachbarbahnen ꝛc. angemessene Rücksicht genommen.

b) Przedsiębiorstwa kolei żelaznych winny są wynagrodzić wszelką szkodę, wyrządzoną na dobrach publicznych lub prywatnych, przez budowę kolei, w mowie będącéj.

Przedsiębiorstwa kolei żelaznych winny są użyć takich ostrożności, żeby graniczące grunta, budynki etc. etc. ani w ciągu budowania kolei, ani téż następnie nie doznały szkody, i odpowiedzialnemi są za takie uszkodzenia.

c) Jeżeli przez budowanie kolei żelaznéj publiczne drogi, mosty, ławy lub inne środki kommunikacyjne w całości lub w części zniszczone lub do jeżdżenia niezdolne zostaną, przedsiębiostwo kolei żelaznéj jest obowiązaném, za rozkazem władz kommunikacyę przerwaną znowu w innym sposobie przywrócić.

Drogi, mosty i t. d. wystawione na nowo w miejsce zniszczonych lub do użytku niezdolnych, winni są utrzymywać w stanie należytym ci, do których należało utrzymywanie dawniejszych dróg, mostów i t. d.

Jednakże oni mogą od przedsiębiorstwa kolei żelaznéj żądać wynagrodzenia części odpowiedniéj tych kosztów, o tyle, o ile koszta na utrzymanie tych dróg, mostów i t. d. powiększone zostały przez budowę kolei żelaznych.

Jeżeli do wystawienia kommunikacyj przez koléj żelazną przerwanych potrzebne są *szczególne* dawniéj wcale *niebyłe budowle*, n. p. mosty, tamy, i t. d. wówczas przedsiębiorstwo kolei żelaznych ponosić będzie nie tylko koszta piérwszego wystawienia, lecz także utrzymywania ich na przyszłość.

d) Jeżeli koléj żelazna prowadzona będzie przez drogę publiczną, przez most lub przez tamę, przedsiębiorstwo kolei żelaznéj winno jest mieć staranie, ażeby takowe w sposobie bezpiecznym według rozporządzenia od władzy wydanego ogrodzone były, tudzież żeby nastąpiła ugoda co do używania drogi, mostu lub tamy; takie ogrodzenie także wtedy miejsce mieć musi, gdy droga publiczna przechodzi przez koléj żelazną, lub w nią wpada, lub jeżeli, oprócz tego, n. p. na stacyach, ogrodzenie kolei żelaznéj ze względów publicznych, i stósownie do nakazu władzy właściwéj potrzebném się wydaje.

e) Taryfy transportu osób i rzeczy, które co trzy lata pod rewizyę poddane być powinny, tudzież taryfy należytości bocznych przedłożone być powinny C. K. Ministerstwu handlu, przemysłu i budowli publicznych do zatwierdzenia zgodnie z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Przy ustanowieniu taryfy wzgląd będzie miany na wszelkie stósunki zachodzące, na zyski z kolei, na taryfy kolei sąsiednich etc. etc.

Der Preistarif ist öffentlich kundzumachen, und es bleibt der Staatsverwaltung vorbehalten, dann, wenn die reinen Erträgnisse der Bahn 15% der Einlagen überschreiten, auf eine billige Herabsetzung der Preise einzuwirken.

f) Die Eisenbahn-Unternehmung ist verpflichtet, bei dem Betriebe der Eisenbahn sich vollkommen den bestehenden Vorschriften über den Eisenbahnbetrieb zu fügen.

Die Eisenbahn-Unternehmung ist daher insbesondere auch zur unentgeldlichen Beförderung der Postsendungen und der Postbediensteten nach Vorschrift des §. 68 der Eisenbahnbetriebs-Ordnung verpflichtet.

Wenn die Militärverwaltung zur Beförderung von Truppen oder Militär-Effekten von den Eisenbahnen Gebrauch zu machen wünscht, sind die Unternehmer verpflichtet, derselben hiezu alle zum Transporte dienlichen Mittel gegen Vergütung nach denselben Tarifsätzen zur Verfügung zu stellen, welche für diese Beförderung in dem jeweiligen Tarife der Staatseisenbahnen festgesetzt sind.

g) Die Eisenbahn-Unternehmung hat sich mit den angrenzenden Eisenbahnen (dieselben mögen zur Zeit der Konzessionirung bereits errichtet sein, oder erst in der Folge erbaut werden) in Betreff der Fahrordnung, der wechselseitigen Benützung der Bahn und der Betriebsmittel, und überhaupt bezüglich der Ordnung der wechselseitigen Verkehrsverhältniße einzuverstehen.

Sollte ein gütliches Übereinkommen nicht zu Stande kommen, oder die getroffene Verabredung den öffentlichen Interessen nicht entsprechen, so hat das Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten die erforderlichen Verfügungen von Amtswegen zu treffen, welchen Anordnungen sich sodann die Eisenbahn-Unternehmungen zu fügen haben.

h) Die Eisenbahn-Unternehmungen haben die Errichtung einer Staats-Telegraphenleitung längs der Eisenbahn auf ihrem Grunde und Boden, oder die Benützung ihrer allfälligen eigenen Telegraphen-Einrichtungen unentgeldlich zu gestatten.

i) Die Eisenbahn-Unternehmungen sind ohne besondere Bewilligung der Staatsverwaltung nicht berechtiget, Anleihen mit Hinausgabe von Obligazionen oder in Form von Akzien Emissionen oder Aufzahlungen auf die früheren Akzien zu schließen.

Die vorstehenden Verpflichtungen der Eisenbahn-Unternehmungen sind in soferne maßgebend, als in der dießfälligen Konzessions-Urkunde nicht eine besondere Ausnahme festgesetzt ist. Es bleibt nämlich dem Ermessen der Staatsverwaltung überlassen, einer Eisenbahn-Unternehmung nach den obwaltenden besonderen Verhältnißen eine oder die andere Verbindlichkeit zu erleichtern, oder andererseits in ganz besonderen Fällen z. B. wenn von der Staatsverwaltung eine Zinsen-Ga-

Taryfa cen publicznie ogłoszoną zostanie, a Rząd Państwa zastrzega sobie, jeżeli czysty dochód z kolei przechodzi 15§ wkładów, wpływać na słuszne zniżenie cen.

f) Przedsiębiorstwo kolei żelaznéj jest obowiązane, co do przeprawy koleją żelazną poddać się zupełnie przepisom o przeprawie koleją żelazną wydanym.

W szczególności przedsiębiorstwo kolei żelaznéj obowiązaném jest przenosić bezpłatnie przesyłki pocztowe i urzędników, tudzież sług pocztowych, według przepisów §. 68 porządku o przewozie koleją żelazną.

Jeżeli administracya wojskowa chce użyć kolei żelaznych do przewożenia wojska lub efektów wojskowych, przedsiębiorcy obowiązani są stawić do jéj dyspozycyi wszelkie środki do transportu służące, za wynagrodzeniem według tych samych cen, jakie za takie przewiezienie ustanowione są w taryfie kolei żelaznych rządowych.

g) Przedsiębiorstwo kolei żelaznéj winno jest z kolejami sąsiedniemi (bądź że takowe w czasie udzielenia koncesyi już były zbudowane, lub dopiéro w przyszłości zbudowane będą) porozumieć się w przedmiocie porządku jazdy, wzajemnego używania kolei i środków ruchu, i w ogólności co do porządku wzajemnych stósunków obrotu.

Jeżeliby porozumienie na drodze dobrowolnéj ugody nie przyszło do skutku, lub gdyby umowa nie odpowiadała interesom publicznym, w ówczas Ministerstwo handlu, przemysłu i budowli publicznych z urzędu poczyni zarządzenia potrzebne, pod które przedsiębiorstwa kolei żelaznych poddać się są obowiązane.

h) Przedsiębiorstwa kolei żelaznych winny są bezpłatnie pozwolić założenie telegrafów rządowych wzdłuż kolei żelaznéj na swoim gruncie, albo téż równie *bezpłatnie* pozwolić używania swych własnych urządzeń telegraficznych.

i) Przedsiębiorstwa kolei żelaznych *nie* mogą bez szczególnego pozwolenia Rządu Państwa zasięgać pożyczek z wydawaniem obligacyj lub w formie emisyi akcyj lub nadpłat nad akcye dawniejsze.

Powyższe zobowiązania przedsiębiorstw kolei żelaznych o tyle są stanowczemi, o ile w dokumencie koncesyjnym nie zachodzą szczególne wyjątki. Pozostawia się bowiem Rządowi Państwa, według swego zdania ulżyć przedsiębiorstwu kolei, stósownie do okoliczności, dopełnienie jednego lub drugiego obowiązku, lub téż z drugiéj strony, w przypadkach szczególnych np. jeżeli Rząd Państwa przyjmuje gwarancye prowizyi za przedsiębiorstwo na

ranzie für das Unternehmen übernommen wird 2c., bei Ertheilung der Konzession die Erfüllung noch anderweitiger Verbindlichkeiten zur Bedingung zu machen.

§. 11.

Die ertheilte Eisenbahnkonzession erlischt:

a) wenn der Zeitraum beendet ist, für welchen die Konzession ertheilt wurde;

b) wenn der Termin nicht zugehalten wird, welcher für die Vollendung der Eisenbahn oder einzelner Bahnstrecken, sowie für die Eröffnung des Betriebes in der Konzessions-Urkunde ausdrücklich vorgeschrieben worden ist, vorausgesetzt, daß in dieser Beziehung nicht aus besonders rücksichtswürdigen Gründen, z. B. wegen Eintreten unabwendbarer und unvorhergesehener Ereignisse eine besondere Nachsicht von der Staatsverwaltung erwirkt worden ist.

Im Falle b. bleibt zwar das erworbene Eigenthum an Grundstücken, Gebäuden 2c. (vorbehaltlich einer gesetzlichen Expropriazion desselben); den Unternehmern, der Staatsverwaltung ist es jedoch unbenommen, einer anderen nachfolgenden Unternehmung die Konzession zu dem fraglichen Eisenbahnbaue zu ertheilen, oder denselben auf Staatskosten zn vollführen.

§. 12.

Wenn die Eisenbahn-Unternehmung ungeachtet wiederholter Ermahnung die Anordnungen der vorgesetzten Behörden nicht befolgen oder wesentlichen Bestimmungen der Konzessions-Urkunde oder der Eisenbahnbetriebs-Ordnung zuwider handeln sollte; so kann das Handelsministerium die Sequestrazion der konzessionirten Eisenbahn auf Gefahr und Kosten der Betriebsunternehmung anordnen.

§. 13.

Angelegenheiten, welche sich auf die Vollziehung dieser Bestimmungen beziehen, sind von dem Rechtswege ausgeschlossen, und gehören vor die administrativen Behörden.

Baumgartner m. p.

21.

Erlaß des Finanzministeriums vom 19. September 1854,

über den Zeitpunkt der Aktivirung der fünf Abtheilungen der k. k. ungarischen Finanz-Landesdirekzion.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXII. St., Nr. 239, ausgegeben am 27. September 1854.

22.

Verordnung des Ministers des Innern v. 23. September 1854,

die Aktivirung der Kreisbehörden im Herzogthume Steiermark betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXII. St., Nr. 240, ausgegeben am 27. Septemb. 1854.

na siebie przy udzielaniu koncesyi postawić za warunek dopełnienie innych jeszcze zobowiązań.

§. 11.

Udzielona koncesya kolei żelaznéj traci moc swą:

a) Jeżeli czas upłynął, na który koncesya udzieloną została;

b) jeżeli termin nie jest dotrzymanym, wyraźnie przepisany w dokumencie koncesyi dla ukończenia kolei żelaznéj lub pojedynczych części kolei, jako téż dla otworzenia jéj do użycia, wyjąwszy, że w téj mierze z powodów, na szczególny wzgląd zasługujących, np. dla zajścia wydarzeń nieodzownych i nieprzewidzianych, osobne ulżenie obowiązku tego jest przypuszczoném ze strony administracyi Rządowéj.

W przypadku pod b) wskazanym pozostaje przedsiębiorcom nabyta własność gruntów, budynków etc. (z zastrzeżeniem prawnéj expropryacyi); atoliż administracya Rządowa prawo mieć będzie udzielić innemu następnemu przedsiębiorstwu koncesyę do prowadzenia dotyczącéj kolei żelaznéj, lub przeprowadzenia takową kosztem Rządu.

§. 12.

Jeżeli przedsiębiorstwo kolei żelaznéj pomimo powtórnego napomnienia nie przestrzega zarządzeń Władz przełożonych, lub sprzeciwia się istotnym warunkom dokumentu koncesyi, albo porządkowi prowadzenia kolei żelaznéj; wówczas Ministerstwo handlu zarządzić moze sekwestracyę ukoncesyonowanéj kolei żelaznéj na koszt i niebezpieczeństwo przedsiębiorstwa.

§. 13.

Sprawy, odnoszące się do wykonania postanowień niniejszych, zostają od drogi prawa wyłączone, i należą do Władz administracyjnych.

Baumgartner m. p.

21.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 19 Września 1854,
w przedmiocie początku działalności pięciu wydziałów C. K. węgierskiéj Dyrekcyi krajowéj finansowéj.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXII, Nr. 239, wydaną d. 27 Września 1854.

22.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 23 Września 1854,
dotyczące wprowadzenia w czynność Władz obwodowych w księstwie Styryi.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXII, N. 240, wydaną d. 27 Września 1854.

23.

Verordnung der Minister des Innern und der Justiz vom 23. September 1854,

die Aktivirung der Bezirksämter in den Herzogthümern Steiermark, Kärnthen und Krain betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXII. St., Nr. 241, ausgegeben am 27. September 1854.

24.

Verordnung des Justizministeriums vom 24. September 1854,

womit der Zeitpunkt der Aktivirung der reinen Justizbehörden im Sprengel des Oedenburger, Großwardeiner und Eperieser Oberlandesgerichtes, und des Beginnes der Wirksamkeit der, mit der neuen Justiz-Organisazion in Verbindung stehenden Gesetze in den erwähnten Oberlandesgerichts-Sprengeln bestimmt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXII. Stück, Nr. 242, ausgegeben am 27. September 1854.

23.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 23 Września 1854,

dotyczęce wprowadzenia w czynność urzędów powiatowych w księstwach Styryi, Karyntyi i Krainy.

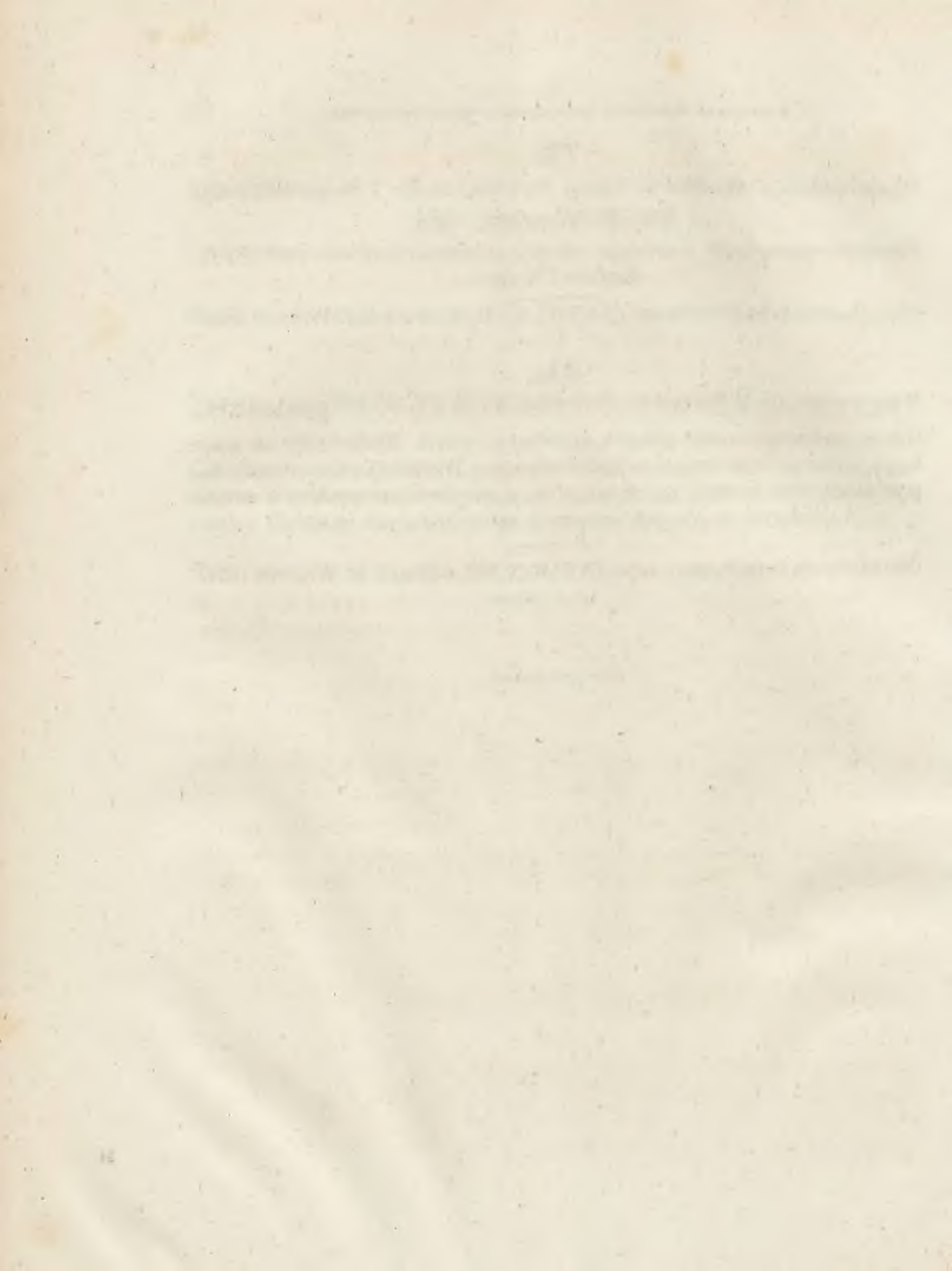
Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXII, N. 241, wydaną dnia 27 Września 1854.

24.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 24 Września 1854,

którém oznaczonym zostaje początek działalności czystych Władz Sądowych w okręgu wyższego Sądu krajowego Oedenburgskiego, Wielko-Waraždyńskiego i Eperieskiego, oraz początek działalności ustaw, z nową organizacyą sądową w związku będących w okręgach rzeczonych sądów krajowych wyższych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXII, N. 242, wydaną d. 27 Września 1854.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

VIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. Oktober 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt VIII.

Wydany i rozesłany dnia 15 Października 1854.

25.

Erlaß des Finanzministeriums vom 18. September 1854,

betreffend die Aufhebung des Diritto di attiraglio (Schiffzug-Gebühr) für die Postrecke von Cavanella bis Corbola.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXIII. St., Nr. 243, ausgegeben am 3. Oktober 1854.

26.

Erlaß des Justizministeriums vom 22. September 1854,

wirksam für die Kronländer Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Görz und Gradiska mit Istrien, Triest, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren und Schlesien,

wodurch die Zahl der Notare in jedem dieser Kronländer festgesetzt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXIII. St., Nr. 244, ausgegeben am 3. Oktober 1854.

27.

Verordnung des Ministeriums des Innern, im Einvernehmen mit dem Ministerium der Justiz und der Finanzen und mit der obersten Polizeibehörde vom 27. September 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXIII. Stück, Nr. 245, ausgegeben am 3. Oktober 1854),

wirksam für die Königreiche Ungarn, Kroazien und Slawonien, für das Großfürstenthum Siebenbürgen, die serbische Wojwodschaft und das Temeser Banat und für das Großherzogthum Krakau.

betreffend die verbotenen Spiele.

Als verbotene Spiele werden mit Hinsicht auf das, zu Folge Allerhöchsten Kabinetsschreibens vom 12. Oktober 1840 erlassene Hofkanzlei-Dekret vom 16. Oktober 1840, Z. 32.041, für die Königreiche Ungarn, Kroazien und Slawonien, für das Großfürstenthum Siebenbürgen, die serbische Wojwodschaft und das Temeser Banat und für das Großherzogthum Krakau, namentlich folgende erklärt: Pharao, Bassette, Würfeln, Passadieci, Lansquenet, Quince (Quindici), Trenta, Quaranta, Rauschen, Färbeln, Straschak sincere, Brennten, Molina, Walacho, Maccao, Halbzwölf (Mezzododici, Undici e mezzo), Vingt-un, Biribis (Wirbisch), Oka (Gespenst), Häufeln, das Zupferlspiel (Trommel-Madame), Rouge et noir, das Hanserlspiel auf Kegelbahnen, das Krügel- und Hirschelspiel, das Schiffziehen, das Billard-Kegelspiel, wo der Lauf der Kugel durch eine Feder oder Maschine bewirkt wird, Zwicken oder Labet, Riemstechen und Zapparln, endlich in öffentlichen Schank- und Kaffeehäusern das Lotto, Lotto-Dauphin, das lottoähnliche Tarteln, auch Vogelspiel genannt, und das Wettspiel Tarteln, auch Juden-Tartel oder Kleintartel genannt.

25.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 18 Września 1854,

tyczące się zniesienia „diritto di attiraglio (należytości od pociągów okrętowych) na przestrzeni rzéki Po z Caranellu do Corbola.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXIII, N. 243, wydaną d. 3 Paźdź. 1854.

26.

Rozrządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 22 Września 1854,

obowiązujące w krajach koronnych Austryi niższéj i wyższéj, w Solnogrodzie, w Styryi, Karyntyi, Krainie, Gorycyi i Gradysce z Istryą, w Tyrolu i Forarlbergu, w Czechach, Morawii i Szląsku,

mocą którego ustanawia się liczba notaryuszów w każdym z powyższych krajów koronnych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXIII, N. 244, wydaną d. 3 Październ. 1854.

27.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości i Skarbu i z Najwyższą Władzą Policyjną, z d. 27 Września 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXXIII, N. 245, wydana dnia 3 Października 1854),

obowiązujące w królestwie Węgierskiém, Kroackiém i Sławońskiém, w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim, tudzież w Wielkiém Księstwie Krakowskiém,

o grach zakazanych.

Jako gry zakazane ogłasza się, z uwagi na dekret Kancelaryi nadwornéj z dnia 16 Października 1840, l. 32041, wydany w skutku Najwyższego Reskryptu gabinetowego z d. 12 Października 1840, dla królestw Węgier, Kroacyi i Slawonii, dla Wielkiego Księstwa Siedmiogrodzkiego, dla Województwa Serbskiego i Banatu Temeskiego, tudzież dla W. Ks. Krakowskiego, następujące gry: Faraona, Bassety, gra w kostki, Passadieci, Lansquenet, Quince (quindici), Trenta, Quaranta, Rauschen, Ferbel, Straszak sincere, Brennten, Molina, Walacho, Maccao, Halbzwöl, (Mezzododici, Undici e mezzo) Vingt-un, Biribis (Wirbisch), Oka (straszydło), kupki, gra zwana Zupferl (Trommel-Madame), Rouge et noir, gra zwana Hanserl na kręgielniach, gry Krügel i Hirschel, Schiffzichen zwane, gra w kręgle na bilarach, gdzie bieg kuli odbywa się za pomocą sprężyny lub maszyny, Ćwik i Labet, gry Riemstechen i Zapparln zwane, nakoniec w publicznych domach szynkownych i kawiarniach loterya, lotto-dauphin, gra zwana Tarteln w kształcie loteryi, także Vogelspiel zwana, gra Tarteln o zakład, także tartel żydowski lub mały tartel zwana.

Außer allen vorgenannten sind überhaupt alle dergleichen Spiele verboten, bei welchen der Gewinn und Verlust nicht sowohl von der Geschicklichkeit der Spieler, als vom Zufalle abhängt.

Das Spiel dieser Spiele unterwirft sowohl alle Spielenden, als denjenigen, der in seiner Wohnung spielen läßt, der im §. 522 des allgemeinen Strafgesetzes angedrohten Strafe; ist aber das Spiel zugleich durch die Lotto-Vorschriften verboten, so ist die Uebertretung überdieß als eine Gefällsübertretung nach den bestehenden Gesetzen zu behandeln.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Krauß** m. p. Freiherr von **Baumgartner** m. p.
Freiherr von **Kempen** m. p. F. M. L.

28.

Verordnung der Ministerien der Justitz und der Finanzen vom 28. September 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXIII. Stück, Nr. 246, ausgegeben am 3. Oktober 1854),
giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

über die Amortisirung der Obligazionen des lombardisch-venezianischen Anleihens vom Jahre 1850.

Zur Behebung der Zweifel, welche sich wegen der Amortisirung der Obligazionen des lombardisch-venezianischen Anleihens vom Jahre 1850 ergeben haben, finden die Ministerien der Justitz und der Finanzen Folgendes festzusetzen:

1. In Ansehung jener Obligazionen des lombardisch-venezianischen Anleihens vom Jahre 1850 und der hiezu gehörigen Koupons, welche nicht auf einen bestimmten Namen ausgestellt sind, sondern nur auf den Ueberbringer lauten, sollen keine, die Zahlung zur Verfallszeit hemmende Amortisazionen oder gerichtlichen Verbote Wirkung haben, weil es die Eigenschaft dieser Staatspapiere mit sich bringt, daß jeder Ueberbringer derselben als der wahre Eigenthümer angesehen werde.

Damit jedoch in Fällen, wo eine solche Obligazion oder ein Koupon durch irgend einen Zufall bei der Verfallszeit nicht beigebracht werden könnte, dem Eigenthümer ein Mittel bleibe zur Zahlung zu gelangen, wird gestattet, daß über diese Staatspapiere Amortisazions-Edikte erst nach einem Jahre sechs Wochen und drei Tagen, von dem wirklichen Zahlungstage der Obligazion oder des Koupons an, oder wenn diese Edikts-Ausfertigung erst nach solchen Zahlungstagen angesucht worden wäre, von dem Tage dieser Ausfertigung an gerechnet, eintreten könne.

Jedoch sollen, des ausgefertigten Amortisazions-Ediktes ungeachtet, solche für verloren geachtete Staatspapiere, wenn dieselben vor Ausgang der eben bestimmten Frist beigebracht werden, an den Ueberbringer unaufgehalten ausgezahlt werden.

2. In Ansehung der Amortisirung jener Obligazionen des lombardisch-venezianischen Anleihens vom Jahre 1850, welche auf bestimmte Namen ausgestellt

Oprócz wyż wymienionych zakazane są wszystkie podobne gry, w których zysk lub strata zależy nie tyle od zręczności graczy, jak od przypadku.

Granie w powyższe gry poddaje nie tylko wszystkich grających, lecz także tego, który w mieszkaniu swojém grać pozwala, karze wyrzeczonéj w §. 522 powszechnéj ustawy karnéj, jeżeli zaś gra także zakazaną jest na mocy przepisów loteryjnych, wykroczenie podlega w ówczas postępowaniu według ustaw dochodowych jako wykroczenie dochodowe.

Baron de ***Bach*** m. p.— Baron de ***Kraus*** m.p.— Baron de ***Baumgartner*** m. p.—
Baron de ***Kempen*** m. p.— F. M. L.

28.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu z d. 28 Września 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXXIII, N. 246, wydana dnia 3 Października 1854),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

o umarzaniu obligacyj pożyczki Lombardo-Weneckiéj z roku 1850.

W celu uchylenia wątpliwości, które powstały względem umorzenia obligacyj pożyczki Lombardo-Weneckiéj z roku 1850, Ministerstwa Sprawiedliwości i Skarbu rozporządzają, co następuje:

1) Co się tyczy tych obligacyj pożyczki Lombardo-Weneckiéj z roku 1850 i należących do nich kuponów, które nie są wystawione na pewne imię lecz brzmią na okaziciela, żadne umorzenie, ani téż zapowiedzenia sądowe, któreby tamowały zapłatę po terminie zapadłym, miejsca mieć nie będą, ponieważ właściwość tych papiérów rządowych polega na tém, iż każdy ich okaziciel za prawdziwego ich właściciela jest uważanym.

Jednakże żeby w przypadku, w którym taka obligacya lub taki kupon przez jaki bądź wypadek nie mogły być okazanemi w terminie zapadłym, pozostawić właścicielowi środek pozyskania zapłaty, pozwala się, wystawiać edykta umorzenia co do tych papiérów rządowych dopiéro po roku sześciu tygodniach i trzech dniach licząc od rzeczywistego dnia wypłaty obligacyi lub kuponu, lub, gdyby takie wystawienie edyktów dopiéro żądaném było po onym dniu wypłaty, licząc od dnia wystawienia.

Jednakowoż pomimo wystawionego edyktu umorzenia, rzeczone papiéry rządowe, miane za stracone, powinny być niezwłocznie wypłacone okazicielowi, jeżeli przed upływem wyż wyznaczonego terminu okazanemi będą.

2) Co się zaś tyczy umorzenia obligacyj pożyczki Lombardo-Weneckiéj z roku 1850, które są wystawione na pewne imię, należy zachować przepisy po-

erscheinen, sind die Vorschriften der §§. 191, 192 und 193 der, für das lombardisch-venezianische Königreich kungemachten Gerichtsordnung zu beobachten.

3) Da die Kreditsbücher über die Obligazionen des lombardisch-venezianischen Anleihens vom Jahre 1850 in Mailand geführt werden, so steht die Amortisazions-Verhandlung und die Schöpfung des gerichtlichen Erkenntnißes hinsichtlich dieser Staatspapiere ausschließend dem Provinzial-Tribunale zu Mailand zu.

Krauß m. p.

29.

Verordnung des Justizministeriums vom 29. September 1854,

womit der Zeitpunkt der Wirksamkeit der reinen Justizbehörden und der, mit der Justiz-Organisirung in Verbindung stehenden Gesetze in den Königreichen Kroazien und Slawonien festgesetzt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, **LXXXIII.** Stück, Nr. 247, ausgegeben am 3. Oktober 1854.

30.

Erlaß des Finanzministeriums vom 29. September 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, **LXXXIII.** Stück, Nr. 248, ausgegeben am 3. Oktober 1854),

wirksam für alle Kronländer,

über den Tag, von welchem die Verordnung über die Einführung von Stempelmarken in Wirksamkeit zu treten hat, und über die damit zusammenhängenden Anordnungen.

Die Verordnung vom 28. März 1854, über die Einführung von Stempelmarken als eine geänderte Einhebungsform des Stempels von Rechtsgeschäften, Urkunden, Schriften, Amtshandlungen, Kalendern und Ankündigungen, hat vom 1. November 1854 angefangen in Wirksamkeit zu treten.

Von diesem Tage angefangen können die neuen Stempelmarken, mit Ausschluß jener für Kalender und Ankündigungen, von den bisherigen Stempelverschleißern bezogen werden. Die Stempelmarken für Kalender und Ankündigungen sind von jenen Ämtern zu beziehen, welchen auch die Überstemplung dieser Stempelmarken zugewiesen ist.

Die Stempelmarken zur Entrichtung der Stempelgebühr von ausländischen Zeitungen politischen Inhaltes, deren Bezug nicht durch die k. k. Postverwaltung geschieht, werden nicht in Verschleiß gesetzt. Solche Zeitungen sind zu dem Postamte im Sitze der Finanz-Landesverwaltung zu bringen, wo sie gegen Entrichtung der Gebühr mit der Stempelmarke zu versehen und sogleich zu überstempeln sind.

dane w §§. 191, 192 i 193 ustawy sądowéj, ogłoszonéj dla królestwa Lombardo-Weneckiego.

3) Ponieważ księgi kredytowe obligacyj królestwa Lombardo-Weneckiego z roku 1850 prowadzą się w Medyolanie, przeto rozprawa o umorzenie i wydanie orzeczenia sądowego co do tych papiérów rządowych należy wyłącznie do Trybunału prowincyonalnego w Medyolanie.

Krauss m. p.

29.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 29 Września 1854,

którém ustanowioném zostaje początek działalności czystych Władz sądowych i ustaw z organizacyą sądową w związku będących w królestwach Kroacyi i Slawonii.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LXXXIII., N. 247, wydaną d. 3 Paźdź. 1854.

30.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 29 Września 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXXIII., Nr. 248, wydana dnia 3 Października 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

o dniu, od którego począwszy, rozporządzenie o zaprowadzeniu znaczków stęplowych w życie wejść ma, tudzież o zarządzeniach, z tém w związku będących.

Rozporządzenie z dnia 28 Marca 1854 o zaprowadzeniu znaczków czyli mark stęplowych jako zmienionéj formie pobierania stępla od *interesów prawnych*, *dokumentów*, *pism*, *czynności urzędowych*, *kalendarzów i obwieszczeń* z dniem 1 Listopada 1854 w życie wejść ma.

Począwszy od dnia rzeczonego nowe marki stęplowe nabywane być mogą od dotychczasowych sprzedawców stępla, z wyłączeniem znaczków dla *kalendarzy* i *obwieszczeń* przeznaczonych. Marki stęplowe na *kalendarze* i *obwieszczenia* od tych urzędów nabywane być mają, którym przekazaném zostało postęplowanie tych znaczków stęplowych.

Znaczki stęplowe do opłacenia należytości stęplowéj *od gazet zagranicznych* treści politycznéj, których sprowadzenie nie przez c. k. administracyę pocztową miejsce ma, nie będą sprzedawane. Także gazety przyniesione być winny do urzędu pocztowego w siedzibie administracyi krajowéj finansowéj, gdzie za opłatą należytości marką stęplową opatrzone i natychmiast postęplowane być winny.

Die Außergebrauchsetzung des gegenwärtigen Stempelpapieres wird auf einen späteren Zeitpunkt, welcher kundgemacht werden wird, verschoben, und der Verschleiß des Stempelpapieres wird, so weit die Vorräthe reichen, fortgesetzt. Die Stempelpapier-Verschleißer haben daher bis auf Weiteres unter der gedachten Beschränkung Stempelpapier neben den neuen Stempelmarken zu verschleißen. Den Steuerpflichtigen ist bis dahin die Wahl gelassen, entweder Stempelpapier, soferne solches erlangt werden kann, oder die neuen Stempelmarken vorschriftmäßig zu verwenden.

Die Stempelämter werden mit 31. Oktober 1854 geschlossen.

An welche Ämter die von den aufgehobenen Stempelämtern besorgten Amtshandlungen, hinsichtlich der Handels- und Gewerbsbücher, von welchen die Partei die Gesammtgebühr auf dem ersten Bogen des Buches entrichten will, dann die Stemplung der Spielkarten auf die bisherige Art überzugehen haben, wird in jedem Kronlande besonders kundgemacht werden.

Diese Kundmachung wird auch enthalten, welchen Ämtern die Überstemplung der, auf den Handels- und Gewerbsbüchern, auf Kalendern und Ankündigungen befestigten Stempelmarken zugewiesen ist.

Behörden und Ämter, welche beim Eintritte der Wirksamkeit der Verordnung vom 28. März 1854 noch nicht mit den, zur Überstemplung der Stempelmarken erforderlichen Stampiglien versehen sind, haben zur Erfüllung des Zweckes dieser Anordnung jene Stempelmarken, deren Überstemplung hätte vorgenommen werden sollen, mit dem Namen des Amtes oder der Behörde in der Art zu überschreiben, wie dieß im §. 3 der bezogenen Verordnung angegeben ist.

Freiherr von Baumgartner m. p.

Odracza się czas, późniéj obwieścić się mający, do którego niniejszy papiér stęplowy z użycia wyjść ma, a sprzedaż papiéru stęplowego tak długo trwać będzie, jak długo zasoby tego dozwolą. Sprzedawcy więc papiéru stęplowego sprzedawać będą takowy aż do dalszego rozporządzenia z rzeczoném ograniczeniem obok nowych mark stęplowych. Do chwili wskazanéj wolny wybór mają opłacający należytości dotyczące, używać albo papiéru stęplowego, dopóki go nabyć można, albo nowych znaczków stęplowych.

Urzędy stęplowe zamkniętemi będą z dniem 31 Października 1854.

Do których urzędów przejść mają czynności urzędowe załatwiane przez zniesione urzędy stęplowe, co się tyczy ksiąg handlowych i przemysłowych, od których strona ogólną należytość na piérwszym arkuszu księgi spłacić chce, tudzież czynności ostęplowania kart do gry w sposobie dotychczasowym, o tém stanowić będzie w każdym poszczególnym kraju koronnym osobne obwieszczenie.

Obwieszczenie rzeczone zawierać téż będzie, którym urzędom przekazane jest postęplowanie mark stęplowych, na księgach handlowych i przemysłowych, na kalendarzach i obwieszczeniach przytwierdzonych.

Władze i urzędy, na wstępie działalności rozporządzenia z dnia 28 Marca 1854 nieopatrzone jeszcze stampiliami, do postęplowania znaczków stęplowych potrzebnemi, obowiązane są dla dopełnienia celu onegoż rozporządzenia, przez marki stęplowe, któreby postęplowanemi być miały, przepisać nazwisko urzędu lub władzy w ten sposób, jak to wskazaném jest w §. 3. rozporządzenia wspomnionego.

Baron **Baumgartner** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

IX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 17. Oktober 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt IX.

Wydany i rozesłany dnia 17 Października 1854.

31.

Verordnung des Ministers des Innern vom 1. Oktober 1854,

die Aktivirung der Komitatsbehörden im Königreiche Kroazien und Slawonien betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXIV. St., Nr. 249, ausgegeben am 7. Oktober 1854.

32.

Verordnung der Minister des Innern und der Justiz vom 1. Oktober 1854,

die Aktivirung der rein politischen sowie der gemischten Bezirksämter im Königreiche Kroazien und Slawonien betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXIV. St., Nr. 250, ausgegeben am 7. Oktober 1854.

33.

Veordnung des Ministers des Innern vom 1. Oktober 1854,

die Aktivirung der Kreisbehörden im Großfürstenthume Siebenbürgen betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXIV. St., Nr. 251, ausgegeben am 7. Oktober 1854.

34.

Verordnung der Minister des Innern und der Justiz vom 1. Oktober 1854,

die Aktivirung der Bezirksämter im Großfürstenthume Siebenbürgen betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXIV. St., Nr. 252, ausgegeben am 7. Oktober 1854.

35.

Verordnung des Justizministeriums vom 2. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXIV. Stück, Nr. 253, ausgegeben am 7. Oktober 1854),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

zur Lösung der Zweifel über die gegenseitige Kompetenz der Gerichtshöfe erster Instanz und der städtisch-delegirten Bezirksgerichte (Stadtpräturen, städtisch-delegirten Gerichte) zur Ausübung der Personal- und Realgerichtsbarkeit.

Da über die gegenseitige Kompetenz der Gerichtshöfe erster Instanz und der städtisch-delegirten Bezirksgerichte (Stadtpräturen, städtisch-delegirten Gerichte) zur Ausübung der Personal- und Realgerichtsbarkeit Zweifel hervorgekommen sind, so findet das Justizministerium zum Behufe der richtigen Auffassung des Sinnes der bezüglichen Bestimmungen der Zivil-Jurisdikzionsnormen (§§. 12, 49 lit. b), 50 lit. b), 69, 78, 84 des Patentes vom 20. November 1852, Nr. 251 des Reichs-Gesetzblattes; §§. 12, 49, 51, 52, 65, 73, 79 des Patentes vom 20. November 1852, Nr. 259 des Reichs-Gesetzblattes; §§. 12, 49, 51, 63, 71, 77 des Pa-

31.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 Paźdź. 1854,

dotyczące wprowadzenia w czynność władz komitatowych w królestwie Kroacyi i Slawonii.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXIV, N. 249, wydaną d. 7 Paźdź. 1854.

32.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 1 Października 1854,

dotyczące wprowadzenia w czynność urzędów powiatowych czysto-politycznych jako téż mięszanych w królestwie Kroacyi i Slawonii.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXIV, N. 250, wydaną d. 7 Październ. 1854.

33.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 1 Paźdź. 1854,

dotyczące wprowadzenia w czynność władz obwodowych w W. Ks. Siedmiogrodzkiém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXIV, N. 251, wydaną d. 7 Październ. 1854.

34.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 1 Października 1854,

dotyczące wprowadzenia w czynność urzędów powiatowych w W.K. Siedmiogrodzkiém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXIV, N. 252, wydaną d. 7 Paźdź. 1854.

35.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 2 Październ. 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXXIV, N. 253, wydana dnia 7 Października 1854),

mające moc we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

w przedmiocie uchylenia wątpliwości co do wzajemnéj kompetencyi trybunałów piérwszéj instancyi i sądów powiatowych miejsko-delegowanych (pretur miejskich, sądów miejsko-delegowanych) celem wykonania sądownictwa personalnego i realnego.

Ponieważ w przedmiocie wzajemnéj kompetencyi Trybunałów piérwszéj Instancyi i sądów powiatowych miejsko-delegowanych (pretur miejskich, sądów miejsko-delegowanych) celem wykonania sądownictwa personalnego i realnego wątpliwości zaszły, przeto wydaje Ministeryum Sprawiedliwości następne objaśnienia co do należytego pojęcia myśli dotyczących postanowień norm jurysdykcyjnych cywilnych (§§. 12, 49 lit b), 50 lit. b), 69, 78, 81 patentu z d. 20 Listopada 1852, N. 251 Dziennika Praw Państwa; §§. 12, 49, 51, 52, 65, 73, 79

tentes vom 20. November 1852, Nr. 261 des Reichs-Gesetzblattes; §§. 12, 48, 67, 76, 82 des Patentes vom 16. Februar 1853, Nr. 30 des Reichs-Gesetzblattes, und §§. 12, 48, 63, 72, 78 des Patentes vom 3. Juli 1853, Nr. 129 des Reichs-Gesetzblattes) nachstehende Belehrung zu ertheilen:

Der im §. 12 der Zivil-Jurisdikzionsnormen bezeichnete engere Sprengel der Gerichtshöfe erster Instanz fällt mit dem Umkreise der Städte, wo diese Gerichtshöfe ihren Standort haben, zusammen. Unter dem Ausdrucke »Umkreis der Städte« oder »Gebiet der Orte« wo die Gerichtshöfe ihren Sitz haben, kann aber lediglich das eigentliche Gebiet der Stadt und der dazu gehörigen Vorstädte, wozu im lombardisch-venezianischen Königreiche auch die Corpi Santi gehören, verstanden werden, daher den städtisch-delegirten Bezirksgerichten (Stadtpräturen, städtisch-delegirten Gerichte) in dem ihnen außerhalb des Umkreises der Städte, oder des Gebietes der Orte, wo die Gerichtshöfe erster Instanz ihren Sitz haben, zugewiesenen Bezirke die Ausübung der Personal- und Realgerichtsbarkeit gleich allen übrigen Bezirksgerichten (Präturen, Stuhlgerichten) zusteht.

Krauß m. p.

36.

Verordnung des Justizministeriums vom 2. Oktober 1854,

über den Zeitpunkt der Aktivirung der reinen Justizbehörden erster Instanz und der Staatsanwaltschaft in den Herzogthümern Steiermark, Kärnthen und Krain, sowie über die Einführung der, mit der neuen Gerichtsorganisirung in Verbindung stehenden Gesetze.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXIV. St., Nr. 254, ausgegeben am 7. Oktober 1854.

37.

Verordnung des Justizministeriums vom 5. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt. LXXXIV. Stück, Nr. 255. ausgegeben am 7. Oktober 1854),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze,

wodurch in Folge Allerhöchster Ermächtigung vom 4. Oktober 1854 das Verfahren geregelt wird, welches wegen vorläufiger Sicherstellung der Schadenersatz-Ansprüche vorzukehren ist, die nach Maßgabe der bestehenden Gesetze aus dem Vermögen der wegen Hochverrath, Aufruhr oder Aufstand verurtheilten Personen zu erholen sind.

Um die Vollziehung der, in dem §. 59 des Strafgesetzes vom 27. Mai 1852 und im §. 360 der Strafprozeß-Ordnung vom 29. Juli 1853 enthaltenen Bestimmung, wornach alle, des Verbrechens des Hochverrathes, Aufruhres oder Aufstandes schuldig erklärten Personen zum Ersatze des, durch eines dieser Verbrechen dem Staate oder Privatpersonen zugefügten Schadens verpflichtet sind, sicher zu stellen, wird hiermit in Gemäßheit einer Allerhöchsten Entschließung vom 4. Oktober 1854 verordnet, daß in denjenigen Kronländern, wo die genannte Strafprozeß-Ordnung bereits in Wirksamkeit steht, sogleich nach der Kundmachung der gegenwärtigen Verordnung, in den übrigen Kronländern aber von dem Zeitpunkte

Patentu z d. 20 Listopada 1852, N. 259 Dziennika Praw Państwa; §§. 12, 49, 51, 63, 71, 77, Patentu z d. 20 Listopada 1852, N. 261 Dziennika Praw Państwa; §§. 12, 48, 67, 76, 82 Patentu z d. 16 Lutego 1853, N. 30 Dziennika Praw Państwa, i §§. 12, 48, 63, 72, 78 Patentu z d. 3 Lipca 1853, N. 129 Dziennika Praw Państwa).

Wskazany w §. 12. norm jurysdykcyjnych ściślejszy okrąg Trybunałów pierwszéj instancyi spada z okręgiem miast, gdzie Trybunały te stanowisko swe mają. Pod wyrazem „okrąg miast“ albo „obrąb miejsc“ gdzie Trybunały siedzibę swą mają, rozumieć zaś należy li tylko właściwy obręb miasta i przedmieść do niego należących, do czego w królestwie Lombardzko-Weneckiém także i Corpi santi się liczą, zaczém więc sądom powiatowym miejsko-delegowanym (preturom miejskim, sądom miejsko-delegowanym) przysłużać ma w powiecie im przekazanym poza okręgiem miast, lub poza obrębem miejsc, gdzie Trybunały pierwszéj instancyi siedzibę swą mają, wykonanie sądownictwa personalnego i realnego równie jak wszelkim innym sądom powiatowym (preturom, sądom stolcowym).

Krauss m. p.

36.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 2 Października 1854,

o początku wprowadzenia w czynność czystych Władz Sądowych pierwszéj instancyi, tudzież prokuratoryj rządowych w księstwach Styryi, Karyntyi i Krainy, równie jak o zaprowadzeniu tamże ustaw, z nową organizacyą sądową w związku będących.

Obacz Dziennik Praw Pańswa, Część LXXXIV, N. 254, wydaną dnia 7 Paźdz. 1854.

37.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 5 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXXIV., Nr. 255, wydana dnia 7 Października 1854),

obowiązujące w całym obrębie Państwa, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

mocą którego w skutku Najwyższego upoważnienia z dnia 4 Października 1854, uregulowaném zostaje postępowanie w celu uprzedniego ubezpieczenia praw do wynagrodzenia, mających się poszukiwać, według ustaw obowiązujących, na majątku osób skazanych za zbrodnie zdrady głównéj, rozruchu lub powstania.

Żeby zabezpieczyć wykonanie przepisu, objętego w §. 59. ustawy karnéj z dnia 27 Maja 1852 i w §. 360 ustawy o procesie karnym z dnia 29 Lipca 1853, na mocy którego wszystkie osoby uznane za winne zbrodni zdrady głównéj, zbrodni rozruchu lub powstania, obowiązane są do wynagrodzenia szkody wyrządzonéj przez jedne z powyższych zbrodni bądź Rządowi, bądź prywatnym, rozporządza się w skutku Najwyższego Postanowienia z dnia 4 Października 1854 r., żeby w tych krajach koronnych, w których rzeczona ustawa o procesie karnym już obowiązuje, natychmiast po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, w innych krajach koronnych zaś od dnia, w którym wspomniona ustawa o procesie karnym

angefangen, wo daselbst die gedachte Strafprozeß-Ordnung in Geltung treten wird, zugleich folgende Bestimmungen in Anwendung zu bringen sind:

»Sobald gegen eine bestimmte Person, dem §. 145 der Strafprozeß-Ordnung vom 29. Juli 1853 gemäß, der Beschluß zur Einleitung der Untersuchung wegen des Verbrechens des Hochverrathes, des Aufruhres oder Aufstandes gefaßt wird, hat das Untersuchungsgericht, nach Vernehmung des Staatsanwaltes, entweder zugleich mit der Einleitung der Untersuchung oder mittelst abgesonderter Verordnung, zu verfügen, daß der Ersatz, welcher den Beschuldigten in Folge des §. 360 der Strafprozeß-Ordnung, sowohl für die unmittelbaren oder mittelbaren durch das Verbrechen herbeigeführten Beschädigungen als für die, zur Unterdrückung der verbrecherischen Unternehmung und zur Wiederherstellung der Ordnung und Sicherheit etwa erforderlichen Kosten treffen könnte, gehörig sicher gestellt werde. Zu diesem Ende hat das Untersuchungsgericht nach Umständen die Pfändung und Sequestrazion des ganzen Vermögens des Beschuldigten oder eines angemessenen Theiles desselben an beweglichen Gütern zu verhängen und diese Verfügung, soweit es ohne Beeinträchtigung schon erworbener Rechte dritter Personen und der, dem Beschuldigten obliegenden Verpflichtung zur Ernährung seiner schuldlosen Ehegatten oder anderer Angehörigen zulässig ist, entweder selbst in Vollzug zu setzen, oder die Einleitung zu treffen, daß dieselbe auf Grundlage seiner Anordnung, allenfalls unter Mitwirkung der Finanzprokuratur, durch den Zivilrichter in Vollzug gesetzt werde.

Diese Maßregeln haben nur dann zu unterbleiben, wenn erhellet, daß durch die strafbare Handlung kein Schade entstanden ist, welcher einen Ersatzanspruch zur Folge haben könnte.

Die zur Sicherstellung getroffenen Anordnungen haben in der Regel bis zur rechtskräftigen Beendigung des Strafverfahrens fortzudauern.

Doch können dieselben im Laufe der Untersuchung nach Beschaffenheit der Ergebnisse derseben auch weiter ausgedehnt oder beschränkt werden. Auch steht gegen jede darauf bezügliche Verfügung sowohl dem Beschuldigten als dem Staatsanwalte das Recht zu, dem §. 64 und 65 der Strafprozeß-Ordnung gemäß, die Entscheidung des Gerichtshofes in Anspruch zu nehmen und gegen die Entscheidung des letzteren die Beschwerde an das Oberlandesgericht, oder wenn von diesem eine Abänderung erfolgen sollte, an den obersten Gerichtshof zu ergreifen.«

Bei der endlichen Entscheidung über das Strafverfahren hat der Gerichtshof, wenn gegen den Beschuldigten kein Strafurtheil ergeht, die Aufhebung der bewirkten Sicherstellung anzuordnen, wenn aber der Beschuldigte eines der im Eingange erwähnten Verbrechen schuldig erklärt werden sollte, zugleich auszusprechen, in wieferne die Sicherstellung für den durch das Strafurtheil zuerkannten oder nach Maßgabe des §. 362 der Strafprozeß-Ordnung auf den Rechtsweg verwiesenen Ersatz-Anspruch fortzudauern habe.

Krauß m. p.

obowiązywać zacznie, wraz następujące urządzenia weszły w zastósowanie:

„Jak skoro, stósownie do §. 145. ustawy o procesie karnym z dnia 29 Lipca 1853 przeciw jakiéj osobie powziętą będzie uchwała wytoczenia śledztwa o zbrodnie zdrady głównéj, rozruchu lub powstania, Sąd prowadzący śledztwo, winien po wysłuchaniu prokuratora, albo wraz z wytoczeniem śledztwa, albo téż przez osobne rozporządzenie, nakazać, żeby dostatecznie zabezpieczone zostało wynagrodzenie, któreby przypadało na obwinionego w skutku §. 360 ustawy o procesie karnym, nie tylko za szkodę zrządzoną pośrednio lub bezpośrednio przez zbrodnie, lecz także za koszta, które były potrzebne do przytłumienia zbrodniczego zamachu i do przywrócenia porządku i bezpieczeństwa. Tym końcem Sąd prowadzący śledztwo winien jest nakazać według okoliczności zajęcie i sekwestracyę całego majątku obwinionéj osoby, lub téż stósownéj części onegoż w dobrach ruchomych, i ten nakaz albo sam wykonać, albo téż uczynić takie rozporządzenie, żeby takowy na zasadzie jego polecenia, w razie potrzeby za współdziałaniem prokuratoryi skarbowéj przez sędziego cywilnego wykonanym został, o ile to bez uszczerbku praw osób trzecich, i obowiązku ciążącego na obwinionym żywienia swojéj małżonki niewinnéj i innych krewnych, dopuszczoném być może.

Powyższe kroki wtedy tylko zaniechane być powinny, jeżeli się okaże, iż przez występek nie powstała żadna szkoda, któraby pociągała za sobą prawo do wynagrodzenia.

Rozporządzenia, poczynione w celu zabezpieczenia, trwać powinny w powszechności aż do ukończenia prawomocnego postępowania karnego.

Mogą one wszakże w ciągu śledztwa w miarę tego co się wykaże z niego, albo być rozciągnięte, albo téż ograniczone. Wolno jest oprócz tego tak obwinionemu jako téż prokuratorowi Rządowemu przeciw każdemu rozrządzeniu w tym przedmiocie wydanemu, żądać stósownie do §§. 64 i 65 ustawy o procesie karnym rozstrzygnienia Trybunału, i przeciw rozstrzygnieniu tegoż ostntniego założyć rekurs do sądu krajowego wyższego, a gdyby przez tenże zmiana nastąpiła, do Najwyższego Trybunału Sądowego.

Przy ostateczném rozstrzygnieniu na drodze karnéj Trybunał winien, jeżeli przeciw obwinionemu wyrok wydanym nie będzie, nakazać zniesienie uzyskanego zabezpieczenia, jeżeli zaś obwiniony uznanym został za winnego któréj zbrodni, wspomnionéj na wstępie, winien wraz orzec, jak dalece zabezpieczenie prawa wynagrodzenia, przyznanego wyrokiem karnym, lub na mocy §. 362 ustawy o procesie karnym odesłanym na drogę prawa, nadal trwać powinno.

Krauss m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

X. Stück.

Ausgegeben und versendet am 25. Oktober 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt X.

Wydany i rozesłany dnia 25 Października 1854.

38.

Kaiserliches Patent vom 27. September 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXV. Stück, Nr. 256, ausgegeben am 12. Oktober 1854),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit die direkten Steuern für das Verwaltungsjahr 1855 ausgeschrieben werden.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem rc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toskana und Krakau, Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul. Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg rc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschaft Serbien rc. rc.

Zur Bedeckung der Staatserfordernisse im Verwaltungsjahre 1855 finden Wir, nach Vernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes, Folgendes anzuordnen:

1. Im Verwaltungsjahre 1855 sind die Grundsteuer, die Gebäudesteuer, die Erwerbsteuer und die Einkommensteuer sammt den Zuschlägen zu diesen Steuern, in dem Ausmaße und nach den Bestimmungen, wie sie für das Verwaltungsjahr 1854 vorgeschrieben wurden, zu entrichten, soweit nicht mit den folgenden Bestimmungen des gegenwärtigen Patentes eine andere Anordnung getroffen wird.

2. Den Kronländern und Landestheilen, in welchen die Grundsteuer nach den Ergebnissen des stabilen Katasters mit Sechzehn Gulden von Hundert Gulden des Reinertrages als ordentliche Steuer umzulegen ist, wird für das Verwaltungsjahr 1855 auch der die ehemaligen Kreise Chrudim und Czaslau umfassende Landestheil Unseres Königreiches Böhmen, in welchem der stabile Kataster nunmehr beendet ist, beigezählt.

3. In den Königreichen Kroazien und Slawonien wird, in Gemäßheit Unseres Patentes vom 6. September 1853, die Grundsteuer im Verwaltungsjahre 1855 mit Sechzehn Gulden von Hundert Gulden Reinertrag des provisorischen Katasters umgelegt.

38.

Cesarski Patent z dnia 27 Września 1854,

(Dziennik Praw Państwa. Część LXXXV., Nr. 256, wydana dnia 12 Października 1854),

obowiązujący w całym obrębie Państwa,

którym rozpisują się podatki bezpośrednie na rok administracyjny 1855.

My Franciszek Józef Piérwszy,

z Bożéj łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, Król Jerozolimy etc.; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnéj i dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga etc.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii Windyjskiéj; Wielki Wojewoda Województwa Serbii etc. etc.

Celem pokrycia potrzeb Państwa w roku administracyjnym 1855, rozporządzamy niniejszém, po wysłuchaniu Naszych Ministrów i zasięgnieniu zdania Naszéj Rady Państwa, co następuje:

1. W roku administracyjnym 1855 opłacony będzie podatek od gruntu, budynków, zarobku i dochodów wraz z dodatkami doń należącemi, w tym wymiarze i wedle tych postanowień, jakie przepisane były na rok administracyjny 1854, o ile nie jest co innego zarządzoném następującemi postanowieniami patentu niniejszego.

2. Do krajów koronnych i części krajowych, w których podatek gruntowy rozłożony być ma wedle wynikłości stałego katastru po szesnaście Złotych Reńskich od sta ZłR. jako podatek zwyczajny, na rok administracyjny 1855 policzyć należy także i tę część Naszego królęstwa Czeskiego, która obejmuje dawniejsze obwody Chrudzim i Czasławę, i w którym obecnie jest kataster stały ukończony.

3. W królestwach Kroacyi i Slawonii rozłożony zostaje podatek gruntowy w roku administracyjnym 1855 po szesnaście Złotych Reńskich od sta ZłReńs. czystego dochodu katastru prowizorycznego, stósownie do Patentu Naszego z dnia 6 Września 1853.

4. Für Unser Großfürstenthum Siebenbürgen setzen Wir, in Erwägung der daselbst noch einstweilen fortdauernden Besteuerungsverhätnisse, fest, daß die Grundsteuer für das Verwaltungsjahr 1855 mit zehn Perzent des, durch die Erhebungen des Grundsteuer-Provisoriums ermittelten Reinertrages bemessen werde, und daß dagegen vom 1. November 1854 an aufzuhören haben:

a) die Appertinenzialtaxen;

b) die Viehtaxen von dem Vieh, das sich nicht im Auslande auf der Weide befindet;

c) die Taxen von Privatproventen. Diese Proventen haben aber, soweit dieselben nicht durch die Grundsteuer getroffen werden, vom 1. November 1854 an, der Einkommensteuer zu unterliegen;

d) die Einkommensteuer vom Erträgnisse der Waldungen.

Die übrigen hier nicht aufgeführten, in dem bisherigen siebenbürgischen Steuersisteme oder Unseren nachgefolgten Anordnungen gegründeten direkten Abgaben, haben dagegen einstweilen, sowohl in ihrer Einrichtung, als ihrem bisherigen Ausmaße, ungeändert zu bleiben.

Unser Finanzminister ist mit der Ausführung Unserer gegenwärtigen Anordnungen beauftragt.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien am 27. September im Eintausend achthundert vier und fünfzigsten, Unserer Reiche im sechsten Jahre.

Franz Joseph m. p. **(L. S.)**

Gr. Buol-Schauenstein m. p. Freiherr v. Baumgartner m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

39.

Kundmachung des Finanzministeriums v. 29. Septemb. 1854,

über die probeweise Einführung der Einrichtungen des Zollvereines bezüglich der Organisazion der Zollämter und der Grenzwache im Kameralbezirke Innsbruck vom 31. Oktober 1854 angefangen.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXV. Stück, Nr. 257, ausgegeben am 12. Oktober 1854.

40.

Verordnung des Armee-Ober-Kommando v. 1. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXV. Stück, Nr. 258, ausgegeben am 12. Oktober 1854).

wodurch im Einverständnisse mit dem Justizministerium das Verfahren geregelt wird, welches von den Strafgerichten des Zivilstandes im Namen der zuständigen Militärbehörde in jenen Fällen zu beobachten ist, wenn beurlaubte Soldaten oder Reservemänner, außer der Zeit der aktiven Dienstleistung, sich einer strafbaren Handlung schuldig machen.

Zur Erzielung eines schnelleren Verfahrens in jenen Fällen, in welchen beurlaubte Soldaten oder Reservemänner, außer der Zeit der aktiven Dienstleistung,

4. Dla Naszego Wielkiego Księstwa Siedmiogrodzkiego stanowimy, z uwagi na stósunki opodatkowania, chwilowo tamże jeszcze istniejące, iż podatek gruntowy na rok administracyjny 1855 wymierzonym być ma po dziesięć procentów od dochodu czystego, wypośrodkowanego drogą dochodzeń prowizoryum podatku gruntowego, a zaś z dniem 1 Listopada 1854 ustać mają:

a) taksy appertynencyalne;

b) taksy od bydła nie znajdującego się za granicą na paszy;

c) taksy od prowentów prywatnych. Prowenta te atoliż, o ile nie są podatkiem gruntowym nałożone, ulegać będą z dniem 1 Listopada 1854 podatkowi od dochodów;

d) podatek od dochodu z lasów.

Inne zaś podatki bezpośrednie, tu nie wyszczególnione, uzasadnione w dotychczasowym systemie podatków siedmiogrodzkim lub w następnych rozporządzeniach Naszych, pozostają tymczasem jeszcze niezmienne, tak co do urządzenia jak co do dotychchczasowego wymierzenia.

Nasz Minister Finansów poleconém sobie ma przeprowadzenie niniejszych rozporządzeń Naszych.

Dan w Naszém główném i rezydencyonalném mieście Wiédniu d. 27 Września w roku tysiąc ośmsct pięćdziesiątym czwartym, Naszego panowania w roku szóstym.

Franciszek Józef m. p. **(L. S.)**

Hr. ***Buol-Schauenstein*** m. p. ***Baumgartner*** m. p.

Za Najwyższym rozkazem:

Ransonnet m. p.

39.

Obwieszczenie Ministerstwa Finansów z dnia 29 Września 1854,

w przedmiocie zaprowadzenia na próbę urządzń związku celnego co się tyczy organizacyi urzędów celnych i straży granicznéj w okręgu kameralnym Inspruku, począwszy od dnia 31 Października 1854.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LXXXV., Nr. 257, wydaną dnia 12 Paźdź. 1854.

40.

Rozporządzenie Nadkomendy Wojsk z dnia 1 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXXV., Nr. 258, wydana dnia 12 Października 1854),

regulujące w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości postępowanie, jakie zachować winny sądy karne stanu cywilnego w imieniu właściwéj władzy wojskowéj w tych przypadkach, gdy urlopowani żołnierze lub rezerwowcy, zewnątrz czasu rzeczywistéj służby winnymi się stają czynu kary godnego.

Dla osiągnienia prędszego postępowania w przypadkach, w których urlopowani żołnierze lub rezerwowcy, zewnątrz czasu rzeczywistego służbowania, win-

einer strafbaren Handlung sich schuldig machen, wird, im Einvernehmen mit dem Ministerium der Justiz, Folgendes verordnet:

In Fällen, in welchen beurlaubte Soldaten oder Reservemänner, außer der Zeit der aktiven Dienstleistung, einer strafbaren Handlung beschuldiget werden, und das zuständige Militärgericht, wegen seiner Entfernung, die Erhebung des Thatbestandes nicht mit jener Schnelligkeit bewirken kann, ohne welche vielleicht die Beschaffenheit des Thatbestandes sich verändern, oder das Verfahren gehemmt werden würde, überhaupt in allen Fällen, wo Gefahr am Verzuge steht, haben jene Zivilgerichte, welche kompetent wären, wenn die strafbare Handlung von einer Person des Zivilstandes verübt worden wäre, wie dieses bereits mit dem Hofdekrete vom 24. Juni 1808, Nr. 847, Justiz-Gesetzsammlung, und vom 15. Oktober 1819, Nr. 1614, Justiz-Gesetzsammlung (kundgemacht den Militärbehörden mit dem hofkriegsräthlichen Zirkulare vom 28. September 1819, W. 940, Militär-Gesetzsammlung, Nr. 219), angeordnet war, die Erhebung des Thatbestandes vorzunehmen, nöthigenfalls der Person des Thäters sich zu versichern, und unter Anschluß sämmtlicher Vorerhebungs-Akten, der zuständigen Militärbehörde die weiteren Verfügungen, insbesondere hinsichtlich der Einlieferung des Beschuldigten, zu überlassen.

Wenn ein Militärgericht im Orte der That anwesend ist, so steht die Erhebung derselben nur diesem zu.

Die aus dieser Amtshandlung den Zivilgerichten erwachsenen Kosten hat das Militär-Ärar zu tragen, und es hat deren Vergütung ohne Anstand zu erfolgen, wenn das Kostenverzeichniß von dem Präsidenten des Gerichtshofes erster Instanz, in dessen Sprengel die Amtshandlung von was immer für einem Untersuchungsgerichte vorgenommen wurde, bestätiget ist.

Die Verordnung des Kriegsministeriums vom 8. November 1851, J. 7191, Armee-Verordnungsblatt, Nr. 112, wornach der Kostenersatz nicht stattfindet, wenn von Zivilgerichten verhaftete Personen erst nach erhaltener näherer Aufklärung über ihre militärische Eigenschaft an ein Militärgericht abgegeben werden, bleibt noch ferner in Wirksamkeit.

In Verhinderung Seiner kaiserlich-königlichen Hoheit des Herrn Erzherzogs:

Graf Wratislaw m. p.,

Feldmarschal.

41.

Verordnung des Finanzministeriums vom 6. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXV. Stück, Nr. 259, ausgegeben am 12. Oktober 1854),

wirksam für alle Kronländer,

über die von den Lottogewinnsten zu entrichtende Gebühr und die Art und Weise ihrer Entrichtung.

nymi się stają czynu kary godnego, rozporządza się w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości co następuje:

W przypadkach, w których urlopowani żołnierze lub rezerwowcy, zewnątrz czasu rzeczywistego służbowania, o czyn karygodny obwinionymi zostają, a właściwy sąd wojskowy, dla oddalenia swego, nie jest w stanie dochodzić stanu rzeczy z tą prędkością, bez któréjby może istota rzeczy zmienioną lub postępowanie wstrzymaném było, w ogólności we wszystkich przypadkach, gdzie przewłoka niebezpieczeństwem grozi, obowiązane są sądy cywilne, któreby właściwe były, gdyby czyn karygodny popełnionym został przez osobę ze stanu cywilnego, w miarę, jak to już rozporządzoném było dekretem Nadwornym z d. 24 Czerwca 1808 N. 847 zbioru ustaw sądowych, tudzież z d. 15 Października 1819, N. 1614 zbioru ustaw sądowych (obwieszczonym dla Władz wojskowych okólnikiem Nadwornéj Rady wojskowéj z d. 28 Września 1819, W. 940, zbioru ustaw wojskowych N. 219), przedsiębrać dochodzenie stanu rzeczy, w razie potrzeby zabezpieczyć się osoby sprawcy, i przy zakomunikowaniu wszelkich aktów śledczych przygotowawczych, dalsze rozporządzenia pozostawić właściwéj Władzy wojskowéj, mianowicie co się tyczy przystawienia obwinionego. Jeżeli istnieje w miejscu czynu sąd wojskowy, dochodzenie do niego tylko należy.

Koszta z téjto urzędowéj czynności sądom cywilnym urosłe, sąd wojskowy ponosić będzie, których wynagrodzenie bez wszelkiéj trudności nastąpić winno, jak skoro wykaz kosztów potwierdzonym jest przez Prezydenta Trybunału piérwszéj Instancyi, w którego okręgu czynność urzędowa przedsięwziętą została przez którybądź sąd śledczy.

Rozporządzenie Ministerstwa wojny z d. 8 Listopada 1851, J. 7191, Dziennik rozporządzeń wojskowych, N. 112, w skutek którego nie ma miejsca wynagrodzenie kosztów, gdy uwięzione przez sądy cywilne osoby, oddane będą do sądu wojskowego dopiéro po otrzymaném bliższém wyjaśnieniu, że są ze stanu wojskowego, pozostaje i nadal jeszcze w swéj mocy.

W przeszkodzeniu Jego Cesarsko-Królewskiéj Wysokości Arcyksięcia Pana

Hrabia ***Wratislaw*** m. p.
Feldmarszałek.

41.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z d. 6 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXXV, N. 259, wydana dnia 12 Października 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach Koronnych,

o należytości, mającéj być opłacaną od wygranéj w Loteryi, tudzież o sposobie jéj opłacenia.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 10. Februar 1853 anzuordnen geruht, daß von jenen Parteien, welche Lottogewinnste zu erheben in dem Falle sind, nach dem Gewinnstbetrage die in der Skala II der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 vorgeschriebene Gebühr von jenem Zeitpunkte angefangen einzuheben sei, in welchem die Einführung der Stempelmarken stattfindet.

Da zu Folge Verordnung dieses Ministeriums vom 29. September 1854 der gedachte Zeitpunkt auf den 1. November 1854 festgesetzt ist, so können Lottogewinnste nach dem 31. Oktober 1854 nur gegen Entrichtung der skalamäßigen Gebühr erhoben werden. Zu diesem Zwecke hat die Partei, welche den Gewinnst erhebt, auf dem Rücken der Ausfertigung über die geleistete Spiel-Einlage diejenige Stempelmarke vorschriftmäßig zu befestigen, welche der Gebühr von dem zu erhebenden Lottogewinnste entspricht.

Baumgartner m. p.

42.

Verordnung des Justizministeriums vom 7. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXV. Stück, Nr. 260, ausgegeben am 12. Oktober 1854),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

wodurch die Bestimmungen des Erlaßes vom 14. Oktober 1850, Nr. 393 des Reichs-Gesetzblattes, hinsichtlich der unmittelbaren Korrespondenz der Gerichte mit den k. k. Gesandtschaften in Beziehung auf Requisizionsschreiben, welche an die k. k. Gesandtschaft in Paris ergehen, theilweise abgeändert werden.

Zur Ersparung bedeutender Auslagen, welche aus der unmittelbaren Korrespondenz der Gerichte mit der k. k. Gesandtschaft in Paris in Folge des Erlasses vom 14 Oktober 1850, Nr. 393 des Reichs-Gesetz-Blattes, entstanden sind, findet das Justizministerium, im Einvernehmen mit dem Ministerium des Äußern, anzuordnen, daß jene Requisizions- oder sonstigen Dienstschreiben der Gerichte an die k. k. Gesandschaft in Paris, bei welchen es sich lediglich um einfache Zustellungen an österreichische oder fremde Staatsangehörige, um Ertheilung von Auskünften oder um andere Verfügungen von geringerer Erheblichkeit handelt, wenn der Gegenstand nicht dringender Natur ist, durch die Vermittlung der Ministerien der Justiz und des Äußern an ihre Bestimmung zu befördern seien. Dagegen hat auch in Fällen von geringerer Wichtigkeit, wo jedoch die Natur des Gegenstandes Beschleunigung nothwendig macht, die unmittelbare Korrespondenz mit der k. k. Gesandtschaft in Paris stattzufinden.

In Ansehung der Requisizionen, welche die Vornahme erheblicher gerichtlicher Akte in Frankreich zum Gegenstande haben, ist sich nach der Verordnung des Justizministeriums vom 20. März 1852, Nr. 74 des Reichs-Gesetz-Blattes, zu benehmen.

Freiherr von Krauß m. p.

Najwyższém postanowieniem z dnia 10 Lutego 1853 raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. k. Apostolska Mość rozkazać, ażeby od stron, podnoszących wygrane, w Loteryi, ściągnioną została należytość wedle kwoty wygranéj, przepisana w skali II. ustaw z dnia 9 Lutego i 2 Sierpnia 1850, począwszy od téj chwili, w któréj zaprowadzonemi będą marki stęplowe.

A gdy więc w skutek rozporządzenia Ministerstwa tego z dnia 29 Września 1854 zaprowadzenie znaczków stęplowych na 1 Listopada ustanowioném jest, przeto wygrane w Loteryi podnoszone być mogą po dniu 31 Października 1854 tylko za spłaceniem należytości, wedle skali wymierzonéj. Tym końcem osoba, wygraną podnosząca, przylepić ma na odwrotnéj stronie potwierdzenia uiszczonéj wkładki gry tę markę stęplową w sposób przepisany, jaka odpowiada należytości od wygranéj w Loteryi podnieść się mającéj.

Baumgartner m. p.

42.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 7 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXXV, N. 260, wydana dnia 12 Października 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach Koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

mocą którego w części zmienione zostają postanowienia rozrządzenia z d. 14 Października 1850, N. 393 Dziennika Praw Państwa co do bezpośredniéj korrespondencyi sądów z C. K. poselstwami pod względem pism rekwizycyjnych, do C. K. poselstwa w Paryżu wystósowanych.

Dla oszczędzenia znacznych wydatków, powstałych z bezpośredniéj korrespondencyi sądów z C. K. poselstwem w Paryżu w skutek rozrządzenia z d. 14 Października 1850, N. 393 Dziennika Praw Państwa, widzi się Ministeryum Sprawiedliwości spowodowaném, w porozumieniu z Ministerstwem spraw zewnętrznych rozporządzić, ażeby pisma rekwizycyjne lub inne służbowe sądów do C. K. poselstwa w Paryżu, przy których rzecz się ma li tylko o pojedyncze doręczenia przynależącym Państwa Austryackiego lub Państwa obcego, o udzielenie wiadomości lub o inne rozporządzenia pomniejszéj wagi, jeżeli przedmiot nie jest nagłym, przesyłane były do miejsca przeznaczenia przez pośrednictwo Ministeryów sprawiedliwości i spraw zewnętrznych. Przeciwnie zaś nawet i w przypadkach mniejszéj wagi, gdzie tylko natura przedmiotu wymaga przyspieszenia, miejsce mieć winna bezpośrednia korespondencya z C. K. poselstwem w Paryżu.

Co się tyczy rekwizycyj, których przedmiotem jest przedsięwzięcie ważnych aktów sądowych w Paryżu, stósować się należy do rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z d. 20 Marca 1852, N. 74 Dziennika Praw Państwa.

Baron ***de Kraus*** m. p.

43.

Erlaß des Finanzministeriums vom 8. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXV. Stück, Nr. 261, ausgegeben am 12. Oktober 1854),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme von Dalmazien,

betreffend die, bei der Erzeugung des Bieres in den geschlossenen Städten, und bei der Einfuhr von Bier in dieselben zu entrichtenden Gebühren, dann die Gebührenrückvergütung bei der Ausfuhr von Bier aus diesen Orten.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 26. August 1854 in den Bestimmungen der §§. 6 und 7 des Finanzministerial-Erlasses vom 19. Dezember 1852 (Reichs- Gesetz- und Regierungs-Blatt vom Jahre 1852, LXXIX. Stück, Nr. 264), rücksichtlich der bei der Erzeugung des Bieres in den geschlossenen Städten, und bei der Einfuhr vom Biere in dieselben zu entrichtenden Gebühren, Aenderungen eintreten zu lassen geruht, nach welchen unter gleichzeitiger Berichtigung zweier im §. 7 des erwähnten Finanzministerial-Erlasses in den Bestimmungen über die Rückvergütungsgebühren bei der Ausfuhr von Bier aus den geschlossenen Städten angesetzten Beträge, diese beiden Paragraphe folgendermaßen zu lauten haben:

§. 6.

Für die Biererzeugung in den geschlossenen Städten ist einmal die einfache mit dem §. 5 für das Kronland, in welchem sich diese Städte befinden, bemessene Gebühr zu entrichten; überdieß aber ist in den geschlossenen Städen für jeden wirklich erzeugten Eimer (Quintale) Bier, somit, wenn eine Verdünnung vorgenommen werden soll, für jeden der nach §. 17 zur Herstellung im Wege der Verdünnung anzumeldenden Eimer (Quintale) ein fixer Betrag, welcher vom Eimer für Wien in fünf und vierzig und Einem halben Kreuzer K. M., für Prag in Ein und zwanzig und Einem Achtel Kreuzer K. M., für Lemberg in sechzehn und Einem Viertel Kreuzer K. M., für die übrigen nicht lombardisch-venezianischen geschlossenen Städte, außer Ofen mit Alt-Ofen, Pesth und Preßburg, in zwei und zwanzig und Drei Viertel Kreuzer K. M., dann vom Quintale metrico netto für Mailand und Venedig in drei Lire und sieben und siebenzig Centesimi, in den übrigen geschlossenen Städten des lombardisch-venezianischen Königreichs in Einer Lira und acht und achtzig und Einem halben Centesimo besteht, als Zuschlag einzuheben.

§. 7.

Dieser nämliche fixe Betrag ist auch bei der Einfuhr vom Bier in die oben genannten geschlossenen Städte vom Eimer zu 120 Wiener Pfunden sporco, und rücksichtlich vom Quintale metrico netto zu 111.6 Kilogrammen sporco gerechnet zu entrichten.

43.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 8 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXXV., Nr. 261, wydana dnia 12 Października 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Dalmacyi,

co się tyczy należytości opłacać się mających przy wyrobie piwa w miastach zamkniętych i przy wprowadzeniu piwa do takowych, tudzież co się tyczy zwrócenia należytości przy wywózce piwa z miejsc tych.

Najwyższém postanowieniem z dnia 26 Sierpnia 1854 raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. K. Apostolska Mość rozporządzić zmiany w postanowieniach §§. 6 i 7 Rozporządzenia Ministerstwa Finansów z dnia 19 Grudnia 1852 (Dziennik Praw Państwa i Rządu z roku 1852. Część LXXIX, Nr. 264), co do należytości opłaconemi być mających przy wywarze piwa w miastach zamkniętych, i przy wprowadzeniu piwa do takowych, w skutek czego więc z jednoczesném sprostowaniem dwóch kwot, ustanowionych w §. 7. wspomnionego rozporządzenia Ministerstwa Finansów co się tyczy postanowień o należytościach powrotnych przy wywozie piwa z miast zamkniętych, oba rzeczone paragrafy opiewać będą w sposób następujący:

§. 6.

Za wyrabianie piwa w miastach zamkniętych opłaconą być ma nasamprzód pojedyncza należytość, wymierzona §. 5. dla tego kraju koronnego, w którym się miasta rzeczone znajdują; nadto zaś w miastach zamkniętych jako dopłata pobieraną być ma od każdego rzeczywiście wyróbionego wiadra (Quintale) piwa, a więc gdy rozpuszczenie ma być przedsięwziętem, od każdego wedle §. 17. do przysposobienia w drodze rozpuszczenia zameldowanego wiadra (Quintale) kwota stała, która od wiadra dla Wiédnia wynosić ma *czterdzieści pięć i pół krajcara mon. konw.*, dla Pragi *dwadzieścia jeden i jednę ósmą krajcara mon. konw.*, dla Lwowa *szesnaście i jednę czwartą krajcara mon. konw.*, dla innych nie Lombardzko-Weneckich miast zamkniętych, oprócz Budy z Starą-Budą, Pesztu i Preszburga *dwadzieścia dwa i trzy czwarte krajcarów mon. konw.*, tudzież od *quintale metrico netto* dla Medyolanu i Wenecyi *trzy liry i siedmdziesiąt siedm centezymów*, w innych zamkniętych miastach królestwa Lombardzko-Weneckiego *jednę lirę i ośmdziesiąt ośm i pół centezima.*

§. 7.

Taka sama stała kwota opłacona być ma także przy wprowadzeniu piwa do wyż wspomnionych miast zamkniętych od wiadra licząc po 120 funtów wiédeńskich *sporco*, a względnie od *quintale metrico netto* licząc po 111.6 kilogramów *sporco.*

Bei der Ausfuhr vom Bier aus den geschlossenen Städten werden zurückvergütet:

a) Vom Eimer zu 120 Wiener Pfunden sporco: in Wien acht und dreißig und $\frac{\text{Ein}}{\text{halber}}$ Kreuzer K. M.; in Prag siebenzehn $\frac{\text{sieben}}{\text{Achtel}}$ Kreuzer K. M.; in Lemberg dreizehn und $\frac{\text{Drei}}{\text{Viertel}}$ Kreuzer, in den übrigen nicht lombardisch-venezianischen geschlossenen Städten, außer Ofen mit Alt-Ofen, Pesth und Preßburg, neunzehn und $\frac{\text{Ein}}{\text{Viertel}}$ Kreuzer K. M.

b) vom Quintale metrico netto, zu 111.6 Kilogrammen sporco gerechnet: in Mailand und Venedig drei österreichische Lire und neunzehn Centesimi, in den übrigen lombardisch-venezianischen geschlossenen Städten Eine Lira und neun und fünfzig und $\frac{\text{Ein}}{\text{halber}}$ Centesimo.

Diese geänderten Bestimmungen werden zugleich mit den §§. 1—5 und 8—20 des, am Eingange erwähnten Finanzministerial-Erlasses in Wirksamkeit treten.

Baumgartner m. p.

Przy wywozie piwa z miast zamkniętych nazad powrócone będą:

a) Od wiadra po 120 funtów wiedeńskich *sporco* w Wiédniu *trzydzieści ośm i pół krajcara mon. konw.;* w Pradze *siedmnaście i siedm ósmych krajcara mon. konw.;* we Lwowie *trzynaście i trzy czwarte krajcara*, w innych miastach nie Lombardzko-Weneckich oprócz Budy z Starą-Budą, Pesztu i Preszburga, *dziewietnaście i jednę czwartą krajcara mon. konw.*

b) Od *quintale metrico netto* licząc po 111.6 kilogramów *sporco* w Medyolanie i Wenecyi trzy *liry austryackie i dziewiętnaście centezymów*, w innych miastach zamkniętych Lombardzko-Weneckich *jedna lira i pięćdziesiąt dziewięć i pół centezyma.*

Zmienione postanowienia te wejdą w życie wraz z §§. 1—5 i 8—20 rozporządzenia Ministerstwa Finansów na wstępie wspomnionego.

Baumgartner m. p.

Berichtigung.

In der im VIII. Stücke des Landes-Regierungs-Blattes unter Nr. 28 kundgemachten Verordnung vom 28. September 1854, sind im zweiten Absatze des Punktes 1, nach dem Worte: »Amortisazions-Edikte« folgende Worte einzuschalten: »dergestalt ausgefertigt werden, daß deren Wirkung«.

SPROSTOWANIE.

W rozporządzeniu z dnia 28 Września 1854 w VIII Zeszycie Dziennika Rządu krajowego pod Nrem 28 ogłoszoném, należy zamieścić w ustępie drugim punktu 1go po słowach: „wystawiać edykta umorzenia co do tych papiérów rządowych“ następujące słowa: „z skutkiem moc mającym“.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. November 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XI.

Wydany i rozesłany dnia 4 Listopada 1854.

44.

Kaiserliche Verordnung vom 10. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXVI. Stück, Nr. 262, ausgegeben am 14. Oktober 1854),

gíltig für den Umfang des ganzen Reiches, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgrenze,

wodurch neue gesetzliche Bestimmungen über die politische Geschäfts- und über die Richteramts-Praxis, sowie über die praktischen, politischen und Richteramts-Prüfungen angeordnet werden.

Um die Bestimmungen über die zur politischen Geschäftsführung und zur Ausübung des Richtesamtes erforderlichen praktischen Prüfungen, und über die zur Zulassung zu diesen Prüfungen erforderliche Geschäftspraxis mit der neuen Organisazion der politischen und Justizbehörden in Einklang zu setzen, finde Ich, nach Einvernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes, zu verordnen, daß im ganzen Umfange des Reiches, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgrenze, und zwar in jedem einzelnen Kronlande von dem Tage angefangen, an welchem daselbst die neue Organisirung der politischen und Justizbehörden vollständig in Wirksamkeit getreten sein wird, und wo diese Wirksamkeit bereits eingetreten ist, vom Tage der Kundmachung dieser Verordnung, nachstehende Vorschriften in Anwendung zu kommen haben.

Allgemeine Bestimmungen.

§. 1.

Bedingungen der Zulassnug zur Anstellung als Konzeptspraktikant im politischen oder als Auskultant im Justizdienste, und zur Aufnahme als Rechtspraktikant.

Wer als Konzeptspraktikant im politischen, oder als Auskultant im Justizdienste angestellt, oder nach §. 11 des Gesetzes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetz-Blattes (über die innere Einrichtung und Geschäfts-Ordnung der Geritsbehörden), bei einer Gerichtsbehörde als Rechtspraktikant aufgenommen zu werden wünscht, muß die durch die bestehenden Gesetze als verbindlich vorgeschriebenen Rechts- und staatswissenschaftlichen Studien vollständig zurückgelegt haben, und sich über die mit entsprechendem Erfolgen geschehene Ablegung der vorgeschriebenen theoretischen Prüfungen oder mit der etwa erhaltenen Dispens davon ausweisen.

Uiberdieß haben Jene, welche als Konzeptspraktikanten oder Auskultanten angestellt zu werden wünschen, sich einer vorläufigen Probepraxis von wenigstens sechs Wochen und längstens drei Monaten zu unterziehen, nach welcher sie erst, im Falle als die Probe günstig ausfällt, zur Beeidigung als k. k. Beamte zugelassen werden.

§. 2.

Bedingungen zur Erlangung einer höheren Anstel-

Alle Diejenigen, welche bei Beginn der Wirksamkeit der gegenwärtigen Verordnung als Konzeptspraktikanten oder Auskultanten angestellt sind, oder erst nach

44.

Rozporządzenie Cesarskie z dnia 10 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXXVI, N. 262, wydana dnia 14 Października 1854),

obowiązujące w obrębie całego Państwa, z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza wojskowego,

mocą którego wydają się nowe przepisy prawne o praktyce w urzędach politycznych i w urzędzie sędziowskim, tudzież o egzaminach praktycznych, politycznych i sędziowskich.

Ażeby przepisy o egzaminach praktycznych, wymaganych do prowadzenia czynności politycznych i do wykonywania urzędu sędziego, tudzież o praktyce, potrzebnéj dla przypuszczenia do tychże egzaminów, pogodzić z nową organizacyą Władz politycznych i sądowych, uznałem za potrzebne po wysłuchaniu Moich Ministrów, i po zasiągnieniu zdania Mojéj Rady Państwa, postanowić, żeby w całym obrębie Państwa, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza wojskowego, następujące przepisy zaprowadzone zostały w wykonanie, mianowicie w każdym pojedynczym kraju koronnym zacząwszy od dnia, w którym tamże rozpocznie się w zupełności działanie nowéj organizacyi Władz politycznych i sądowych, a tam, gdzie to działanie już się rozpoczęło, od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Urządzenia ogólne.

§. 1.

Warunki, aby być przypuszczonym jako praktykant konceptowy w służbie politycznéj, lub jako auskultant w służbie sądowéj, tudzież aby być przyjętym za praktykanta sądowego.

Kto życzy sobie być umieszczonym jako praktykant konceptowy w służbie politycznéj, lub jako auskultant w służbie sądowéj, albo téż według §. 11 Ustawy z 3 Maja 1853 N. 81 Dziennika Praw Państwa (o wewnętrzném urządzeniu i porządku czynności Władz Sądowych) przyjętym być chce za praktykanta sądowego przy Władzy sądowéj, ten musi wykazać zupełnie ukończone nauki prawne i polityczne, przepisane jako obowiązkowe na mocy Ustaw istniejących, zarazem iż złożył z pomyślnym postępem przepisane egzamina teoretyczne, albo iż od takowych uwolnionym został.

Oprócz tego powinni ci, którzy życzą sobie być umieszczonymi jako praktykanci konceptowi lub auskultanci, poddać się wprzód na próbę praktyce, najmniéj sześć tygodni, najwięcéj zaś trzy miesiące trwać mającéj, po któréj dopiéro gdy próba wypadnie pomyślnie, przypuszczeni będą do przysięgi jako C. K. urzędnicy.

§. 2.

Warunki do uzyskania wyższéj posady w zawo-

Wszyscy ci, którzy przy rozpoczęciu działania niniejszego rozporządzenia umieszczeni są jako praktykanci konceptowi lub auskultanci, lub téż dopiéro po

lung im Konzeptsfache des politischen oder Justizdienstes.

diesem Zeitpunkte im Konzeptsfache des politischen oder Justizdienstes angestellt werden, können zur Anstellung als Vorsteher oder Adjunkten einer gemischten Bezirksbehörde, d. i. eines solchen Bezirksamtes (Stuhlrichteramtes, Prätur in Dalmazien), bei welchem die Justizpflege mit der politischen Verwaltung vereiniget ist, nur dann gelangen, oder in der Folge befördert werden, wenn sie sich

a) über die Zurücklegung der in den §§. 6 und 17 vorgeschriebenen politischen Geschäfts- und Justizpraxis, und

b) über die mit Erfolg bestandenen praktischen Prüfungen, sowohl für die politische Geschäftsführung, als auch für das Richteramt ausweisen (§§. 11—16 und 20).

Dagegen ist zur Erlangung einer Konzipisten- oder einer höheren Anstellung im Konzeptsfache des politischen Dienstes nur die abgelegte politische Prüfung; zur Anstellung als Adjunkt oder als ein höherer Beamter in einem gerichtlichen oder staatsanwaltschaftlichen Dienste aber, bloß die abgelegte praktische Richteramts-Prüfung erforderlich.

Jeder nach eingetretener Wirksamkeit dieser Verordnung in den Staatsdienst aufgenommene Konzeptspraktikant hat die politische, und jeder Auskultant die Richteramts-Prüfung längstens binnen drei Jahren vom Tage seines Eintrittes abzulegen, widrigenfalls er aus dem Konzeptsdienste zu entlassen wäre.

Die bereits angestellten Konzeptsprakikanten und Auskultanten, welche die Prüfung aus dem Fache, in welchem sie angestellt sind, noch nicht bestanden haben, sind verpflichtet, sich derselben längstens binnen drei Jahren, vom Tage der Wirksamkeit der gegenwärtigen Verordnung angefangen, bei Entlassung aus dem Konzeptsdienste, zu unterziehen.

§. 3.

Jedem Konzeptspraktikanten und Auskultanten ist in dem Falle, wenn er die praktische Prüfung auch für den anderen Geschäftszweig ablegen will, in so ferne nicht wichtige Dienstesrücksichten entgegenstehen, auf sein Ansuchen ein Einjähriger Amtsurlaub zu ertheilen, damit er sich der hierzu nach dieser Verordnung erforderlichen Geschäftspraxis bei einer kompetenten Behörde unterziehen könne.

§. 4.

Folgen der zweimal ohne günstigen Erfolg versuchten Ablegung der Prüfung.

Hat sich ein Kandidat der Prüfung, sei es aus dem politischen oder aus dem Justizfache, zweimal ohne Erfolg (§§. 15 und 20) unterzogen, so kann er nicht mehr zur Prüfung aus diesem Fache, und wenn die zweimalige Reprobirung aus dem Justizfache erfolgt ist, auch nicht mehr zur Advokaten- oder Notariatsprüfung zugelassen werden.

Die erfolgte Ausschließung ist der Behörde, bei welcher er angestellt oder als Rechtspraktikant aufgenommen ist, zur angemessenen Verfügung anzuzeigen (§. 2).

tym okresie czasu w zawodzie konceptowym służby politycznéj lub sądowéj umieszczeni będą, pozyskają posadę przełożonego lub adjunkta przy Władzy powiatowéj mięszanéj, to jest przy takim urzędzie powiatowym (urzędzie stolcowym, preturze w Dalmacyi), w którym sądownictwo połączone jest z administracyą polityczną, wtedy tylko, albo téż następnie do posady takowéj posunięci być mogą, jeżeli

dzie konceptowym służby politycznéj lub sądowéj.

a) wykażą się, iż odbyli praktykę polityczną i sądową, przepisaną w §§. 6 i 17, tudzież

b) iż złożyli z pomyślnym skutkiem egzamina praktyczne, tak z prowadzenia czynności politycznych, jako téż urzędu sądowego (§§. 11—16 i 20).

Do pozyskania zaś posady koncypisty, lub wyższéj posady w zawodzie konceptowym służby polityczéj, wymaganym jest tylko egzamin polityczny; do posady adjunkta lub wyższego urzędnika w służbie sądowéj lub prokuratorskiéj dostatecznym jest złożony egzamin praktyczny sądowy.

Każdy praktykant konceptowy, który po rozpoczęciu działania niniejszego rozporządzenia przyjętym zostanie do służby rządowéj, winien jest złożyć egzamin polityczny, każdy zaś auskultant winien jest złożyć egzamin sądowy najdaléj w przeciągu lat trzech od dnia działania niniejszego rozporządzenia, w przeciwnym razie oddalonym będzie od służby konceptowéj.

Ustanowieni już praktykanci konceptowi i auskultanci, którzy nie złożyli jeszcze egzaminu z zawodu w którym są ustanowieni, obowiązani są odbyć takowy najdaléj w przeciągu lat trzech, począwszy od dnia działalności niniejszego rozporządzenia, inaczéj bowiem oddalonymiby byli od służby konceptowéj.

§. 3.

Każdemu praktykantowi konceptowemu i auskultantowi należy w tym przypadku, gdy chce złożyć egzamin praktyczny także dla drugiéj gałęzi czynności, na żądanie udzielić uwolnienie od służby (urlop urzędowy) na rok jeden, żeby się mógł oddać praktyce przy Władzy właściwéj, na mocy niniejszego rozporządzenia wymaganéj, jeżeli szczególne względy służbowe nie stoją na przeszkodzie.

§. 4.

Skutki wynikające z tego, gdy kto dwa razy nie złożył egzaminu z postępem pomyślnym.

Jeżeli kandydat dwa razy przystępował do egzaminu, czyli to z Wydziału sądowego czyli też politycznego, bez skutku (§§. 15 i 20), nie może już być więcéj przypuszczonym do egzgminu z tego Wydziału; a zaś jeżeli dwa razy został rzuconym przy egzaminie z zawodu sądowego, nie może być już więcéj przypuszczonym do egzaminu na adwokata ani na notaryusza.

O nastąpioném wyłączeniu należy zawiadomić Władzę przy któréj jest umieszczonym lub za praktykanta prawniczego przyjętym, dla stósownego zarządzenia (§ 2).

Doch bleibt einem Kandidaten, welcher auf solche Art von der ferneren Ablegung der Prüfung aus einem Fache ausgeschlossen ist, unbenommen, sich der Prüfung aus dem anderen Fache zu unterziehen, in soferne er die hierzu vorgeschriebenen Bedingungen erfüllt.

§. 5.

Giltigkeit der durch diese Prüfungen erlangten Befähigung für das ganze Reich.

Die Befähigung, welche durch die, nach der gegenwärtigen Verordnung abgelegten praktischen Prüfungen erlangt wird, gilt für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze.

Von der Praxis und praktischen Prüfung für die politische Geschäftsführung.

§. 6.

Politische Geschäftspraxis.

Zur praktischen Prüfung für die politische Geschäftsführung darf nur Derjenige zugelassen werden, welcher nachweiset, daß er sich nach seiner Aufnahme in die Praxis wenigstens durch Ein Jahr entweder bei einer reinen politischen Behörde (politisches Bezirksamt, Kreis- oder Komitatsbehörde, Statthalterei, Statthalterei-Abtheilung oder Landesregierung), oder bei einer gemischten, d. i. solchen Behörde, bei welcher die Justizpflege mit der Verwaltung vereiniget ist, der Konzeptspraxis mit entsprechendem Fleiße (§. 8) gewidmet habe, im letzteren Falle aber vorzugsweise bei der politischen Geschäftsführung verwendet worden sei.

§. 7.

Auskultanten haben ihre Gesuche um Zulassung zur politischen Geschäftspraxis durch ihren unmittelbaren Amtsvorsteher (§. 3); Rechtspraktikanten hingegen unmittelbar an den Oberlandesgerichts-Präsidenten zu überreichen, welcher dieselben, in soferne er selbst dagegen nichts zu erinnern findet, an den Chef der politischen Landesbehörde (Statthalterei-Abtheilung) zur Bewilligung und zur Zuweisung der Bewerber an eine der im §. 6 genannten Behörden zu leiten hat.

Bei dieser Zuweisung ist, so weit es die Verhältnisse des Dienstes gestatten, auf die persönlichen Verhältnisse des Bittstellers und die von demselben geäußerten Wünsche Rücksicht zu nehmen.

Rechtspraktikanten müssen vor ihrem Eintritte in die politische Geschäftspraxis, bei der Behörde, welcher sie zugewiesen sind, ein Gelöbniß in der Art ablegen, wie es ihnen besonders vorgezeichnet werden wird.

§. 8.

Amtsbestätigung über die vollendete Praxis.

Über die vollendete Praxis (§. 6) hat die Behörde, bei welcher der Kandidat angestellt ist, oder von welcher er als Praktikant die Bewilligung zur Aufnahme erhielt, die ämtliche Mittheilung an diejenige Behörde zu machen, bei welcher er sich der Prüfung unterziehen will. Die Verwendung des Kandidaten ist darin mit der bestimmten Bezeichnung »sehr fleißig« — »fleißig« oder »minder fleißig« zu

Jednakże wolno jest kandydatowi, który tym sposobem wyłączonym został od dalszego składania egzaminu z jednego Wydziału, oddać się pod egzamin z drugiego Wydziału, jeżeli wymagane do tego warunki wypełni.

§. 5.

Ważność zyskanego przez te egzamina uzdolnienia w całém Państwie.

Uzdolnienie, zyskane przez złożenie egzaminów praktycznych na zasadzie niniejszego rozporządzenia, ważném jest w całém obrębie Państwa, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego.

O praktyce i egzaminie praktycznym dla kierowania czynnościami politycznemi.

§. 6.

Praktyka w zawodzie politycznym.

Do egzaminu praktycznego w zawodzie politycznym ten tylko przypuszczonym być może, kto udowodni, iż po przyjęciu swojém do praktyki oddawał się przynajmniéj przez rok jeden praktyce konceptowéj z odpowiednią pilnością (§ 8), albo przy Władzy czysto-politycznéj (urzędzie powiatowym politycznym, Władzy obwodowéj lub komitatowéj, namiestnictwie, oddziale namiestnictwa lub Rządzie krajowym), albo téż przy Władzy mięszanéj, to jest takiéj, przy któréj sądownictwo połączone jest z administracyą, i że w tym ostatnim przypadku szczególnie do czynności politycznych był używanym.

§. 7.

Auskultanci winni są podawać prośby swoje o przypuszczenie do praktyki politycznéj przez bezpośredniego przełożonego urzędu, przy którym są umieszczeni (§. 3); praktykanci prawa zaś wprost do Prezydenta sądu krajowego wyższego, który, jeżeli nie przeciw temu nie ma do zarzucenia, przedstawi rzeczone podania szefowi Władzy krajowéj politycznéj (oddziału namiestnictwa) dla pozwolenia, i przydzielenia kandydatów do jednéj z Władz wymienionych w §. 6.

Przy takiém przydzieleniu należy mieć wzgląd na osobiste stósunki proszącego i życzenia przez niego wyrażone, o ile na to pozwalają stósunki służbowe.

Praktykanci prawa muszą przed wstąpieniem swojém do praktyki politycznéj złożyć przed Władzą, któréj są przydzieleni, przyrzeczenie w takim sposobie, jak im szczegółowo wskazanym zostanie.

§. 8.

Potwierdzenie urzędowe ukończenia praktyki.

O ukończeniu praktyki (§ 6) powinna Władza, przy któréj kandydat jest umieszczonym, lub od któréj jako praktykant otrzymał pozwolenie przyjęcia, urzędownie zawiadomić tę Władzę, przy któréj się pod egzamin poddać zamyśla. Przykładanie się kandydata należy poświadczyć w tém zawiadomieniu tém wyraźném oznaczeniem: „bardzo pilnie“ — „pilnie lub „mniéj pilnie,“ oraz określić

bezeugen, zugleich aber auch im Allgemeinen der von demselben an den Tag gelegte Grad seiner Fähigkeit und dessen Betragen in sittlicher und politischer Beziehung anzugeben.

Bei minder fleißiger Verwendung ist der Kandidat gar nicht zur Prüfung zuzulassen.

§. 9.

Zulassung zur praktischen Prüfung für die politische Geschäftsführung.

Die Gesuche um Zulassung zur praktischen Prüfung für die politische Geschäftsführung sind bei dem Chef der politischen Landesstelle (Statthalterei, Landesregierung, Statthalterei-Abtheilung) einzubringen, welcher darüber, unter Vorbehalt des Rekurses an das Ministerium des Innern, zu entscheiden, die Gesuche mit geeigneter Rücksicht auf die Zeit-Ordnung ihres Einlangens zu erledigen und den Tag zur Vornahme der Prüfung zu bestimmen hat. Es ist dafür zu sorgen, daß kein Kandidat länger als zwei Monate vom Tage der Überreichung seines Gesuches ungeprüft bleibe.

Wünscht ein Kandidat die Prüfung bei einer anderen Landesbehörde als derjenigen abzulegen, in deren Sprengel er seine Praxis vollendet hat, so hat er doch sein Gesuch um Zulassung zur Prüfung bei der letzteren einzubringen. Von dieser Behörde ist das Gesuch mit der Bemerkung, ob der Bittsteller sich etwa der Prüfung daselbst bereits ohne günstigen Erfolg unterzogen (§. 4), oder um die Zulassung zu derselben bei einer anderen Landesstelle beworben habe, zur Entscheidung an den Chef derjenigen Landesbehörde zu übermitteln, bei welcher er die Prüfung ablegen will.

§. 10.

Zusammensetzung der Prüfungs-Kommission.

Die Prüfungskommission ist von dem Chef der politischen Landesstelle zusammen zu setzen, und hat unter seinem oder seines Stellvertreters Vorsitze aus zwei Räthen dieser Behörde, oder deren Stellvertretern als Beisitzern zu bestehen.

§. 11.

Art der Prüfung.

Diese Prüfung ist zuerst schriftlich und dann mündlich vorzunehmen.

§. 12.

Vornahme der schriftlichen Prüfung.

Die schriftliche Prüfung kann mit mehreren Kandidaten gleichzeitig vorgenommen werden, ist aber im Amtslokale, und unter Aufsicht eines der Prüfungskommissäre, oder eines anderen Beamten der Landesbehörde, und auf solche Art vorzunehmen, daß dem Kandidaten wohl die einschlägigen Gesetzbücher, Gesetz- und Normalien-Sammlungen zur Verfügung gestellt, jede andere Beihilfe aber, sowie jede Unterredung der Kandidaten unter einander, oder mit anderen Personen verhindert werde. Die schriftliche Ausarbeitung hat nach dem Ermessen der Prüfungskommission in der Entwerfung eines Berichtes an eine höhere Behörde, in einer Entscheidung in Parteisachen über eine politische Verhandlung, oder in der schriftlichen Lösung einiger in die Feder zu diktirender Fragen aus verschiedenen Zwei-

w ogólności okazaną przez niego zdolność i jego zachowanie się pod względem moralnym i politycznym.

W razie mniéj pilnego przykładania się kandydat do egzaminu przypuszczonym nie będzie.

§. 9.

O przypuszczeniu do egzaminu praktycznego dla prowadzenia czynności politycznych.

Prośby o przypuszczenie do egzaminu praktycznego dla prowadzenia czynności politycznych należy podawać do naczelnika władzy krajowéj politycznéj (namiestnictwa, rządu krajowego, oddziału namiestnictwa), który zostawiając drogę rekursu do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, te prośby rozstrzygnąć, takowe z uwagą na koléj czasu w którym podane były rozwiązać, i do egzaminu dzień wyznaczyć winien. Należy zważać na to, żeby żaden kandydat nie zostawał nieegzaminowany dłużéj jak dwa miesiące po podaniu swéj prośby.

Jeżeli kandydat jaki życzy sobie złożyć egzamin przed inną władzą krajową, nie zaś przed tą, w któréj obrębie praktykę swoją ukończył, winien jest prośbę swoją o przypuszczenie do egzaminu podać do tejże ostatniéj władzy. Ta władza winna jest prośbę rzeczoną przesłać do rozstrzygnienia, do naczelnika téj władzy krajowéj, przed którą egzamin chce zdawać, z tą uwagą, czyli proszący już tam się poddał pod egzamin z niepomyślnym skutkiem (§. 4.) albo téż czyli prosił o przypuszczenie do egzaminu przed inną władzą krajową.

§. 10.

Skład Kommissyi egzaminacyjnéj.

Kommissya egzaminacyjna złożoną będzie przez naczelnika władzy krajowéj politycznéj, i składać się będzie pod jego, lub jego zastępcy przewodnictwem z dwóch radzców téjże władzy lub ich zastępców jako assesorów.

§. 11.

Sposób egzaminowania.

Egzamin najpierwéj na piśmie, a następnie ustnie odbywać należy.

§. 12.

Egzamin na piśmie.

Egzamin na piśmie odbywać się może naraz z więcéj kandydatami, jednakże w lokalności urzędowéj i pod dozorem jednego z Kommissarzów egzaminacyjnych albo innego urzędnika władzy krajowéj, i w sposobie takim, że kandydatowi wprawdzie odpowiednie księgi praw, zbiory ustaw i normaliów do dyspozycyi zostawione będą, zaś wszelka inna pomoc, jako téż wszelkie rozmawianie się kandydatów między sobą, lub z innemi, osobami dopuszczone nie będzie. Wypracowanie na piśmie będzie mieć za przedmiot, według zdania Kommissyi egzaminacyjnéj, albo ułożenie relacyi do władzy wyższéj, albo rozstrzygnienie rozprawy politycznéj w sprawie stron, albo też rozwiązanie piśmienne kilku pytań podyktowanych z różnych gałęzi administracyi politycznéj. Przy wyborze przedmiotów

gen der politischen Verwaltung zu bestehen. Bei der Auswahl der Gegenstände hat die Prüfungskommission darauf zu achten, daß die Aufgabe bei gewöhnlicher Fähigkeit des Kandidaten längstens innerhalb acht Stunden vollständig gelöset werden kann. Die schriftliche Prüfung darf nie länger als einen Tag dauern, und die Prüfungsarbeit muß noch an dem nämlichen Tage, bevor der Kandidat das Amtslokale verläßt, an den zur Überwachung bestellten Kommissär abgegeben und von diesem gegen nachträgliche Abänderungen oder Zusätze durch Paraphirung und Siegelung sichergestellt werden.

Die Ausarbeitung ist dem Vorsitzenden der Prüfungskommission und von diesem noch vor der mündlichen Prüfung den Prüfungskommissären zur Durchsicht zu übergeben.

§. 13.

Mündliche Prüfung.

Die mündliche Prüfung hat mit jedem Kandidaten einzeln ungefähr zwei Stunden zu dauern, und sich auf die Erprobung gründlicher Kenntnisse der bestehenden öffentlichen Einrichtungen, der den politischen Beamten in allen Zweigen ihres Dienstes zu wissen nöthigen Gesetze und Verordnungen, daher insbesondere auch der Vorschriften über die direkte Besteuerung, des Organismus, der Manipulazionsvorschriften und des Geschäftsganges der politischen Behörden zu erstrecken. Zugleich hat sich die Prüfungskommission zu überzeugen, ob und in welchem Grade dem Kandidaten richtige Auffassung und Beurtheilungsgabe, Scharfsinn, praktische Geschäftsgeübtheit und ein geordneter Vortrag eigen seien.

Insbesondere ist der Kandidat auch über die von ihm gelieferte schriftliche Ausarbeitung zu prüfen, um sich durch die Beantwortung geeigneter Bemerkungen über dieselbe von der Gründlichkeit und Richtigkeit seiner Beurtheilung des Gegenstandes zu überzeugen.

§. 14.

Jeder Prüfungskommissär hat Fragen zu stellen. Dem Ermessen des Vorsitzenden ist es überlassen, ob er sich bei der Fragenstellung betheiligen wolle.

Die gestellten Fragen sind in das über die Prüfung zu führende Protokoll aufzunehmen. Nach Beendigung der Prüfung ist bei jeder Frage anzumerken, in wieferne dieselbe zur Zufriedenheit des Kommissärs beantwortet worden sei, welcher sie gestellt hat, und am Schlusse des Protokolles das nach Stimmenmehrheit der Kommission beschlossene Gutachten über den Erfolg der mündlichen Prüfung im Ganzen beizufügen.

§. 15.

Beschlußfassung über das Ergebniß beider Prüfungsakte.

Die Prüfungskommissäre, welchen die schriftliche Ausarbeitung zur Durchsicht übergeben wird, haben auch über dieselben ihr Gutachten zu verfassen und einer derselben, welcher von dem Vorsitzenden bestimmt wird, hat dieses, sowie das von der Prüfungskommission abgegebene Gutachten in der Rathsversammlung vorzu-

Kommissya egzaminacyjna zważać powinna na to, żeby zadanie przy zwyczajnéj zdolności kandydata najwięcéj w przeciągu ośmiu godzin zupełnie rozwiązaném być mogło. Egzamin piśmienny nie powinien nigdy trwać dłużéj jak dzień jeden, a wypracowanie egzaminowe musi jeszcze tego samego dnia, zanim kandydat opuści lokalność urzędową, oddaném być Kommissarzowi do dozoru ustanowionemu, który takowe przeciw późniejszym zmianom lub dodatkom zabezpieczy przez parafowanie i opieczętowanie.

Wypracowanie należy oddać przełożonemu nad Kommissyą egzaminacyjną, ten zaś odda takowe do przejrzenia Kommissarzom egzaminacyjnym jeszcze przed egzaminem ustnym.

§. 13.

Egzamin ustny.

Egzamin ustny trwać powinien z każdym kandydatem z osobna około dwie godziny i rozciągać się będzie na zbadanie gruntownych wiadomości kandydata co do istniejących urządzeń publicznych, ustaw i rozporządzeń, które urzędnicy polityczni we wszystkich gałęziach służby znać potrzebują, zatém w szczególności co do przepisów i o opodatkowaniu bezpośredniém, co do organizmu, przepisów manipulacyjnych i toku czynności władz politycznych. Kommissya egzaminacyjna przekonać się oraz powinna, czyli i w jakim stopniu kandydat posiada jasne pojęcie, i dar osądzenia, bystrość, praktyczną wprawę w czynnościach i wykład uporządkowany.

Szczególnie powinien być kandydat egzaminowany także z wypracowania, przez niego na piśmie zdziałanego, ażeby z odpowiedzi jego na stósowne uwagi o témże powziąść przekonanie o gruntowności i trafności, z jaką ocenia ten przedmiot.

§. 14.

Każdy Kommissarz examinacyjny powinien zadawać pytania. Zostawia się do woli prezydującego, czyli zechce mieć udział w zadawaniu pytań czyli nie.

Pytania zadane, powinny być zamieszczone w protokół, prowadzony przy egzaminie. Po ukończeniu egzaminu należy przy każdém zapytaniu uczynić wzmiankę, jak dalece takowe odpowiedzianém było z zadowolnieniem Kommissarza, który je zadał, przy końcu zaś protokułu zamieścić zdanie Kommissyi, większością głosów powzięte co do skutku egzaminu ustnego w całości.

§. 15.

Orzeczenie skutku obydwóch egzaminów.

Kommissarze egzaminacyjni, którym wypracowanie piśmienne oddaném zostało do przejrzenia, winni są także co do tegoż zdanie swoje ułożyć, a jeden z nich wyznaczony przez przełożonego, winien takowe jako też zdanie przez Kommissyę egzaminacyjną wyjawione przedstawić w zgromadzeniu radném, które

tragen, welche nach der Stimmenmehrheit den Beschluß faßt, ob der Kandidat nach dem Gesammt-Ergebnisse der schriftlichen und mündlichen Prüfung dieselbe mit »ausgezeichnetem«, »sehr gutem«, oder mindestens »gutem Erfolge« bestanden habe, oder ob er wegen Unzulänglichkeit des Erfolges zur Wiederholung der Prüfung nach Ablauf eines zu bestimmenden Termines, oder nach Umständen auch zur Fortsetzung der Praxis durch eine gewisse Zeit anzuweisen sei.

§. 16.

Prüfungszeugniß.

Über die bestandene Prufung ist dem Kandidaten ein Amtszeugniß auszufertigen, und darin auch der Erfolg derselben ersichtlich zu machen.

Von der Praxis und praktischen Prüfung für das Richteramt.

§. 17.

Richteramts-Praxis.

Um zur praktischen Richteramts-Prüfung zugelassen werden zu können, hat der Bewerber nachzuweisen, daß er sich nach seiner Aufnahme als Auskultant oder Rechtspraktikant wenigstens durch Ein Jahr der Gerichtspraxis gewidmet habe. Diese Praxis muß in der Regel bei einem Gerichtshofe erster Instanz (Landes-, Kreis- oder Komitatsgerichte) zurückgelegt werden. Es steht jedoch nichs entgegen, einen Theil derselben, jedoch höchstens sechs Monate, entweder bei der Staatsanwaltschaft eines Gerichtshofes erster Instanz, oder bei einem Bezirksgerichte, oder in gerichtlichen Geschäften bei einem Bezirksamte (Stuhlrichteramte, Prätur in Dalmazien) zu nehmen. Denjenigen Rechtspraktikanten, welche die zur Ablegung der Richteramts-Prüfung erforderliche Praxis bereits vollendet haben, kann auf ihr Ansuchen von dem Oberlandesgerichts-Präsidenten gestattet werden, sich auch über die gesetzlich vorgeschriebene Zeit hinaus, zu ihrer weiteren Ausbildung der Justizpraxis zu widmen, oder nach der zurückgelegten Praxis in politischen Geschäften, wieder in dieselbe zurückzukehren. Doch darf diese Verwendung eines Rechtspraktikanten, welcher die gesetzmäßige Zeit seiner Praxis vollendet hat, in keinem Falle zwei Jahre übersteigen.

§. 18.

Konzeptspraktikanten einer politischen Behörde haben ihre Gesuche um Zulassung zur Gerichtspraxis durch ihren unmittelbaren Amtsvorstand an den Chef der politischen Landesbehörde (Statthalterei, Landesregierung, Statthalterei-Abtheilung) zu überreichen (§. 3), welcher die Gesuche, in soferne er selbst nichts dagegen zu erinnern findet, an den Oberlandesgerichts-Präsidenten zu leiten hat. Dieser hat die Bewilligung zu ertheilen und den Bewerber mit Beobachtung der im §. 7 erwähnten Rücksichten einem geeigneten Gerichte zuzuweisen. — Diejenigen, welche als Rechtspraktikanten aufgenommen zu werden wünschen, haben ihre Gesuche unmittelbar bei dem Oberlandesgerichts-Präsidium einzubringen.

Jeder Rechtspraktikant hat vor seinem Eintritte in die Rechtspraxis bei dem Gerichte, staatsanwaltschaftlichen oder Bezirksamte, welchem er zugewiesen wird,

większością głosów stanowić będzie, czyli kandydat według ogólnego skutku egzaminu piśmiennego i słownego złożył takowy z „wyszczególniającym,“ „bardzo dobrym,“ czyli téż przynajmniéj z „dobrym postępem,“ albo téż, czyli dla niepomyślnego skutku poleconém mu być ma powtórzenie egzaminu po upływie terminu, wyznaczyć się mającego, albo według okoliczności dalsze odbywanie praktyki przez przeciąg pewny czasu.

§ 16.

Świadectwo z egzaminu.

Kandydatowi należy wystawić świadectwo, iż złożył egzamin i w niém uczynić wzmiankę z jakim skutkiem.

O praktyce i egzaminie praktycznym dla Urzędu Sędziowskiego.

§. 17.

Praktyka dla urzędu sędziowskiego.

Ażeby być przypuszczonym do egzaminu sędziowskiego praktycznego, kandydat winien jest wykazać, iż po przyjęciu swojém na auskultanta lub praktykanta prawa przynajmniéj rok jeden odbywał praktykę sądową. Taką praktykę, w powszechności odbywać należy w Trybunale piérwszéj instancyi (w Sądzie krajowym, obwodowym lub komitatowym). Jednakże nic nie stoi w drodze odbywaniu téj praktyki w części, jednakże najwięcéj do sześciu miesięcy albo przy prokuratorstwie rządowém Trybunału piérwszéj instancyi, albo w Sądzie powiatowym, albo w sprawach sądowych przy urzędzie powiatowym (urzędzie stolcowym, preturze w Dalmacyi). Praktykantom prawa, którzy już ukończyli praktykę potrzebną do złożenia egzaminu sędziowskiego, może pozwolić na ich żądanie prezydent Sądu krajowego wyższego, odbywać praktykę sądową w celu dalszego wykształcenia, nad czas ustawą przepisany, albo téż, po ukończonéj praktyce w czynnościach politycznych, znowu do téjże powrócić.

Jednakże przykładanie się praktyczne praktykanta prawa, który już ukończył czas prawem oznaczony praktyki swojéj, nigdy lat dwa przenosić nie powinno.

§. 18.

Praktykanci konceptowi przy władzy politycznéj winni są podawać prośby swoje o przypuszczenie do praktyki sądowéj przez bezpośredniego przełożonego urzędu, w którym są umieszczeni, do naczelnika władzy krajowéj politycznéj (namiestnictwa, rządu krajowego, oddziału namiestnictwa §. 3.), który te podania, jeżeli sam nie ma nic przeciw nim do zarzucenia, przesłać winien prezydentowi Sądu krajowego wyższego. Ten udzieli pozwolenia, i przydzieli kandydata Sądowi przyzwoitemu z zachowaniem względów, w §. 7. wspomnianych. Ci, którzy przyjętymi być sobie życzą na praktykantów prawa, winni podać prośby swoje wprost do prezydyum Sądu krajowego wyższego.

Każdy praktykant prawa winien przed wstąpieniem swojém do praktyki sądowéj złożyć w sądzie, w urzędzie prokuratorskim lub powiatowym, któremu przy-

ein Gelöbniß in der Art abzulegen, wie es besonders vorgezeichnet werden wird.

§. 19.

Über die zurückgelegte Praxis ist die ämtliche Bestätigung nach den Bestimmungen des §. 8 zu ertheilen.

§. 20.

Praktische Richteramts-Prüfung

Die Bestimmungen der §§. 9—16 haben auch auf die praktische Richteramts-Prüfung, jedoch mit folgenden Abweichungen, Anwendung zu finden:

a) Die Gesuche um Zulassung zur praktischen Richteramts-Prüfung (§. 9) sind bei dem Oberlandesgerichte einzubringen, welches über dieselben, unter Vorbehalt des Rekurses an das Justizministerium, zu entscheiden hat.

b) Die Prüfung ist in der Regel bei dem Oberlandesgerichte abzulegen.

Befindet sich jedoch in dem Kronlande selbst, wo sich der Kandidat derselben unterziehen will, kein Oberlandesgericht, so kann von dem Justizminister aus besonders rücksichtswürdigen Gründen auch das Landesgericht der Hauptstadt jenes Kronlandes zur Vornahme der Prüfung delegirt werden. In diesem Falle ist aber die schriftliche Ausarbeitung des Kandidaten sammt dem Gutachten der Prüfungskommission über die mündliche Prüfung, zur Beschlußfassung an das Oberlandesgericht einzuschicken.

c) Die Prüfungskommission ist von dem Präsidenten des Obergerichtes oder im Falle der Delegazion des Landesgerichtes (lit. b) von dem Präsidenten des letzteren zusammenzusetzen, welcher hierzu, wenn er nicht selbst den Vorsitz übernimmt, seinen Stellvertreter als Vorsitzenden, und zwei andere Rathsmitglieder als Beisitzer zu bestimmen hat.

In denjenigen Kronländern, in welchen die allgemeine bürgerliche und Strafgesetzgebung erst eingeführt worden ist, muß wenigstens Einer der Prüfungskommissäre mit dem Befähigungsdekrete zum Richteramte nach österreichischen Gesetzen versehen sein.

d) Mit Kandidaten, welche nebst der bei dem Obergerichte üblichen Geschaftssprache auch einer der in dem Obergerichtsbezirke üblichen Landessprachen kundig sind, ist die Prüfung auf ihr Verlangen zum Theile auch in dieser vorzunehmen, und denselben in dem Befähigungsdekrete zu bezeugen, in welchen Sprachen sie zur Geschäftsführung geeignet befunden worden sind.

e) Zur schriftlichen Richteramts-Prüfung (§. 12) sind dem Kandidaten an, von einander verschiedenen Tagen zwei Aufgaben, die eine zivilrechtlichen und die andere strafrechtlichen Inhaltes zu stellen.

Die zivilrechtliche Ausarbeitung hat in der Entwerfung eines Aktenauszuges und Urtheiles sammt Entscheidungsgründen über vorgelegte Akten eines Zivil-Prozesses, — die strafrechtliche Aufgabe aber in der Ausarbeitung eines Akten-

dzielonym zostanie, przyrzeczenie, w sposobie takim, jak to szczegółowo wskazaném będzie.

§. 19.

Po ukończeniu praktyki należy wystawić potwierdzenie urzędowe według postanowień §. 8.

§. 20.

Egzamin sądowy praktyczny.

Przepisy, objęte w §§. 9—16 mają zastósowanie także na egzamin sądowy praktyczny, jednakże z następującemi odmianami:

a) Prośby o przypuszczenie do egzaminu sądowego praktycznego (§. 9.) należy podawać do sądu krajowego wyższego, który zostawując otwartą drogę rekursu do Ministeryum sprawiedliwości, w tym przedmiocie rozstrzyga.

b) Egzamin składać należy w powszechności przed sądem krajowym wyższym.

Jednakże, jeżeli w kraju koronnym, w którym kandydat poddać się zechce pod egzamin, nie znajduje się Sąd krajowy wyższy, wówczas Minister Sprawiedliwości może z powodów, na szczególny wzgląd zasługujących, delegować do egzaminu także Sąd krajowy, będący w główném mieście owego kraju koronnego. W takim przypadku zaś należy wypracowanie piśmienne kandydata, wraz z opinią Komissyi egzaminacyjnéj o egzaminie ustnym, przesłać Sądowi krajowemu wyższemu do stanowienia uchwały.

c) Skład Komissyi egzaminacyjnéj oznaczy Prezydent Sądu krajowego wyższego, w razie zaś delegacyi Sądu krajowego (lit. b) Prezydent tegoż Sądu, który, jeżeli sam nie obejmie naczelnictwa, wyznaczyć winien swego zastępcę na prezydującego i dwóch innych członków Rady na assesorów.

W tych krajach koronnych, w których powszechna księga ustaw cywilnych karnych dopiéro zaprowadzona została, jeden przynajmniéj z komissarzy egzaminacyjnych musi być zaopatrzony dekretem zdolności do urzędu sędziowskiego według ustaw austryackich.

d) Kandydatów, którzy oprócz języka urzędowego używanego w Sądzie Wyższym, posiadają także jeden z języków krajowych, używanych w okręgu Sądu Wyższego, należy egzaminować na ich żądanie w części także w tym języku, i poświadczyć im w dekrecie zdolności, w jakich językach za zdolnych do prowadzenia czynności uznani zostali.

e) W egzaminie Sądowym piśmiennym (§. 12) należy kandydatowi przedłożyć w różnych dniach dwa zadania, jedno treści cywilnéj, drugie karnéj.

Wypracowanie cywilne będzie mieć za przedmiot ułożenie wyciągu z aktów i wyroku wraz z powodami sądzenia z przedłożonych aktów procesu cywilnego, — zadania karnego zaś przedmiotem będzie wypracowanie wyciągu

auszuges und entweder des von der Staatsanwaltschaft nach §. 192 der Strafprozeß-Ordnung vom 29. Juli 1853 zu stellenden Antrages über eine vorgelegte strafgerichtliche Untersuchung, oder eines strafgerichtlichen Erkenntnisses über eine Schlußverhandlung sammt Entscheidungsgründen (§§. 283—290 und 292—294 der gedachten Strafprozeß-Ordnung), zu bestehen.

Bei der Wahl der Aufgaben sind Gegenstände von zu großem Umfange zu vermeiden.

f) Die mündliche Prüfung ist auf die, im §. 13 angeführte Weise aus allen Zweigen der Zivil- und Strafgesetzgebung zugleich vorzunehmen, und hat nicht nur alle, dem Zivil- und Strafrichter zu wissen nöthigen Gesetze und Verordnungen, sondern auch die Einrichtung, die Geschäftsordnung und den Geschäftsgang der Justizbehörden zum Gegenstande.

Vorübergehende Anordnungen.

§. 21.

Fortdauernde Wirksamkeit der bereits erworbenen Befähigungen.

In soweit Jemand durch eine bereits vor dem Eintritte der Wirksamkeit dieser Verordnung abgelegte praktische Prüfung nach den, in den Kronländern, worin die allgemeine bürgerliche und Strafgesetzgebung schon früher bestanden hat, giltigen Vorschriften die Befähigung zur Erlangung einer politischen oder Justiz-Anstellung erworben hat, ist er von der nochmaligen Ablegung der Prüfung für denjenigen Dienstzweig, wofür er bereits geprüft ist, enthoben.

§. 22.

Diejenigen Kandidaten des Justiz-Konzeptsdienstes, welche bei Beginn der Wirksamkeit der gegenwärtigen Verordnung bloß für das Zivilrichteramt, oder nur für das Kriminalrichteramt geprüft sind, haben, wenn sie zu dieser Zeit nicht schon als Bezirksrichter, Räthe oder in einer noch höheren Eigenschaft angestellt sind, die durch dieses Gesetz vorgeschriebene Richteramts-Prüfung nur aus dem ihnen fehlenden Richteramtszweige nachzutragen, um die Befähigung zu den im §. 2 bezeichneten Justiz-Anstellungen, zu erlangen.

§. 23.

Besondere Bestimmungen in Ansehung der bereits angestellten Justiz-Konzeptsbeamten in Ungarn, Kroazien, Slawonien, Siebenbürgen, der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate.

Diejenigen Justiz-Konzeptsbeamten in den Königreichen Ungarn, Kroazien und Slawonien, dem Großfürstenthume Siebenbürgen, der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate, welche zur Zeit des Eintrittes der Wirksamkeit dieser Verordnung noch nicht als Bezirksrichter, Räthe oder in einer noch höheren Eigenschaft angestellt und nicht mit den Wahlfähigkeits-Dekreten für das Zivil- und Strafrichteramt nach den dafür bisher in den übrigen Kronländern bestandenen Vorschriften versehen sind, haben sich binnen drei Jahren nach Beginn der Wirksamkeit dieses Gesetzes der durch diese Verordnung vorgeschriebenen praktischen

z aktów i albo wniosku, który na zasadzie §. 192 ustawy o procesie karnym z d. 29 Lipca 1853 r. prokuratorstwo stawić winno, w skutku przedłożonego śledztwa karnego, albo téż orzeczenia sądowo-karnego, po przeprowadzeniu rozprawy końcowéj wraz z powodami sądzenia (§§. 283—290 i 292—294 rzeczonéj ustawy o postępowaniu karném).

Przy wyborze zadań należy unikać przedmiotów za wielkiéj nieco objętości.

f) Egzamin ustny odbywać się będzie w sposobie, w §. 13 przepisanym, ze wszystkich gałęzi ustawodawstwa cywilnego i karnego równocześnie, i będzie miał za przedmiot nie tylko wszystkie ustawy i rozporządzenia, których znajomość potrzebną jest sędziemu cywilnemu i karnemu, lecz także urządzenie, porządek i tok czynności Władz Sądowych.

Rozporządzenia przechodowe.

§. 21.

Uzyskane uzdolnienia ciągle zachowują moc swoją.

Kto przez złożenie egzaminu praktycznego, dokonane przed zaprowadzeniem niniejszego rozporządzenia według przepisów obowiązujących w tych krajach koronnych, w których powszechne ustawodawstwo cywilne i karne już dawniéj istniało, zyskał uzdolnienie do otrzymania posady politycznéj lub sądowéj, uwolnionym jest od powtórnego zdawania egzaminu z téj gałęzi służbowéj, z któréj już jest egzaminowanym.

§. 22.

Ci kandydaci do służby konceptowéj sądowéj, którzy przy zaczęciu działania niniejszego rozporządzenia egzaminowani są tylko do urzędu sędziowskiego cywilnego, albo tylko do urzędu sędziowskiego kryminalnego, a nie są w tym czasie umieszczeni już jako sędziowie powiatowi, Radzcy lub w wyższéj jeszcze kategoryi, winni są następnie złożyć egzamin sądowy, przepisany na mocy niniejszéj ustawy tylko z téj gałęzi sądownictwa, któréj im jeszcze brakuje, jeżeli chcą zyskać uzdolnienie do posad wskazanych w §. 2.

§. 23.

Przepisy szczegółowe tyczące się już ustanowionych urzędników konceptowych przy Sądownictwie w Węgrzech, Kroacyi i Sławonii, Siedmiogrodzie, w Województwie Serbskiém i Banacie temeskim.

Urzędnicy konceptowi przy Sądownictwie w Węgrzech, Kroacyi i Ślawonii, Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim, którzy w czasie, gdy niniejsze rozporządzenie obowiązywać zacznie, jeszcze nie są umieszczonymi jako Sędziowie powiatowi, Radzcy, lub jeszcze w wyższéj kategoryi, i nie mają jeszcze dekretów zdolności do urzędu sędziowskiego cywilnego i karnego stósownie do przepisów które obowiązywały w innych krajach koronnych, winni są w przeciągu lat trzech po rozpoczęciu działania niniejszéj Ustawy poddać się pod egzamin sądowy praktyczny przepisany na mocy ni-

Richteramts-Prüfung zu unterziehen, widrigenfalls sie aus dem Justiz-Konzepts-dienste zu entlassen wären.

§. 24.

Wirkung der bisherigen Geschäftspraxis.

Diejenigen Kandidaten, welche an dem Tage, wo diese Verordnung in Wirksamkeit tritt, die zur praktischen, politischen oder Richteramts-Prüfung nach den in den Kronländern, worin die allgemeine bürgerliche und Strafgesetzgebung schon früher in Wirksamkeit stand, giltigen Vorschriften erforderliche Praxis bereits vollendet haben, sind zu der entsprechenden Prüfung ungehindert zuzulassen. Die Prüfung selbst ist aber nach der gegenwärtigen Vorschrift vorzunehmen.

Denjenigen aber, welche diese Praxis zwar schon begonnen, aber noch nicht vollendet haben, ist der davon zurückgelegte Theil in die nach dem neuen Gesetze erforderliche Zeit der Praxis einzurechnen. Hat ein solcher Kandidat bisher die Justizpraxis nur für das Straf- oder bloß für das Zivilrichteramt genommen, so hat er vor Zulassung zur Richteramts-Prüfung die Praxis durch die entsprechende Zeit bei einer dazu geeigneten Behörde (§. 17) fortzusetzen.

§. 25.

In wieferne Dispensazionen von diesem Gesetze stattfinden können.

Meine Minister des Innern und der Justiz, sind, jeder in seinem Wirkungskreise, ermächtiget, innerhalb der ersten fünf Jahre der Wirksamkeit dieser Verordnung in einzelnen Fällen sowohl die nach Maßgabe dieser Verordnungen zu gewissen Anstellungen erforderliche praktische Prüfung, als auch die zur Zulassung zu der letzteren nothwendige Praxis ganz oder theilweise nachzusehen.

Dispensen, welche hiernach von einem dieser Minister für seinen Dienstzweig ertheilt wurden, sind jedoch nur für diesen Dienstzweig wirksam.

Schönbrunn, am 10. Oktober 1854.

Franz Joseph m. p. **(L. S.)**

Graf Buol-Schauenstein m. p. Freiherr von Bach m. p.

Freiherr von Krauß m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

45.

Kaiserliche Verordnung vom 10. Oktober 1854,

giltig für das lombardisch-venezianischen Königreich,

wodurch neue gesetzliche Bestimmungen über die politische Geschäfts- und über die Richteramts-Praxis, sowie über die praktischen, politischen und Richteramts-Prüfungen angeordnet werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXVI. St., Nr. 263, ausgegeben am 14. Oktob. 1854.

niejszego rozporządzenia, w przeciwnym razie oddaleniby byli ze służby konceptowéj sądowéj.

§. 24.

Skutki dotychczasowéj praktyki.

Kandydaci, którzy w dniu, gdy niniejsze rozporządzenie obowiązywać zacznie, już ukończyli praktykę, wymaganą do egzaminu praktycznego, politycznego lub sądowego, stósownie do przepisów, obowiązujących w tych krajach koronnych, w których powszechne ustawodawstwo cywilne i karne już dawniéj miało moc prawa, przypuszczeni będą bez przeszkody do odpowiedniego egzaminu. Sam egzamin zaś odbywać się powinien według niniejszego przepisu.

Tym zaś którzy tę praktykę już rozpoczęli, lecz jeszcze nie ukończyli, należy część odbytéj praktyki wliczyć w czas praktyki, wymaganéj według ustaw nowych. Jeżeli taki kandydat dotąd pobierał praktykę sądową tylko dla urzędu sądowego karnego lub cywilnego, winien jest przed przypuszczeniem do egzaminu sądowego pobierać daléj praktykę przez czas odpowiedni, przy władzy do tego stósownéj (§. 17).

§. 25.

Jak dalece mogą mieć miejsce dyspensacye od niniejszéj ustawy.

Moi Ministrowie spraw wewnętrznych i sprawiedliwości upoważnieni są, każdy w swoim zakrésie, w przeciągu pierwszych lat pięciu działania niniejszego rozporządzenia w przypadkach szczegółowych uwalniać w całości lub w części od egzaminu praktycznego, wymaganego do pewnych umieszczeń w miarę niniejszych rozporządzeń, jako téż od praktyki potrzebnéj, aby być przypuszczonym do tegóż egzaminu.

Dyspensacye, udzielone w skutku tego przez jednego z tych Ministrów w jego kategoryi służbowéj, ważnemi są tylko w téjże kategoryi.

Schönbrunn dnia 10 Października 1854 r.

Franciszek Józef m. p. **(L. S.)**

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron de **Bach** m. p. Baron **Krauss** m. p.

Za Najwyższym rozkazem

Ransonnet m. p.

45.

Rozporządzenie Cesarskie z dnia 10 Października 1854,

obowiązujące w królestwie Lombardzko-Weneckiém,

mocą którego ustanowione zostają nowe przepisy prawne o praktyce w urzędach politycznych i w urzędzie sędziowskim, tudzież o egzaminach praktycznych politycznych i sędziowskich.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXVI., Nr. 263, wydaną dnia 14 Października 1854.

46.

Verordnung des Justizministeriums vom 11. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXVI. Stück, Nr. 264, ausgegeben am 14. Oktober 1854),

giltig für den Umfang des ganzen Reiches, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgrenze,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschließung vom 10. Oktober 1854 neue gesetzliche Bestimmungen über die zur Ausübung der Advokatur erforderliche praktische Prüfung und über die zur Zulassung zu dieser Prüfung erforderliche Geschäftspraxis erlassen werden.

Um die Bestimmungen über die zur Ausübung der Advokatur erforderliche praktische Prüfung, und über die zur Zulassung zu dieser Prüfung erforderliche Geschäftspraxis mit der neuen Organisazion der politischen und Justizbehörden, und mit den, gleichzeitig durch die Verordnung vom heutigen Tage*) erlassenen Vorschriften zur Regelung der Richteramts-Praxis und der praktischen Richteramts-Prüfungen in Einklang zu setzen, wird hiermit in Folge Allerhöchster Entschließung vom 10. Oktober 1854 verordnet, daß im ganzen Umfange des Reiches, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgrenze, und zwar in jedem einzelnen Kronlande von dem Tage angefangen, an welchem daselbst die neue Organisirung der politischen und Justizbehörden vollständig in Wirksamkeit getreten sein wird, und wo diese Wirksamkeit bereits eingetreten ist vom Tage der Kundmachung dieser Verordnung, nachstehende Vorschriften in Anwendung zu kommen haben:

§. 1.

Bedingungen der Zulassung zur Advokaturspraxis.

Zur Advokaturspraxis kann nur Derjenige zugelassen werden, welcher die durch die bestehenden Gesetze als verbindlich vorgeschriebenen rechts- und staatswissenschaftlichen Studien vollständig zurückgelegt hat, und sich über die mit entsprechendem Erfolge geschehene Ablegung der vorgeschriebenen theoretischen Prüfungen oder mit der etwa erhaltenen Dispens davon ausweiset.

§. 2.

Von der Praxis und praktischen Prüfung für die Advokatur.

Wer zur praktischen Advokatursprüfung zugelassen zu werden wünscht, hat nachzuweisen, daß er an einer k. k. österreichischen Universität den juridischen Doktorgrad durch wirkliche Ablegung der hiezu vorgeschriebenen strengen Prüfungen erworben, und sich nach seiner Aufnahme in die Praxis mindestens durch drei Jahre und darunter wenigstens Ein Jahr nach erlangtem Doktorgrade der Advokaturspraxis gewidmet habe. Mindestens zwei Jahre von dieser dreijährigen Praxis muß der Kandidat bei einem inländischen Advokaten, oder einer Finanzprokuraturs-

*) Nr. 262 des Reichs-Gesetzblattes, (Nr. 44 des Landes-Regierungsblattes).

46.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 11 Paźdź. 1854,

(Dziennik Praw Państwa. Część LXXXVI., Nr. 264, wydana dnia 14 Października 1854),

obowiązujące w obrębie całego Państwa, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza Wojskowego,

mocą którego w skutku Najwyższego Postanowienia z dnia 10 Października 1854, wydają się nowe przepisy prawne o egzaminie praktycznym, wymaganym do wykonywania adwokatury, tudzież o praktyce wymaganéj, aby być przypuszczonym do tegoż egzaminu.

Ażeby przepisy prawne o egzaminie praktycznym, wymaganym do wykonywania adwokatury, tudzież o praktyce wymaganéj, aby być przypuszczonym do tegoż egzaminu, pogodzić z nową organizacyją władz politycznych i sądowych, oraz z przepisami równocześnie w rozporządzeniu z dnia wczorajszego*) wydanemi, w przedmiocie uregulowania praktyki sądowéj i egzaminów praktycznych sądowych, rozporządza się w skutku Najwyższego Postanowienia z dnia 10 Października 1854, ażeby w całym obrębie Państwa, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza wojskowego, a mianowicie w każdym pojedynczym kraju koronnym, zacząwszy od dnia, w którym tamże nowa organizacyja władz politycznych i sądowych wejdzie w zupełne wykonanie, tam zaś, gdzie takowa już weszła w wykonanie, od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia następujące przepisy zaprowadzone zostały:

§. 1.

Warunki przypuszczenia do praktyki adwokackiéj.

Do praktyki adwokackiéj ten tylko może być przypuszczonym, kto ukończył zupełnie nauki prawne i polityczne, na mocy ustaw obowiązujących za obowiązkowe przepisane, i wykaże się, iż złożył z pomyślnym skutkiem przepisane egzamina teoretyczne, albo iż od nich został uwolnionym.

§. 2.

O praktyce i egzaminie praktycznym na Adwokata.

Kto chce być przypuszczonym do egzaminu praktycznego na adwokata, winien wykazać, iż w c. k. austryjackim uniwersytecie otrzymał stopień doktora praw przez rzeczywiste złożenie przepisanych egzaminów ścisłych, tudzież, iż po przyjęciu do praktyki przynajmniéj lat trzy, a pomiędzy temi przynajmniéj rok jeden po otrzymaniu stopnia doktora oddawał się praktyce odwokackiéj. Najmniéj dwa lata téj trzechletniéj praktyki musi kandydat odbyć u adwokata krajowego, lub przy władzy prokuratoryi skarbowéj; trzeci rok téj praktyki może także od-

---

*) Nr. 262 Dziennik Praw Państwa, (Nr. 44 Dziennika Rządu krajowego).

Behörde zugebracht haben; das dritte Jahr dieser Praxis kann er auch in der Richteramtspraxis (§. 17 der Verordnung vom 10. Oktober 1854, Nr. 262 des Reichs-Gesetz-Blattes), oder in denjenigen Kronländern, für welche gleichzeitig die Verordnung vom 11. Oktober 1854, Nr. 266 des Reichs-Gesetz-Blattes, über die Notariatspraxis und Prüfung erlassen wird, in der Notariatspraxis zurücklegen.

§. 3.

Übrigens haben in Ansehung der Advokatursprüfung die in den §§. 9—16 der Verordnung vom 10. Oktober 1854, Nr. 262 des Reichs-Gesetz-Blattes, festgesetzten Vorschriften mit den daselbst im §. 20, lit. a)—f), bezeichneten Abweichungen und mit nachfolgenden Bestimmungen zu gelten:

a) Der Prüfungskommission für die Vornahme einer Advokatursprüfung ist nebst dem Vorsitzenden und zweien Oberlandesgerichtsräthen (§. 20, lit. c) der angeführten Verordnung) ein Advokat beizuziehen. Befindet sich an dem Sitze des Oberlandesgerichtes ein Advokaten-Ausschuß (Advokaten-Kammer), so ist der beizuziehende Advokat aus der Reihe der von dem Ausschuße dem Oberlandesgerichts-Präsidenten zu diesem Zwecke jährlich namhaft zu machenden Advokaten zu nehmen.

b) Bei der schriftlichen Advokatursprüfung ist dem Kandidaten über einen vorgelegten Zivilrechtsfall die Entwerfung der Streitschriften und des richterlichen Erkenntnisses sammt Entscheidungsgründen; ferner die Ausarbeitung einer Berufungsschrift wider einen Anklagebeschluß oder wider ein Strafurtheil (§§. 200, 203, 283 und 302 der Strafprozeß-Ordnung vom 29. Juli 1853) über eine vorzulegende strafgerichtliche Untersuchung oder Schlußverhandlung aufzutragen.

c) Sowohl bei der schriftlichen als bei der mündlichen Advokatursprüfung, ist nebst der Erprobung der in den §§. 13 und 20, lit. d) und f) der genannten Verordnung erwähnten Erfordernisse, insbsondere auch des Kandidaten Gewandtheit in Beziehung auf die erste Einleitung der Rechtsgeschäfte und der weiteren gerichtlichen Schritte in und außer Streitsachen, sowie seine Fähigkeit in Beziehung auf die Abfassung von Rechtsurkunden, und auf die hierbei in Anwendung zu bringenden Vorsichten (Cautelar-Jurisprudenz) zu erforschen.

§. 4.

Die von einem Kanddiaten mit Erfolg bestandene Advokatursprüfung vertritt auch die Stelle der Richteramtsprüfung, und in denjenigen Kronländern, für welche die Notariats-Ordnung vom 29. September 1850 erlassen wurde, auch die Stelle der Notariatsprüfung.

Vorübergehende Anordnungen.

§. 5.

In so weit Jemand durch eine vor dem Eintritte der Wirksamkeit dieser Verordnung abgelegte praktische Prüfung nach den in den Kronländern, worin die

bywać w praktyce sądowéj (§. 17. rozporządzenia z dnia 10 Października 1854, Nr. 262 Dziennika Praw Państwa), lub w tych krajach koronnych, dla których równocześnie wydaném zostaje rozporządzenie z dnia 11 Października 1854, Nr. 266 Dziennika Praw Państwa o praktyce i o egzaminie notaryalnym, także w praktyce u notaryusza.

§. 3.

Zresztą co się tyczy egzaminu na Adwokata, obowiązywać będą przepisy, ustanowione w §§. 9—16, objętych w rozporządzeniu z dnia 10 Października 1854, Nr. 262 Dziennika Praw Państwa, z odmianami, wskazanemi tamże w §. 20. lit. *a*), *f*) i z następującemi urządzeniami:

a) Do Kommissyi egzaminacyjnéj złożonéj dla przedsiębrania egzaminu na Adwokata należy, oprócz prezydującego, dwóch radzców Sądu krajowego wyższego (§. 20., lit. *c*) wspomnionego rozporządzenia, przybrać jednego adwokata. Jeżeli w siedzibie Sądu krajowego wyższego znajduje się wydział adwokatów, (Izba Adwokatów), adwokat przybrać się mający wziętym być powinien z grona adwokatów, których wydział adwokatów na ten cel rocznie prezydentowi Sądu krajowego wyższego wymieni.

b) Przy egzaminie adwokackim na piśmie należy kandydatowi zadać, żeby w przedłożonym mu przypadku cywilnym ułożył pisma procesowe i orzeczenie sądowe wraz z powodami sądzenia; tudzież żeby wypracował pismo odwołania się do wyższéj instancyi przeciw uchwale zaskarżenia lub przeciw wyrokowi karnemu (§§. 200, 203, 283 i 302 ustawy o procesie karnym z dnia 29 Lipca 1853) w przedłożoném mu śledztwie karném lub w rozprawie końcowéj.

c) Przy egzaminie na adwokata tak piśmiennym jako téż ustnym należy oprócz zbadania przymiotów wspomnianych w §§. 13 i 20 lit. *d*) i *f*) rzeczonego rozporządzenia, rozpoznać także szczególniéj zręczność kandydata względnie piérwszego wprowadzenia interesów prawnych, i dalszych kroków sądowych w sprawach spornych i niespornych, tudzież zdatność jego w ułożeniu dokumentów prawnych i w zastósowaniu potrzebnych przy tém ostrożności.

§. 4.

Egzamin na adwokata pomyślnie złożony, zastępuje oraz miejsce egzaminu sędziowskiego, a w tych krajach koronnych, dla których wydaną została ustawa o notaryuszach z dnia 29 Września 1850, zastępuje także miejsce egzaminu notaryalnego.

Urządzenia przechodowe.

§. 5.

Kto przez złożenie egzaminu praktycznego przed wprowadzeniem w wykonanie niniejszego rozporządzenia odbyte stósownie do przepisów obowiązujących

allgemeine bürgerliche und Strafgesetzgebung schon früher bestanden hat, giltigen Vorschriften die Befähigung zur Erlangung einer Advokatur erworben hat, ist er der nochmaligen Ablegung der Prüfung enthoben.

§. 6.

Diejenigen Kandidaten, welche an dem Tage, wo diese Verordnung in Wirksamkeit tritt, die zur Zulassung zu der Advokatursprüfung nach den in den Kronländern, worin die allgemeine bürgerliche Strafgesetzgebung schon früher in Wirksamkeit stand, giltigen Vorschriften erforderliche Praxis bereits vollendet haben, sind zu der entsprechenden Prüfung ungehindert zuzulassen. Die Prüfung selbst ist nach der gegenwärtigen Vorschrift vorzunehmen. Denjenigen aber, welche diese Praxis zwar schon begonnen, aber noch nicht vollendet haben, ist der daran zurückgelegte Theil in die nach dem neuen Gesetze erforderliche Zeit der Praxis einzurechnen.

§. 7.

Hinsichtlich der Prüfung derjenigen Advokaten, welche in den Königreichen Ungarn, Kroazien und Slawonien, der serbischen Wojwodschaft mit dem Temeser Banate und in dem Großfürstenthume Siebenbürgen die Advokatur schon früher ausgeübt und den Bestimmungen der Patente vom 24. Juli 1852, Nr. 170; und vom 10. Oktober 1853, Nr. 253 des Reichs-Gesetz-Blattes, gemäß, die Bewilligung zur einstweiligen Fortsetzung derselben erlangt haben, bleibt es bei den erlassenen Vorschriften.

Andere Bewerber aus diesen Kronländern können die Bewilligung zur Ablegung der Advokatenprüfung nur dann erhalten, wenn sie den in der gegenwärtigen Verordnung vorgeschriebenen Bedingungen entsprechen, und zugleich darzuthun vermögen, daß sie wenigstens Ein Jahr der dreijährigen Advokaturspraxis (§. 2.) erst nach eingetretener Wirksamkeit des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches zurückgelegt haben.

Freiherr von Krauß m. p.

47.

Verordnung des Justizministeriums vom 11. Oktober 1854,

giltig für das lombardisch-venezianische Königreich,

wodurch neue gesetzliche Bestimmungen über die zur Ausübung der Advokatur erforderliche praktische Prüfung und über die zur Zulassung zu dieser Prüfung erforderliche Geschäftspraxis angeordnet werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXVI. Stück, Nr. 265, ausgegeben am 14. Oktober 1854.

w tych krajach koronnych, w których powszechne ustawodawstwo cywilne i karne już dawniéj istniało, zyskał zdolność otrzymania adwokatury, uwolnionym jest od powtórnego składania egzaminu.

§. 6.

Kandydaci, którzy w dniu rozpoczętego działania niniejszego rozporządzenia już ukończyli praktykę potrzebną do przypuszczenia do egzaminu na adwokata, stósownie do przepisów obowiązujących w tych krajach koronnych w których powszechne ustawodawstwo cywilne już dawniéj miało moc prawa, przypuszczeni będą do właściwego egzaminu bez przeszkody. Egzamin zaś według niniejszego przepisu odbywać się powinien. Tym zaś, którzy rzeczoną praktykę wprawdzie rozpoczęli, lecz jéj jeszcze nie ukończyli, należy część już ukończoną wliczyć w czas praktyki, na zasadzie nowéj ustawy potrzebnéj.

§. 7.

Co do egzaminu adwokatów, którzy w królestwach Węgier, Kroacyi i Slawonii, w Wojedództwie Serbskiém z Banatem Temeskim i w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém już dawniéj wykonywali adwokaturę, i na zasadzie Patentów z dnia 24 Lipca 1852, Nr. 170 i z dnia 10 Października 1853, Nr. 253 Dziennika Praw Państwa, otrzymali pozwolenie pełnienia daléj tegoż urzędu, wydane dotąd przepisy utrzymanemi zostają w swéj mocy.

Inni kandydaci z powyższych krajów koronnych otrzymać mogą pozwolenie złożenia egzaminu tylko wtedy, jeżeli odpowiedzą warunkom w niniejszém rozporządzeniu przepisanym, i oraz udowodnić mogą, że przynajmniéj jeden rok trzechletniéj praktyki adwokackiéj (§. 2.) dopiéro po zaprowadzeniu w wykonanie powszechnéj księgi ustaw cywilnych odbyli.

Baron ***Krauss*** m. p.

47.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 11 Paźdź. 1854,

obowiązujące w królestwie Lombardzko-Weneckiém,

mocą ktorego wydają się nowe postanowienia prawne o egzaminie praktycznym, do wykonywania adwokatury wymaganym, tudzież o praktyce wymaganéj, aby być przypuszczonym do tegoż egzaminu.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LXXXVI., Nr. 265, wydaną d. 14 Paźdź. 1854,

48.

Verordnung des Justizministeriums vom 11. Oktober 1854,

giltig für die Kronländer, für welche die Notariats-Ordnung vom 29. September 1850, Nr. 366 des Reichs-Gesetz-Blattes, erlassen wurde,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschließung vom 10. Oktober 1854 neue gesetzliche Bestimmungen über die zur Ausübung des Notariates erforderliche praktische Prüfung, und über die zur Zulassung zu dieser Prüfung erforderliche Geschäftspraxis erlassen werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXVI. Stück, Nr. 266, ausgegeben am 14. Oktober 1854.

48.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 11 Paźdź. 1854,

obowiązujące w tych krajach koronnych, w których ustawa o Notaryuszach z dnia 29 Września 1850, Nr. 366 Dziennika Praw Państwa, wydana została,

mocą którego, w skutku Najwyższego Postanowienia z dnia 10 Października 1854, wydają się nowe przepisy prawne o egzaminie praktycznym, wymaganym do wykonywania *notaryatu*, tudzież o praktyce wymaganéj, aby być przypuszczonym do tegoż egzaminu.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LXXXVI., Nr. 266, wydaną d. 14 Paźdź. 1854.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 8. November 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBREBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XII.

Wydany i rozesłany dnia 8 Listopada 1854.

49.

Verordnung des Finanzministeriums vom 4. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXVII. Stück, Nr. 267, ausgegeben am 14. Oktober 1854),

womit in Gemäßheit der, mit Allerhöchster Entschließung vom 28. September 1854 ertheilten Ermächtigung, für alle Kronländer des Reiches, von dem Eintritte der Wirksamkeit des neuen allgemeinen Berggesetzes vom 23. Mai 1854 angefangen, die, aus der Bergwerks-Verleihung abgeleiteten Bergwerks-Abgaben vorgezeichnet werden.

In Gemäßheit der, mit Allerhöchster Entschließung vom 28. September 1854 ertheilten Ermächtigung, wird in Ausführung der §§. 215—219 des, mit dem kaiserlichen Patente vom 23. Mai 1854 kundgemachten allgemeinen Berggesetzes und zur gedeihlicheren Ordnung der, bis nun bestandenen Bergwerks-Abgaben verordnet, wie folgt:

§. 1.

Mit dem Eintritte der Wirksamkeit des allgemeinen Berggesetzes wird die, in dem §. 215 desselben vorgezeichnete jährliche Maßengebühr mit sechs Gulden für jedes Grubenmaß von 12.544 Quadrat-Klaftern, und jedes Tag-Maß mit 32.000 Quadrat-Klaftern, als Einheit genommen, nach Vorschrift des §. 216 des allgemeinen Berggesetzes, und mit Beobachtung der, in den §§. 217 und 218 dieses Gesetzes vorkommenden Bestimmungen bemessen.

§. 2.

Die Entrichtung der Maßengebühr von jedem verliehenen Bergwerksmaße findet ohne Unterschied Statt, das Bergwerk, zu welchem sie gehören, möge im Betriebe oder in Baufristung, im Ertrage oder in Einbuße stehen.

Bergbau-Konzessionen, §§. 85, 90 des allgemeinen Berggesetzes, sind von dieser Abgabe frei.

§. 3.

Mit der Entrichtung der Maßengebühr hören alle Zahlungen an Frist-, Quatember-, Grubenrait-Geldern oder derlei Gebühren von Bergwerksmaßen (auch fixe Frohne genannt), endlich die Entrichtung sämmtlicher bisher unter dem Namen von Bergkammeral- oder Berglehenstaxen bestandenen Gebühren auf.

§. 4.

Wo derlei Gebühren von Grubenmaßen an Bruderladen oder allgemeine Revierskassen zur Bestreitung gemeinschaftlicher Reviersauslagen eingezahlt werden, oder in Zukunft zu diesem Ende eingeführt werden sollen, hängt die Beibehaltung oder neue Einführung derselben von den Bestimmungen über die Bruderladen

49.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z d. 4 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXXVII, N. 267, wydana dnia 14 Października 1854),

którém począwszy od wstąpienia w życie nowéj powszechnéj ustawy górniczéj z d. 23 Maja 1854, stósownie do upoważnienia, udzielonego Najwyższém Postanowieniem z d. 28 Września 1854, przepisane zostają opłaty górnicze, pochodne z nadania górniczego.

Stósownie do upoważnienia, udzielonego Najwyższém Postanowieniem z dnia 28 Września 1854, celem wykonania §§fów 215—219 ustawy górniczéj powszechnéj, obwieszczonéj Cesarkim patentem z dnia 23 Maja 1854, tudzież korzystniejszego uporządkowania opłat górniczych dotąd istniejących, rozporządza się co następuje:

§ 1.

Z wstąpieniem w życie powszechnéj ustawy górniczéj wymierzoną być ma *roczna należytość pomiarowa*, wskązana w § 215 onéjże, po kwocie *sześciu złotych reńskich* od każdego pomiaru kopalnianego o 12.544 sążniach kwadratowych, i od każdego pomiaru dziennego o 32.000 sążniach kwadratowych, za jednostkę uważanego, stósownie do przepisu §. 216 powszechnéj ustawy górniczéj, i z zachowaniem postanowień, wyszczególnionych tamże w §§ 217 i 218.

§. 2.

Opłacenie należytości pomiarowéj miejsce ma od każdéj nadanéj miary kopalnianéj bez różnicy, czy kopalnia, do któréj pomiary kopalniane należą, znajduje się w uprawie lub w odroczeniu uprawy, w dochodzie lub w stracie.

Koncesye kopalniane, §§. 85, 90, powszechnéj ustawy górniczéj, od téjże opłaty wolne są.

§. 3.

Z opłatą należytości pomiarowéj ustają wszelkie opłaty w pieniądzach odraczalnych, kwartalnych, rachunkowych kopalnianych, lub podobne należytości od miar kopalnianych (także *stałą daniną* zwane), nareszcie opłata wszelkich należytości, istniejących dotąd pod nazwiskiem tax górniczo-kameralnych lub tax górniczolennych.

§. 4.

Gdzie należytości takowe od miar kopalnianych wpłacane bywają do karbon brackich lub ogólnych kass rewirowych w celu opędzenia spólnych wydatków rewirowych, albo na przyszłość tym końcem zaprowadzoneby być miały, zatrzymanie lub nowe onychże zaprowadzenie zawisło od postanowień o karbonach bra-

(§. 210 des allgemeinen Berggesetzes) und der Revierstatute (§§. 274, 275 des allgemeinen Berggesetzes) ab.

§. 5.

Die Abgabe der Bergwerksfrohne (§. 219 des allgemeinen Berggesetzes) hat mit dem Eintritte der Wirksamkeit des allgemeinen Berggesetzes nach folgenden Bestimmungen zu geschehen:

a) Von allen jenen vorbehaltenen Mineralien, welche in der Form, wie sie aus den Bergbauen oder Tagmaßen genommen wurden, oder mit unwesentlicher Veränderung derselben in Verkehr gesetzt werden, wie z. B. Krudo-Gold, Bleiglänze zur Töpfer-Glasur, Anthrazite, Schwarz- und Braunkohlen, Graphit, Erdharze u. dgl., ist die Frohne mit fünf vom Hundert der zu Tage geförderten Mineralien, nach dem Verkaufswerthe derselben an dem Bergwerke, beim Gold und Silber nach ihrem gesetzlichen Einlösungswerthe, im Gelde zu entrichten.

b) Von dieser Abgabe sind jene Mengen der geförderten mineralischen Brennstoffe (§. 3 des allgemeinen Berggesetzes) befreit, welche zur Maschinenfeuerung bei dem Grubenbaue jenes Bergwerks-Komplexes verwendet werden, innerhalb welchem sie gewonnen wurden.

c) Von jenen vorbehaltenen Mineralien, welche nur nach wesentlicher Veränderung ihrer Form oder Darstellung gewisser nutzbarer Bestandtheile derselben durch Amalgamazion, Destillazion, Sublimazion, Extrakzion, Schmelzung, Auslaugung, Zementazion o. dgl. zum Verkehrsgegenstande werden, z. B. als Metall, Schwefel, Alaun, Vitriol u. dgl., ist die Bergwerksfrohne mit drei vom Hundert der erzeugten Rohprodukte, nach dem Verkaufswerthe derselben am Hüttenwerke, beim Gold und Silber nach ihrem gesetzlichen Einlösungswerthe, im Gelde abzuführen.

d) Von jenen vorbehaltenen Mineralien, welche Behufs ihrer vorerwähnten Umstaltung in das Ausland ausgeführt werden wollen, ist die Bergwerksfrohne nach den unter a) vorgezeichneten Bestimmungen zu entrichten.

§. 6.

Dort, wo die Entrichtung der Bergwerksfrohne an einzelne Privatpersonen, sie mag unter was immer für einem Namen bestehen, bis nun nicht gesetzlich aufgehoben worden ist, haben die Berechtigten noch so lange im Fortbezuge derselben nach dem neuen Ausmaße zu verbleiben, bis die Schadloshaltung ausgemittelt ist.

§. 7.

Die Berechnung und Einhebung der gesetzlichen Bergwerksfrohne von Gold und Silber erfolgt bei der Einlösung dieser edlen Metalle für den Staat von den hierzu bestimmten öffentlichen Aemtern.

ckich (§. 210 powszechnéj ustawy górniczéj) i od zarządzeń statutów rewirowych (§§. 274, 275 powszechnéj ustawy górniczéj).

§. 5.

Opłata *daniny kopalnianéj* (§. 219 powszechnéj ustawy górniczéj) wykonaną być ma z wstąpieniem w życie nowéj ustawy górniczéj powszechnéj wedle postanowień następujących:

a) Od wszystkich minerałów zastrzeżonych, wprowadzonych w obrot w téj formie jak z kopalń lub miar dziennych wydobytemi zostały, albo przynajmniéj w zmianie nieistotnéj, np. złoto w surowiznie, kostokrusz do glazury garncarskiéj, antracyt (węglobłysk), węgle czarne i brunatne, grafit, żywice ziemne i t. d., opłacona będzie danina w pieniądzach po *pięć od 100* minerałów wydobytych wedle przedajnéj ich wartości w miejscu kopalni, przy złocie i srebrze wedle prawnéj ceny zakupu.

b) Od téj opłaty wolnemi zostają ilości wydobytych materyałów mineralnych palnych (§. 3 powszechnéj ustawy górniczéj), przeznaczone do opału maszyny przy *uprawie* tego komplexu kopalnianego, w którego obrębie wydobytemi zostały.

c) Od minerałów zastrzeżonych, które dopiéro po istotném zmienieniu formy lub przedstawieniu pewnych części użytecznych za pomocą amalgamacyi, destyllacyi, sublimacyi, extrakcyi, stopienia, wyługowania, cementacyi i t. p. stają się przedmiotem obrotu, np. jako metal, siarka, ałun, witryol i t. p. pobieraną i w pieniądzach odwożoną być ma danina górnicza po *trzy od 100* wyrobionych produktów surowych, podług wartości przedajnéj w miejscu huty, przy złocie i srebrze wedle prawnéj ceny zakupu.

d) Od minerałów zastrzeżonych, celem wyż wspomnionego przetworzenia za granicę wywiezionemi być mających, danina górnicza, opłaconą być ma wedle postanowień pod a) wskazanych.

§. 6.

Gdzie uiszczenie daniny górniczéj na rzecz pojedynczych osób prywatnych, pod jaką bądź nazwą miejsce mające, dotąd jeszcze prawnie zniesioném nie jest, uprawnieni dopóty jeszcze pobierać ją będą wedle wymiaru nowego, dopóki wynagrodzenie oznaczoném nie jest.

§. 7.

Obrachowanie i ściąganie prawnéj daniny górniczéj od złota i srebra nastąpi przy zakupie tych metalów szlachetnych dla Państwa przez urzędy publiczne ku temu przeznaczone.

§. 8.

Der Werth der geförderten vorbehaltenen Mineralien, oder der hieraus dargestellten Bergwerks-Produkte, ergibt sich aus dem Verkaufspreise derselben am Berg- oder Hüttenwerke.

Werden diese Mineralien oder Produkte nicht am Werke, sondern an entfernteren Plätzen verkauft, so hat der erhobene Marktpreis nach Abschlag der Transportskosten zum Absatzorte als Grundlage der Bewerthung zu dienen.

Findet jedoch ein Verkauf des geförderten Minerals oder Rohproduktes gar nicht Statt, sondern wird dasselbe von dem Produzenten selbst verwendet, verbraucht oder weiter verarbeitet, so ist der Werth durch anderwärtige Ankaufspreise desselben Produktes am Verbrauchsorte, oder durch die Verkaufspreise bei anderen benachbarten Werken zu ermitteln; wenn aber auf keine dieser Arten der Werth zu erheben sein sollte, der eigene wahre Gestehungspreis des Bergwerks-Besitzers mit Zuschlag von 5% zum Anhalte zu nehmen.

§. 9.

Die Bemessung der Bergwerksfrohne erfolgt auf Grundlage von Frohnausweisen, über deren Form und Inhalt die erforderlichen Bestimmungen erfließen werden.

Diese Frohnausweise hat jeder Bergwerks-Besitzer oder dessen Bevollmächtigter (§. 188 des allgemeinen Berggesetzes) längstens binnen 14 Tagen nach Ablauf jeden Vierteljahres bei derjenigen Bergbehörde zu überreichen, in deren Bezirk das frohnpflichtige Berg- oder Hüttenwerk liegt.

§. 10.

Unterbleibt innerhalb dieser Frist die Uiberreichung des Frohnausweises, so hat die Bergbehörde dieselbe im Sinne der §§. 224 und 250 mit Strafandrohung und Strafbemessung zu betreiben. Bleibt beides ohne Wirkung, oder wiederholen sich die Fälle der Vernachlässigung dieser Vorschrift, so steht der Bergbehörde zu, die nöthigen Erhebungen zur Verfassung eines ämtlichen Frohnausweises auf Kosten des säumigen Bergwerks-Besitzers an Ort und Stelle zu veranlassen.

Zu diesem Ende hat die Bergbehörde das Recht, durch ihren Abgeordneten in die Erzeugungs-, Verwendungs- und Verkaufsbücher, sonstige Register oder Werksrechnungen Einsicht nehmen, die Betriebsverhältnisse erheben, die Werksbeamten, Aufseher oder Arbeiter vernehmen zu lassen, und nach diesen Daten die Frohne zu bemessen.

§. 11.

Die Prüfung der Frohnausweise, sowohl rücksichtlich der Form, als der Vollständigkeit des Inhaltes, obliegt der Bergbehörde, welche dabei mit aller Beschleunigung vorzugehen, und im Falle von Bedenken und Zweifeln sich die erforderlichen Aufklärungen und Nachweisungen vorlegen zu lassen hat.

§. 8.

Wartość wydobytych minerałów zastrzeżonych, lub produktów kopalnianych z nich utworzonych, wypływa z ceny przedajnéj, w miejscu kopalni lub huty zwykłéj.

Jeżeli minerały rzeczone lub produkta sprzedawane bywają nie w miejscu kopalni, lecz w miejscach odległych, w ówczas wypośrodkowana cena targowa za podstawę oznaczenia wartości służyć będzie po odtrąceniu kosztów transportowych aż do miejsca sprzedaży.

Jeżeli zaś sprzedaż wydobytego minerału lub produktu surowego wcale nie ma miejsca, lecz takowy przez producenta samego użytym, zużytym, lub wyrobionym bywa, w ówczas wypośrodkowaną być ma wartość przez ceny zakupu tego produktu od innych w miejscu zużycia, lub téż przez ceny przedaży jego w innych kopalniach; jeżeliby zaś żadnym z tych sposobów wartość oznaczoną być nie mogła, wziąć należy za podstawę prawdziwą cenę nabycia posiadacza kopalnianego z dopłatą 5%.

§. 9.

Wymierzenie daniny górniczéj uskutecznioném będzie na podstawie *wykazów daniny*, o których formie i treści wydane będą przepisy potrzebne.

Wykazy takowe daniny przedłożyć winien każdy posiadacz kopalni lub pełnomocnik jego (§. 188 powszechnéj ustawy górniczéj) najdaléj w ciągu dni 14 po upływie każdego ćwierćrocza do téj władzy górniczéj, w któréj okręgu znajduje się kopalnia lub huta daninie ulegająca.

§. 10.

Jeżeli w ciągu terminu tego zaniechane zostało przedłożenie wykazu daniny, władza górnicza przyspieszyć je winna w myśl §§. 224 i 250 z zagrożeniem i wymierzeniem kary. Jeżeli jedno i drugie nie wzięło skutku pomyślnego, albo powtarzają się przypadki zaniechania przepisu wspomnionego, wówczas przysłuża władzy górniczéj zarządzić potrzebne dochodzenia na samémże miejscu, celem ułożenia urzędowego wykazu daniny na koszt opieszałego posiadacza kopalnianego.

Tym końcem władza górnicza prawo ma, przez delegowanych swoich przeglądnąć księgi wyrobu, użycia i przedaży, równie jak inne rejestra lub rachunki kopalniane, dochodzić stosunków przemysłowania kopalnianego, wysłuchać urzędników górniczych, dozorców lub robotników, i podług dat tych daniny wymierzyć.

§. 11.

Rozpoznanie wykazów daniny, tak co do formy jako téż co do zupełności treści, jest obowiązkiem władzy górniczéj, która przy tém z wszelkim pośpiechem postąpić i w razie trudności i wątpliwości prawo ma żądać potrzebnych wyjaśnień i wykazów.

Wird diesen Aufträgen der Bergbehörde nicht, oder nicht genügend entsprochen, so kann dieselbe nach Weisung des §. 10 weiter das Amt handeln.

§. 12.

Auf Grund der geprüften und richtig gestellten Frohnausweise bestimmt die Bergbehörde die Frohnbeträge, welche jeder Frohnpflichtige für das abgelaufene Vierteljahr zu entrichten hat, und setzt denselben hiervon mittelst eines Abfuhrsauftrages in die Kenntniß.

§. 13.

Beschwerden gegen Frohnbemessungen der Bergbehörden sind nach Vorschrift der §§. 230, 231 des allgemeinen Berggesetzes anzubringen, sie haben jedoch keine aufschiebende Wirkung, sondern geben im Falle eines günstigeren höheren Erkenntnisses nur das Recht, den Rückersatz der ungebührlich bezahlten Frohne ansprechen zu können.

§. 14.

Absichtliche Verkürzungen des Frohngefälles sind mit dem dreifachen Betrage der versuchten oder erfolgten Verkürzung, und wenn letztere nicht ziffernmäßig erhoben werden kann, mit einer Geldstrafe von zehn bis hundert Gulden zu ahnden.

§. 15.

Auf die Einbringung der Maßen- und Frohngebühren haben die über die Einbringung der direkten Steuern bestehenden Vorschriften Anwendung zu finden.

§. 16.

Abgaben, welchen Bergwerke nach den Gesetzen über Einkommensteuer, dann über Gebühren von Rechtsgeschäften, Urkunden, Schriften u. s. w. unterliegen, bleiben durch gegenwärtige Verordnung unberührt.

Baumgartner m. p.

50.

Erlaß des Finanzministeriums vom 8. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXVII. Stück, Nr. 268, ausgegeben am 14. Oktober 1854),

wirksam für alle Kronländer,

über die zur Bemessung der Gebühren von der Erwerbung unbeweglicher Sachen durch Privat-Eisenbahnunternehmungen bestimmten Aemter und das zu diesem Zwecke zu beobachtenden Verfahren.

Zur Bemessung der durch die Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 vorgeschriebenen Gebühren von der Erwerbung unbeweglicher Sachen durch Privat-Eisenbahnunternehmungen wird das im Standorte der Direkzion dieser Unternehmung zu den Gebührenbemessungen aufgestellte Amt ausschließlich bestimmt.

Jeżeli zleceniom władzy górniczéj albo wcale nie będzie odpowiedzianém albo niedostatecznie, władza górnicza działać będzie wedle przepisów §. 10.

§. 12.

Na podstawie rozpoznanych i sprawdzonych wykazów daniny ustanowi władza górnicza kwoty daniny, które każdy podatkujący opłacić powinien za ćwierćrocze upłynione, uwiadamiając go o tém przez nakaz odwozu.

§. 13.

Zażalenia przeciw wymiarom daniny władz górniczych założone być winny stósownie do przepisu §§. 230, 231 powszechnéj ustawy górniczéj, nie mają atoliż skutku odraczającego, lecz tylko w razie wyższego rozstrzygnienia korzystniejszego nadają prawo do żądania powrotu daniny nienależycie zapłaconéj.

§. 14.

Rozmyślne ukrócenia dochodu z danin górniczych ukarane być winny potrójną kwotą ukrócenia zamierzonego lub uskutecznionego, a jeżeli to ostatnie nie da się do cyfry oznaczyć, karą pieniężną od *dziesięciu do Złotych Reńskich stu.*

§. 15.

Co się tyczy ściągnienia należytości miarowych i danin górniczych, znajdują zastósowanie przepisy, istniejące co do ściągnienia podatków bezpośrednich.

§. 16.

Opłaty, którym ulegają kopalnie wedle ustaw o podatku dochodowym, tudzież o należytościach od interesów prawnych, dokumentów, pism i t. d., zostają nienaruszone rozporządzeuiem niniejszém.

Baumgartner m. p.

50.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 8 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXXVII, N. 268, wydana dnia 14 Października 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

o urzędach, przeznaczonych do wymierzenia należytości od nabycia rzeczy nieruchomych przez przedsiębiorstwa kolei żelaznéj prywatnéj, i o postępowaniu w tym celu zachowaném być mającém.

Do wymierzenia należytości, przepisanych ustawami z dnia 9 Lutego i z dnia 2 Sierpnia 1850 od nabycia rzeczy nieruchomych przez przedsiębiorstwa kolei żelaznych prywatnych, wyłącznie przeznaczonym jest urząd, w stanowisku dyrekcyi tego przedsiębiorstwa do wymierzenia należytości ustanowiony. Tenże zająć się

Dasselbe hat die Gebührenbemessung daher auch dann vorzunehmen, wenn die erworbenen unbeweglichen Sachen in anderen Steuerbezirken liegen.

Werden von Privat-Eisenbahnunternehmungen unbewegliche Sachen, worauf ihnen das Expropriazionsrecht nicht eingeräumt wurde, erworben, so haben sie von Fall zu Fall dem gedachten Amte, mit Beobachtung der im §. 44 der bezogenen Gesetze enthaltenen Bestimmungen die Anzeige zu erstatten. Bezieht sich die Erwerbung auf solche unbewegliche Sachen, auf welche der Unternehmung das Recht der Expropriazion eingeräumt wurde, so hat die Direkzion, um der Anordnung des §. 44. der bezogenen Gesetze Genüge zu leisten, dem gedachten Amte nur die erlangte Konzession zur einstweiligen Vorschreibung vorzulegen, und drei Monate, nachdem die Bahn oder auch nur eine Strecke derselben in Betrieb gesetzt worden ist, ein genaues Verzeichniß der für die Bahn oder die in Betrieb gesetzte Strecke derselben erworbenen unbeweglichen Sachen mit einer Uibersichtskarte, worin alle erworbenen Grundstücke oder Parzellen ersichtlich gemacht sind, und mit Angabe der im gütlichen oder anderem Wege festgesetzten Einlöspreise zu überreichen.

Ist die Entschädigung zur Zeit von allen erworbenen unbeweglichen Sachen noch nicht festgesetzt, so sind dieselben mittelst eines besonderen Verzeichnisses auszuweisen, und vierteljährlich bis zur Erschöpfung des Gegenstandes jene auf diese Sache Bezug nehmenden Einlöspreise, welche inzwischen festgesetzt wurden, zur Kenntniß des gedachten Amtes zu bringen.

Finden nachträglich, nachdem die Hauptausweisung erfolgt ist, weitere Erwerbungen im Grunde derselben Konzession Statt, so sind dieselben von Fall zu Fall zur Gebührenbemessung anzuzeigen.

Das zur Gebührenbemessung bestimmte Amt ist berechtiget, von der Richtigkeit und Vollständigkeit der erhaltenen Angaben sich die gründliche Uiberzeugung zu verschaffen.

Diese Anordnung hat auf alle von Privat-Eisenbahnunternehmungen seit der Wirksamkeit der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 bewirkte Erwerbungen unbeweglicher Sachen, wenn diesen Gesetzen noch nicht Genüge geleistet worden ist, Anwendung, und ist hiebei von den stattgehabten Fristüberschreitungen abzusehen.

Bei Veräußerungen unbeweglicher Sachen, welche von solchen Unternehmungen stattfinden, sind sowohl hinsichtlich der Ämter, an welche die Anzeige zu erstatten ist, als in jeder anderen Beziehung die allgemeinen Vorschriften zu beobachten.

Baumgartner m. p.

powinien wymierzeniem należytości w tenczas nawet, gdy nabyte rzeczy nieruchome leżą w innych okręgach podatkowych.

Jeżeli przedsiębiorstwa prywatnéj kolei żelaznéj nabywają rzeczy nieruchome, do których im nie było przyznane prawo wywłaszczenia, wówczas obowiązane są w każdym poszczególnym razie zrobić oznajmienie do urzędu wspomnionego, z zachowaniem przepisów, zawartych w §. 44 ustaw wspomnionych. Jeżeli nabycie odnosi się do takich rzeczy nieruchomych, do których przedsiębiorstwu prawo ekspropryacyi przyznaném zostało, w ówczas dyrekcya dla zadosyć uczynienia zarządzeniu §. 44 ustaw przytoczonych, przedłożyć winna rzeczonemu urzędowi tylko koncesyę osiągnioną do tymczasowego przepisania, a we trzy miesiące, gdy koléj lub téż tylko część onéjże w ruch wprowadzoną została, podać dokładny spis rzeczy nieruchomych, dla kolei lub części téjże w ruch wprowadzonéj nabytych, wraz z kartą przegladową, gdzie uwidocznione są wszelkie nabyte grunta lub parcelle, i z wyszczególnieniem cen kupna, ustanowionych drogą dobrowolną lub inną.

Jeżeli po ówczas nie jest jeszcze ustanowioném wynagrodzenie, od wszelkich nabytych rzeczy nieruchomych, takowe wykazane być winny za pomocą osobnego spisu, i ćwierćrocznie aż do wyczerpnięcia przedmiotu podane być mają do wiadomości rzeczonego urzędu ceny kupna tymczasem ustanowione, do wspomnionych rzeczy się ściągające.

Jéżeli następnie, gdy już wykaz główny zrobiono, miejsca mają dalsze nabycia na zasadzie téj saméj koncesyi, wówczas takowe poszczególnie zgłoszone być mają do wymierzenia należytości.

Urząd, do wymierzenia należytości przeznaczony, prawo ma przekonać się gruntownie o prawdziwości i zupełnéj dokładności podań otrzymanych.

Rozporządzenie niniejsze znajduje zastósowanie do wszystkich nabyciów rzeczy nieruchomych, uskutecznionych przez przedsiębiorstwa kolei żelaznéj prywatnéj od chwili działalności ustaw z dnia 9 Lutego i 2 Sierpnia 1850, jeżeli ustawom tym jeszcze zadosyć nie uczyniono, przyczém nie należy zważać na przekroczenia terminu, w téj mierze zaszłe.

Przy zbyciu rzeczy nieruchomych ze strony przedsiębiorstw takowych, tak co się tyczy urzędów, do których oznajmienie zrobioném być ma, jak w każdym innym względzie zachowane być winny przepisy powszechne.

Baumgartner m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 9. November 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XIII.

Wydany i rozesłany dnia 9 Listopada 1854.

51.

Verordnung des Justizministeriums vom 13. Oktober 1854,

womit der Zeitpunkt bestimmt wird, an welchem die reinen Justizbehörden in Siebenbürgen und die, mit der neuen Justiz-Organisazion in Verbindung stehenden Gesetze in diesem Kronlande in Wirksamkeit treten werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXVIII. Stück, Nr. 269, ausgegeben am 21. Oktober 1854.

52.

Verordnung des Justizministeriums vom 14. Oktober 1854,

wirksam für das lombardisch-venezianische Königreich und für das Königreich Dalmazien,

wodurch der §. 71 des Patentes vom 20. November 1852, Nr. 259 des Reichs-Gesetzblattes, und der §. 69 des Patentes vom 20. November 1852, Nr. 261 des Reichs-Gesetzblattes, über die, zur Kompetenz des Handelsgerichtes gehörigen Konkursverhandlungen, erläutert wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXVIII. St., Nr. 270, ausgegeben am 21. Oktob. 1854.

53.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 17. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXVIII. Stück, Nr. 271, ausgegeben am 21. Oktober 1854),

giltig für die im allgemeinen Zollverbande begriffenen Kronländer,

über die probeweise Einführung der Einrichtungen des Zollvereines bezüglich der Organisazion der Zollämter und der Finanzwache im Kameralbezirke Leitmeritz vom 31. Oktober 1854 angefangen.

In Folge Allerhöchster Ermächtigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 26. Mai 1853 und in Vollziehung des Separat-Artikels 2, Absatz 2 des Handels- und Zollvertrages mit Preußen vom 19. Februar 1853, werden die Einrichtungen des Zollvereines bezüglich der Organisazion der Zollämter und der Grenzbewachung vom 31. Oktober 1854 angefangen, auch im Kameralbezirke Leitmeritz in der Weise eingeführt, wie sie laut der Kundmachung vom 15. Oktober 1853 (Reichs-Gesetzblatt, LXIX. Stück, Nr. 209) seit 1. November 1853 in Vorarlberg und dem zollgeeinten Fürstenthume Liechtenstein bestehen.

Bei diesem Anlasse wird das Gebiet des Bezirksamtes (Bezirksgerichtes) Zwickau in finanzieller Beziehung von dem Kameralbezirke Jungbunzlau ausgeschieden, und von dem gedachten Zeitpunkte angefangen dem Amtsgebiete der Leitmeritzer Kameralbezirks-Verwaltung einverleibt, aus dessen Begrenzung dagegen die bisher dahin gehörigen Parzellen des Gebietes der Bezirksämter (Bezirksge-

51.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 13 Paźdź. 1854,

którém oznaczonym zostaje czas w którym w działalność wchodzą czyste władze sądowe w Siedmiogrodzie i ustawy w tymże kraju koronnym z nową organizacyą sądową w związku będące.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXVIII., N. 269, wydaną d. 21 Paźdź. 1854,

52.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 14 Paźdź. 1854,

obowiązujące w królestwie Lombardzko-Weneckiém i w królestwie Dalmacyi,

mocą którego objaśnia się §. 71. Patentu z dnia 20 Listopada 1852, Nr. 259 Dziennika Praw Państwa, tudzież §. 69. Patentu z dnia 20 Listopada 1852, Nr. 261 Dziennika Praw Państwa, o rozprawach konkursowych, do kompetencyi sądu handlowego należących.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXVIII., Nr. 270, wydaną d. 21 Paźdź. 1854.

53.

Obwieszczenie Ministerstwa Finansów z dnia 17 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXXVIII., Nr. 271, wydana dnia 21 Października 1854),

obowiązujące w krajach koronnych w powszechnym związku celnym objętych,

o wprowadzeniu na próbę urządzeń związku celnego co do organizacyi urzędów celnych i straży finansowéj w obrębie kameralnym Litomierza, począwszy od dnia 31 Października 1854.

W skutek Najwyższego Upoważnienia Jego c. k. Apostolskiéj Mości z dnia 26 Maja 1853 i w wykonaniu artykułu 2 oddzielnego ustępu 2 traktatu handlowego i celnego z Prusami z dnia 19 Lutego 1854, począwszy od dnia 31 Października 1854, zaprowadzone zostają urządzenia związku celnego co do organizacyi urzędów celnych i straży granicznéj także w obrębie kameralnym Litomierskim, a to w ten sposób, jak one w skutek obwieszczenia z dnia 15 Października 1853 (Dziennik Praw Państwa, LXIX. część, Nr. 209), istnieją od 1 Listopada 1853 w Vorarlbergu i w Księstwie Liechtenstein z związkiem połączonym.

Przy téj sposobności oddziela się okrąg urzędu powiatowego (sądu powiatowego) Zwickau pod względem finansowym od obrębu kameralnego Jungbunclawskiego, a przydziela się go, począwszy od chwili wspomnionéj, do obrębu urzędowego administracyi powiatu kameralnego Litomierskiego, z którego granic przeciwnie odpadają należące doń parcelle obrębu urzędów powiatowych (sądów

richte) Brüx und Bilin, dann der ganze Osseger Bezirk entfallen, und in den Bereich des Saazer Kameralbezirkes überwiesen werden.

Mit diesem Zeitpunkte haben in dem so gebildeten Kameralbezirke Leitmeritz bis auf Weiteres folgende Bestimmungen in Wirksamkeit zu treten:

§. 1.

Es wird aus dem Wirkungskreise der Kameralbezirks-Verwaltung zu Leitmeritz (Gubernial-Kundmachung vom 28. September 1833, Zahl 44.195) die Leitung des Zoll- und Kontrolwesens sowie der Finanzwache, dann die Aufsicht über die Tabak- und Stempelpapier-Verschleißer und die Vornahme der Amtshandlungen rücksichtlich der verzehrungssteuerpflichtigen Gewerbe theilweise, d. i. unter den, in den nachstehenden §§. 2 bis einschließig 6 festgesetzten Begrenzungen, ausgeschieden, und es werden für die erwähnten Funkzionen vier Amtsdirektoren, und zwar: in Warnsdorf, Rumburg, Bodenbach und Teplitz aufgestellt.

§. 2.

Die Amtsbezirke dieser Direktoren umfassen von dem Gesammtgebiete der Leitmeritzer Kameralbezirks-Verwaltung die politischen (Gerichts-) Bezirke Teplitz, Karbitz, Tetschen, Kamnitz, Hainspach, Schluckenau, Rumburg, Varnsdorf, Haida und Zwickau vollständig; dann den Grenzbezirk des politischen (Gerichts-) Bezirkes Bensen. Uiber die nähere Abgrenzung der Amtsbezirke der gedachten Direktoren gegen einander wird eine besondere Kundmachung erfolgen.

Diesen Amtsdirektoren sind die Zollämter und die Finanzwache ihres Bezirkes untergeordnet.

Bei dem Amtsdirektor in Bodenbach beschränkt sich jedoch dieses Verhältniß bloß auf das Hauptzollamt in Bodenbach und die Expositur in Krippen, sowie auf die hier wie dort aufgestellte Finanzwache.

Die Amtsdirektoren haben die Stellung von unmittelbaren Vorstehern des Zollamtes ihres Standortes einzunehmen.

§. 3.

Die Amtsdirektoren unterstehen unmittelbar der Finanz-Landesdirekzion und erhalten in ihrem Bezirke für die im §. 1 erwähnten Verrichtungen den bisherigen Wirkungskreis der Kameralbezirks-Verwaltung.

§. 4.

Den Amtsdirektoren steht in Beziehung auf die in ihrem Bezirke entdeckten Uibertretungen der Zoll-, Kontrols-, Staatsmonopols- und Verzehrungssteuer-Vorschriften, die Ablassung vom rechtlichen Verfahren zu, in soweit diese nicht der Finanz-Landesdirekzion oder einer höheren Behörde vorbehalten ist.

§. 5.

In allen hier nicht berührten Beziehungen und namentlich in Absicht auf das Kasse- und Rechnungswesen, dann überhaupt in dem im §. 2 nicht bezeichneten

powiatowych) Brüx i Bilin, tudzież cały powiat Osseg i do obrębu powiatu kameralnego Saaz wcielone zostają.

Z dniem wspomnionym wejść mają w życie w tak utworzonym powiecie kameralnym Litomierskim aż do dalszego rozrządzenia postanowienia następujące:

§. 1.

Wyłącza się z zakresu administracyi powiatu kameralnego Litomierskiego (obwieszczenie Gubernialne z dnia 28 Września 1833, liczba 44195) kierownictwo nad rzeczą cła i kontroli, tudzież nad strażą finansową, niemniéj dozór nad przedawcami tytuniu i papiéru stęplowego i działanie urzędowe co do profesyj, opodatkowaniu konsumcyjnemu ulegających, częściowo, to jest z ograniczeniami, w następujących §§. 2. aż łącznie 6 ustanowionemi, i ustanawia się dla funkcyj wspomnionych czterech Dyrektorów urzędowych, a to: w Warnsdorf, Rumburg, Bodenbach i Teplitz.

§. 2.

Powiaty urzędowe tych Dyrektorów obejmują z całego okręgu administracyi powiatu kameralnego Litomierskiego polityczne (sądowe) powiaty Teplitz, Karbitz, Tetschen, Kamnitz, Hainspach, Schluckenau, Rumburg, Warnsdorf, Haida i Zwickau zupełnie; tudzież powiat graniczny politycznego (sądowego) powiatu Bensen. Co się tyczy bliższego odgraniczenia powiatów urzędowych wspomnionych Dyrektorów między sobą, nastąpi osobne obwieszczenie.

Tym Dyrektorom urzędowym podporządkowane są urzędy celne i straż finansowa ich powiatu.

Atoliż co do Dyrektora urzędowego w Bodenbachu ograniczonym zostaje stósunek ten tylko na główny urząd celny w Bodenbachu i na expozyturę w Krippen, równie jak na straż finansową, tak tu jak tam ustanowioną.

Dyrektorowie urzędowi zajmują godność bezpośrednich przełożonych urzędu celnego stanowiska swego.

§. 3.

Dyrektorowie urzędowi podlegają bezpośrednio dyrekcyi finansowéj krajowéj i otrzymują w okręgu swoim co do czynności, w §. 1 wspomnionych, dotychczasowy zakres administracyi powiatu kameralnego.

§. 4.

Dyrektorowie urzędowi prawo mają, co się tyczy odkrytych w ich powiecie przestępstw przepisów celnych i kontrolnych, tudzież przepisów monopolium rządowego i opodatkowania konsumcyjnego, odstąpić od postępowania prawnego, o ile toż nie jest zastrzeżoném dyrekcyi finansowéj krajowéj lub innéj władzy wyższéj.

§. 5.

We wszystkich innych tu niewyszczególnionych względach, a mianowicie co się tyczy kasowości i rachunkowości, tudzież ogólnie w okręgu w §. 2. nieozna-

Gebiete und hinsichtlich der dort nicht genannten Aemter des Kameralbezirkes Leitmeritz, bleibt der bisherige Wirkungskreis der Kameralbezirks-Verwaltung aufrecht.

Ausdrücklich wird erwähnt, daß der Kameralbezirks-Verwaltung auch für die in §. 2 bezeichneten Gebietstheile zusteht, gelegentlich des strafgerichtlichen Urtheiles das Erkenntniß über die Zoll- und Steuerpflicht des Verurtheilten zu fällen und unabhängig von den Amtsdirektoren Ausweisungen zu fordern.

§. 6.

Die Organisazion der Finanzwache in dem, den Amtsdirektoren zugewiesenen Gebietstheile des Leitmeritzer Kameralbezirkes, welche aus Kommissären, Ober-Respizienten, Respizienten I. und II. Klasse, dann Amtsaufsehern bestehen wird, ist dieselbe, wie die Organisazion der in Vorarlberg probeweise aufgestellten Finanzwache, und ist aus dem Auszuge der Verfassung und Dienstvorschrift zu entnehmen, welcher mit Kundmachung vom 15. Oktober 1853 (Reichs-Gesetzblatt, LXIX. Stück, Nr. 209) zur allgemeinen Kenntniß gebracht wurde.

§. 7.

Für den Kontroldienst überhaupt und den Waffengebrauch in den zum inneren Zollgebiete gehörenden Theilen der im §. 2 bezeichneten Amtsbezirke, sowie für den Verzehrungssteuerdienst der Finanzwache bleiben die bestehenden Vorschriften in Wirksamkeit.

§. 8.

Hinsichtlich des Waffengebrauches der neu organisirten Finanzwache im Grenzbezirke gelten die Vorschriften, welche mit Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen vom 15. Oktober 1853 (Reichs-Gesetzblatt, LXIX. Stück, Nr. 210) erlassen worden sind.

Freiherr von Baumgartner m. p.

54.

Erlaß des Ministeriums des Innern, des Armee-Ober-Kommando und des Finanzministeriums vom 19. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXVIII. Stück, Nr. 272, ausgegeben am 21. Oktober 1854),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

betreffend die Vergütung der Verpflegung der Militärmannschaft auf dem Durchzuge im Verwaltungs-Jahre 1855.

Für die, nach dem §. 31 der Allerhöchsten Vorschrift über die Einquartierung des Heeres vom 15. Mai 1851 aus dem Staatsschatze (Militärfonde) zu leistende Vergütung der, einem Manne vom Feldwebel und den gleichgestellten Chargen abwärts beim Durchzuge vom Quartierträger gegebene Mittagskost, hat mit Rücksicht auf die Ergebnisse der veranlaßten Erhebungen der, in den Kronländern

czonym, i co do urzędów powiatu kameralnego Litomierskiego tamże niewymienionych, nienaruszonym zostaje dotychczasowy zakres administracyi kameralnéj powiatowéj.

Wyraźnie się tu namienia, iż administracyi kameralnéj powiatowéj także i co do części okręgowych w §. 2. wskazanych, prawo przysłuża, przy sposobności wyroku sądowego karnego wydać orzeczenie co do celnéj i podatkowéj obowiązkowości skazanego i żądać wykazów niezawiśle od Dyrektorów urzędowych.

§. 6.

Organizacya straży finansowéj w przekazanéj Dyrektorom urzędowym części powiatu kameralnego Litomierskiego, która złożoną będzie z kommissarzy, nadrespicyentów, respicyentów klassy I i II, tudzież z dozorców urzędowych, jest ta sama, co organizacya straży finansowéj, na próbę w Vorarlbergu ustanowionéj, i powziętą być może z wyciągu urządzenia i przepisu służbowego obwieszczeniem z dnia 15 Października 1853, (Dziennik Praw Państwa, LXIX część, Nr. 209) do powszechnéj wiadomości podanego.

§. 7.

Co się tyczy służby kontrolnéj w ogólności i użycia broni w częściach, do wewnętrznego terytoryum celnego należących, powiatów urzędowych, w §. 2. wskazanych, tudzież co się tyczy służby opodatkowania konsumcyjnego straży finansowéj, zostają w swéj mocy przepisy istniejące.

§. 8.

Pod względem użycia broni nowo uorganizowanéj straży finansowéj w powiecie granicznym moc mają przepisy, wydane Rozporządzeniem Ministerstw sprawiedliwości i finansów z dnia 15 Października 1853 (Dziennik Praw Państwa, LXIX część, Nr. 210).

Baron ***Baumgartner*** m. p.

54.

Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Naczelnéj Komendy Wojskowéj i Ministerstwa Skarbu z d. 19 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXXVIII., Nr. 272, wydana dnia 21 Października 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

tyczące się wynagrodzenia za opatrywanie żołnierzy w przechodzie w roku administracyjnym 1855,

---

Jako wynagrodzenie za obiad, który żołnierzowi od feldwebla i stopni na równi z nim położonych niżéj schodząc, w przechodzie na kwaterze danym będzie, stanowi się, stósownie do §. 31. Najwyższego przepisu o kwaterowaniu wojska z dnia 15 Maja 1851 r. i o wynagrodzeniu ze Skarbu Państwa (funduszu wojsko-

während des Jahres vom 1. August 1853 bis Ende Juli 1854 bestandenen Rindfleischpreise in dem Jahre vom 1. November 1854 bis Ende Oktober 1855 folgende Vergütung für Einen Tag stattzufinden:

in Niederösterreich mit neun Kreuzern K. M.;
» Oesterreich ob der Enns mit sechs Kreuzern K. M.;
» Salzburg mit sieben Kreuzern K. M.;
» Steiermark mit sieben und einem halben Kreuzer K. M.;
» Tirol mit neun Kreuzern K. M.;
» Böhmen mit sieben Kreuzern K. M.;
» Mähren mit sieben und einem halben Kreuzer K. M.;
» Schlesien mit sieben und einem halben Kreuzer K. M.;
» Krain mit sechs und einem halben Kreuzer K. M.;
» Kärnthen mit sechs und einem halben Kreuzer K. M.;
» dem Küstenlande sammt Triest mit acht Kreuzern K. M.;
» Dalmazien mit vier und einem halben Kreuzer K. M.;
» dem lombardisch-venezianischen Königreiche mit neun Kreuzern K. M.;
» dem Verwaltungsgebiete der Statthalterei zu Lemberg mit sechs Kreuzern K. M.;
» dem Verwaltungsgebiete der Landesregierung zu Krakau mit sieben Kreuzern K. M.;
» der Bukowina mit sechs Kreuzern K. M.;
» dem Verwaltungsgebiete der Statthalterei-Abtheilungen Ungarns, zu Ofen, Preßburg, Oedenburg mit sechs Kreuzern K. M.;
» den Verwaltungsgebieten der Statthalterei-Abtheilungen Ungarns, zu Kaschau und Großwardein mit fünf Kreuzern K. M.;
» der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate mit sechs Kreuzern K. M.;
» Kroazien und Slavonien mit fünf und einem halben Kreuzer K. M.;
» Siebenbürgen mit fünf Kreuzern K. M.

Die für die Verwaltungsgebiete der Statthalterei zu Lemberg und der Landesregierung zu Krakau, dann für die Bukowina bestimmten Vergütungsziffern haben jedoch vorläufig nur für die Zeit vom 1. November 1854 bis Ende April 1855 zu gelten.

Bach m. p. Bamberg m. p. Baumgartner m. p.

wego), z uwagi na skutki dochodzenia cen mięsa wołowego, jakie były w pojedynczych krajach koronnych w ciągu roku od 1 Sierpnia 1853, aż do końca Lipca 1854, na rok od 1 Listopada 1854 do końca Października 1855 bieżący, za jeden dzień następujące ceny, jako to:

w Austryi niższéj dziewięć krajcarów m. k.;
„ Austryi wyższéj sześć krajcarów m. k.;
„ Solnogrodzie siedm krajcarów m. k.;
„ Styryi siedm i pół krajcara m. k.;
„ Tyrolu dziewięć krajcarów m. k.;
„ Czechach siedm krajcarów m. k.;
„ Morawii siedm i pół krajcara m. k.;
„ Szląsku siedm i pół krajcara m. k.;
„ Krainie sześć i pół krajcara m. k.;
„ Karyntyi sześć i pół krajcara m. k.;
„ Pobrzeżu i Tryeście ośm krajcarów m. k.;
„ Dalmacyi cztéry i pół krajcara m. k.;
„ Królestwie Lombardzko-Weneckiém dziewięć krajcarów m. k.;
„ Obrębie administracyjnym namiestnictwa Lwowskiego sześć krajcarów m. k.;
„ Obrębie administracyjnym Rządu krajowego Krakowskiego siedm krajcarów m. k.;
„ Bukowinie sześć krajcarów m. k.;
„ Obrębach administracyjnych oddziałów namiestniczych węgierskich w Budzie, Preszburgu, Oedynburgu sześć krajcarów m. k.;
„ Obrębach administracyjnych oddziałów namiestniczych węgierskich w Koszycach i Wielkim-Warażdynie pięć krajcarów m. k.;
„ Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim sześć krajcarów m. k.;
„ Kroacyi i Slawonii pięć i pół krajcara m. k.;
„ Siedmiogrodzie pięć krajcarów m. k.

Liczby wynagrodzenia dla obrębów administracyjnych, Namiestniotwa we Lwowie i Rządu krajowego w Krakowie, tudzież dla Bukowiny oznaczone, mają tylko na czas od 1 Listopada 1854 do końca Kwietnia 1855 obowiązywać.

Bach m. p. ***Bamberg*** m. p. ***Baumgartner*** m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 11. November 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XIV.

Wydany i rozesłany dnia 11 Listopada 1854.

55.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 25. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXIX. Stück, Nr. 273, ausgegeben am 25. Oktober 1854),

betreffend die Wiedereinführung der allgemeinen Verzehrungssteuer in der Stadt Krakau.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 18. August 1854 die Wiedereinführung der allgemeinen Verzehrungssteuer in der Stadt Krakau vom 1. November 1854 an, zu gestatten geruht.

Von diesem Tage an tritt die bisher in Krakau bestandene Schlacht- und Tranksteuer außer Wirksamkeit, und es werden von den, in dem angehängten Tarife benannten Gegenständen die bei denselben aufgeführten Gebühren bei dem Eintritte über die Linie, bei den an denselben aufgestellten Linienämtern und dem im Innern der Stadt befindlichen Verzehrungssteuer-Hauptamte, dann bei den steuerbaren Viehschlachtungen und bei Einbringung der Brotfrüchte in die Mühle durch Pächter eingehoben. In Folge dessen wird Nachstehendes zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

§. 1.

Die Stadt Krakau wird in Absicht auf die Verzehrungssteuer als geschlossen erklärt.

§. 2.

Die Punkte, an welchen die Einbringung und Ausladung steuerbarer Gegenstände gestattet ist, werden bekannt gemacht und auf eine kennbare Art bezeichnet werden.

An allen anderen Punkten ist die Einbringung und Ausladung steuerpflichtiger Gegenstände bei Vermeidung der, auf die vorschriftswidrige Einbringung steuerbarer Gegenstände verhängten Strafen verboten.

§. 3.

Alle in dem angehängten Tarife benannten Gegenstände müssen bei ihrer Einbringung inner die Steuerlinie bei dem, am Eingange aufgestellten Linienamte gestellt, und nach Gattung und Menge mündlich oder schriftlich angegeben (angesagt) werden.

Auf Grund dieser Ansage wird die tarifmäßige Steuergebühr bemessen und solche gegen Ausfolgung einer, auf ämtlich vorgedrucktem Papiere auszufertigenden Zahlungsbollete (Steuerbollete) eingehoben. Vor Entrichtung der Gebühr und Empfang der Bollete und vor Beendigung der hiernach vorzunehmenden Untersuchung (Beschau) des angegebenen Gegenstandes in Absicht auf dessen Gattung und Menge, darf derselbe nicht von dem Amte weg in das Stadtgebiet gebracht werden.

55.

Ogłoszenie Ministerstwa Skarbu z dnia 25 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXXIX., Nr. 273, wydana dnia 25 Października 1854),

tyczące się przywrócenia powszechnego podatku konsumcyjnego w mieście Krakowie.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 18 Sierpnia 1854 raczył Jego C. K. Apostolska Mość zezwolić na przywrócenie powszechnego podatku konsumcyjnego w mieście Krakowie, zacząwszy od 1 Listopada 1854.

Od wspomnionego dnia zacząwszy, ustaje w Krakowie w wykonaniu dotąd będący podatek od rzezi i wyszynku, od przedmiotów zaś w przyłączonéj taryfie wyszczególnionych, pobierać się będzie należytości obok nich wyrażone, przy wstępie przez rogatki, w urzędach rogatkowych tamże ustanowionych, oraz wewnątrz miasta w urzędzie głównym opodatkowania konsumcyjnego, tudzież przez dzierżawców od rzezi bydła podlegającego podatkowi, jako téż przy wprowadzeniu zboża do młyna. W skutku tego podaje się do powszechnéj wiadomości, co następuje:

§. 1.

Miasto Kraków pod względem podatku konsumcyjnego uważaném jest jako miasto zamknięte.

§. 2.

Punkta w których przedmioty podlegające podatkowi wprowadzać i wyładować będzie można, będą podane do wiadomości i w sposobie widocznym oznaczone zostaną.

Na wszystkich innych punktach nie wolno ani wprowadzać ani wyładowywać przedmiotów, podlegających podatkowi, pod karą ustanowioną na nieprawne wprowadzanie przedmiotów, podatkowi podległych.

§. 3.

Wszystkie przedmioty, wspomniane w załączonéj taryfie muszą być stawione przy wprowadzeniu ich wewnątrz linii podatkowéj do urzędu podatkowego, ustanowionego przy wstępie i tamże według gatunku i ilości ustnie lub na piśmie zadeklarowane (opowiedziane) być powinny.

Na zasadzie tejże deklaracyi wymierzona będzie należytość podatkowa według taryfy, i ściągnięta zostanie za wydaniem bolety płatniczéj (bolety podatkowéj) wystawionéj na papierze urzędowym drukowane.

Przed opłaceniem należytości i otrzymaniem bolety, i przed ukończeniem rewizyi oglądania, która nastąpić ma, by sprawdzić gatunek i ilość przedmiotu opowiedzianego, takowy od urzędu w obręb miasta wprowadzonym być nie może.

Von der Steuerentrichtung sind bloß Reisende rücksichtlich jener steuerbaren Gegenstände ausgenommen, welche sie in einer ihrem Reisebedarfe angemessenen Menge zum eigenen Verbrauche während der Reise mit sich führen.

§. 4.

Frei von der Entrichtung der Gebühr sind ferner steuerbare Gegenstände, wenn sie von einer Partei in einer so geringen Menge eingebracht werden, daß von der Gesammtmenge dieser Gegenstände die entfallende Steuergebühr mit Einschluß des Gemeindezuschlages den Betrag von Einem Kreuzer nicht erreicht.

§. 5.

Ausgenommen von der Steuerentrichtung an der Steuerlinie sind das unter der Tarifpost 10 benannte Schlachtvieh, dann die in der Tarifpost 31 benannten Brotfrüchte.

Das erstere ist wie bisher bei der Schlachtung, die letzteren ebenfalls wie bisher bei der Vermahlung in der Stadt Krakau zu versteuern.

§. 6.

In der Regel ist die Steuergebühr nach der, von dem Steuerpflichtigen selbst angegebenen (angesagten) Gattung und Menge zu bemessen. Bei einer entdeckten unrichtigen Angabe jedoch wird die Steuergebühr entweder nach der angegebenen oder der vorgefundenen Gattung und Menge eingehoben, je nachdem die Gebühr in dem einen oder dem anderen Falle mit dem höheren Betrage entfällt.

§. 7.

Sind die steuerbaren Gegenstände zur Durchfuhr durch die Stadt Krakau bestimmt und hiezu bei dem Linienamte angemeldet worden, so findet eine Entrichtung der Verzehrungssteuer unter der Bedingung nicht Statt, wenn dieselben entweder bis zum Austrittsamte unter Aufsicht begleitet oder aber bis zu ihrem Wiederaustritte unter gefällsämtliche Sperre oder Aufsicht gestellt werden.

§. 8.

Die bisher bestandenen, die Uiberwachung des Verkehres mit geistigen Flüssigkeiten in Krakau und die Hintanhaltung der Anhäufung des hochgrädigen Branntweines in der nächsten Nähe von Krakau bezweckenden Vorschriften, als:

a) die unterm 2. April 1851, Zahl 3720, republizirte Verordnung des ehemaligen Krakauer Zivil-Administrazions-Rathes vom 20. Mai 1846, nach welcher in den, die Stadt Krakau umschließenden Orten Zwierzyniec, Czarna-Wieś, Łobzów, Krowodrze, die beiden Prądnik, Olsza, Piaski und Dąbie kein Branntweingeist und Aquavit unterhalten und bloß Schaumbranntwein verkauft werden soll, dann

Od opłaty podatku uwolnieni są tylko podróżni względem tych przedmiotów podatkowi podległych, które z sobą wiozą w ilości odpowiedniéj ich potrzebie w podróży dla pożycia własnego w ciągu podróży.

§. 4.

Wolnemi od opłacenia należytości są oprócz tego przedmioty, podlegające podatkowi jeżeli są wprowadzone przez stronę w tak małéj ilości, że od całéj ilości tych przedmiotów wypadająca należytość podatkowa, licząc w to dodatek na rzecz gminy, nie dochodzi kwoty jednego krajcara.

§. 5.

Wyjętemi są od opłacenia należytości na rogatce podatkowéj: bydło na rzeź wyrażone w pozycyi taryfy N. 10, tudzież zboże na chléb wspomnione w pozycyi taryfy 31.

Podatek od piérwszego opłacanym będzie jak dotąd przy rzezi, od drugich zaś także jak dotąd przy zmieleniu w mieście Krakowie.

§. 6.

W powszechności należytość podatkowa wymierzyć się winna podług gatunku i ilości, przez podatkującego wyjawionéj (opowiedzianéj). Jednakże, gdy się okaże, że opowiedzenie było fałszywe, należytość podatkowa odbierze się według gatunku i ilości opowiedzianéj lub też znalezionéj, w miarę tego, jak należytość w piérwszym lub drugim razie wypada w wyższéj kwocie.

§. 7.

Jeżeli przedmioty, podlegające podatkowi, przeznaczone są do przewiezienia przez miasto Kraków i w tym celu opowiedziane były w urzędzie rogatkowym, podatek konsumcyjny od nich nie będzie opłaconym pod tym warunkiem, jeżeli albo aż do urzędu, przez który wchodzą odprowadzone będą pod dozorem, albo też jeżeli aż do wywozu postawione będą pod zamknięcie i dozór urzędu dochodów skarbowych.

§. 8.

Pozostaną w swéj mocy na przyszłość przepisy dotąd istniejące, mające na celu dozór nad obrotem handlowym płynów spirytusowych w Krakowie, tudzież dążące do tego, żeby wódki wysokich stopni nie zgromadzano w ilościach wielkich w najbliższych okolicach Krakowa, jako to:

a) rozporządzenie byłéj Rady Administracyjnéj cywilnéj Krakowskiéj z dnia 20 Maja 1846, ogłoszone powtórnie w dniu 2 Kwietnia 1851, L. 3720, na mocy którego we wsiach okrążających miasto Kraków, w Zwierzyńcu, w Czarnéj wsi, Łobzowie, Krowodrzy, w obydwóch Prądnikach, Olszy, Piaskach i Dąbiu, nie wolno utrzymywać składów spirytusów wódczanych i okowity i tylko szumówka sprzedawana być może,

b) die Vorschrift über die mit dem Beschlusse des bestandenen Senates vom 19. März 1837, Zahl 2602, in Ausführung seiner Anordnungen vom 24. Juni 1833, Zahl 3684, 31. Juli 1833, Zahl 4772, und 5. Februar 1836, Zahl 7478, eingeleitete Getränke-Kontrole bei den Getränkehändlern und Schänkern, sowie

c) die Bestimmung, wornach die gebrannten geistigen Flüssigkeiten nur über die Linienämter Podgórze, Mogiła, Warschau, Breslau, Łobzów und Zwierzyniec in die Stadt gebracht werden dürfen, dann

d) die Anordnungen des k. k. Hofkommissärs vom 15. Juli 1847, Zahl 856, über die Landung steuerpflichtiger Gegenstände an dem Krakauer Weichselufer, ebenso wie

e) die von demselben unterm 15. Juli 1847, Zahl 849, hinsichtlich der Viehschlachtungen in Krakau getroffenen Anordnungen und die bisher in Bezug auf das geschlachtete Vieh bestehende, mit der Verordnung des Krakauer Senates vom 23. Dezember 1836, Zahl 4177, eingeführte Kontrole, bleiben auch in der Folge in Kraft.

§. 9.

Die aus den Staaten des Zollvereines in die Stadt Krakau eingeführten steuerbaren Artikel sind Kraft des zwischen Oesterreich und Preußen abgeschlossenen Zoll- und Handels-Vertrages vom 19. Februar 1853 nach den, in der, dem angehängten Tarife beigefügten Anmerkung, enthaltenen Bestimmungen zu behandeln.

§. 10.

Die Uibertretungen der, die allgemeine Verzehrungssteuer und den Gemeindezuschlag betreffenden Vorschriften werden nach dem Strafgesetze über Gefällsübertretungen vom Jahre 1835 behandelt.

Baumgartner m. p.

b) przepis o kontroli napojów u handlarzy napojów i szynkarzy, zaprowadzonéj uchwałą byłego Senatu z dnia 19 Marca 1837 L. 2602, w wykonaniu swoich rozporządzeń z dnia 24 Czerwca 1833 L. 3684, 31 Lipca 1833 L. 4772 i 5 Lutego 1836 L. 7478, jako téż

c) przepis, na mocy którego płyny spirytusowe wypalane sprowadzane być mogą do miasta tylko przez urzędy na rogatkach: Podgórskiéj, Mogilskiéj, Warszawskiéj, Wrocławskiéj, Łobzowskiéj i Zwierzynieckiéj,

d) rozporządzenia c. k. Kommissarza nadwornego z dnia 15 Lipca 1847 L. 856, o lądowaniu przedmiotów podatkowi podlegających, na Krakowskim brzegu Wisły; równie

e) rozporządzenia tegoż z dnia 15 Lipca 1847 L. 849, wydane w przedmiocie rzezi bydła w Krakowie, tudzież kontrola bydła bitego, dotąd istniejąca, zaprowadzona rozporządzeniem Senatu Krakowskiego z dnia 23 Grudnia 1836 L. 4177.

§. 9.

Co do artykułów podlegających podatkowi, wprowadzonych z Państwa związku celnego do miasta Krakowa, postępować należy, stósownie do traktatu celnego i handlowego z dnia 19 Lutego 1853 zawartego między Austryą i Prusami, według przepisów, zawartych w uwadze załączonéj do przydanéj taryfy.

§. 10.

Przekroczenie przepisów, tyczących się powszechnego podatku konsumcyjnego i dodatku na rzecz gminy, podlegają postępowaniu według ustawy karnéj na przekroczenia dochodów Skarbowych z roku 1835.

Baumgartner m. p.

Verzehrungssteuer-Tarif für die Stadt Krakau und deren Vorstädte.

Tarifpost-Nr.	Benennung der steuerbaren Gegenstände	Maßstab der Belegung	Gebührenbetrag an Verzehrungssteuer		an Gemeinde-Zuschlag		Zusammen	
			fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
1	Rhum, Arrak, Punschessenz, Rosoglio, Liqueur und alle versüßten geistigen Getränke	n. ö. Eimer	.	.	7	56	7	56
2	Branntweingeist, Weingeistfirniß, Tischlerpolitur, riechende Geister, Tinkturen, Essenzen und überhaupt alle mit Ingredienzien versüßten Flüssigkeiten, in welchen Branntweingeist als Hauptbestandtheil erscheint, so auch	bei der Einfuhr und bei der Erzeugung						
3	Branntwein bis einschließig 20° nach Beaumé	detto	.	.	5	$17\frac{1}{2}$	5	$17\frac{1}{2}$
	» » » 30° » »	detto	.	.	7	56	7	56
	» über 30° » »	detto	.	.	10	15	10	15
4	Wein	detto	1	24	.	50	2	14
5	Weinmost und Weinmaische	detto	1	3	.	.	1	3
6	Obstmost	detto	.	30	.	.	.	30
7	a) Meth, nicht besonders genannter, bei der Einfuhr . .	detto	.	30	2	30	3	.
	b) Methessenz, Weichsel-, Himbeer-, Korinth-, Jungfern-Meth, bei der Einfuhr	detto	.	30	3	26	3	56
	c) Meth, bei der Erzeugung, nach dem Gewichte des hiezu verwendeten Honigs	Wr. Zent.	.	.	3	20	3	20
8	a) Bier, bei der Einfuhr, und zwar:							
	aa) Porter- und Englisch-Bier	n. ö. Eimer	.	10	1	30	1	40
	bb) alle anderen Gattungen	detto	.	10	.	10	.	20
	b) Bier, bei der Erzeugung	detto	.	40	.	10	.	50
9	Essig	detto	.	15	.	3	.	18
10	Schlachtvieh, d. i. Ochsen, Stiere, Kühe und Kälber über Ein Jahr	vom Stück	4	.	.	36	4	36
11	Kälber bis zum Alter Eines Jahres	detto	.	40	.	2	.	42
12	Schafe, Widder, Ziegen, Böcke, Hammel oder Schöpse .	detto	.	15	.	$\frac{3}{4}$	.	$15\frac{3}{4}$
13	a) Lämmer bis zu 25 Pfund, Spanferkel	detto	.	10	.	$2\frac{2}{4}$	.	$12\frac{2}{4}$
	b) Kitze	detto	.	4	.	$\frac{1}{4}$	.	$4\frac{1}{4}$
14	Frischlinge, d. h. Schweine von 9 bis 35 Pfund einschließig	detto	.	30	.	$7\frac{2}{4}$	.	$37\frac{2}{4}$
15	Schweine über 35 Pfund ohne Unterschied	detto	1	.	.	3	1	3
16	Frisches Fleisch ohne Unterschied, einzelne Theile des geschlachteten Viehes, dann eingesalzenes, geräuchertes und eingepöckeltes Fleisch, Salami und andere Würste	Wr. Zent.	.	50	.	25	1	15
	Anmerkung. Von Thieren, welchen nur einzelne Theile, wie der Kopf oder die Füße abgenommen sind, ist die Steuergebühr nach dem für das ganze Vieh pr. Stück ausgesprochenen Tarifsatze einzuheben.							

Anmerkung

Alle steuerpflichtigen Gegenstände, rücksichtlich deren nicht eine andere Bestimmung im Tarife angeführt ist, werden bei der Einfuhr versteuert.

Zur T. P. 1, 2, 3. Im Falle der Erzeugung gebrannter geistiger Flüssigkeiten innerhalb der Verzehrungssteuer-Linie der Stadt Krakau sammt Vorstädten kommen hinsichtlich der zu entrichtenden Verzehrungssteuer die Bestimmungen der Kreisschreiben vom 1. September 1835, Z. 53.274, und 27. Oktober 1849, Z. 61.276, ferner das Finanzministerial-Dekret vom 12. September 1853, Z. 14432 (Landes-Regierungsblatt, I. Abtheilung, XLI. Stück, Nr. 179, Pag. 654), in Anwendung.

Zur T. P. 7, b. Hinsichtlich der Meth-Erzeugung in Krakau sind die Bestimmungen der Kundmachung der bestandenen Hofkommission vom 14. Juli 1847, Z. 844 (Provinzial-Gesetz-Sammlung ex 1847, Nr. 98, Pag. 298—300), zu beobachten.

Zur T. P. 8. Sobald die mit dem Erlasse des Finanzministers vom 19. Dezember 1852 erflossenen kundgemachten Bestimmungen, rücksichtlich der Einhebung der Verzehrungssteuer vom Biere, vollständig in Wirksamkeit treten, wird für Krakau das Nämliche gelten, was für Lemberg angeordnet werden wird.

Zur T. P. 10 bis incl. 15. Vom Schlachtvieh ist die Verzehrungssteuer nicht bei der Einfuhr, sondern bei der Schlachtung in der Stadt, dagegen vom Stechvieh (T. P. 11 bis incl. 15) bei dem Eintriebe über die Verzehrungssteuer-Linie zu entrichten. Hinsichtlich der Schlachtungen überhaupt kommen die Bestimmungen der Kundmachung der bestandenen Hofkommission vom 15. Juli 1847, Zahl 1849 (Provinzial-Gesetzsammlung ex 1847, Nr. 100, Pag. 302), in Anwendung. Der Schlachthaus-

Taryfa podatku konsumcyjnego dla Miasta Krakowa wraz z przedmieściami jego.

N. poz. taryfy	Nazwa przedmiotów podatkowi ulegających	Pomiar nałożenia	Ilość: podatku konsumcyjnego zr.	xr.	dopłaty gminnéj zr.	xr.	Razem zr.	xr.
1	Rum, arak, ponczowa essencya, rosoliss, likier i wszelkie słodzone napoje wódczane (spirytuoza) (w przywozie i wyrobie)	n.a. wiadr.	.	.	7	56	7	56
2	Spirytus gorzałczany, pokosty spirytusowe, politury stolarskie, wonne spirytuoza, tynktury, essencye, a w ogólności wszelkie ingredyencyami osłodzone płyny, w których spirytus wódczany główną część stanowi, równie też (w przywozie i wyrobie)							
3	Wódka aż do 20° łącznie wedle Beaumego (w przywozie i wyrobie)	dtto	.	.	5	$17\frac{1}{2}$	5	$17\frac{1}{2}$
	„ „ 30° „ „ „	dtto	.	.	7	56	7	56
	„ nad 30° „ „ „	dtto	.	.	10	15	10	15
4	Wino	dtto	1	24	.	50	2	14
5	Moszcz winny i brzęczka winna	dtto	1	3	.	.	1	3
6	Moszcz owocowy	dtto	.	30	.	.	.	30
7	a) Miód napój, osobno niewymieniony, w przywozie	dtto	.	30	2	30	3	.
	b) Essencya miodowa, wiśniak, maliniak, rozeniak, (koryntyak), lipiec, w przywozie	dtto	.	30	3	26	3	56
	c) Miód napój w wyrobie, wedle wagi użytego ku temu miodu praśnego	W. Cnt.	.	.	3	20	3	20
8	a) Piwo, w przywozie, a to:							
	aa) Porter i piwo angielskie	n.a. wiadr.	.	10	1	30	1	40
	bb) Wszelkie inne gatunki	dtto	.	10	.	10	.	20
	b) Piwo w wyrobie	dtto	.	40	.	10	.	50
9	Ocet	dtto	.	15	.	3	.	18
10	Bydło rzeźne, to jest woły, byki, krowy, tudzież cielęta nad rok mające	od sztuki	4	.	.	36	4	36
11	Cielęta aż do jednego roku	dtto	.	40	.	2	.	42
12	Owce, barany, kozy, kozły, skopy	dtto	.	15	.	$\frac{3}{4}$	.	$15\frac{3}{4}$
13	a) Jagnięta do 25 funtów, prosięta	dtto	.	10	.	$2\frac{2}{4}$	.	$12\frac{2}{4}$
	b) Koziątka (koźlęta)	dtto	.	4	.	$\frac{1}{4}$	.	$4\frac{1}{4}$
14	Warchlaki to jest świnie od 9 do 35 funtów łącznie	dtto	.	30	.	$7\frac{2}{4}$	.	$37\frac{2}{4}$
15	Świnie nad 35 funtów bez różnicy	dtto	1	.	.	3	1	3
16	Świeże mięso bez różnicy, części pojedyncze bydła bitego, tudzież solone, wędzone i marynowane (pekelfleisz), salami i inne kiełbasy	W. Cnt.	.	50	.	25	1	15
	Uwaga. Od zwierząt, którym pojedyncze tylko części są odcięte, naprzykład głowa lub nogi, opłacona być ma należytość podatkowa wedle pozycyi taryfowéj, na całą sztukę bydlęcia ustanowionéj.							

Uwaga

Wszystkie opodatkowaniu ulegające przedmioty, względem których nie jest wyszczególnione w taryfie inne postanowienie, będą przy wchodzie opodatkowane.

Do poz. tar. 1, 2, 3. W razie wyrobu wypalanych płynów spirytusowych w obrębach linii opodatkowania konsumcyjnego miasta Krakowa wraz z przedmieściami mają zastósowanie, co się tyczy opłaty podatku konsumcyjnego, postanowienia cyrkularzów z dnia 1 Września 1835, L. 53274 i z dnia 27 Października 1849, L. 61276, tudzież dekret Ministerstwa finansów z d. 12 Września 1853 r. L. 14432 (Dziennik rządu krajowego, I. oddział, część XLI, N, 179, Pag. 654).

Do p. t. 7, c. Co się tyczy wyrobu miodu (napoju) w Krakowie przestrzegać należy przepisów obwieszczenia byłéj komissyi nadwornéj z dnia 14 Lipca 1847 L. 844 (Zbiór ustaw prowincyonalnych z roku 1847, N. 98, Pag. 298—300).

Do p. t. 8. Jak skoro postanowienia, obwieszczone w skutek rozrządzenia Ministra Finansów z d. 19 Grudnia pod względem pobierania podatku konsumcyjnego od piwa, zupełnie wejdą w wykonanie, dla Krakowa to samo miejsce mieć będzie, co jest dla Lwowa ustanowioném.

Do p. t. 10 aż do 15 włączn. Od *bydła rzeźnego* opłacony być ma podatek konsumcyjny nie przy wprowadzeniu onego lecz przy *biciu* w mieście, przeciwnie zaś od *bydła do kłócia* (p. t. 11 aż łączn. 15) przy wpędzeniu przez linię opodatkowania konsumcyjnego. Co się tyczy *bicia* w ogólności mają zastósowanie postanowienia obwieszczenia byłéj komissyi nadwornéj z dnia 15 Lipca 1847 r. L. 1849 (zbiór ustaw prowincyonalnych z roku 1847, N. 100, Pag. 302). Czynszu

Tarifpost. Nr.	Benennung der steuerbaren Gegenstände	Maßstab der Belegung	Gebührenbetrag an Verzehrungssteuer fl.	kr.	an Gemeinde-Zuschlag fl.	kr.	Zusammen fl.	kr.	Anmerkung
17	Zahmes Geflügel, Truthühner, Gänse, Enten, Kapaunen u. dgl.	vom Stück	.	3	.	$\frac{3}{4}$	.	$3\frac{3}{4}$	zins, d. i. die Gebühr für die Benützung des städtischen Schlachthauses bleibt hier außer Betracht, weil diese Gebühr ein von der Stadtgemeinde selbst verwaltetes Kommunal-Einkommen ist.
18	Hühner, d. h. Hähne, alte und junge Hühner, Tauben	» Paare	.	1	.	$\frac{1}{4}$	.	$1\frac{1}{4}$	
19	Wildpret: Hirsche	» Stück	1	.	.	30	1	30	**Zur T. P. 31.** Die Versteuerung hat bei der Vermahlung in der Stadt Krakau zu geschehen, und es treten hierbei die Bestimmungen der Kundmachung der bestandenen Hofkommission vom 6. November 1847, Z. 363 (Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1847, Nr. 170, Seite 440—448), in Anwendung. Gerste ist steuerfrei. Der Kukuruz in Kolben — sogenannter grüner Kukuruz — ist bei der Einfuhr zu versteuern, über Abschlag von 20% vom Tarifsatze.
20	» Wildschweine von 30 Pfund und darüber, dann Dammhirsche	detto	.	45	.	$22\frac{2}{4}$	1	$7\frac{2}{4}$	
21	» Frischlinge, Rehe, Gemsen	detto	.	15	.	$7\frac{2}{4}$	.	$22\frac{2}{4}$	
22	Hasen	detto	.	3	.	$1\frac{2}{4}$	.	$4\frac{2}{4}$	
23	Ausgehacktes Roth- und Schwarzwild	Wr. Zent.	1	.	.	30	1	30	
24	Federwild: Fasanen, Auerhühner, Birkhühner	vom Stück	.	6	.	3	.	9	
25	» a) Hasel-, Schnee- und Steinhühner, Wildgänse, Trappen, Wildenten (mit Ausnahme der Duckenten), Waldschnepfen, Repphühner und Wildtauben	detto	.	3	.	$1\frac{2}{4}$	.	$4\frac{2}{4}$	
	» b) Rohrhühner, Duckenten und Moos-, auch Weide- und Wiesenschnepfen	detto	.	1	.	$\frac{2}{4}$	.	$1\frac{2}{4}$	
26	Drosseln, Krametsvögel, Wachteln, Lerchen und alle anderen kleinen Vögel zum Genusse	Dutzend	.	1	.	$\frac{2}{4}$	.	$1\frac{2}{4}$	
27	Fische und Schalthiere, die nicht besonders genannt sind, aus dem Meere, aus Flüssen, Bächen, Seen und Teichen, frisch, gesalzen, geräuchert und marinirt, dann Fischroggen	Wr. Zent.	1	.	.	30	1	30	
28	Weißfische, gemeine Meerfische, als: Calamari, Cospettoni, Rase, Sgomberi, Sippe, Tonine, Stockfische, Flachfische, Klippfische, Rothscheeren oder Rundfische, Schallen oder Butten, Häringe, Pücklinge und Sprotten, Sardellen, ferner Krebse, Schnecken, Frösche, Austern, Meerspinnen, Meerkrebse	detto	.	20	.	10	.	30	
29	Reis	detto	1	.	.	30	1	30	
30	a) Mehl aus Getreide, aus Kartoffeln und Hülsenfrüchten aller Art, Gries, gerollte und gebrochene Gerste, auch Perlgraupen genannt, Hafergrütze, inländische Sago, Haidemehl und Haidegrütze und derlei Graupen, Hirsebrei, Stärke, Kraftmehl und Haarpuder, Brot und überhaupt jede Bäckerwaare, ferner Backwerk, Lebzelten, Pfefferkuchen und Zwieback	detto	.	10	.	2	.	12	
	b) Schrottbrot und Haferbrot	detto	.	5	.	1	.	6	
31	Brotfrüchte, als: Weizen und Spelzkörner, türkischer Weizen, Roggen, Halbfrucht in Körnern, Heidekorn	detto	.	$7\frac{2}{4}$	.	1	.	$8\frac{2}{4}$	
32	Hafer in Körnern	detto	.	8	.	1	.	9	
33	Heu ohne Unterschied, ebenso Mischling als Viehfutter	detto	.	3	.	$\frac{2}{4}$	.	$3\frac{2}{4}$	

N. poz. taryfy	Nazwa przedmiotów podatkowi ulegających	Pomiar nałożenia	Ilość: podatku konsumcyjnego zr.	xr.	dopłaty gminnej zr.	xr.	Razem zr.	xr.
17	Ptastwo domowe (drób), indyki, gęsi, kaczki, kapłony i t. p.	od sztuki	.	3	.	$\frac{3}{4}$	.	$3\frac{3}{4}$
18	Kury to jest koguty, stare i młode kury, gołębie . .	od pary	.	1	.	$\frac{1}{4}$	.	$1\frac{1}{4}$
19	Zwierzyna, jelenie	od sztuki	1	.	.	30	1	30
20	„ dziki o 30 funtach i nadto, tudzież daniele .	dtto	.	45	.	$22\frac{2}{4}$	1	$7\frac{2}{4}$
21	„ warchlaki, sarny i dzikie kozy	dtto	.	15	.	$7\frac{2}{4}$	.	$22\frac{2}{4}$
22	Zające	dtto	.	3	.	$1\frac{2}{4}$	.	$4\frac{2}{4}$
23	Porąbana zwierzyna płowa i czarna (dziczyzna) . . .	W. Cnt.	1	.	.	30	1	30
24	Ptastwo dzikie: bażanty, głuszce, cietrzewie	od sztuki	.	6	.	3	.	9
25	„ „ *a)* jarząbki, śnieguły i pardwy, dzikie gęsi, dropie, dzikie kaczki (wyjąwszy nurki), słomki, kosy leśne, kuropatwy i dzikie gołębie	dtto	.	3	.	$1\frac{2}{4}$	.	$4\frac{2}{4}$
	„ „ *b)* kurki, nurki i bekasy mszyste, także bekasy pastewne i łączne	dtto	.	1	.	$\frac{2}{4}$	.	$1\frac{2}{4}$
26	Drozdy, kwiczoły, przepiórki, skowronki i inne drobne ptastwo do jedzenia	od tuzina	.	1	.	$\frac{2}{4}$	.	$1\frac{2}{4}$
27	Ryby i małże, osobno nie wymienione, z morza, z rzek, potoków, jezior i stawów, świéże, solone, wędzone i marynowane, tudzież ikra (kawiar)	W. Cnt.	1	.	.	30	1	30
28	Ryby białe, płocice jelce, pospolite ryby morskie, jako to: Kalamary, Kospettony, Raze, Zgombery, Syppy, Toniny, sztokfisze, sztokfisz w słonéj wodzie moczony, (płytwy), kabliony (sztokfisz na skałach suszony, dorsze, płaszczki czyli flądry, śledzie, bydlinki i spraty (rodzaj małych śledzi), sardele, tudzież raki, ślimaki, żaby, ostrygi, pająki morskie, raki morskie . . .	dtto	.	20	.	10	.	30
29	Ryż	dtto	1	.	.	30	1	30
30	*a)* Mąka ze zboża, z kartofli i owoców strączkowych wszelkiego rodzaju, gryz (drobna kasza), perłowe krupki, krupy owsiane, sago krajowe, mąka i kasza hreczana i inne krupy, jagły, mączka do bielizny czyli krochmal i puder, chléb i w ogólności wszelki towar piekarski, tudzież ciasta, miodowniki, pierniki i suchary	dtto	.	10	.	2	.	12
	b) Chléb razowy i owsiany	dtto	.	5	.	1	.	6
31	Zboże chlebne, jako to: pszenica i orkisz, kukurudza, żyto, półzboże w ziarnie, tatarka (hreczka)	dtto	.	$7\frac{2}{4}$	.	1	.	$8\frac{2}{4}$
32	Owies w ziarnie	dtto	.	8	.	1	.	9
33	Siano bez różnicy, podobnie mieszanka jako pasza dla bydła	dtto	.	3	.	$\frac{2}{4}$	.	$3\frac{2}{4}$

Uwaga

szlachtuzowego, to jest należytości za użycie miejskiéj rzeźni nie bierze się tu na uwagę, albowiem należytość ta jest dochodem komunalnym przez same gminę miejską administrowanym.

Do p. t. 31. Opłata podatku nastąpić winna przy zmieleniu w mieście Krakowie, przyczém zastósowanie znajdują postanowienia obwieszczenia byłej komissyi nadwornéj z d. 6 Listopada 1847 L. 363 (zbiór ustaw prowincyonalnych z roku 1847, N, 170, stronnica 440—448). *Jęczmień* od podatku jest wolny. Kukurudza w głowach — tak zwana Kukurudza zielona — opodatkowaną być ma w przywozie, po odtrąceniu 20% od pozycyi taryfowéj.

Tarifpost Nr.	Benennung der steuerbaren Gegenstände	Maßstab der Belegung	Gebührenbetrag an Verzehrungssteuer fl.	kr.	an Gemeinde-Zuschlag fl.	kr.	Zusammen fl.	kr.	Anmerkung
34	Stroh, Häckerling, Kleien, Rittstroh	Wr. Zent.	.	3	.	.	.	3	**Zur T. P. 36.** Zu frischem Obste gehören auch frische Feigen, Beeren (Erdbeeren, Himbeeren). **Zur T. P. 44.** Zum harten Brennholze gehören: Roth- und Weißbuchen, Eichen, Ahorn, Eschen, Ulmen. **Zur T. P. 45.** Zum weichen Holze gehören: Birken, Erlen, Aspen, Linden, Schwarzpappel, alle Weidenarten, Nadelhölzer (Kiefer, Fichten, Tannen, Lerchen). **Zur T. P. 47.** Das Gewicht der Steinkohlen kann von den Parteien nach sogenannten Berglachtern (im gewöhnlichen Verkehre Klafter genannt), angemeldet werden. (Kundmachung der Krakauer-Hofkommission vom 15. Juli 1847, Z. 1856).
35	Gemüse und Küchenwaaren, als: Blumenkohl, Spargel, grüne Erbsen, Bohnen, Gurken	detto	.	6	.	1	.	7	
36	Frisches Obst, Kastanien, Nüsse	detto	.	12	.	.	.	12	
37	Gedörrtes, getrocknetes und eingelegtes Obst, Salsen. .	detto	.	24	.	3	.	27	
38	a) Butter, frische und gesalzene, Schmalz, Gänsefett, Kerzen aus Unschlitt und Spermacett, auch Milly- und Magarin-Kerzen	detto	1	.	.	12	1	12	
	b) Talg, Unschlitt, rohes und geschmolzenes Elain . . .	detto	.	50	.	.	.	50	
39	Schweinfett und Schweinschmalz, Schmeer, Speck und Knochenmark	detto	.	40	.	2	.	42	
40	Seife, gemeine, wohlriechende, Oelseife	detto	1	12	.	.	1	12	
41	Käse	detto	.	45	.	2¼	.	47¼	
42	Wachs, gebleichtes, ungebleichtes, Wachskerzen und andere Wachsfabrikate	detto	2	30	1	15	3	45	
43	Oele: a) Hanf-, Lein- und Rüböl	detto	.	50	.	.	.	50	
	b) alle anderen Brennöle, Oliven-, Mandel-, Mohnsamen- und gemeines Nußöl, ferner Palm- und Kokosöl	detto	.	50	.	3	.	53	
44	Brennholz, hartes, Kinn- und Wachholderholz	Wr. Klftr.	.	30	.	7½	.	37½	
45	» weiches und Bürtelholz	detto	.	20	.	5	.	25	
46	Holzkohlen	Wr. Zent.	.	2	.	¾	.	2¾	
47	Steinkohlen	detto	.	1	.	.	.	1	

Anmerkung.

A. Behandlung verzehrungssteuerbarer Artikel, welche aus den Staaten des Zollvereines, kraft des zwischen Österreich und Preußen abgeschlossenen Handels- und Zollvertrages vom 19. Februar 1853 in die Stadt Krakau eingeführt werden.

1. Der Handels- und Zollvertrag zwischen Österreich und Preußen vom 19. Februar 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1853, **LXVIII**. Stück, Nr. 207, Seite 1085), welchem nachträglich auch die Herzogthümer Parma und Modena, sowie sämmtliche mit Preußen zollvereinte deutsche Staaten beigetreten sind, enthält im Artikel 9 die Bestimmung, daß von allen Erzeugnissen, die nach der, dem Artikel 3 dieses Vertrages angeschlossenen Anlage I, B, aus dem Gebiete des einen Vertrag schließenden Theiles in das des anderen zu ermäßigten Zollsätzen eingehen, und von welchem zollordnungsmäßig dargethan wird, daß sie als ausländisches Eingangsgut die zollämtliche Behandlung bei einer Einhebungsbehörde des Letzteren bestanden haben, oder derselben noch unterliegen, keine weitere Abgabe irgend einer Art, sei es für Rechnung des Staates oder für Rechnung von Kommunen und Korporazionen, erhoben werden darf, jedoch mit Vorbehalt derjenigen inneren Steuern, welche in einem der kontrahirenden Staaten auf die weitere Verarbeitung oder auf anderweitige Bereitung aus solchen Erzeugnissen, ohne Unterschied des ausländischen oder inländischen Ursprunges, allgemein gelegt sind.

N. poz. taryfy	Nazwa przedmiotów podatkowi ulegających	Pomiar nałożenia	Ilość: podatku konsumcyjnego zr.	podatku konsumcyjnego xr.	dopłaty gminnej zr.	dopłaty gminnej xr.	Razem zr.	Razem xr.	Uwaga
34	Słoma, sieczka, otręby, słoma targana	Cnt. W.	.	3	.	.	.	3	**Do p. t. 36.** Do owoców świeżych należą także świeże figi, jagody (poziomki, maliny).
35	Jarzyny i ogrodowiny kuchenne, jako to: kalafiory, szparagi, groch zielony, bób, ogórki	dtto	.	6	.	1	.	7	**Do p. t. 44.** Do *twardego* drzewa opałowego należy drzewo: bukowe i grabowe, drzewo dębowe, jaworowe, jesionowe, wiązowe.
36	Świeże owoce, kasztany, orzechy	dtto	.	12	.	.	.	12	
37	Owoce suszone na ogniu i na słońcu, tudzież owoce marynowane, powidła	dtto	.	24	.	3	.	27	**Do p. t. 45.** Do miękkiego drzewa należy drzewo: brzozowe, olszowe, osinowe, lipowe, topolowe, wszelkie gatunki wierzbiny, drzewa śpilkowate (chojowe, sosnowe, jodłowe, świerkowe, modrzewowe).
38	*a)* Masło, świeże i solone, smalec, gęsi smalec, świece łojowe i olbrotowe, także milly świéce i magarynowe	dtto	1	.	.	12	1	12	
	b) Łój surowy i topiony, elain	dtto	.	50	.	.	.	50	
39	Tłuszcz i smalec wieprzowy, sadło, słonina i szpik . .	dtto	.	40	.	2	.	42	
40	Mydło ordynaryjne, wonne, mydło olejne	dtto	1	12	.	.	1	12	**Do p. t. 47.** Wagę węgli kamiennych mogą strony podać wedle tak zwanego sążnia górniczego. (Obwieszczenie komissyi nadwornéj krakowskiéj z d. 15 Lipca 1847 L. 1856.)
41	Sér	dtto	.	45	.	$2\frac{1}{4}$	.	$47\frac{1}{4}$	
42	Wosk bielony, niebielony, świéce i inne wyroby woskowe	dtto	2	30	1	15	3	45	
43	Oleje: *a)* konopny, lniany i rzepakowy	dtto	.	50	.	.	.	50	
	b) wszelkie inne oleje palne, oliwa, oléj migdałowy, makowy i pospolity orzechowy, tudzież olejek palmowy i kokosowy	dtto	.	50	.	3	.	53	
44	Drzewo opałowe, twarde, żywiczne i jałowcowe . . .	Sążeń W.	.	30	.	$7\frac{1}{2}$	.	$37\frac{1}{2}$	
45	„ miękkie i wiązkowe	dtto	.	20	.	5	.	25	
46	Węgle drzewne	Cnt. W.	.	2	.	$\frac{2}{4}$	.	$2\frac{2}{4}$	
47	„ kamienne	dtto	.	1	.	.	.	1	

Uwaga.

A. O postępowaniu, jakiemu podlegają artykuły podatku konsumcyjnego, wprowadzone do miasta Krakowa z Państw związku celnego na mocy traktatu handlowego i celnego, zawartego między Austryą i Prusami w dniu 19 Lutego 1853 r.

1. Traktat handlowy i celny zawarty między Austryą i Prusami w dniu 19 Lutego 1853 r. (Dziennik Praw Państwa z roku 1853, Część LXVIII N. 207, strona 1085), do którego następnie przystąpiły księstwa Parmy i Modeny, tudzież wszystkie Państwa niemieckie, zostające z Prusami w związku celnym, zawiera w Artykule 9 przepis, iż od wszystkich produktów, które stósownie do wykazu I. B, załączonego do Artykułu 3go tegoż traktatu, z obrębu jednego z Państw kontraktujących w obręb drugiego Państwa za opłatą zniżonego cła wprowadzone będą, i o których według przepisów celnych udowodnioném będzie, iż jako towar sprowadzony z zagranicy uległy postępowaniu celnemu, w urzędzie tegoż ostatniego, do pobierania cła ustanowionym, lub jeszcze takowemu postępowaniu podlegają nie może być pobieranym podatek jakiegobądź rodzaju, czyli to na rachunek Państwa, czyli téż na rachunek gmin i korporacyj, jednakże z zastrzeżeniem tych podatków wewnętrznych, które w jedném z Państw kontraktujących powszechnie nałożone są na dalsze przerobienie lub wyrobienie z takich produktów, bez względu na ich pochodzenie krajowe lub zagraniczne.

Demgemäß darf von allen im Verzeichnisse I, B, aufgeführten Gegenständen, welche nach den bestehenden Vorschriften verzehrungssteuerpflichtig sind, weder die Verzehrungssteuer als Hauptsteuer, noch ein Gemeindezuschlag eingehoben werden, sobald es von demselben zollordnungsmäßig dargethan wird, daß sie als ausländisches Eingangsgut die zollämtliche Behandlung bei einem k. k. österreichischen Zollamte bestanden haben, oder derselben noch unterliegen. Der nachfolgende Auszug umfaßt jene Postnummern des bezogenen Verzeichnisses I, B, der im Zwischenverkehre einem ermäßigten Zollsatze unterliegenden Gegenstände aus dem österreichisch-preußischen Handels- und Zollvertrage, welche Artikel enthalten, von welchen bei deren Einfuhr in die Stadt Krakau, sobald die oberwähnte zollordnungemäßige Nachweisung, daß sie ein aus dem deutschen Zollvereine kommendes Eingangsgut sind, geliefert wird, weder eine Verzehrungssteuer, noch ein Gemeindezuschlag (sofern diese Artikel im gegenwärtigen Tarife mit diesen Gebühren belegt sind), eingehoben werden darf.

Post-Nr.	Benennung der Gegenstände.
9	**Fette,** nämlich: Butter, frische oder eingeschmolzene, Thierfett, ungeschmolzenes oder geschmolzenes (Talg, Schmalz, Gänsefett, Schweinefett), Speck, Stearin, Stearinsäure.
15	**Käse.**
21	**Lichte:** Talg-, Wachs-, Wallrath- und Stearinlichte, Wachsstöcke.
22	**Oele,** nämlich: Hanf-, Lein- und Rübsöl in Fässern.
26	**Speisen,** zubereitete, nämlich:
	a) Chokolade und Chokoladen-Surrogate, sowie Chokoladen-Fabrikate, Racahaut des Arabes, Konfituren, Zuckerwerk, Kuchenwerk, Zwieback aller Art, mit Ausnahme von Schiffszwieback, mit Zucker, Essig, Oel, oder sonst namentlich alle in Flaschen, Büchsen u. dgl. eingemachte, eingedämpfte oder auch eingesalzene Früchte, Gewürze, Gemüse und andere Konsumtibilien.

Die Beamthandlung aller dieser Artikel beim Eintritte nach Krakau darf nicht durch die Verzehrungssteuer-Linien-Ämtern, sondern nur durch das k. k. Gefällen-Hauptamt in Krakau gepflogen werden, an welches daher solche Gegenstände zur zollordnungsmäßigen Nachweisung der Verzollung von den Linienämtern stets vorschriftmäßig anzuweisen respective zu stellen sind.

Alle anderen Gegenstände sind in Beziehung auf die Verzehrungssteuer und den Gemeindezuschlag als einheimisch zu behandeln. (Finanzministerial-Dekret vom 5. Dezember 1853, Zahl 892).

2. In Beziehung auf die Behandlung der aus fremden, nicht dem Handels- und Zollvertrage vom 19. Februar 1853 beigetretenen Staaten in die Stadt Krakau gelangenden Konsumzions-Artikel wird bemerkt, daß von obigen Artikeln die Verzehrungssteuer sammt Gemeindezuschlag, so wie von allen einheimischen, der fraglichen Abgabe unterliegenden Gegenständen, einzuheben sei. (Finanzministerial-Dekret vom 31. Dezember 1853, Zahl 51.891).

B. Behandlung der Bruchtheile.

Jene Bruchtheile, welche sowohl bei der Verzehrungssteuer als bei dem Gemeindezuschlage den Betrag von $^1/_4$, $^2/_4$ und $^3/_4$ kr. nicht erreichen, müssen als volle Bruchtheile eingezahlt werden.

C. Steuerfreie Mengen.

Wenn eine Partei verzehrungssteuerpflichtige Gegenstände in so geringen Mengen einbringt, daß von der Gesammtmenge dieser Gegenstände die entfallende Steuergebühr mit Einschluß des Gemeindezuschlages den Betrag von Einem Kreuzer nicht erreicht, so wird diese mindere Gebühr nicht eingehoben.

D. Bei jenen Gegenständen, deren Versteuerung zu Folge des gegenwärtigen Tarifes nach dem Wiener Gewichte angeordnet ist, sind die Gebühren nach dem Netto-Gewichte zu entrichten.

Zatém od wszystkich *przedmiotów*, w wykazie I. B wyszczególnionych, które na mocy istniejących przepisów podlegają podatkowi konsumcyjnemu, nie będzie pobierany podatek konsumcyjny, ani jako podatek główny, ani téż jako *dodatek na rzecz gminy*, jak skoro o takowych udowodnioném jest według przepisów celnych, iż jako towar, z zagranicy sprowadzony, oddanemi były pod postępowanie celne w C. K. Austryackim urzędzie celnym, lub téż jeszcze takowemu podlegają. Wyciąg następujący obejmuje te numera pozycyjne z wykazu wspomnionego I. B. przedmiotów, podlegających cłom zniżonym w obrocie wzajemnym, z traktatu handlowego i celnego austryacko-pruskiego, które zawierają artykuły, od których przy ich wprowadzeniu do miasta Krakowa nie będzie pobierany ani podatek konsumcyjny ani dodatek na rzecz gminy, (o ile te artykuły w niniejszéj taryfie tym opłatom podlegają), jak tylko wyż wspomnione udowodnienie wykazaném będzie, iż są towarem, wprowadzonym ze związku celnego niemieckiego.

Ner. poz.	Nazwa przedmiotów.
9	**Tłustości**, jako to: masło, świéże lub topione, tłustość zwierzęca, nietopiona lub topiona (łój, smalec, tłustość gęsia i wieprzowa), słonina, stearyna, kwas stearynowy.
15	**Sér.**
21	**Świéce**, łojowe, woskowe, olbrotowe i stearynowe, stoczki woskowe.
22	**Oleje**, jako to: konopny, lniany i rzepakowy, w beczkach.
26	**Potrawy**, przyrządzone, to jest:
	a) czokolada i surogaty czokolady, tudzież fabrykaty czokolady, Racahaut des Arabes, konfitury, cukierki, ciasteczka, sucharki wszelkiego rodzajn, wyjąwszy suchary okrętowe, z cukrem, octem, oliwą lub inaczéj, mianowicie wszelkie we flaszkach, słojkach i t. p. marynowane, duszone lub téż solone frukta, korzenie, jarzyny i inne artykuły konsumcyjne.

Czynność urzędowa względem *tych wszystkich artykułów* przy wprowadzeniu ich do Krakowa odbywać się będzie nie w urzędach rogatkowych konsumcyjnych, lecz tylko w C. K. urzędzie głównym dochodów skarbowych w Krakowie, do którego przedmioty więc takie od urzędów rogatkowych odesłane, a względnie stawiane być powinny dla udowodnienia na zasadzie przepisów celnych, iż od nich cło opłaconém zostało.

Wszystkie inne przedmioty należy ze względu na podadek konsumcyjny i dotatek na rzecz gminy uważać jako krajowe. (Dekret Ministerstwa skarbu z dnia 5go Grudnia 1853 r. liczba 892.)

2) Co się tyczy artykułów konsumcyjnych, wprowadzonych do miasta Krakowa z krajów obcych, które nie przystąpiły do związku handlowego i celnego z dnia 19 Lutego 1853 r., czyni się tę uwagę, iż od rzeczonych artykułów podatek konsumcyjny wraz z dodatkiem na rzecz gminy, pobieranym będzie tak, jak od przedmiotów krajowych, podlegających wspomnionéj opłacie. (Dekret Ministerstwa Skarbu z dnia 31 Grudnia 1853 r. liczba 51891.

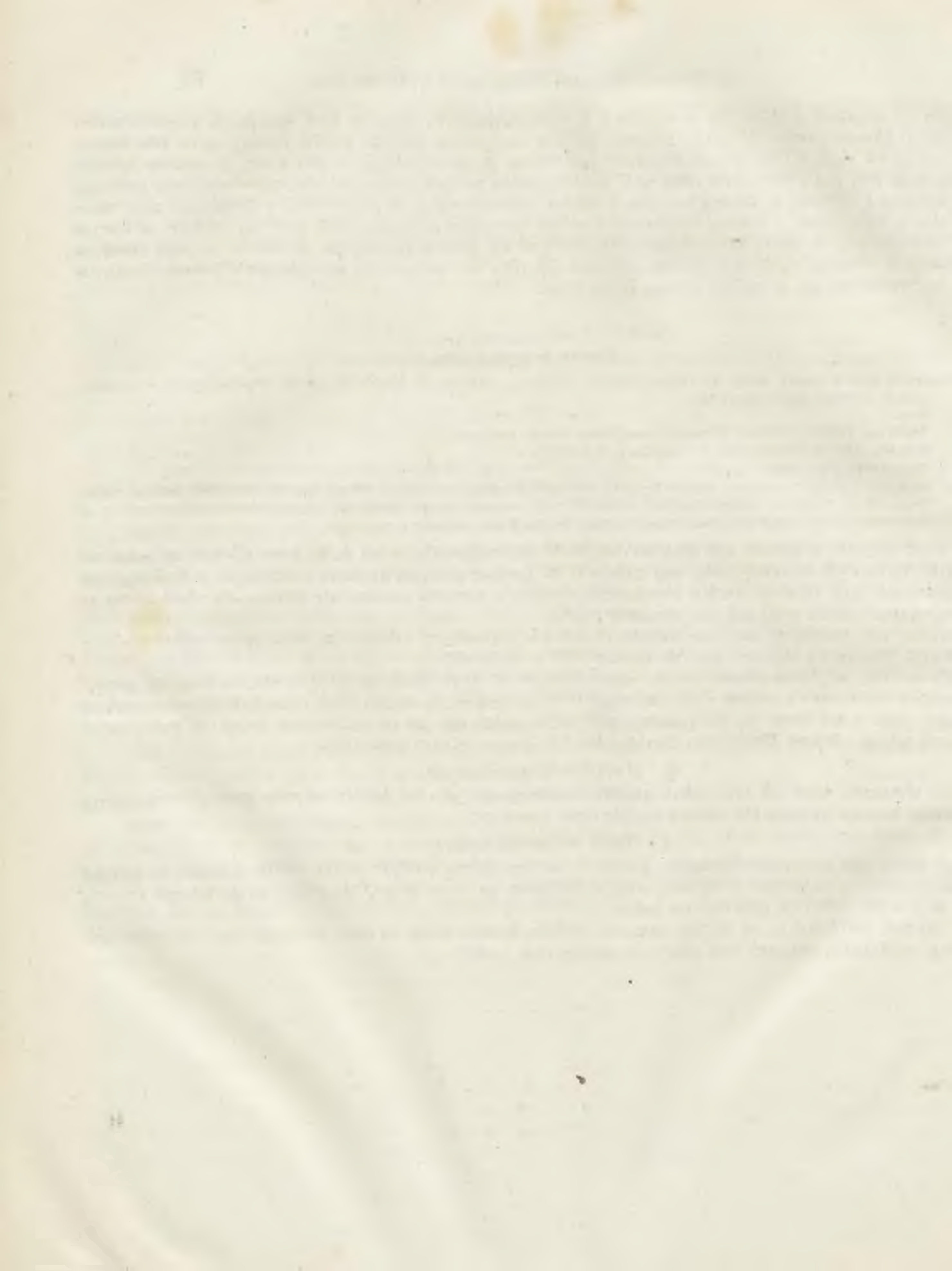
B. O częściach ułamkowych.

Części ułamkowe, które tak przy opłacie podatku konsumcyjnego, jako téż dodatku na rzecz gminy nie wynoszą $^1/_4$, $^2/_4$ i $^3/_4$ części krajcara, płacone być muszą jako *całe części ułamkowe.*

C. Ilości wolne od opłaty.

Jeżeli strona jaka wprowadza przedmioty, podatkowi konsumcyjnemu podległe w tak małych ilościach, że od całéj ilości tych przedmiotów należytość podatkowa wraz z dodatkiem na rzecz gminy, nie wynosi kwoty jednego krajcara, wówczas ta mniejsza należytość pobieraną nie będzie.

D. Od tych przedmiotów, od których opłacanie podatku konsumcyjnego na mocy niniejszéj taryfy nakazaném jest podług wagi wiédeńskiéj, opłacane będą należytości według wagi czystéj.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 18. November 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XV.

Wydany i rozesłany dnia 18 Listopada 1854.

56.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 9. Oktober 1854,

betreffend die politische und gerichtliche Organisirung des Königreiches Böhmen.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XC. Stück, Nr. 274, ausgegeben am 26. Oktober 1854.

57.

Erlaß des Ministeriums des Innern vom 20. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCI. Stück, Nr. 275, ausgegeben am 28. Oktober 1854),

giltig für alle Kronländer,

betreffend die neue Ausgabe der österreichischen Pharmakopöe.

Uiber die unter dem Titel „Pharmacopoea austriaca. Editio quinta. Viennae C. R. Aulae et Imperii Typographia 1855." erschienene neue Ausgabe der österreichischen Pharmakopöe wird verordnet:

1. Vom 1. Jänner 1855 an ist nach dieser neuen Pharmakopöe in allen Apotheken eines jeden Kronlandes zu dispensiren.

2. Sämmtliche Apotheker haben daher sogleich die hiezu erforderlichen Vorbereitungen zu treffen, und sich ein Exemplar der neuen Pharmakopöe anzuschaffen.

3. Alle Sanitätsbeamten, praktischen Aerzte, Wund- und Geburtsärzte, Thierärzte und Apotheker haben sich mit dem Inhalte der neuen Pharmakopöe genau bekannt zu machen und darnach sich zu benehmen.

4. Die Länderstellen werden hiemit beauftragt, die gegenwärtige Verordnung in geeigneter Weise noch besonders zur Kenntniß des ärztlichen Personales und der Apotheker zu bringen.

Freiherr von Bach m. p.

58.

Verordnung des Finanzministeriums vom 20. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCI. Stück, Nr. 276, ausgegeben am 28. Oktober 1854),

betreffend das Verfahren der Zollämter im Falle des Vorkommens von Gegenständen von einer, gegen die Sittlichkeit verstoßenden Beschaffenheit.

Mit Bezug auf den hierortigen Erlaß vom 13. September 1852 (Reichs-Gesetzblatt, Stück LVII, Seite 815) wird im Einverständnisse mit den Ministerien des Innern und der Justiz, dann der obersten Polizeibehörde bestimmt, daß, wenn bei einem Zollamte an der Grenze Gegenstände vorkommen, welche von einer,

56.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Finansów z dnia 9 Października 1854,

dotyczące politycznéj i sądowéj organizacyi Królestwa Czeskiego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część XC., Nr. 274, wydaną d. 26 Października 1854.

57.

Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 20 Paźdź. 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część XCI., Nr. 275, wydana dnia 28 Października 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

co się tyczy nowego wydania farmakopei austryackiéj.

Co się tyczy nowego wydania farmakopei austryackiéj pod tytułem: „Pharmacopoea austriaca. Editio quinta. Viennae C. R. Aulae et Imperii Typographia 1855" rozporządza się:

1. Począwszy od dnia 1 Stycznia 1855 we wszystkich aptekach każdego kraju koronnego sporządzane i wydawane być mają lekarstwa stósownie do téjże nowéj farmakopei.

2. Wszyscy aptekarze więc natychmiast poczynić winni potrzebne ku temu przygotowania, i obowiązani są sprawić sobie jeden exemplarz nowéj farmakopei.

3. Wszyscy urzędnicy sanitarni, lekarze praktyczni, chirurdzy i akuszerzy, weterynarze i aptekarze dokładnie obeznać się mają z treścią nowéj farmakopei i stósować się wedle niéj.

4. Rządy krajowe mają sobie niniejszém polecone, podać niniejsze rozporządzenie w sposób stósowny szczególnie jeszcze do wiadomości personalu lekarskiego i aptekarzy.

Baron ***Bach*** m. p.

58.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 20 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część XCI., Nr. 276, wydana dnia 28 Października 1854),

tyczące się postępowania urzędów celnych w przypadku znalezienia przedmiotów obrażających obyczajność.

Odnośnie do rozrządzenia tutejszego z dnia 13 Września 1852, (Dziennik Praw Państwa część LVII., strona 815) stanowi się zgodnie z Ministerstwami Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, tudzież z Najwyższą Władzą policyjną, iż gdy w jakim urzędzie celnym na granicy znajdą się przedmioty, obrażające

gegen die Sittlichkeit anstößigen Beschaffenheit sind, das Zollamt die Partei auf diesen Umstand mit dem Beisatze aufmerksam zu machen habe, es stehe zwar zollämtlicher Seits nichts entgegen, solche den Bestimmungen des Preßgesetzes vom 27. Mai 1852 und der Finanzministerial-Verordnung vom 13. September 1852 unterliegende Gegenstände an ein, zu deren Eingangsverzollung ermächtigtes Zollamt anzuweisen, daß jedoch deren Zulassung von Seite der Polizeibehörde einem Anstande unterliegen dürfte. Findet aber die Partei, ungeachtet dieser Warnung, sich nicht veranlaßt, solche Gegenstände ins Ausland zurückzuführen oder zu vertilgen, so sind dieselben an ein Hauptzollamt im Innern anzuweisen, wo sodann entweder die im Orte bestehende Polizeibehörde oder das betreffende Kreisamt über die Zulässigkeit der Einfuhr, im Einvernehmen mit dem Hauptzollamte, zu entscheiden hat.

Baumgartner m. p.

59.

Erlaß des Finanzministeriums vom 20. Oktober 1854,

betreffend die zeitweilige Verlegung des Zollamtes Sebastiansberg nach Komotau und die Befugniß-Erweiterung des Zollamtes Reitzenhain.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCI. Stück, Nr. 277, ausgegeben am 28. Oktober 1854.

---

obyczajność, urząd celny winien uważną uczynić stronę na tę okoliczność, iż wprawdzie ze strony urzędu celnego takowe przedmioty, przepisom ustawy o druku z dnia 27 Maja 1852, i rozporządzenia Ministeryalnego z dnia 13 Września 1852, podlegające, przekazane będą bez trudności do urzędu celnego, upoważnionego do odebrania cła wchodowego od nich, jednakże, że ich przypuszczenie ze strony władzy policyjnéj dozna przeszkody. Jeżeli wszakże strona, pomimo tego ostrzeżenia nie da się nakłonić do cofnienia za granicę lub zniszczenia takich przedmiotów, należy takowe przesłać do urzędu celnego głównego wewnątrz kraju, gdzie albo władza policyjna będąca w miejscu, lub właściwy urząd obwodowy, w porozumieniu z urzędem celnym głównym, względem przypuszczenia ich przywozu stanowić będzie.

Baumgartner m. p.

59.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 20 Października 1854,

tyczące się przeniesienia tymczasowego urzędu celnego Sebastiansberg do Komotau, i rozszerzenia upoważnień urzędu celnego w Reitzenhain.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część XCI., Nr. 277, wydaną d. 28 Października 1854.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 19. November 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XVI.

Wydany i rozesłany dnia 19 Listopada 1854.

60.
Erlaß des Finanzministeriums vom 24. Oktober 1854,

betreffend die Ermächtigung des k. k. Zollamtes Soria und des k. sardinischen Zollamtes Vigevano zur gegenseitigen Überweisung der Transitogüter.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCII. Stück, Nr. 278, ausgegeben am 4. November 1854.

61.
Verordnung des Ministers des Innern vom 26. Oktober 1854,

die Aktivirung der Kreisbehörden in Tirol und Vorarlberg betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCII. Stück, Nr. 279, ausgegeben am 4. November 1854.

62.
Verordnung der Minister des Innern und der Justiz vom 26. Oktober 1854.

die Aktivirung der Bezirksämter in Tirol und Vorarlberg betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCII. Stück, Nr. 280, ausgegeben am 4. November 1854.

63.
Erlaß des Ministeriums des Innern vom 27. Oktober 1854.

(Reichs-Gesetzblatt, XCII. Stück, Nr. 281, ausgegeben am 4. November 1854),
giltig für alle Kronländer,

betreffend die Aufnahme großherzoglich-hessischer Unterthanen in den österreichischen Unterthansverband.

Es ist sich mit der großherzoglich-hessischen Regierung in dem Grundsatze geeiniget worden, daß kein Unterthan des einen Staates in den Verband des anderen Staates aufgenommen werde, bevor er nicht die Entlassung aus seinem bisherigen Unterthansverbande bei der betreffenden Behörde seines Staates erwirkt und hierüber bei der Aufnahmsbehörde des anderen Staates die Urkunde beigebracht hat.

Was hiermit zur Darnachachtung kundgemacht wird.

Freiherr von Bach m. p.

64.
Verordnung des Justizministeriums vom 29. Oktober 1854,

womit der Zeitpunkt der Wirksamkeit der reinen Justizbehörden und der, mit der Justiz-Organisirung in Verbindung stehenden Gesetze in der gefürsteten Grafschaft Tirol und dem Lande Vorarlberg festgesetzt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCII. Stück, Nr. 282, ausgegeben am 4. November 1854.

65.
Verordnung des Finanzministers vom 29. Oktober 1854,

giltig für das lombardisch-venezianische Königreich,

mit welcher einige Modifikazionen der Tarife für den Dazio consumo murato und den Dazio consumo forese kundgemacht werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCII. Stück, Nr. 283, ausgegeben am 4. November 1854.

60.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z d. 24 Paźdź. 1854,

o upoważnieniu C. K. urzędu celnego *Soria* i K. Sardyńskiego urzędu celnego Vigevano do wzajemnego przekazywania dóbr tranzytowych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XCII., N. 278, wydaną d. 4 Listopada 1854.

61.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 26 Paźdź. 1854,

o wprowadzeniu w czynność Władz Obwodowych w Tyrolu i Vorarlbergu.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Cześć XCII., N. 279, d. wydaną 4 Listopada 1854.

62.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 26 Października 1854,

o wprowadzeniu w czynność Urzędów Powiatowych w Tyrolu i Vorarlbergu.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XCII., N. 280, wydaną dnia 4 Listopada 1854.

63.

Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 27 Paźdź 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część XCII., Nr. 281, wydana dnia 4 Listopada 1854),

mające moc we wszystkich Krajach Koronnych,

o przyjęciu poddanych Wielkiego Księstwa Heskiego do węzła poddaństwa austryackiego.

Z Rządem Wielkiego Księstwa Heskiego ułożono się względem téj zasady, iż żaden poddany jednego Państwa do węzła Państwa drugiego przyjętym nie będzie, dopóki nie wyjedna sobie uwolnienia z dotychczasowego węzła poddańczego u Władzy dotyczącéj Państwa własnego i nie przedłoży dokumentu na to przed Władzą przyjmującą Państwa drugiego.

Co niniejszém do przestrzegania obwieszczoném zostaje.

Baron ***Bach*** m. p.

64.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 29 Paźdź. 1854,

mocą którego ustanowionym zostaje początek działalności czystych władz sądowych i ustaw, w uksiążęconém hrabstwie Tyrolu i kraju Vorarlberga z organizacyą sądową w związku będących.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XCII., Nr. 282, wydaną d. 4 Listopada 1854.

65.

Roporządzenie Ministra Finansów z d. 29 Października 1854,

obowiązujące w Królestwie Lombardzko-Weneckiem,

którém obwieszczone zostają niektóre modyfikacye taryf co się tyczy *Dazio consumo murato* i *Dazio consumo forese.*

Obacz Dziennik Praw Państwa, część XCII., N. 283, wydaną d. 4 Listopada 1854.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. November 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XVII.

Wydany i rozesłany dnia 30 Listopada 1854.

66.

Zirkular-Verordnung des Armee-Oberkommando vom 19. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCIII. Stück, Nr. 284, ausgegeben am 9. November 1854),

wodurch das, mit Allerhöchster Entschließung vom 8. Oktober 1854 genehmigte Statut über die definitive Systemisirung des Standes der Militär-Rechnungsbeamten, sowohl bei den Truppen und Branchen, als bei den Militär-Landes-Rechnungsdepartements kundgemacht wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 8. Oktober 1854 die definitive Systemisirung des Standes der Militär-Rechnungsbeamten, sowohl bei den Truppen und Branchen, als bei den Militär-Landes-Rechnungsdepartements nach dem anverwahrten Statute zu bewilligen geruht, wovon hiemit die allgemeine Verlautbarung geschieht.

Erzherzog Wilhelm m. p.
Feldmarschal-Lieutenant.

Organisirungs-Vorschrift für die Militär-Rechnungsbranche.

§. 1.

Zweck, Status und Jurisdikzionszuständigkeit der Militär-Rechnungsbranche.

Für den ökonomischen und Rechnungsdienst der Truppen und Branchen, soweit er nicht die Verwaltung selbst betrift, dann zur Ausübung der Kontrole in den Militär-Rechnungsdepartements und zur Dienstleistung bei der Militär-Zentralstelle sowohl in der, für das Oekonomische, als in der für das Militär-Rechnungswesen bestehenden Abtheilung sind eigene Beamte bestellt. Dieselben sind Militärbeamte, unterliegen in Zivil-Rechtssachen und in Straffällen der Militärgerichtsbarkeit, und in geistlichen Angelegenheiten der Jurisdikzion der Militärgeistlichkeit, sie bilden zusammen einen Konkretualstatus, und formiren in diesem die Militär-Rechnungsbranche.

§. 2.

Chargenbestand der Militär-Rechnungsbranche.

In der Militär-Rechnungsbranche bestehen die nachfolgenden Chargen:
Kriegsbuchhalter,
Vize-Kriegsbuchhalter,
Rechnungsräthe,
Rechnungs-Offiziale,
Rechnungs-Akzessisten, und
Rechnungs-Eleven.

Wirkungskreis der Militär-Rechnungsbeamten überhaupt.

Die Kriegsbuchhalter, Vize-Kriegsbuchhalter, Rechnungsräthe und Rechnungs-Eleven sind bloß für den Dienst der Rechnungsdepartements systemisirt, die Rech-

66.

Okólne rozporządzenie Nad-Komendy Wojsk z d. 19 Październ. 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część XCIII., N. 284, wydana dnia 9 Listopada 1854),

którém obwieszczonym zostaje uchwalony Najwyższém Postanowieniem z dnia 8 Października 1854 r. Statut o ostatecznėm usystemizowaniu stanu urzędników rachunkowych wojskowych tak przy wojsku i branszach, jak przy departamentach rachunkowych wojskowo-krajowych.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 8 Października 1854 raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. K. Apostolska Mość uchwalić ostateczne usystemizowanie stanu urzędników rachunkowych wojskowych, tak przy wojsku i branszach jak przy departamentach rachunkowych wojskowo-krajowych wedle załączonego statutu, który się niniejszém do powszechnéj wiadomości podaje.

Arcyksiąże Wilhelm m. p.
Feldmarszałek-Porucznik.

Przepis organizacyjny dla branszy rachunkowéj wojskowéj.

§. 1.

Cel, stan i właściwość jurysdykcyjna branszy wojskowéj rachunkowéj.

Dla służby ekonomicznéj i rachunkowéj wojsk i bransz, o ile taż nie dotyczy samejże administracyi, tudzież do wykonania kontrolli w departamentach rachunkowych wojskowych, niemniéj do pełnienia służby przy władzy centralnéj wojskowéj tak w wydziale ekonomicznym jak w wydziale rachunkowości wojskowéj, ustanowieni są właściwi urzędnicy. Ci są urzędnikami wojskowymi, podlegają w sprawach cywilnych prawnych i w sprawach karnych sądowości wojskowéj, w sprawach zaś duchownych jurysdykcyi duchowieństwa wojskowego, stanowią razem stan konkretalny, i tworzą w nim branszę rachunkową wojskową.

§. 2.

Skład szarż branszy rachunkowéj, wojskowéj.

W skład branszy rachunkowéj wojskowéj wchodzą szarże następujące:
Buchalter wojenny,
Vicebuchalter wojenny,
Radcy rachunkowi,
Oficyali rachunkowi,
Akcesyści rachunkowi, i
Elewi rachunkowi.

Zakres działania urzędników rachunkowych w ogólności.

Buhalterzy wojenni, vice-buhalterzy wojenni, radzcy rachunkowi i elewi rachunkowi usystemizowani są tylko dla służby departamentu rachunkowego, oficyali

nungs-Offiziale und Akzessisten dagegen haben die Bestimmung, sowohl für den Dienst der Rechnungsdepartements, als auch für jenen der Truppen und Branchen verwendet zu werden.

Außerdem ist noch zur Dienstleistung bei der Militär-Zentralstelle in der ökonomischen und Kasse-Abtheilung ein Kriegsbuchhalter, und in der Abtheilung für das Militär-Rechnungswesen ein, aus Rechnungsbeamten der übrigen Chargen bestehender Personalstand bestimmt.

§. 3.

Wirkungskreis insbesondere: der Kriegs- und Vize-Kriegsbuchhalter;

Für ein jedes Rechnungsdepartement, mit Ausnahme jenes zu Zara, ist zur Geschäftsleitung ein Kriegsbuchhalter systemisirt. In Zara besorgt diese Geschäftsleitung ein Vize-Kriegsbuchhalter.

In den Rechnungsdepartements zu Wien, Prag, Lemberg, Ofen und Verona ist dem Kriegsbuchhalter zur Erleichterung der Geschäftsleitung ein Vize-Kriegsbuchhalter beigegeben.

§. 4.

der Rechnungsräthe;

Die Rechnungsräthe besorgen in den Rechnungsdepartements unter der Aufsicht des Kriegsbuchhalters die Leitung der einzelnen Geschäfts-Abtheilungen. Für je sechs; höchstens acht Revisions-Individuen, ist ein Rechnungsrath zu kreiren.

§. 5.

der subalternen Beamten.

Zum Vollzuge der Rechnungsrevision haben in den Militär-Rechnungsdepartements in der Regel bloß Rechnungs-Offiziale, und nur ausnahmsweise Rechnungs-Akzessisten und Eleven verwendet zu werden.

Ihre Anzahl ist nach dem abzufertigenden Arbeitspensum zu regeln.

§. 6.

Personalstand für den Manipulazionsdienst, und Kanzleidiener-Systemisirung.

Der Manipulazionsdienst der Hilfsämter (Protokoll, Expedit, Registratur) hat bei den Rechnungsdepartements von Rechnungs-Akzessisten unter der Leitung eines Rechnungs-Offizials besorgt zu werden.

Die Anzahl der, für diese Dienstleistung zu widmenden Individuen darf die Anzahl der zur Revisions-Arbeit in den Abtheilungen in Verwendung stehenden Rechnungs-Offiziale und Akzessisten höchstens nur bis zu zwei Drittheilen erreichen.

Zur Besorgung der Dienstgänge, zur Reinhaltung der Amtslokalitäten, und zu allen sonstigen in diese Kategorie gehörigen Diensteсverrichtungen, sind den Rechnungsdepartements zu Wien, Prag, Lemberg, Ofen und Verona je 2, und jenen der übrigen Stazionen je 1 Kanzleidiener beizugeben, rücksichtlich welcher die für derlei Diener im Allgemeinen bestehenden Bestimmungen gelten.

14

§. 7.

Stand der Eleven.

Die Anzahl der Eleven bei jedem Militär-Rechnungsdepartemente wird mit

rachunkowi i akcesyści zaś przeznaczeni są do użycia tak przy służbie departamentu rachunkowego, jak przy służbie wojsk i bransz.

Nadto jeszcze przeznaczonym jest do pełnienia służby przy władzy centralnéj wojskowéj w wydziale ekonomicznym i w wydziale kassowym buchalter wojenny, a w wydziale dla rachunkowości wojskowéj, stan personalu złożony z urzędników rachunkowych szarż innych.

§. 3.

Zakres działania w szczególności: buchalterów wojennych i vicebuchalterów wojennych;

Dla każdego departamentu rachunkowego, z wyjątkiem owego w Zadrze usystemizowany jest do kierowania czynnościami buhalter wojenny. W Zadrze polecono kierunek czynności vice-buchalterowi wojennemu.

W departamentach rachunkowych w *Wiédniu*, *Pradze*, *Lwowie*, *Budzie i Weronie*, przydzielony jest dla ułatwienia kierunku czynności buchalterowi wojennemu vice-buchalter wojenny.

§. 4.

radców rachunkowych;

Radcy rachunkowi sprawują w departamentach rachunkowych pod dozorem buchaltera wojennego kierunek pojedynczych wydziałów czynności. Dla każdych sześciu, najwięcéj ośmiu indywiduów rewizyjnych, mianowany będzie jeden radca rachunkowy.

§. 5.

urzędników podrzędnych.

Do wykonania rewizyi rachunków użytymi będą w powszechności w departamentach rachunkowych wojskowych tylko oficyali rachunkowi, a wyjątkowo tylko akcesyści rachunkowi i elewi.

Liczba ich uregulowaną będzie stósownie do ilości prac załatwiać się mających.

§. 6.

Stan personalu dla służby manipulacyjnéj, i usystemizowanie sług kancelaryjnych.

Służba manipulacyjna urzędów pomocniczych (protokół, ekspedytura, rejestratura) sprawowaną będzie w departamentach rachunkowych przez akcesystów rachunkowych pod kierownictwem oficyała rachunkowego.

Liczba osób, do pełnienia służby téj użytymi być mających, nie będzie wynosić nad dwie trzecie liczby oficyałów rachunkowych i akcesystów, do prac rewizyjnych w oddziałach w użyciu będących.

Do załatwienia pochodów służbowych, do utrzymania czystości w lokalnościach urzędowych, tudzież do wszystkich innych sprawunków służbowych, do téj kategoryi należących, dodani być mają departamentom rachunkowym *w Wiédniu*, *Pradze*, *Lwowie*, *Budzie*, *i Weronie* po 2 sług, wszystkim innym zaś stacyom po 1 słudze kancelaryjnym, względem których moc mają postanowienia dla takichże sług w ogólności istniejące.

§. 7.

Stan elewów.

Liczba elewów usystemizowaną jest przy każdym departamencie rachunkowym

der Hälfte desjenigen Ziffers systemisirt, nach welchem der Gesammtstand an Personale für die Revision und für die Manipulazion entfällt.

§. 8.

Personalvermehrung in Kriegszeiten bei den Rechnungsdepartements.

In Kriegszeiten wird den Militär-Rechnungsdepartements für die, an dasselbe sich verrechnenden auf dem Kriegsfuße stehenden Truppen zu der im §. 5 für die Vornahme der Revisions-Arbeit systemisirten Beamten-Anzahl noch eine Personalvermehrung zugestanden, welche für ein jedes auf dem Kriegsfuße stehende Infanterie-Regiment, oder für je zwei auf dem Kriegsfuße stehende Kavallerie-Regimenter, dann für je drei selbständige auf dem Kriegsfuße befindliche Bataillons oder sechs sonstige Abtheilungen mit je Einem Rechnungs-Offiziale bewilliget wird.

Nach diesem vermehrten Stande von Revisions-Individuen ist in Kriegszeiten sowohl der Stand des Manipulazions-Personales, als auch der Stand der Rechnungs-Eleven, und zwar nach Maßgabe der §§. 6 und 7 der gegenwärtigen Organisirungs-Vorschrift zu regeln.

§. 9.

Stand des Rechnungspersonales bei den Truppen und Branchen, und welche Chargen hiezu bestimmt sind.

Der ökonomische und Rechnungsdienst bei den Truppen und Branchen wird durch Rechnungs-Offiziale und Rechnungs-Akzessisten versehen, wozu in der Regel stets die Jüngsten ihrer Charge die Widmung zu erhalten haben, wenn es aber der Vortheil des Dienstes erheischen sollte, auch Aeltere bestimmt werden können (§. 2.)

Die Anzahl der Rechnungsbeamten, welche zu einer jeden Truppe oder Branche einzutheilen gebühren, ist aus dem sub A zuliegenden Ausweise zu entnehmen.

A.

Für ein jedes aufgestellte Bataillon eines Linien-Infanterie Regiments gebührt ein Rechnungsbeamter.

Stehen mehrere Bataillone desselben Linien-Infanterie-Regiments vereiniget beisammen, so hat einer der zu diesen Bataillons gehörigen Rechnungsbeamten in der Offizial-Charge, die übrigen haben in der Akzessisten-Charge zu stehen. Zu einem jeden selbständig detachirten Linien-Infanterie-Bataillon gehört ein Rechnungsbeamter der Offizial-Charge, zu dem Depotbataillon eines Linien-Infanterie-Regiments ein Rechnungs-Offizial und ein Rechnungs-Akzessist.

Einem jeden ausmarschirten Grenz-Infanterie-Bataillone, sowie auch einem jeden selbständig detachirten Bataillone anderer Waffengattungen gebührt ein Rechnungsbeamter der Offizial-Charge.

§. 10.

Gehalts- und Diatenklassen, dann Quartierskompetenz für den Gesammtstand der Militär-Rechnungsbranche.

Der bei der Militär-Zentralstelle angestellte Kriegsbuchhalter bezieht einen jährlichen Gehalt von 2500 fl.

Der Stand der Kriegsbuchhalter bei den Landes-Rechnungsdepartements ist, was den Gehaltsbezug anbelangt, in zwei der Anzahl nach gleiche Hälften getheilt.

wojskowym w połowie téj cyfry, która przypada na cały stan personalu dla rewizyi i dla manipulacyi.

§. 8.

Pomnożenie personalu w czasie wojny przy departamentach rachunkowych.

W czasie wojny dozwoloném zostaje departamentom rachunkowym wojskowym, dla wojsk na stopie wojennéj zostających, z niemi w obrachunku będących, pomnożyć liczbę urzędników, w §. 5. do przedsiębrania robót rewizyjnych usystemizowanych, a to o jednego oficyała rachunkowego więcéj dla każdego pułku piechoty na stopie wojennéj stojącego, lub dla każdych dwóch na stopie wojennéj będących pułków kawaleryi, tudzież dla każdych trzech samodzielnych na stopie wojennéj się znajdujących batalionów lub sześciu innych batalionów.

Wedle tegoż pomnożonego stanu indywiduów rewizyjnych uregulowanym być ma w czasie wojny tak stan personalu manipulacyjnego, jako téż stan elewów rachunkowych, a to stósownie do §§. 6 i 7 niniejszego przepisu organizacyjnego.

§. 9.

Stan personalu rachunkowego przy wojsku i branszach, i jakie szarże tu przeznaczone są.

Służba ekonomiczna i rachunkowa przy wojsku i branszach sprawowaną będzie przez oficyałów rachunkowych i akcesystów rachunkowych, do czego w powszechności zawsze najmłodsi szarży przeznaczeni być winni, gdzie zaś tego wymaga korzyść służby, mogą także starsi być użytymi (§. 2).

Liczba urzędników rachunkowych, mających być przydzielonymi do każdego wojska lub branszy, poznać się daje z wykazu pod A. załączonego. A.

Dla każdego ustanowionego batalionu pułku infanteryi liniowéj należy się jeden urzędnik rachunkowy.

Jeżeli jest kilka batalionów tego samego pułku infanteryi liniowéj razem połączonych, wówczas jeden z urzędników rachunkowych do tychże batalionów należących, piastować będzie szarżę oficyała, drudzy szarże akcesystów. Do każdego samodzielnie detaszowanego batalionu infanteryi linijowéj należy się jeden urzędnik rachunkowy w szarży oficyała, do batalionu zakładowego pułku infanteryi liniowéj jeden oficyał rachunkowy i jeden akcesysta rachunkowy.

Dla każdego wymaszerowanego batalionu infanteryi granicznéj, niemniéj téż dla każdego samodzielnie detaszowanego batalionu innéj broni należy się jeden urzędnik rachunkowy w szarży oficyała.

§. 10.

Klasy płaci dyet, tudzież kompetencya kwatery dla całego stanu branszy rachunkowéj wojskowéj.

Buchalter wojenny, ustanowiony przy władzy centralnéj wojskowéj pobiera płacę roczną 2500 ZłR.

Stan buchalterów wojennych, przy departamentach rachunkowych krajowych, co się tyczy poboru płacy podzielony jest na dwie, co do liczby równe połowy. Połowa z rangi

Die rangsältere Hälfte genießt den Gehalt jährlicher 2000 fl., die rangsjüngere Hälfte den Gehalt jährlicher 1800 fl.

Den Vize-Kriegsbuchhaltern gebührt der Gehalt jährlicher 1600 fl.

Sowohl die Kriegsbuchhalter, als auch die Vize-Kriegsbuchhalter gehören in die siebente Diätenklasse.

Der Stand der Rechnungsräthe zerfällt in zwei der Anzahl nach gleiche Hälften, von welchen die rangsältere Hälfte in dem Gehalte jährlicher 1500 fl., die rangsjüngere Hälfte in dem Gehalte jährlicher 1200 fl. steht.

Die Rechnungsräthe beider Gehalts-Kategorien stehen in der achten Diätenklasse.

Den Rechnungs-Offizialen gebührt der Gehalt nach fünf Abstufungen.

Die Rechnungs-Offiziale der ersten Klasse beziehen 900 fl., jene der zweiten Klasse 800 fl., jene der dritten Klasse 700 fl., jene der vierten Klasse 600 fl., endlich die Rechnungs-Offiziale der fünften Klasse 500 fl. Gehalt jährlich.

Die Eintheilung der Rechnungsbeamten dieser Charge in die erwähnten Gehaltabstufungen hat derart zu geschehen, daß von dem jeweilig existirenden, nach Maßgabe der gegenwärtigen Organisirungs-Vorschrift geregelten Gesammtstande der Rechnungs-Offiziale in jeder Gehalts-Kategorie eine gleiche Anzahl vorhanden sei. Die Rechnungs-Offiziale der ersten und zweiten Klasse stehen in der neunten,— die Rechnungs-Offiziale der dritten, vierten und fünften Klasse stehen in der zehnten Diätenklasse.

Die Rechnungs-Akzessisten zerfallen in zwei Klassen; jene der ersten Klasse genießen den Gehalt jährlicher 400 fl.,—die der zweiten Klasse den Gehalt jährlicher 300 fl.

Der jeweilig vorhandene, in Gemäßheit der Bestimmungen der gegenwärtigen Organisirungs-Vorschrift geregelte Stand der Rechnungs-Akzessisten ist in zwei der Anzahl nach gleiche Hälften zu theilen, von welchen die rangsältere den höheren,— die rangsjüngere Hälfte den geringeren Gehalt zu beziehen hat.

Beide Gehalts-Kategorien stehen in der eilften Diätenklasse. Die Quartierskompetenz und beziehungsweise das Quartiergeld entfällt für sämmtliche Militär-Rechnungsbeamte vom Akzessisten zweiter Klasse aufwärts in derselben Ausmaß, wie für die Offiziere der gleichen Diätenklassen.

Die Rechnungs-Eleven stehen in der zwölften Diätenklasse, genießen ein Adjutum jährlicher 200 fl., ohne einen Anspruch auf eine Quartierkompetenz oder ein Quartiergeld.

§. 11.

Befugniß zur Ernennung und Eintheilung der Militär-Rechnungsbeamten.

Es gehört zu den Obliegenheiten der Militär-Zentralbehörde, den Beamtenstand der Militär-Rechnungsbranche je nach Erforderniß des Dienstes derart zu regeln, wie dieß mittelst der gegenwärtigen Organisirungs-Vorschrift vorgezeichnet ist.

starsza pobiera płacę roczną 2000 ZłR., młodsza zaś płacę roczną 1800 ZłR.

Vicebuchalterom wojennym należy się płaca roczna 1600 ZłR.

Tak buchalter wojenny, jak vicebuchalter wojenny należą do siódméj klasy dyet.

Stan radców rachunkowych dzieli się na dwie, co do liczby równe połowy, z których połowa z rangi starsza ma płacę roczną 1500 ZłR., młodsza płacę roczną 1200 ZłR.

Radcy rachunkowi obydwóch kategoryj płacy stoją w ósméj klasie dyet.

Oficyali rachunkowi pobierają płacę wedle pięciu stopni.

Oficyali rachunkowi klassy piérwszéj pobierają 900. ZłR., klassy drugiéj 800 ZłR., klassy trzeciéj 700 ZłR., klassy czwartéj 600 ZłR., nakoniec klassy piątéj 500 ZłR., płacy rocznie.

Podział urzędników rachunkowych téj szarży na rzeczone stopnie płacy w ten sposób ma być przedsiębranym, ażeby z każdoczasowego ogólnego stanu oficyałów rachunkowych, uregulowanego wedle niniejszego przepisu organizacyjnego, znajdowała sią równa liczba w każdéj kategoryi płacy.

Oficyali rachunkowi klassy piérwszéj i drugiéj stoją w dziewiątéj, — oficyali rachunkowi klassy trzeciéj, czwartéj i piątéj, w dziesiątéj klassie dyet.

Akcesyści rachunkowi dzielą się na dwie klassy; w piérwszéj klassie pobierają płacę roczną ZłR. 400, — w drugiéj klassie płacę roczną 300 ZłR.

Każdoczasowy stan akcesystów rachunkowych stósownie do postanowień niniejszego przepisu organizacyjnego uregulowany podzielony być ma na dwie co do liczby równe połowy, z których połowa z rangi starsza pobierać będzie płacę wyższą, — młodsza zaś niższą.

Obiedwie kategorye płacy stoją w jedénastéj klassie dyet. Kompentencya kwatery a względnie kwaterowe przypada dla wszystkich urzędników rachunkowych wojskowych od akcesysty drugiéj klassy wyżéj idąc w tym samym wymiarze, jak dla oficerów równych klas dyet.

Elewi rachunkowi stoją w dwunastéj klassie dyet, pobierają adjutum roczne ZłR. 200, nie mając żadnego prawa do kompetencyi kwaterowéj lub do kwaterowego.

§. 11.

Prawo mianowania i podzielenia urzędników rachunkowych wojskowych.

Należeć będzie do władzy centralnéj wojskowéj, uregulować stan urzędników branszy rachunkowéj wojskowéj wedle potrzeby służby w ten sposób, jak to wskazaném jest w niniejszym przepisie organizacyjnym.

Die Militär-Zentralstelle hat demnach die Rechnungsbeamten zu kreiren, und an ihre Dienstesbestimmung im Ressort der eigenen für das Oekonomische sowohl, als für das Kasse- und Rechnungswesen bestehenden Abtheilungen, oder zu den Militär-Rechnungsdepartements oder auch zu den Truppen einzutheilen.

Die Kriegsbuchhalter und Vize-Kriegsbuchhalter werden über den Vorschlag der Militär-Zentralstelle von Seiner k. k. Apostolischen Majestät ernannt.

§. 12.

Wer als Amtsvorstand eines Landes-Rechnungsdepartements zu fungiren hat.

Als Amtsvorstand eines jeden Militär-Landes-Rechnungsdepartements fungirt der Kriegsbuchhalter. In Ermanglung eines solchen, oder bei Verhinderung desselben, vertritt ihn der Vize-Kriegsbuchhalter. Dort, wo ein Vize-Kriegsbuchhalter als Stellvertreter nicht existirt, hat der Departementsvorstand das Recht, ohne Rücksicht auf Rang, den fähigsten und geeignetsten der Rechnungsräthe der Militär-Zentralbehörde zum Stellvertreter vorzuschlagen.

Der Amtsvorstand des Rechnungsdepartements weiset den Rechnungsräthen ihre Geschäfts-Zutheilung zu; unter der unmittelbaren Leitung dieser Letzteren arbeiten die ihnen vom Kriegsbuchhalter zugewiesenen Rechnungs-Offiziale, Rechnungs-Akzessisten, dann die Rechnungs-Eleven.

§. 13.

Verantwortlichkeit der Militär-Rechnungsbeamten im Allgemeinen und die Beeidigung auf ihre Dienstpflicht.

Für die genaue und pünktliche Beobachtung sowohl der für die Amtshandlungen der Militär-Rechnungsdepartements erflossenen Instrukzionen, als auch der bei den Militär-Verwaltungs-Organen bestehenden Administrazions-Vorschriften, sind sämmtliche Beamte der Militär-Rechnungsbranche, jeder nach Maßgabe des ihm zustehenden Wirkungskreises, der Militär-Zentralbehörde strenge verantwortlich.

Sie werden auf ihre Dienstpflicht vereidiget, und haben sowohl bei der Anstellung als Eleven, wie auch jedesmal bei der Beförderung in eine höhere Charge, den Diensteid nach dem anliegenden Formulare B abzulegen. (B.)

In der Regel ist der Diensteid den betreffenden Individuen beim Landes-Rechnungsdepartement in Gegenwart des Amtsvorstandes und zweier Rechnungsräthe abzunehmen und zu protokolliren, sonst aber nach beigefügter eigenhändiger Unterschrift kein Dokument auszufertigen.

In etwaiger Ermanglung von Rechnungsräthen, welche dabei zu fungiren haben, können dieselben durch die nach ihnen vorhandenen rangsältesten Beamten des Rechnungsdepartements, und nach Umständen auch von Seite des Feldkriegs-Kommissariates vertreten werden.

Hat ein bei der Truppe exponirter Rechnungsbeamte den Diensteid abzulegen, so wird, wenn dieß beim Rechnungsdepartement unthunlich erscheint, die Militär-Landesstelle die Mitglieder bestimmen, in deren Gegenwart ein solcher Akt auswärts vorzunehmen kommt.

Władza przeto centralna wojskowa mianować winna urzędników rachunkowych, i przydzielać ich do służby przeznaczonéj w obrębie własnych wydziałów, istniejących tak dla rzeczy ekonomicznéj, jako téż kasowéj i rachunkowéj, lub do departamentów rachunkowych wojskowych albo też do wojsk.

Buchalterzy wojenni i vicebuchalterzy mianowani będą na przedstawienie centralnéj władzy wojskowéj przez Jego C. K. Apostolską Mość.

§. 12.

Kto jest przełożonym urzędowym nad departamentem krajowym rachunkowym.

Jako przełożony urzędowy każdego departamentu rachunkowego krajowego wojskowego buchalter wojenny uważanym być ma. W braku takowego, lub w razie przeszkodzenia jego, zastępuje go vice-buchalter wojenny. Tam, gdzie nie ma zastępcy vicebuchaltera wojennego, prawo mieć będzie przełożony departamentu, bez względu na rangę, przedstawić władzy centralnéj wojskowéj, na zastępcę najzdolniejszego i najsposobniejszego z radców rachunkowych.

Przełożony urzędowy departamentu rachunkowego przydziela radcom rachunkowym czynności; pod bezpośrednim kierunkiem tychże ostatnich pracują przydzieleni im przez buchaltera wojennego, oficyali rachunkowi, akcesyści rachunkowi, tudzież elewi rachunkowi.

§. 13.

Odpowiedzialność urzędników rachunkowych wojskowych w ogólności i odebranie od nich przysięgi na obowiązki służbowe.

Ściśle odpowiedzialnymi są władzy centralnéj wojskowéj za dokładne i punktualne przestrzeganie tak instrukcyj, wydanych dla urzedowych czynności departamentów rachunkowych wojskowych, jak przepisów administracyjnych, przy organach zarządu wojskowego istniejących, wszyscy urzędnicy branszy rachunkowéj wojskowéj każdy w miarę przyznanego mu zakresu działania.

Odebrana będzie od nich przysięga na obowiązek służbowy, i winni są składać przysięgę służbową podług załączonego formularza B. nie tylko przy ustanowieniu na elewów, lecz także każdego razu przy posunięciu do wyższéj szarży.

B.

W powszechności przysięga służbowa odebraną będzie od dotyczących indywiduów w departamencie rachunkowym krajowym w obecności przełożonego urzędu i dwóch radców rachunkowych, na co protokół spisanym być winien, zresztą zaś po przyłączeniu własnoręcznego podpisu żaden na to dokument wydanym nie będzie.

W razie braku radców rachunkowych, przytém zwykle fungujących, mogą takowi zastąpieni być przez urzędników departamentu rachunkowego, po onychże w randze najstarszych, a wedle okoliczności nawet przez urzędników ze strony kommissaryatu polowo-wojennego.

Jeżeli złożyć ma przysięgę służbową urzędnik rachunkowy przy wojsku exponowany, wówczas jeżeli to w departamencie rachunkowym zdaje się być niemożliwém, władza krajowa wojskowa oznaczy członków, w których obecności akt takowy zewnątrz przedsięwziętym być ma.

In derlei Fällen ist der Diensteid nicht zu protokolliren, sondern in einem schriftlichen Pare, mit den erforderlichen Unterschriften versehen, an das Landes-Rechnungsdepartement zur Aufbewahrung einzusenden.

Bei der Ernennung eines Kriegsbuchhalters hat dessen Eidesablegung bei der Militär-Landesstelle zu erfolgen, der Diensteid bloß in einem schriftlichen Pare ausgefertiget, und an die Militär-Zentralbehörde einbefördert zu werden.

Die bei der Militär-Zentralstelle in der Dienstleistung stehenden Rechnungsbeamten haben den Diensteid bei dieser Behörde abzulegen.

§. 14.

Disziplinarverhältniß der in der Militär-Rechnungsbranche angestellten Beamten.

Jedem Amtsvorstande sowohl, als auch jedem Truppen-Kommandanten steht es zu, an die unter ihrer unmittelbaren oder mittelbaren Aufsicht stehenden Rechnungsbeamten Mahnungen und Rügen zu ertheilen.

Mit der Mahnung wird der Beamte an die ihm obliegenden Dienstpflichten einfach errinnert. Die Rüge bezeichnet den eindringlichen Tadel wegen eines vorgekommenen Dienstvergehens, wobei auf die gesetzlichen Folgen wiederholter Pflichtverletzungen hinzuweisen ist.

Wenn Ermahnungen und Rügen nichts fruchten, sind Verweise zu ertheilen, welche stets die Androhung strengerer Strafen für den Fall der Wiederhohlung zu enthalten haben.

Bleiben auch die Verweise fruchtlos, so haben Gehaltsabzüge als Disziplinarstrafe einzutreten.

Gegen die im Landes-Rechnungsdepartement angestellten Beamten kann der Departementsvorstand die Gehaltsabzüge bis zu dem Betrage eines Monatgehaltes verhängen.

Gegen die den Truppen zugewiesenen Rechnungsbeamten verfügt derlei Abzüge der Truppen-Kommandant, worüber jedoch derselbe der vorgesetzten Militär-Landesbehörde jedesmal die motivirte Anzeige zu erstatten hat.

Die, eine schärfere Disziplinarstrafe verdienenden Rechnungsbeamten sind der Militär-Zentralstelle anzuzeigen, welche dieselben mit Gehaltsabzügen bis zu dem Betrage eines dreimonatlichen Gehaltes belegen wird.

Die Gehaltsabzüge sind derart einzutheilen, daß dem Betroffenen für die Dauer eines Monates nicht mehr als ein Drittheil seines Monatgehaltes entzogen wird.

Die Vorstände der Landes-Rechnungsdepartements unterstehen in allen, ihre eigene Person betreffenden Disziplinarverhandlungen unmittelbar der Militär-Zentralbehörde.

Es sind daher, falls wider Verhoffen gegen dieselben Beschwerden vorkommen sollten, diese von dem Chef der Militär-Landesstelle behufs der weiteren Maßnahmen lediglich zur Kenntniß der Militär-Zentralstelle zu bringen.

W takowych razach przysięga służbowa nie będzie protokółowaną, lecz w piśmiennem *pare* zaopatrzoném podpisami wymaganemi, przesłaną zostanie do departamentu rachunkowego krajowego do zachowania.

Przy zamianowaniu buchaltera wojennego złożenie przysięgi jego nastąpić ma u władzy krajowéj wojskowéj, a przysięga służbowa tylko w piśmiennem *pare* będzie wystawioną i do władzy centralnéj wojskowéj przesłaną.

Urzędnicy rachunkowi w służbie zostający u władzy centralnéj wojskowéj złożą przysięgę służbową u téjże władzy.

§. 14.

Stósunek dyscyplinarny urzędników w branszy rachunkowéj wojskowéj ustanowionych.

Każdemu przełożonemu w urzędzie jako téż każdemu komendantowi w wojsku przysłuża prawo czynić napomnienia i wyrzuty urzędnikom rachunkowym, zostającym pod ich nadzorem bezpośrednim lub pośrednim.

Przez napomnienie urzędnik pojedynczo upomnionym zostanie o obowiązki służbowe na nim polegające. Wyrzut zawiera ostrą naganę z powodu zaszłego przewinienia służbowego, przyczém wskazać należy na prawne skutki powtórnego nadwerężenia obowiązku.

Jeżeli nie skutkują ani napomnienia, ani wyrzuty, udzielone będą skarcenia słowne połączone zawsze z zagrożeniem kar ostrzejszych na przypadek powtórzenia.

Jeżeli i skarcenia słowne nie skutkują, nastąpią potrącenia z płacy jako kara dyscyplinarna.

Przeciw urzędnikom, w departamencie rachunkowym krajowym ustanowionym orzec może przełożony departamentu potrącenia z płacy aż do kwoty miesięcznéj płacy.

Przeciw urzędnikom rachunkowym, przy wojsku przydzielonym, orzeka potrącenia takowe komendant wójsk, o czém jednakże uczynić ma doniesienie umotywowane każdego razu do przełożonéj władzy krajowéj wojskowéj.

O urzędnikach rachunkowych, na ostrzejszą karę dyscyplinarną zasługujących doniesienie uczynić należy do władzy wojskowéj centralnéj, która ich skarze potrąceniami z płacy aż do kwoty trzymiesięcznéj płacy.

Potrącenia z płacy w ten sposób podzielone będą, iż skazanemu w ciągu miesiąca odciągnioném będzie nie więcéj jak jedna trzecia płacy jego miesięcznéj.

Przełożeni w departamentach rachunkowych krajowych podlegają we wszystkich, osoby ich dotyczących rozprawach dyscyplinarnych, bezpośrednio władzy centralnéj wojskowéj.

Gdyby więc nadspodziewanie przeciw takowym zachodziły zażalenia, te przez szefa władzy krajowéj wojskowéj w celu dalszych kroków jedynie do wiadomości władzy wojskowéj centralnéj podane być winny.

Wenn durch eine, erwiesener Maßen nachlässige Pflichterfüllung von Seite eines Beamten der Militär-Rechnungsbranche dem Aerar ein wesentlicher Nachtheil zugehen sollte, so wird die Militär-Zentralstelle, je nach der Beschaffenheit der Pflichtverletzung und des daraus entspringenden Nachtheiles, einen solchen Beamten entweder in den Ruhestand versetzen, oder auf andere Art seines Postens unnachsichtlich entlassen.

Sollte aus der Dienstesnachlässigkeit eines Rechnungsbeamten dem Aerar zwar kein Schaden erwachsen sein, der betreffende Beamte aber ungeachtet wiederholter Ermahnungen und Verweise in der Nachlässigkeit verharren, so trifft ihn die Entfernung aus der Branche.

Dasselbe geschieht auch im Falle inkorrigibler Immoralität, oder unbefugter Entfernung vom Dienstplatze und bei allen Gesetzes-Uibertretungen, welche die Verurtheilung zu einer mindestens sechsmonatlichen Freiheitsstrafe nach sich ziehen.

§. 15.

Stellung und Verantwortlichkeit der Kriegsbuchhalter.

Der Kriegsbuchhalter, als Vorstand des Landes-Rechnungsdepartements, haftet für die instrukzionsgemäße Leitung der Geschäfte dieses Departements, dann dafür, daß ein jeder seiner Untergebenen seine Pflicht und Schuldigkeit erfülle.

Die bei dem Landes-Rechnungsdepartement in der Dienstleistung befindlichen Beamten stehen daher zu dem Kriegsbuchhalter im strengen Subordinazions-Verhältnisse. Sie sind verpflichtet, die ihnen von Seite des Kriegsbuchhalters zugewiesenen instrukzionsmäßigen Dienstesgeschäfte pünktlich zu besorgen.

Uiber die im Landes-Rechnungsdepartement angestellten Beamten verfaßt der Kriegsbuchhalter alljährig mit Ende Oktober die Konduitelisten nach dem Formulare C. und sendet solche an die Militär-Zentralbehörde.

C.

Uiber den Kriegsbuchhalter verfaßt der Armee- oder Armee-Korpskommandant, oder der Militär- und Zivilgouverneur, die Konduiteliste, und leitet selbe gleichfalls an die Militär-Zentralstelle.

§. 16.

Verantwortlichkeit der Vize-Kriegsbuchhalter.

Bei jenem Rechnungsdepartement, wo neben dem Kriegsbuchhalter ein Vize-Kriegsbuchhalter aufgestellt ist, theilt derselbe die Responsabilität für die Leitung der Departementsgeschäfte mit dem Ersteren in vollen Umfange. Jedoch ist der Kriegsbuchhalter stets der Vorgesetze des Vize-Kriegsbuchhalters, und entscheidet bei Meinungsdifferenzen zwischen Beiden in geschäftlicher Beziehung das Erachten des Kriegsbuchhalters.

§. 17.

Verantwortlichkeit der übrigen Beamten der Rechnungsdepartements.

Ein jeder der im Rechnungsdepartement angestellten Rechnungsräthe, Rechnungs-Offiziale, Rechnungs-Akzessisten und Rechnungs-Eleven ist im Sinne des §. 13. der gegenwärtigen Organisirungs-Vorschrift, für die pünktliche Vollziehung

Jeżeliby przez dowiedzione niedbałe wypełniane obowiązku ze strony urzędnika branszy rachunkowéj wojskowéj urosła skarbowi szkoda istotna, wówczas władza centralna wojskowa, w miarę naruszenia obowiązku i szkody z tąd urosłéj, takiego urzędnika albo na stan spoczynku przenieść, albo w inny sposób z posady bez wszelkiego względu oddalić powinna.

Gdyby z niedbalstwa urzędnika rachunkowego skarbowi nie urosła wprawdzie żadna szkoda, dotyczący urzędnik zaś pomimo powtórnych napomnień i nagan karcących w niedbalstwie pozostawał, wówczas z branszy oddalonym być ma.

Toż samo nastąpi w razie niepoprawnéj niemoralności, lub niepozwolonego oddalenia się z posady służbowéj i przy wszystkich przestępstwach prawa, pociągających za sobą skazanie na karę aresztu najmniéj miesięcy sześciu.

§. 15.

Stanowisko i odpowiedzialność buchalterów wojennych.

Buchalter wojenny, jako przełożony departamentu rachunkowego krajowego, odpowiada za kierunek czynności w departamencie instrukcyom odpowiedni, tudzież za to, ażeby każdy z podwładnych jego wypełniał obowiązki i powinności swoje.

Urzędnicy przy departamencie rachunkowym krajowym służbę pełniący, stoją przeto do buchaltera wojennego w ścisłym stósunku subordynacyi. Są więc zobowiązani punktualnie załatwiać czynności służbowe, przez buchaltera wojennego stósownie do instrukcyi im przekazane.

Co do urzędników, w departamencie rachunkowym krajowym ustanowionych, sporządza buchalter wojenny corocznie z końcem Października listy konduity wedle formularza C. i przesyła takowe do władzy centralnéj wojskowéj. C.

Co do buchaltera wojennego sporządza komendant armii lub komendant korpusu armii, albo téż gubernator wojskowy i cywilny, listę konduity i przesyła ją równie do władzy centralnéj wojskowéj.

§. 16.

Odpowiedzialność vice-buchalterów wojennych.

W departamencie rachunkowym, gdzie obok buchaltera wojennego ustanowiony jest vice-buchalter wojenny, podziela tenże odpowiedzialność w pełnéj objętości z piérwszym za kierownictwo czynnościami departamentowemi. Atoliż buchalter wojenny zawsze jest przełożonym nad vice-buchalterem wojennym i w razie różności zdań między oboma rozstrzyga pod względem czynności zdanie buchaltera wojennego.

§. 17.

Odpowiedzialność innych urzędników departamentu rachunkowego.

Każdy z radców rachunkowych, oficyałów rachunkowych, akcesystów rachunkowych i elewów rachunkowych, w departamencie rachunkowym ustanowionych, ściśle odpowiedzialnym jest w myśl §. 13. niniejszego przepisu organizacyjnego,

derjenigen instrukzionsmäßigen Dienstes-Obliegenheiten strenge verantwortlich, welche ihm von seinem Vorgesetzten je nach Erforderniß des Dienstes übertragen werden.

§. 18.

Dienstlicher Wirkungskreis und Stellung der bei der Truppe exponirten Rechnungsbeamten.

Die Eintheilung der Rechnungs-Offiziale und Rechnungs-Akzessisten zum Dienste bei der Truppe erfolgt von Seite der Militär-Zentralstelle (§. 11.)

Die solchergestalt zur Truppe eingetheilten Rechnungsbeamten kommen bei derselben förmlich in Stand und Gebühr zu nehmen, mit Ausnahme der bei den Disziplinar-Kompagnien in der Dienstleistung befindlichen Rechnungs-Akzessisten, welche gleich den in den Rechnungsdepartements in Verwendung stehenden Rechnungsbeamten mit dem Bezuge ihrer Gebühren an die Kriegskassen gewiesen sind.

Die bei den Truppenkörpern in Stand und Gebühr stehenden Rechnungsbeamten unterstehen aber weder in gerichtlicher, noch in geistlicher Beziehung der Jurisdikzion der Truppe, sondern jener der übrigen Militärbeamten, doch bleiben sie im Subordinazions-Verhältnisse zum Truppenkommandanten. Sind mehrere Beamte bei einer Truppe eingetheilt, so fungirt der Rangsälteste als Chef der Uibrigen.

Die Eintheilung eines Rechnungsbeamten zu einer Truppe kann über Einvernehmen mit dem Vorstande des Rechnungsdepartements erforderlichen Falles von Seite einer Militär-Landesbehörde zwar verfügt werden, hat jedoch stets nur als eine interimistische zu gelten, und muß gleichzeitig der Militär-Zentralstelle zur Kenntniß gebracht werden.

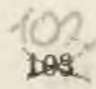
Handelt es sich in Erkrankungsfällen oder aus anderen Ursachen bloß um die zeitliche Zutheilung vom Rechnungsbeamten bei den Truppen und Branchen, so kann diese von der Militär-Landesstelle im Einvernehmen mit dem Rechnungsdepartement ohne eine höheren Orts zu erstattende Anzeige verfügt werden.

Der Wirkungskreis und die Dienstespflichten der bei der Truppe eingetheilten Rechnungsbeamten werden durch besondere Normen vorgezeichnet, welche diese Beamten genauestens zu beobachten haben.

Die Konduiteliste der bei der Truppe eingetheilten Rechnungsbeamten wird durch den Kommandanten der Truppe einvernehmlich mit dem respizirenden Feldkriegs-Kommissariate nach dem im §. 15. erwähnten Formulare C verfaßt, und in duplo an die Militär-Landesstelle eingesendet.

Bei dieser werden die Konduitelisten sämmtlicher exponirten Rechnungsbeamten gesammelt, und dem Kriegsbuchhalter zu dem Ende zugestellt, damit derselbe bezüglich der Rubrik »Rechnungs- und Diensteskenntnisse« seine allfällige Bemerkungen, oder aber sein einfaches „vidi“ beisetze. Sofort werden diese Konduitelisten durch die Militär-Landesstelle in einem Pare der Militär-Zentralbehörde überreicht.

Das zweite Pare dieser Konduitelisten hat bei dem ökonomischen Referenten der Militär-Landesbehörde aufbewahrt zu werden, ist jedoch von diesem dem Kriegsbuchhalter auf jedesmaliges Verlangen zur Einsicht mitzutheilen.

za punktualne wykonywanie tych przepisów służbowych instrukcyjnych, które mu polecone zostaną wedle potrzeby służby przez jego przełożonego.

§. 18.

Służbowy zakres działania i stanowisko urzędników rachunkowych przy wojsku exponowanych.

Przydzielenie oficyałów rachunkowych i akcesystów rachunkowych do służby przy wojsku nastąpi przez władzę centralną wojskową (§. 11).

Urzędnicy rachunkowi, w ten sposób do wojska przydzielani, przy wojsku formalnie w stan i należytość wprowadzeni być winni, wyjąwszy akcesystów rachunkowych w kompaniach dyscyplinarnych służbę pełniących, którzy podobnie jak urzędnicy rachunkowi, w departamentach rachunkowych w użyciu zostający, w przedmiocie poboru należytości do kass wojennych przekazani są.

Urzędnicy rachunkowi, przy korpusach wojsk w stanie i należytości stojący nie podlegają zaś ani pod względem sądowym ani duchownym jurysdykcyi wojska lecz jurysdykcyi innych urzędników wojskowych, zostają atoliż w stósunku subordynacyi do komendanta wojsk. Jeżeli więcéj urzędników przy wojsku jest przydzielonych, wówczas w randze najstarszy szefem jest drugich.

Przydzielenie urzędnika rachunkowego do wojska może wprawdzie za porozumieniem się z przełożonym departamentu rachunkowego w razie potrzeby przez władzę krajową wojskową być zarządzoném, ma atoliż zawsze być uważaném za tymczasowe, i musi jednocześnie podaném być do wiadomości władzy centralnéj krajowéj.

Jeżeli w przypadkach choroby lub z innych przyczyn idzie tylko o czasowe przydzielenie urzędników rachunkowych przy wojsku i branszach, może takowe zarządzoném być przez władzę krajową wojskową w porozumieniu z departamentem rachunkowym, bez zawiadomienia o tém władzy wyższéj.

Zakres działania i obowiązki służbowe urzędników rachunkowych przy wojsku przydzielonych, wskazane zostaną szczególnemi normami, których rzeczeni urzędnicy jak najściśléj przestrzegać winni.

Lista konduity urzędników rachunkowych przy wojsku przydzielonych sporządzoną będzie przez komendanta wojska zgodnie z dozorującym komisaryatem polowo-wojennym podług formularza C. wspomnionego w §. 15., i przesłaną zostanie w podwójnym exemplarzu do władzy krajowéj wojskowéj.

Tamże listy konduity wszystkich exponowanych urzędników rachunkowych zebrane i tym końcem buchalterowi wojennemu doręczone będą, ażeby tenże co się tyczy rubryki „wiadomości rachunkowe i służbowe" dołożył uwagi swe, lub też pojedyncze „vidi". Następnie listy takowe konduity przesłane będą przez władzę krajową wojskową w jedném *pare* do władzy centralnéj wojskowéj.

Drugie *pare* tych list konduity przechowaném być ma u ekonomicznego referenta władzy krajowéj wojskowéj, ma atoliż przez tegoż zakomunikowaném być do wglądnienia buchalterowi wojennemu na wszelkie jego żądanie.

§. 19.

Reisekosten-Vergütung bei Uibersetzungen der zur Truppe eingetheilten Rechnungsbeamten.

Sobald ein Rechnungsbeamter die Eintheilung zur Truppe erhält, wird er in der Art disponibel, daß er bei der Uibersetzung zu und von der Truppe, bei der Transferirung von einem Truppenkörper zum anderen, und bei dem jeweilig eintretenden Garnisonswechsel der Truppe bloß auf die Vergütung der Reise-Auslagen gleich dem Offizier den Anspruch hat. Dagegen gebührt aber wie diesem in allen Bequartirungs-Verhältnissen auch die Zimmer-Einrichtung oder das Aequivalent hiefür jedem solchen Beamten.

§. 20.

Ergänzung der Militär-Rechnungsbranche.

Die Ergänzung der in der Militär-Rechnungsbranche jeweilig eintretenden Chargen-Abgänge des Beamtenstandes findet in der Regel durch Beförderung vom Rechnungs-Eleven aufwärts in der Branche selbst Statt.

Wenn es der Vortheil des Dienstes erheischt, können aber auch bereits dienende Beamte anderer Branchen in die Militär-Rechnungsbranche übersetzt oder befördert werden.

§. 21.

Bedingungen zum Eintritte als Rechnungs-Eleve.

Ein jedes Individuum, welches die Anstellung als Rechnungs-Eleve zu erlangen wünscht, muß das zurückgelegte achtzehnte Lebensjahr durch den Tauf- oder Geburtsschein, dann das absolvirte Ober-Gymnasium, oder die Ober-Realschule, durch das beigebrachte Zeugniß nachweisen. Der mit gutem Erfolge an einem Kadeten-Institute, oder an einer Militär-Akademie zurückgelegte Lehrkurs ist dem absolvirten Ober-Gymnasium oder der Ober-Realschule gleich zu halten. Außerdem muß ein solches Individuum über seine gesunde Körperbeschaffenheit ein stabsfeldärzliches Zeugniß beibringen, und sich sodann bei dem Landes-Rechnungsdepartement in der Eigenschaft eines Rechnungs-Aspiranten einer probeweisen unentgeltlichen Dienstleistung von drei Monaten unterziehen.

Nach Ablauf der Probezeit hat der Vorstand des Rechnungsdepartements über die Qualifikazion und Dienstesverwendung des Rechnungs-Aspiranten der Militär-Zentralstelle einen Bericht zu erstatten.

Je nachdem der Rechnungs-Aspirant zu Folge des Berichtes des Kriegsbuchhalters die Hoffnung giebt, seiner Zeit ein brauchbarer Rechnungsbeamter zu werden oder nicht, hat ihn der Chef des Rechnungsdepartements entweder gleich zurückzuweisen, oder aber der Militär-Zentralstelle zur Beförderung zum Rechnungs-Eleven vorzuschlagen.

Die Militär-Zentralbehörde wird den dergestalt vorgeschlagenen Rechnungs-Aspiranten entweder wegen Mangel an Aussicht zur Unterbringung zurückweisen, oder aber ihn zur Beförderung in Vormerkung nehmen, oder endlich ihm alsogleich einen Elevenposten mit dem systemisirten Adjutum verleihen.

§. 19.

Wynagrodzenie kosztów podróży w razie przesiedlenia urzędników rachunkowych do wojska przydzielonych.

Jak skoro urzędnik rachunkowy do wojska przydzielonym będzie, staje się on w ten sposób rozrządzalnym, iż w razie przesiedlenia do wojska i z wojska, w razie przeniesienia go z jednego korpusu wojska do drugiego, tudzież w razie zachodzącéj kiedykolwiek zmiany garnizonu wojska, tenże prawo mieć będzie tylko do wynagrodzenia kosztów podróży równie tak jak oficer. Przeciwnie należy się urzędnikowi takowemu we wszystkich stósunkach kwaterunku równie tak jak oficerowi także i urządzenie pokoju lub ekwiwalent.

§. 20.

Uzupełnienie branszy wojskowéj rachunkowéj.

Uzupełnienie braku szarży w stanie urzędników zachodzącego kiedykolwiek w branszy rachunkowéj wojskowéj miejsce ma w powszechności przez posunięcie w saméj branszy zacząwszy od elewa rachunkowego idąc wyżéj.

Jeżeli zaś tego wymaga korzyść służby, mogą także i urzędnicy innych bransz, już w służbie zostający, być przeniesieni lub posunięci do branszy rachunkowéj wojskowéj.

§. 21.

Warunki do wstąpienia dla elewa rachunkowego.

Każde indywiduum, chcące dostąpić posady elewa rachunkowego, wykazać się musi z odbytego ośmnastego roku wieku świadectwem urodzenia lub chrztu (metryką), tudzież z odbytego gimnazyum wyższego, lub z odbytéj szkoły realnéj wyższéj, świadectwem przełożoném. Kurs nauk, odbyty z dobrym postępem w instytucie kadetów lub w akademii wojskowéj, zarówno będzie uważanym z odbytém gimnazyum wyższém lub szkołą realną wyższą. Nadto przedłożyć ma indywiduum takowe świadectwo co się tyczy zdrowéj konstytucyi ciała, wystawione przez lekarza polowego sztabowego, a następnie poddać się służbie bezpłatnéj na próbę przez ciąg miesięcy trzech w departamencie rachunkowym krajowym w własności aspiranta rachunkowego.

Po upływie czasu próby przełożony departamentu rachunkowego relacyę uczyni o kwalifikacyi i użyciu w służbie aspiranta rachunkowego do władzy centralnéj wojskowéj.

W miarę tego, o ile aspirant rachunkowy w skutek sprawozdania buchaltera wojennego nadzieję po sobie daje, że swego czasu stanie się pożytecznym urzędnikiem rachunkowym lub nie, szef departamentu rachunkowego albo go natychmiast odrzucić ma, albo też przedstawić władzy centralnéj wojskowéj do promocyi na elewa rachunkowego.

Władza centralna wojskowa tak przedstawionego aspiranta rachunkowego albo dla braku widoków do pomieszczenia odsunąć, albo też do promocyi zanotować, albo nakoniec natychmiast dać mu winna posadę elewa z usystemizowaném adjutum.

Mit dem Tage der Ablegung des Diensteides als Rechnungs-Eleve hat die Staatsdienstzeit zu beginnen.

§. 22.

Beförderung vom Rechnungs-Eleven zum Rechnungs-Akzessisten.

Die Beförderung vom Rechnungs-Eleven zum Rechnungs-Akzessisten geschieht, bei übrigens gleicher Verdienstlichkeit und guter Konduite, nach der Rangstour.

Ebenso die Vorrückung aus der zweiten Klasse der Rechnungs-Akzessisten in die erste Klasse dieser Beamten-Kategorie.

Mit der Beförderung zum Akzessisten ist in der Regel die Eintheilung zur Truppe verbunden.

§. 23.

Beförderung vom Rechnungs-Akzessisten zum Rechnungs-Offizialen.

Die Beförderung vom Rechnungs-Akzessisten zum Rechnungs-Offizialen findet nur nach vorher abgelegter Offizialsprüfung Statt, zu deren Ablegung einem jeden Rechnungs-Akzessisten vom Tage seiner Beförderung hiezu ein Präklusivtermin von vier Jahren gesetzt wird.

Hat der Rechnungs-Akzessist die Offizialsprüfung mit gutem Erfolge überstanden, so gewinnt er den Anspruch auf die Beförderung zum Rechnungs-Offizial.

Genügt der Rechnungs-Akzessist bei der Offizialsprüfung nicht, so ist ihm zur Wiederholung derselben ein neuerlicher Termin von Einem Jahre anzuberaumen.

Wenn der Kandidat bei der Wiederholung der Prüfung abermals nicht entspricht, so ist er zur Offizialsprüfung nicht mehr zugelassen, und verliert die Beförderungsfähigkeit.

§. 24.

Die Rechnungs-Offizialsprüfung.

Die Prüfung zum Rechnungs-Offiziale wird durch eine Kommission vorgenommen, deren Glieder über das jeweilig vorkommende Ansuchen eines Kandidaten um Zulassung zur Prüfung durch die Militär-Landesstelle zu bestimmen sind.

Diese Kommission hat unter dem Vorsitze des Landes-Ober-Kriegskommissärs, aus dem Vorstande des Rechnungsdepartements, einem Kriegskommissär und zwei Rechnungsräthen zu bestehen.

Dort, wo an letzterer Charge die bezeichnete Zahl zufällig nicht vorhanden ist, kann der bei dieser Kommission fungirende zweite Rechnungsrath, durch den fähigsten Rechnungs-Offizial des Rechnungsdepartements oder auch durch einen feldkriegskommissariatischen Beamten vertreten werden.

Die Gegenstände der Offizialsprüfung sind:

Das Militär-Oekonomiesystem im Allgemeinen; die Kenntniß der Gebühren insbesondere, die auf die Verhältnisse der Armee sich beziehenden politischen Verordnungen; das Militär-Rechnungswesen von der Unterabtheilungs-Rechnung bis zur Zusammenstellung der verschiedenen Summarien und Kenntniß des Dienstes im Rechnungsdepartement im Allgemeinen; das Grundbuchswesen, der ökonomische Dienstbetrieb bei der Truppe, der Wirkungskreis und der Diensteverband der

Z dniem, w którym elew rachunkowy złoży przysięgę służbową, poczyna się czas służby rzadowéj.

§. 22.

Posunięcie elewa rachunkowego na akcesystę rachunkowego dzieje się podług rangi przy równych zresztą zasługach i dobréj konduicie.

Posunięcie elewa rachunkowego na akcesystę rachunkowego.

Podobnie rzecz się ma przy posunięciu z drugiéj klassy akcesystów rachunkowych do pierwszéj klassy téjże kategoryi urzędników.

Z posunięciem na akcesystę połączoném jest zwykle wcielenie do wojska.

§. 23.

Posunięcie akcesysty rachunkowego na oficyała rachunkowego nastąpi tylko po odbytym uprzednio examinie na oficyała, do którego złożenia ustanowionym sobie ma każdy akcesysta rachunkowy termin prekluzyjny czteroletni, licząc od dnia promocyi.

Posunięcie akcesysty rachunkowego na oficyała rachunkowego.

Jeżeli akcesysta rachunkowy odbył examin na oficyała z dobrym postępem, wówczas ma prawo do promocyi na oficyała rachunkowego.

Jeżeli akcesysta rachunkowy nie odpowié należycie przy examinie na oficyała, wówczas dozwolonym mu będzie nowy termin jednoroczny do powtórzenia onegoż.

Jeżeli kandydat przy powtórzeniu examinu znowu nie odpowié, nie będzie już więcéj przypuszczonym do examinu na oficyała i traci zdolność do promocyi.

§. 24.

Examin na oficyała rachunkowego przedsiębranym będzie przez kommissyę, któréj członkowie za każdém podaniem kandydata o przypuszczenie do examinu wyznaczeni będą przez władzę krajową wojskową.

Examin na oficyała rachunkowego.

Kommissya rzeczona składać się będzie pod przewodnictwem nadkommissarza wojennego krajowego, z przełożonego departamentu rachunkowego, jednego kommissarza wojennego i dwóch radców rachunkowych.

Tam, gdzie przypadkowo z szarży ostatniéj nie ma liczby wyż wymaganéj, może zastąpionym być drugi radca rachunkowy, przy rzeczonéj kommissyi fungujący, przez najzdolniejszego oficyała rachunkowego departamentu rachunkowego, albo przez kommissaryalnego urzędnika polowo-wojennego.

Przedmiotami na examin oficyała są:

System ekonomii wojskowéj w powszechności; znajomość należytości w szczególności; rozporządzenia polityczne, odnoszące się do stósunków wojska; rachunkowość wojskowa od rachunku podziałowego aż do zestawienia różnych sumaryów i znajomość służby w departamencie rachunkowym w powszechności; rzecz księgi gruntowéj, tok służby ekonomicznéj przy wojsku, zakres działania i związek służbowy władz administracyjnych wojskowych, nareszcie zdolność koncypowania pod

Militär-Administrativbehörden, und endlich die Konzeptsfähigkeit in Bezug auf die Auffassungsgabe und eine logische bündige Darstellungsweise.

Die Prüfungskommission hat sich durch die Stimmenmehrheit dahin zu einigen, ob der Kandidat die Prüfung mit genügendem, gutem oder vorzüglichem Erfolge abgelegt habe, oder ob demselben zur Ablegung der Prüfung ein neuerlicher Termin von Einem Jahre zu setzen sei.

Bei günstigem Prüfungserfolge wird das Prüfungsprotokoll der Militär-Zentralstelle überreicht.

Unter den durch die Offizialsprüfung qualifizirten Rechnungs-Akzessisten hat die Beförderung zum Rechnungs-Offizialen bei übrigens guter Konduite nach der Rangstour zu erfolgen.

Eine Ausnahme davon kann nur rücksichtlich solcher Individuen Platz greifen, welche nicht nur in jeder Beziehung ausgezeichnete Eigenschaften besitzen, sondern auch bei höheren Dienstesanforderungen durch ungewöhnliche im hohen Grade ersprießliche Leistungen sich besonders hervorthun, und in Folge dessen, mit gleichzeitiger Bedachtnahme auf die bei der Offizialsprüfung erlangte Qualifikazion, vorzugsweise berücksichtiget zu werden verdienen.

§. 25.

Beförderung vom Rechnungs-Offiziale zum Rechnungsrathe.

Die Beförderung vom Rechnungs-Offiziale zum Rechnungsrathe ist durch die Ablegung einer Prüfung, der Rechnungsraths-Prüfung, bedingt. Für die Ablegung der Rechnungsraths-Prüfung wird kein Präklusivtermin vorgezeichnet.

Wenn jedoch ein Rechnungs-Offizial bei der Prüfung zum Rechnungsrathe nicht besteht, so ist ihm zur Wiederholung der Prüfung eine Frist von zwei Jahren anzuberaumen. Sollte er sodann abermals keine genügenden Beweise seiner Befähigung für die höhere Charge an den Tag legen, so wird ihm die Wiederholung der Rechnungsraths-Prüfung nicht mehr gestattet, und er verliert die Beförderungsfähigkeit zum Rechnungsrathe.

§. 26.

Die Rechnungsraths-Prüfung

Die Rechnungsraths-Prüfung wird alljährig Einmal zu einem in voraus zu bestimmenden Termine bei der Militär-Landesstelle kommissionell vorgenommen, und sind die im Laufe des Jahres vorkommenden Prüfungskandidaten, in soferne sie die gesetzlichen Erfordernisse nachgewiesen haben, auf diesen Termin zur Ablegung der Prüfung hinzuweisen.

Die Prüfungskommission besteht unter dem Vorsitze des Chefs der Militär-Landesbehörde, oder eines von ihm zum Stellvertreter zu ernennenden Generalen, aus dem Ober-Kriegskommissär, dem Chef des Rechnungsdepartements, dem Ober-Verpflegsverwalter, dann einem Kriegskommissär und zwei Rechnungsräthen. In allfälliger Ermanglung eines zweiten Rechnungsrathes kann derselbe durch einen zum Rechnungsrathe geprüften Rechnungs-Offizial, und wenn solcher nicht

względem daru pojęcia i daru przedstawienia rzeczy loicznie i zwięźle.

Kommissya examinacyjna większością głosów orzec winna, czy kandydat złożył egzamin z skutkiem dostatecznym, dobrym lub odszczególniającym, albo téż czy wyznaczonym mu być ma nowy termin jednoroczny od złożenia examinu.

W razie pomyślnie złożonego examinu protokół examinu przedłożony będzie władzy centralnéj wojskowéj.

Między akcesystami rachunkowymi, przez examin na oficyała ukwalifikowanymi, posunięcie na oficyała rachunkowego przy dobréj zresztą konduicie nastąpić ma wedle rangi.

Wyjątek od tego co do tych tylko indywiduów nastąpić może, które nie tylko w każdym względzie posiadają przymioty wyszczególniające, lecz téż i przy wyższych wymogach służby szczególniéj się odznaczają przez nadzwyczajne, w wysokim stopniu korzystne czynności, w skutek czego z jednoczesną uwagą na kwalifikacyą przy examinie oficyalnym udowodnioną osobliwie uwzględnionymi być zasługują.

§. 25.

Promocya oficyała rachunkowego na radcę rachunkowego.

Promocya oficyała rachunkowego na radcę rachunkowego zawisła od złożenia examinu na radcę rachunkowego. Do złożenia examinu na radcę rachunkowego nie wyznacza się terminu prekluzyjnego.

Jeżeli zaś oficyał rachunkowy nie popisał się przy examinie na radcę rachunkowego, dozwolony mu będzie termin lat dwóch do powtórzenia examinu. Gdyby tedy znowu nie był w stanie wykazać dostatecznych dowodów uzdolnienia swego do wyższej szarży, już mu więcéj powtórzenie examinu na radcę rachunkowego nie będzie pozwoloném, i takowy utraca zdolność promocyi na radcę rachunkowego.

§. 26.

Examin na radcę rachunkowego.

Examin na radcę rachunkowego przedsiębranym będzie raz w rok kommissyonalnie przed władzą krajową wojskową, w terminie naprzód oznaczyć się mającym, do którego to terminu kandydaci w ciągu roku się zgłaszający, w celu złożenia examinu przekazani być winni.

Kommissya examinacyjna składa się, pod przewodnictwem szefa władzy krajowéj wojskowéj, lub jenerała na zastępcę przezeń zamianowanego, z nadkommissarza wojennego, szefa departamentu rachunkowego, z nadrządcy żywności, z jednego kommissarza wojennego i dwóch radców rachunkowych. W razie braku drugiego radcy rachunkowego, może tenże zastąpionym być przez oficyała rachunkowego na radcę rachunkowego examinowanego, a gdyby i tego nie było, przez

vorhanden wäre, durch einen feldkriegskommissariatischen Beamten vertreten werden.

Die Gegenstände dieser Prüfung sind alle die im §. 24. genannten Materien in höherer Bedeutung aufgefaßt. Außerdem haben, nebst der Darstellung der Militär-Komptabilität im großen Ganzen, auch noch die allgemeinen Umrisse der Rechts- und politischen Verwaltung in ganzen Umfange des Kaiserstaates einen Gegenstand der Prüfung zu bilden.

Zur schriftlichen Ausarbeitung bei dieser Prüfung ist dem Kandidaten die Entscheidung über eine schwierigere militär-ökonomische Verhandlung zu übertragen, zu welchem Behufe ihm die dießfälligen Akten als Grundlage zu übergeben sind.

Die Prüfungskommission faßt mit Stimmenmehrheit den Beschluß darüber, ob der Prüfungskandidat mit genügendem, gutem oder vorzüglichem Erfolge die Prüfung abgelegt habe, oder ob ihm zu deren Wiederholung ein Termin von zwei Jahren anzuberaumen sei.

Im günstigen Falle ist das Prüfungsprotokoll der Militär-Zentralstelle vorzulegen, und wird die Beförderung der solchergestalt geprüften Rechnungs-Offiziale zu Rechnungsräthen — bei gleicher vortheilhafter Konduite und Verwendung nach der Rangstour — stattfinden.

Besondere Verdienste können auch eine außergewöhnliche vorzugsweise Berücksichtigung in der für die Vorrückung von der Akzessisten- in die Offizial-Charge erwähnten Weise begründen.

§. 27.

Beförderung zum Kriegsbuchhalter und Hofsekretär.

Die Kriegsbuchhalter sind aus den fähigsten und sich durch eine ersprießliche Dienstleistung besonders hervorthuenden Rechnungsräthen zu wählen, und Seiner k. k. Apostolischen Majestät ohne Beobachtung einer Rangstour lediglich mit Rücksicht auf die Eignung und Konduite zur Ernennung vorzuschlagen.

Die Rechnungsräthe der vorbezeichneten Kategorie haben in gleicher Weise auch Anspruch auf die bei der Militär-Zentralbehörde in der Rechnungs-Abtheilung systemisirte Hofsekretärs-Stelle.

§. 28.

Beurlaubung der Rechnungsbeamten.

Die Vorstände der Landes-Rechnungsdepartements können den ihnen untergeordneten Beamten Urlaub bis zur Dauer von 14 Tagen ertheilen. Es ist jedoch, wenn der Urlaub für mehr als 3 Tage ertheilt wurde, hievon jederzeit der Militär-Zentralstelle die ungesäumte Anzeige zu erstatten.

Ein gleiches Befugniß ist auch den Truppenkommandanten rücksichtlich der ihnen zugewiesenen Rechnungsbeamten bis zur Dauer von 3 Tagen eingeräumt, ohne daß sie höheren Orts eine Anzeige zu machen haben.

Wird aber von solchen Beamten ein längerer Urlaub angesucht, so kann ihnen dieser durch die der betreffenden Truppe vorgesetzte Militär-Landesbehörde bis zur Dauer von 14 Tagen ertheilt werden, und es ist zugleich im Einvernehmen mit

kommissaryalnego urzędnika polowo-wojennego.

Przedmiotami tego examinu są wszystkie materye, w §. 24. wymienione, w wyższém znaczeniu objęte. Nadto, oprócz rachunkowości wojskowéj w wielkiéj całości, stanowić będą przedmiot axaminu także jeszcze ogólne zarysy administracyi prawnéj i politycznéj w całéj objętości Cesarstwa.

Do piśmiennego wypracowania przy tymże examinie, należy kadydatowi zadać rozstrzygnienie cięższéj rozprawy wojskowo-ekonomicznéj, końcem czego wręczone mu będą akta dotyczące, za podstawę rzeczy służące.

Kommissya examinacyjna stanowi większością głosów, czyli kandydat odbył examin z skutkiem dostatecznym, dobrym lub wyszczególniającym, albo téż czy mu dozwolony być ma do powtórzenia onegoż termin dwuroczny.

W pomyślnym razie, protokół examinacyjny przedłożony będzie władzy centralnéj wojskowéj, a promocya examinowanych w ten sposób oficyałów rachunkowych na radców rachunkowych, miejsce mieć będzie, przy równie pomyślnéj konduicie i użyciu, podług starszości w randze.

Szczególne zasługi mogą uzasadnic także nadzwyczajne odznaczające uwzględnienie, a to w sposobie jak przy promocyi akcesystów do szarży oficyała.

§. 27.

Posunięcie na buchaltera wojennego i sekretarza nadwornego.

Buchalterzy wojenni wybierani być mają z radców rachunkowych najzdolniejszych, szczególnie się odznaczających przez użyteczne pełnienie służby, i przedstawieni będą Jego C. K. Apostolskiéj Mości do mianowania bez uwzględnienia starszości w randze li tylko z uwagą na zdolność i konduitę.

Radcy rachunkowi ketegoryi rzeczonéj mają w równy sposób także prawo do posady sekretarza nadwornego, usystemizowanéj przy władzy centralnéj wojskowéj w wydziale rachunkowym.

§. 28.

Urlopowanie urzędników rachunkowych.

Przełożeni departamentu rachunkowego krajowego udzielać mogą podrzędnym urzędnikom swym urlopu aż do dni 14. Atoliż, jeżeli urlop udzielonym jest na dłużéj jak na dni 3, każdego czasu bezzwłoczną o tém relacyę uczynić należy władzy centralnéj wojskowéj.

Równe prawo przyznane sobie mają komendanci wojsk co do dawania urlopu 3dniowego przydzielonym sobie urzędnikom rachunkowym, nie potrzebując czynić doniesienia do władzy wyższéj.

Jeżeli zaś urzednicy takowi proszą o dłuższy urlop, może im go w dotyczącém wojsku przełożona władza krajowa wojskowa udzielić aż do dni 14, a oraz w porozumieniu z departamentem rachunkowym krajowym zarządzić należy, ażeby

dem Landes-Rechnungsdepartement die Verfügung zu treffen, daß der Beurlaubte erforderlichen Falles auf diese Zeit durch ein anderes geeignetes Individuum der Rechnungsbranche supplirt werde.

Die Bewilligung eines die Dauer von 14 Tagen überschreitenden Urlaubes wird nur von der Militär-Zentralstelle ertheilt.

Die Vorsteher der Landes-Rechnungsdepartements können aber in allen Fällen nur von der Militär-Zentralbehörde Urlaub erhalten.

Uiber die beurlaubten Beamten sind von den Behörden, welchen sie unmittelbar unterstehen, genaue Absenzregister zu führen, damit die strenge Einhaltung der Urlaubszeit überwacht werden könne.

Im Falle der Urlaubsüberschreitung ist ungesäumt die Einberufung des Abwesenden zu veranlassen.

Jede ungerechtfertigte Uiberschreitung des Urlaubes ist als Dienstvergehen zu ahnden.

Sollte ein mit Urlaub abwesender Beamter binnen 14 Tagen nach Ablauf seiner Urlaubszeit auf seinen Platz nicht zurückkehren, ohne daß sein Ausbleiben hinlänglich gerechtfertiget erscheine, so ist sogleich die Einstellung der Bezüge für die Dauer seiner unbefugten Abwesenheit, und im Falle der hierwegen einzutretenden Entlassung aus dem Staatsdienste für immer zu bewirken.

Dasselbe hat zu geschehen, wenn außer dem Falle der Urlaubs-Uiberschreitung ein Beamter ohne bekannten hinreichenden Entschuldigungsgrund durch mehr als 3 Tage seiner Dienstpflicht sich entzieht.

§. 29.

Verehelichung der Beamten der Militär-Rechnungsbranche.

In Heiraths-Angelegenheiten der Militär-Rechnungsbeamten ist sich an die für Beamte in dieser Beziehung vorgezeichneten allgemeinen Bestimmungen zu halten.

Doch wird bei der fortwährenden Beweglichkeit der für den Felddienst berufenen Heerestheile, was somit auch von den daselbst eingetheilten Rechnungsbeamten der Fall ist — und in der Rücksicht, als Letztere in der Regel der jüngeren Rangs-Kategorie anzugehören haben (§. 9), zum Grundsatze aufgestellt, daß nur die im Landes-Rechnungsdepartement und bei den Infanterie-Depot-Bataillons oder anderen stabilen Truppenkörpern aufgestellten Beamten verheirathet sein dürfen.

Sollte es sich aber gleichwohl um die Heirath eines bei den beweglichen Truppen und Branchen eingetheilten Rechnungsbeamten handeln, so kann solche nur für den Fall ausnahmsweise stattfinden, wenn sie ihm ganz besondere Vortheile darbietet. Zur Verehelichung ist übrigens ohne Unterschied, ob sie mit oder ohne Nachweisung eines Neben-Einkommens statthaben kann, jedesmal die Bewilligung der Militär-Zentralstelle erforderlich.

§. 30.

Versorgung der Militär-Rechnungsbeamten, ihrer Witwen und Waisen.

Bezüglich der Versorgung der Beamten der Militär-Rechnungsbranche, dann ihrer Witwen und Waisen, gelten die für Beamte im Allgemeinen in Wirksamkeit stehende Pensions- und Versorgungsgrundsätze.

w razie potrzeby urlopowany zastąpionym był na ciąg czasu tego przez inne zdolne indywiduum branszy rachunkowéj.

Pozwolenie urlopu nad dni 14 nastąpić może tylko przez władzę centralną wojskową.

Przełożeni zaś w departamencie rachunkowym krajowym otrzymają urlop w każdym razie tylko przez władzę centralną wojskową.

Co się tyczy urzędników urlopowanych prowadzić winni władze, którym oni bezpośrednio podlegają, dokładne rejestra absencyjne, ażeby dopilnowaném być mogło ścisłe przestrzeganie czasu urlopowego.

W razie przekroczenia urlopu bezzwłocznie zarządzić należy, ażeby nieobecny przywołanym został.

Każde nieusprawiedliwione przekroczenie urlopu skarconém będzie jako przewinienie służbowe.

Jeżeliby urzędnik urlopowany w ciągu dni 14 po upływie czasu swego urlopowego nie powrócił na miejsce swoje, nie usprawiedliwiwszy dostatecznie nieobecności swojéj, pobory jego natychmiast na ciąg niepozwolonéj nieobecności mają być wstrzymane, a gdyby z tego powodu oddalenie ze służby rządowéj nastąpić miało, takowe na zawsze uskutecznionem być winno.

Toż samo nastąpić powinno, jeżeli zewnątrz przypadku przekroczenia urlopu, urzędnik bez wiadomego dostatecznie powodu uniewinienia, usuwa się od obowiązku swego służbowego, dłużéj niż dni 3.

§. 29.

Ożenienie się urzędników branszy rachunkowéj wojskowéj.

W sprawach, dotyczących ożenienia się urzędników rachunkowych wojskowych, stósować się należy do postanowień powszechnych, w tym względzie dla urzędników przepisanych.

Atoliż przy ciągłym ruchu części wojsk do służby polowéj powołanych, co też zachodzi i przy urzędnikach rachunkowych tamże przydzielonych — mając przytém na uwadze, iż ci zwykle należeć mają do kategoryi młodszéj rangi (§. 9), ta zasada ustanowiona jest, iż żonaci być mogą tylko urzędnicy ustanowieni w departamencie rachunkowym krajowym i przy batalionach zakładu infanteryjnego lub przy innych stałych korpusach wojsk.

Jeżeliby zaś mimo to chodziło o ożenienie się urzędnika rachunkowego przy wojskach ruchomych i branszach przydzielonego, może takowe wyjątkowo miejsce mieć na ten tylko przypadek, jeżeli to dla niego połączoném jest z osobliwemi korzyściami. Do ożenienia się zresztą bez różnicy, czy takowe miejsce mieć może przy wykazie dochodów pobocznych lub bez tegoż, potrzebném jest każdego razu pozwolenie władzy centralnéj wojskowéj.

§. 30.

Zaopatrzenie urzędników rachunkowych wojskowych, ich wdów i sierot.

Co się tyczy zaopatrzenia urzędników branszy rachunkowéj wojskowéj, tudzież ich wdów i sierot, znajdują zastósowanie zasady co do pensyonowania i zaopatrywania w powszechności dla urzędników moc mające.

Beilage A.

Stand

des Rechnungspersonals bei den Truppen und Branchen.

Truppenkörper und Branchen	Rechnungs- Offiziale	Akzessisten
Werbbezirks-Infanterie-Regiment	3	3
Grenz-Infanterie-Regiments-Feldstand	1	2
» » » -Administrazion	1	1
Titler Grenz-Infanterie-Bataillons- Feldstand	1	1
Titler Grenz-Infanterie-Bataillons- Administrazion	.	1
Kaiser-Jäger-Regiment	8	1
Jäger-Bataillons vereinte	2	.
Jäger-Bataillons einzelne	1	.
Grenz-Kordons-Bataillon	1	.
Garnisons-Bataillon	1	.
Sanitäts-Bataillon	1	.
Kürassier- oder Dragoner-Regiment	1	1
Huszaren- oder Uhlanen-Regiment	1	1
Feld-Artillerie-Regiment	1	3
Küsten-Artillerie-Regiment	3	.
Raketeur-Regiment	1	4
Zeugs-Artillerie	1	3
Genie-Regiment	1	3
Pionniers-Korps	1	4
Flotillen-Korps auf der Donau	1	1
Flotillen-Korps am Garda-See	1	1
Marine- Infanterie-Regiment	1	1
Marine- Artillerie-Truppe	.	1
Marine- Matrosen- und Dampfmaschinisten-Korps	1	.
Fuhrwesens-Landes-Posto-Kommando zu Prag	1	7
Fuhrwesens-Landes-Posto-Kommando zu Brünn	1	5
Fuhrwesens-Landes-Posto-Kommando zu Gratz	1	3
Fuhrwesens-Landes-Posto-Kommando zu Wien	1	12
Fuhrwesens-Landes-Posto-Kommando zu Verona	1	2
Fuhrwesens-Landes-Posto-Kommando zu Pesth	1	8
Fuhrwesens-Landes-Posto-Kommando zu Lemberg	1	2
Militär-Gestüt zu Piber	.	1
Militär-Gestüt zu Ossiach	.	1
Militär-Gestüt zu Mezöhegyes	1	5
Militär-Gestüt zu Babolna	1	2
Militär-Gestüt zu Radautz	1	3
Militär-Gestüt zu Kissbér	1	2

Załączenie *A.*

Stan
personalu rachunkowego przy wojsku i branszach.

Korpusy wojsk i bransze	Rachunkowi Oficyali	Rachunkowi Akcesyści
Pułk infanteryi powiatu werbunkowego	3	3
Stan polowy pułku infanteryi granicznéj	1	2
Administracya „ „ „	1	1
Stan polowy batalionu infanteryi granicznéj Tytłowskiéj	1	1
Administracya batalionu infanteryi granicznéj Tytłowskiéj	.	1
Pułk strzelców Cesarskich	8	1
Bataliony strzelców połączone	2	.
Bataliony strzelców pojedyncze	1	.
Batalion kordonu granicznego	1	.
Batalion garnizonowy	1	.
Batalion sanitarny	1	.
Pułk kirasyerów lub dragonów	1	1
Pułk huzarów lub ułanów	1	1
Pułk artyleryi polowéj	1	3
Pułk artyleryi pobrzeżnéj	3	.
Pułk rakietników	1	4
Artylerya działowa	1	3
Pułk inżynierów	1	3
Korpus pionierów	1	4
Korpus flotylli na Dunaju	1	1
Korpus flotylli na jeziorze Garda	1	1
Pułk infanteryi marynarskiéj	1	1
Korpus artyleryi marynarskiéj	.	1
Korpus majtków i maszynistów parowych marynarskich	1	.
Plac komenda furwezów krajowych w Pradze	1	7
Plac komenda furwezów krajowych w Bernie	1	5
Plac komenda furwezów krajowych w Gracu	1	3
Plac komenda furwezów krajowych w Wiédniu	1	12
Plac komenda furwezów krajowych w Weronie	1	2
Plac komenda furwezów krajowych w Peszcie	1	8
Plac komenda furwezów krajowych w Lwowie	1	2
Stadnina wojskowa w Piber	.	1
Stadnina wojskowa w Ossiach	.	1
Stadnina wojskowa w Mezöhegyes	1	5
Stadnina wojskowa w Babolna	1	2
Stadnina wojskowa w Radautz	1	3
Stadnina wojskowa w Kissbér	1	2

Truppenkörper und Branchen		Rechnungs- Offiziale	Rechnungs- Akzessisten
Beschäl- und Remontirungs-Departement in	Böhmen	1	3
	Mähren	1	1
	Nieder-Oesterreich	1	2
	Steiermark	1	1
	Siebenbürgen	1	1
	Ungarn	1	1
	Galizien	1	1
Invalidenhaus zu	Wien	1	3
	Prag	1	3
	Pettau	1	1
	Padua	1	1
	Tyrnau	1	5
Garnisons-Spital zu Wien		2	6
Von den Anderen Jedes		1	3
Transportshaus zu Wien		1	.
Die Uibrigen		.	1
Disziplinar-Kompagnie		.	1
Zentral-Equitazion		1	.
Artillerie-Equitazion		1	.
Thierarzenei-Institut		1	1
Drei Kadeten-Institute, Jedes		1	1
Militär-Akademie zu Wiener-Neustadt		1	4
Artillerie- Akademie		1	1
Genie- Akademie		1	2
Marine- Akademie		1	1
Josephs- Akademie		1	.
Hiezu:			
Für die im Kriege errichteten Abtheilungen und Branchen, und zwar:			
Für jedes Feld-Spital		1	3
» » Aufnahms-Spital		1	3
» die Fleisch-Regie einer Armee mit 4 Armee-Korps		1	3
» das Botenjäger-Korps, » die Stabs-Dragoner, » » » Infanterie	einer Armee zusammen im Haupt-Quartier	1	1

Korpusy wojsk i bransze	Rachunkowi	
	Oficyali	Akcesyści
Departament stadniczy i remontowy w Czechach	1	3
Departament stadniczy i remontowy w Morawii	1	1
Departament stadniczy i remontowy w Niższéj Austryi	1	2
Departament stadniczy i remontowy w Styryi	1	1
Departament stadniczy i remontowy w Siedmiogrodzie	1	1
Departament stadniczy i remontowy w Węgrzech	1	1
Departament stadniczy i remontowy w Galicyi	1	1
Dom inwalidów w Wiédniu	1	3
Dom inwalidów w Pradze	1	3
Dom inwalidów w Pettawie	1	1
Dom inwalidów w Padwie	1	1
Dom inwalidów w Tyrnawie	1	5
Szpital garnizonowy we Wiédniu	2	6
Z innych każdy	1	3
Dom transportowy w Wiédniu	1	.
Inne	.	1
Kompania dyscyplinarna	.	1
Ekwitacya centralna	1	.
Ekwitacya artyleryjna	1	.
Instytut weterynarski	1	1
Trzy instytuta kadetów, każdy	1	1
Akademia wojskowa w Wiener-Neustadt	1	4
Akademia artylerzystów	1	1
Akademia inżynierów	1	2
Akademia marynarska	1	1
Akademia Józefa	1	.
Nadto:		
Dla wydziałów i bransz w wojnie utworzonych, a to:		
Dla każdego szpitala polowego	1	3
„ „ „ przyjęcia	1	3
„ zarządu mięsnego w armii z 4korpusami wojskowemi	1	3
„ korpusu strzelców posłańczych, „ dragonów sztabowych, „ infanteryi sztabowéj — armii razem w głównéj kwaterze	1	1

Formulare B.

Eides-Formel
für die Beamten der Militär-Rechnungs-Branche.

Für alle Chargen:

Sie werden einen Eid zu Gott dem Allmächtigen schwören, und bei ihrer Ehre und Treue geloben, Seiner Majestät dem Allerdurchlauchtigsten Fürsten und Herrn Franz Joseph dem Ersten, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich, König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardie und Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illyrien, Erzherzog von Oesterreich rc. rc., und nach Allerhöchst demselben den aus Allerhöchst dessen Stamme und Geblüte nachfolgenden Erben unverbrüchlich treu und gehorsam zu sein;

Für die Kriegsbuchhalter und Vize-Kriegsbuchhalter:

und nachdem Sie mit Allerhöchster Entschließung vom . . ten . . . . zum Kriegsbuchhalter (oder Vize-Kriegsbuchhalter) ernannt worden sind, so werden Sie schwören, die Ihrem Amte obliegenden Pflichten gewissenhaft zu erfüllen, dabei stets nicht nur das Beste des Dienstes Seiner Majestät und des Staates vor Augen zu haben, sondern auch Nachtheil und Gefahr nach Kräften abzuwenden, den Gesetzen, so wie den Ihnen zukommenden Aufträgen Ihrer Vorgesetzten willigen Gehorsam zu leisten, insbesondere aber den Ihnen anvertrauten Vorsteher-Posten pflichtmäßig zu verwalten, und die sonst zugewiesenen Geschäfte, sach- und gesetzmäßig zu behandeln, Ihre Untergebenen zur strengen Pflichterfüllung anzuhalten, sich die thunlichste Schonung des Staatsschatzes angelegen sein zu lassen, und das Dienstgeheimniß treu zu bewahren;

Für die Rechnungsräthe, Rechnungs-Offiziale, Rechnungs-Akzessisten, und Rechnungs-Eleven.

und nachdem Sie zu Folge hoher Armee-Ober-Kommando-Verordnung vom . . ten . . . . zum Rechnungsrathe (Rechnungs-Offizialen, Rechnungs-Akzessisten, Rechnungs-Eleven) ernannt worden sind, so werden sie schwören, die Ihnen in Ihrem Dienste obliegenden Pflichten gewissenhaft zu erfüllen, dabei nicht nur das Beste des Dienstes Seiner Majestät und des Staates vor Augen zu haben, sondern auch Nachtheil und Gefahr nach Kräften abzuwenden-den Gesetzen so wie den Ihnen zukommenden Aufträgen Ihrer Vorgesetzten willigen Gehorsam zu leisten,

Für den Rechnungsrath:

Ihre Untergebenen zur strengen Pflichterfüllung anzuhalten,

Für den Rechnungsrath, Rechnungs-Offizial, Rechnungs-Akzessisten und Rechnungs-Eleven:

die Ihnen in Bezug auf die Geld-, Monturs- oder sonstigen Rechnungen obliegenden, wie auch allen übrigen instrukzionsmäßigen Amtshandlungen nach bestem Wissen und Gewissen zu vollführen, sich zu keinen Verfälschungen oder eigennützigen Handlungen zur Verkürzung des Allerhöchsten Aerars gebrauchen zu lassen, vielweniger solche selbst zu unternehmen, und das Dienstgeheimniß treu zu bewahren.

Für alle Chargen:

Was mir eben vorgehalten wurde, und ich wohl und deutlich verstanden habe, dem soll und will ich getreu nachkommen.

So wahr mir Gott helfe! —

Formularz B.

Rota przysięgi

dla urzędników branszy rachunkowéj wojskowéj.

Dla wszystkich szarż:

Poprzysięgniesz Panu Bogu Wszechmogącemu, i honorem swoim i poczciwością ręczysz, iż Naszemu Najmiłościwszemu Monarsze i Najjaśniejszemu Panu *Franciszkowi Józefowi* Pierwszemu, z Bożéj łaski Cesarzowi Austryackiemu, Królowi Węgierskiemu i Czeskiemu, Królowi Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, Arcyksięciu Austryi etc. etc., a po nim Najjaśniejszym z krwi i rodu Jego Następcom niezłomnie wiernym i posłusznym będziesz.

Dla buchalterów wojennych i vice-buchalterów wojennych:

a ponieważeś Pan w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia . . . . . . buchalterem wojennym (lub vice-buchalterem wojennym) mianowanym został, poprzysięgniesz więc, iż obowiązki urzędu swego sumiennie wykonywać będziesz, przytém nie tylko jak najwyższe dobro służby Jego Ces. Król. Mości i Państwa zawsze przed oczyma mieć będziesz, lecz téż wszelki uszczerbek i niebezpieczeństwo, wszystkiemi swemi siłami oddalać będziesz, iż ustawom i zleceniom, przez przełożonych sobie poruczonym, chętnie posłusznym będziesz, mianowicie zaś iż poleconą sobie posadę przełożeństwa wedle obowiązku zarządzać będziesz, oraz iż wszelkie przekazane sobie czynności stósownie do rzeczy i ustaw sprawować, swych podwładnych do ścisłego wykonywania obowiązków skłaniać, Skarb Państwa wedle wszelkiéj możliwości oszczędzać, i tajemnicy służby wiernie dochowywać będziesz;

Dla radców rachunkowych, officyałów rachunkowych, akcesystów rachunkowych, i elewów rachunkowych:

a ponieważeś Pan w skutek Wysokiego rozporządzenia Nadkomendy Wojsk z dnia . . . . . radcą rachunkowym (oficyałem rachunkowym, akcesystą rachunkowym, elewem rachunkowym) mianowanym został, poprzysięgniesz więc Pan, iż obowiązki służby swojéj sumiennie wypełniać będziesz, przytem nie tylko jak najwyższe dobro służby Jego C. K. Mości Najjaśniejszego Pana i Państwa przed oczyma mieć będziesz, lecz téż wszelką szkodę i niebezpieczeństwo wszelkiemi siły oddalać, ustawom i zleceniom, przez przełożonych sobie poruczonym, chętnie posłusznym będziesz,

Dla radcy rachunkowego:

iż swych podwładnych do ścisłego dopełniania obowiązków skłaniać będziesz,

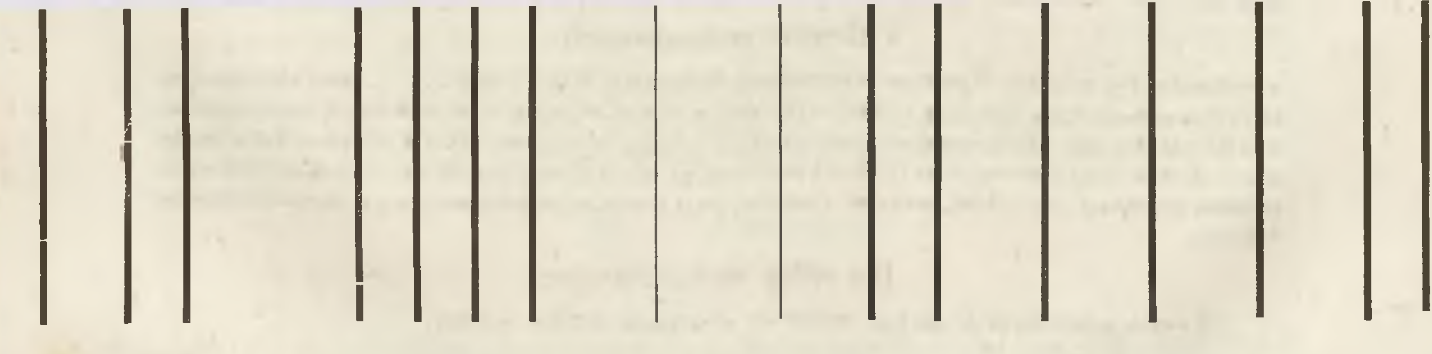
Dla radcy rachunkowego, oficyała rachunkowego, akcesysty rachunkowego i elewów rachunkowych:

iż czynności urzędowe pod względem obrachunku pieniężnego, mundurowego lub innego, tudzież wszelkie inne czynności z instrukcyj wypływające, wykonywać będziesz wedle najlepszéj wiedzy i sumienia swego, iż nie dasz się uwieść do żadnych fałszerstw lub samochciwych uczynków ku ukróceniu Najwyższego Skarbu, a tém mniéj zechcesz sam przedsięwziąć takowe, i że tajemnicy obowiązku swego wiernie dochowywać będziesz.

Dla wszystkich szarż:

Co mi tu właśnie przedłożono, a ja we wszystkiém dobrze i jasno zrozumiałem, winienem i chcę tego wszystkiego wiernie dopełnić.

Tak mi Boże dopomóż!

67.

Erlaß des Finanzministeriums im Einvernehmen mit dem Justizministerium vom 3. November 1854,

wirksam für Siebenbürgen,

über die Gebührenbehandlung desjenigen Vermögens-Antheiles, welcher im Grunde des Sachsenrechtes von dem überlebenden Ehegatten angesprochen wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCIII. Stück, Nr. 285, ausgegeben am 9. November 1854.

Formulare C.
Formularz C.

Konduite-
Lista kon-

Charge Szarża	Datum des Ranges Datum rangi	Vor- und Zuname Imię i Nazwisko	Geburts-Jahr Rok urodzenia	Religion Religia	Geburts-Ort und Land Miejsce urodzenia i Kraj	Dient Służy durch Jahre Lat: bei anderen Branchen przy innych branszach	bei der gegenwärtigen przy branszy teraźniejszéj	in Allem we wszystkiém	bei anderen Mächten u innych Mocarstw	Gehalt, Zulage und Emolumente Płaca, dodatek i emolumenta	Eigenes Vermögen oder sonstige Beihilfe Własny majątek lub inna zapomoga	Verheirathet, ledig, Witwer, ob und wie viele Kinder Ożeniony, nieożeniony, wdowiec, czy ma dzieci i wiele	Gesundheits-Umstände und körperliches Ansehen Okoliczności zdrowia i cielesna okazałość	Natürliche Talente Talenta naturalne	

N. Militär-Landes-Rechnungsdepartement.
N. Wojskowy Krajowy Departament Rachunkowy.

Liste.
duity.

Geschicklichkeit und Kenntnisse Zreczność i wiadomości					Betragen und Aufführung Sprawowanie się i zachowanie							Verdient Beförderung, und welche? Zasługuje na promocyę, i najaką?	Anmerkung Uwaga
Im Schön- und Rechtschreiben W pisaniu pięknem i poprawnem	Sprachen W językach	Wissenschaften W naukach	Länder-Kenntnisse W nauce krajów	In welchem Fache vorzüglich brauchbar W którym zawodzie najszczególniéj użytecznym	Betragen im Dienste gegen Vorgesetzte u. Untergebene Zachowanie się w służbie ku przełożonym i podwładnym	Eifer und Verwendung Gorliwość i aplikacya	Ordnung und Verläßlichkeit in Geschäften und Verrichtungen Porządek i akuratność w czynnościach i sprawunkach	Ist im Verrechnungs-Dienste fähig und vertraut Do służby porachunkowéj zdolny i z nią obznajmiony	Sitten Obyczaje	Fehler, und welche? Błędy, i jakie	Ist wegen derselben gewarnt worden Czy już z powodu takowych był napomi-nanym		

67.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości z dnia 3 Listopada 1854,

obowiązujące w Siedmiogrodzie,

o należytości od téj części majątku, która żądaną jest na zasadzie prawa saskiego przez małżonka pozostałego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część XCIII, Nr. 285 wydaną dnia 9 Listopada 1854.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 1. Dezember 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XVIII.

Wydany i rozesłany dnia 1. Grudnia 1854.

68.

Erlaß des Finanzministeriums vom 4. November 1854,

über die Versetzung des Nebenzollamtes Racsa von der zweiten, in die erste Klasse.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCIV. Stück, Nr. 286, ausgegeben am 12. November 1854.

69.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz, des Armee-Oberkommando und der obersten Polizeibehörde vom 8. November 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCIV. Stück, Nr. 287, ausgegeben am 12. November 1854),

zur Erläuterung des Allerhöchsten Patentes vom 15. November 1850, und der Verordnung vom 14. Mai 1854.

Zur Lösung entstandener Zweifel über die Tragweite des, in dem Allerhöchsten Patente vom 15. November 1850 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 417) und in der Verordnung vom 14. Mai 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 121) ausgesprochenen Verbotes, von öffentlichen Mittheilungen über die Bewegungen k. k. Truppen, wird erklärt:

daß jenes Verbot auf alle Veröffentlichungen von Bewegungen k. k. Truppen, gleichviel ob dieselben in dem k. k. österreichischen, auf fremden Gebiete oder auf der See stattfinden, sich bezieht.

Freiherr von Bach m. p. Freiherr von Kraus m. p. Freiherr von Bamberg m. p.
Freiherr von Kempen m. p.

70.

Verordnung des Finanzministeriums vom 8. November 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCIV. Stück, Nr. 288, ausgegeben am 12. November 1854),

wirksam für alle Kronländer,

über den Gebrauch der Stempelmarken bei Ausstellung inländischer Wechsel.

Das Finanzministerium findet mit Bezug auf §. 3. der Verordnung vom 28. März 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 70) anzuordnen, daß bei den im Inlande ausgestellten Wechseln die Unterschrift des Wechsel-Ausstellers, und wenn der Bezogene (Trassat) seinen Namen (Firma) auf den Wechsel beisetzt, auch dieser über die Stempelmarke geschrieben werden müsse, widrigens die Stempelpflicht als nicht erfüllt anzusehen ist.

Die Stempelmarke ist daher an der zur Erfüllung dieser Anordnung geeigneten Stelle des Wechsels zu befestigen. Die Unterschrift des Bezogenen oder das Akzept kann nach der Gepflogenheit schräge über die Marke und über das Stempelzeichen selbst geschrieben werden. Die Unterschrift des Wechsel-Ausstellers hat jedenfalls auf die im §. 3. der bezogenen Verordnung vorgeschriebene Art zu geschehen.

Auch bei Wechsel-Kopien, welche girirt werden, müssen die abschriftlichen Fertigungen dieser Personen in derselben Art über die Stempelmarke geschrieben werden. Diese Anordnung hat vom Tage der Kundmachung in Wirksamkeit zu treten.

Baumgartner m. p.

68.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 4 Listopada 1854,

o przeniesieniu urzędu celnego pobocznego Racsa z drugiéj klassy do piérwszéj.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XCIV, N. 286, wydaną dnia 12 Listopada 1854.

69.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Nadkomendy Wojskowéj i Najwyższéj Władzy Policyjnéj z dnia 8 Listopada 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część XCIV, N. 287, wydana dnia 12 Listopada 1854),

wydane dla objaśnienia Najwyższego Patentu z dnia 15 Listopada 1850 i rozporządzenia z dnia 14 Maja 1854.

W celu rozwiązania wątpliwości jak daleko rozciąga się zakaz publicznego rozszerzania wiadomości o poruszeniach C. K. Wojsk, objęty w Najwyższym Patencie z dnia 15 Listopada 1850 (Dziennik Praw Państwa N. 417), tudzież w rozporządzeniu z d. 14 Maja 1854 (Dziennik Praw Państwa N. 121), udziela się niniejsze objaśnienie:

iż powyższy zakaz rozciąga się na wszelkie ogłaszania poruszeń Wojsk C. K., bez różnicy, czyli takowe odbywają się w obrębie krajów C. K. austryjackich, czyli obcych, czyli téż na morzu.

Baron **Bach** m. p., Baron **Kraus** m. p., Baron **Bamberg** m. p.,
Baron **Kempen** m. p.

70.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 8 Listopada 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część XCIV., N. 288, wydana dnia 12 Listopada 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

tyczące się używania znaków stęplowych przy wystawianiu wexlów w kraju.

Ministerstwo Skarbu uznaje za potrzebne, odnośnie do §. 3 rozporządzenia z dnia 28 Marca 1854 (Dziennik Praw Państwa N. 70) rozporządzić, iż na wexlach, wystawionych w krajach tutejszych, podpis wystawiającego wexel, a jeżeli trassat nazwisko swoje (firmę) dołoży na wexlu, również i to na znaczku stęplowym wypisane być musi, w przeciwnym razie obowiązek stęplowy za niedopełniony uważanym będzie.

Znaczek stęplowy należy zatém przytwierdzić w miejscu do wypełnienia niniejszego rozporządzenia stósownêm. Podpis trassata czyli akceptowanie, może być wypisane według zwyczaju, skośnie przez markę i znak stęplowy. Podpis wystawiającego musi być uskuteczniony w każdym razie w sposobie w §. 3 rzeczonego rozporządzenia wskazany.

Nawet na kopijach wexlowych, które będą żyrowane, kopije podpisów tych osób w takim samym sposobie na znaczku stęplowym pisane być muszą. Niniejsze rozporządzenie działać będzie od dnia ogłoszenia.

Baumgartner m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 5. Dezember 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XIX.

Wydany i rozesłany dnia 5. Grudnia 1854.

71.

Kundmachung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 7. November 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCV. Stück, Nr. 289, ausgegeben am 17. November 1854),

giltig für die im allgemeinen österreichischen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

betreffend mehrere Abänderungen und Berichtigungen des allgemeinen österreichischen Zolltarifes vom 5. Dezember 1853.

Als weiteres Ergebniß der, nach Artikel 23. des Handels- und Zollvertrages vom 19. Februar 1853 in Berlin stattgehabten Vollzugsverhandlungen, so wie zur Berichtigung einzelner Tarifspositionen, werden folgende Erläuterungen und theilweise Abänderungen des, mit Allerhöchster Entschließung vom 5. Dezember 1853 genehmigten allgemeinen österreichischen Zolltarifes kundgemacht, deren Wirksamkeit mit dem 1. Dezember 1854 zu beginnen hat:

1. Zu den Tarifposten 10, b) und 13, e).

a) Sesam, ist aus der Tarifpost 10, b) auszuscheiden, und der Tarifpost 13, e) einzureihen, daher in der Einfuhr über die Grenzen gegen die Zollvereinsstaaten aus dem freien Verkehre der letzteren zollfrei zu behandeln.

Hiernach hat auch die Anmerkung 1 zur Tarifabtheilung 10 zu lauten: »Getreide und Hilsenfrüchte über die Grenzen gegen die Zollvereinsstaaten aus dem freien Verkehre der letzteren frei.«

b) Der Tarifpost 10, b) ist folgende Anmerkung anzufügen:
»Mais in Kolben zahlt die Hälfte der Gebühr.«

2. Zur Tarifpost 13, c).

Holz-Zunder, d. i. vermodertes Holz von Buchen, Fichten ꝛc. wird der Tarifpost 13, c) eingereiht.

3. Zu der Tarifabtheilung 23 und der Tarifpost 23, d).

a) Oele, fette, nicht besonderes benannte, in Schläuchen, dann dieselben Oele, wenn sie im Grenzverkehre in Kannen, offenen Krügen, Blech- oder Glasflachen und ähnlichen unverschlossenen Behältnissen eingehen, sind wie Oele fette, nicht besonders benannte in Fässern nach der Tarifpost 23, d) zu behandeln.

b) Der Tarifabtheitung 23 ist folgende Anmerkung beizufügen: Oele fette, in Blasen, sind zu behandeln, wie Oele fette, in Schläuchen.

4. Zu den Tarifposten 32, a) und b).

Den Tarifposten 32, a) und b) ist folgende Anmerkung beizufügen:

»Unter den Post 32, a) genannten Mergel, Lehm, gemeinen Ziegel- und Töpferthon und den Post 32, b) aufgeführten weißen Pfeifen- und anderen Erden zur

71.

Ogłoszenie Ministerstw Skarbu i Handlu z d. 7 Listopada 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część XCV, N. 289, wydana dnia 17 Listopada 1854),
obowiązujące w krajach koronnych, objętych w powszechnym obrębie celnym Austryackim,
tyczące się niektórych zmian i sprostowań powszechnéj Austryackiéj taryfy celnéj z dnia 5 Grudnia 1853.

W skutku dalszych rozpraw, które nastąpiły w Berlinie na zasadzie Artykułu 23 traktatu handlowego i celnego z d. 19 Lutego 1853, w celu wykonania tegoż traktatu, tudzież dla sprostowania szczególnych pozycyj taryfowych ogłasza się następujące objaśnienia i częściowe zmiany powszechnéj taryfy celnéj austryackiéj, zatwierdzonéj przez Najwyższe Postanowienie z dnia 5 Grudnia 1853 r., które z dniem 1 Grudnia 1854 obowiązywać zaczną.

1. Do pozycyi taryfy 10, b) i 13, e).

a) *Sezam* (łogowę) należy wyłączyć z pozycyi taryfy 10, b) i zamieścić pod pozycyą taryfy 13 e), dla tego przy wprowadzeniu przez granice od Państw związku celnego z wolnego obwodu takowych, wolnem jest od opłaty cła.

Zaczém uwaga 1 do oddziału taryfy 10 opiewać będzie: „*Zboże i owoce łuskowe* przez granice od Państw związku celnego z wolnego tychże obrotu wolne są od opłaty cła."

b) Do pozycyi taryfy 10 b) należy dodać następującą uwagę:
„Kukurudza w głowach opłaca połowę należytości."

2. Do pozycyi taryfy 13, c).

Pruchno drzewne, to jest zbutwiałe drzewo bukowe, sosnowe etc. etc. zamieszczoném będzie pod pozycyą taryfy 13, c).

3. Do oddziału taryfy 23 i do pozycyi taryfy 23, d).

a) Oleje tłuste, nie wymienione szczegółowo *w skórzanych worach (szawłokach*, tudzież te same oleje, jeżeli w obrocie granicznym wprowadzone są w *konwiach, otwartych dzbanach, flaszach blaszanych lub szklanych i podobnych naczyniach niezamkniętych*, podlegają postępowaniu jak oleje tłuste, nie wymienione szczegółowo w *beczkach* według pozycyi taryfy 23, d).

b) Do oddziału taryfy 23 należy dodać następującą uwagę: Oleje tłuste w pęcherzach podlegają postępowaniu takiemu, jak oleje tłuste w szawłokach.

4. Do pozycyi taryfy 32, a) i b).

Do pozycyi taryfy 32, a) i b) należy dodać następującą uwagę:

„Pod marglem, gliną, gliną zwyczajną, ceglarską i garncarską, etc. wymienioną w pozycyi 32, a), tudzież pod ziemią fajczaną i inną do wyrabiania szteingutu,

Erzeugung von Steingut, Fayence und Porzellan sind alle Thonarten begriffen, sie mögen roh oder gemahlen und geschlemmt vorkommen.«

5. Zur Tarifpost 32, c).

Bimsstein und Schmirgel, gemahlen, geschlemmt, und Bimsstein, geformt, werden der Tarifpost 32, c) eingereiht.

6. Zur Tarifpost 35, b).

Die Anmerkung zur Tarifpost 35, b) hat zu lauten:

»Steinöl schwarzes und Vogelleim über die Grenzen gegen die Zollvereinsstaaten aus dem freien Verkehre der letzteren frei.«

7. Zur Tarifpost 37, a).

Schwefel (in Stücken und Stangen, auch Schwefelblüthe) wird vom Aus- fuhr- und Durchfuhrzolle befreit.

8. Zur Tarifpost 40, f).

In der Tarifpost 40, f) Rubrik »Benennung der Gegenstände,« Zeile 4 und 5, soll es heißen: »2 Eisen, gefrischtes, in Stäben, façonnirtes (d. i. in einer für den Gebrauch vorgerichteten Form ausgeschmiedetes oder gewalztes Eisen)« ꝛc.

9. Zur Tarifpost 43, b).

Unter den in der Tarifpost 43, b) genannten Gegenständen in Tafeln, Platten, Blechen sind auch die gegossenen Gegenstände dieser Form, dann die vertieften Kupferbleche (Kupferschalen, wie sie vom Hammer kommen) zu verstehen.

Die Anmerkung zu dieser Tarifpost hat zu lauten:

»Die genannten Gegenstände aus Kupfer oder Messing, oder aus Legirungen von Kupfer oder Messing mit unedlen Metallen (mit Ausnahme von Packfong) über die Grenzen gegen die Zollvereinsstaaten aus dem freien Verkehre der letzteren.

1. Die groben Gußstücke per Zentner netto 4 fl. 30 kr.
2. Die anderen Gegenstände per Zentner netto 2 fl. 30 kr.«

10. Zu den Tarifposten 51, a) und b).

Die Tarifposten 51, a) und b) in der Rubrik »Benennung der Gegenstände« haben zu lauten:

»a) roh, d. i. nicht gefärbt und nicht drei- oder mehrdrähtig gezwirnt;

b) gefärbt, drei- oder mehrdrähtig gezwirnt.«

Hiernach fallen alle doublirte, ungefärbte Schafwollgarne, sie mögen gezwirnt sein oder nicht, unter die Tarifpost 51, a).

11. Zur Tarifpost 53, a).

Die in der Tarifpost 53, a) namentlich aufgeführten Tragbänder aus Flachs, Hanf ꝛc. sind aus dieser Tarifpost auszuscheiden und wie Gurten aus diesen Stoffen zu behandeln.

12. Zur Tarifpost 54, a).

Haarsohlen, d. i. gefilzte Sohlen zum Einlegen in Stiefel und Schuhe

fajansu i porcelany, wyrążoną w pozycyi 32, b) objęte są wszelkie gatunki gliny, bądź surowe, bądź zmielone, bądź szlermowane.

5. Do pozycyi taryfy 32, c).

Pumeks i *szmirgiel*, zmielony, szlamowany, i pumeks w formach, zamieszczone będą pod pozycyą taryfy 32 c).

6. Do pozycyi taryfy 35, b).

Uwaga do pozycyi taryfy 35, b) opiewać będzie:

„*Oléj skalny czarny* i lep na ptaki przez granicę od Państw związku celnego z wolnego tychże obrotu wolnym jest od opłaty cła.“

7. Do pozycyi taryfy 37, a).

Siarka (w kruchach i laskach, także kwiat siarczany) uwolniona jest od cła wchodowego i przechodowego.

8. Do pozycyi taryfy 40, f).

W pozycyi taryfy 40, f) w rubryce „wyszczególnienie przedmiotów“, wiérsz 4 i 5 czytać należy: „2 żelazo fryszowane w sztabach, fasonowane (to jest w kształcie do użytku *przygotowanym* wykute lub walcowane żelazo.)“ etc. etc.

9. Do pozycyi taryfy 43, b).

Pod przedmiotami wymienionemi w pozycyi taryfy 43, b) w tablicach, płytach, blachach, należy rozumieć także przedmioty lane téjże formy, tudzież wklęsłe blachy miedziane (czary miedziane, jak z pod młota wychodzą).

Uwaga do téjże pozycyi taryfy opiewać będzie:

„Wspomnione przedmioty z miedzi lub mosiądzu, lub z aliażu miedzi lub mosiądzu z metalami nieszlachetnemi (z wyjątkiem pagfongu) przez granice od Państw związku celnego z wolnego ich obrotu:

1. grube kawały lane od centnara netto 4 ZłR. 30 k.
2. inne przedmioty od centnara netto 2 ZłR. 30 kr.“

10. Do pozycyi taryfy 51, a) i b).

Pozycye taryfy 51 a) i b) w rubryce „wyszczególnienie przedmiotów“ opiewać będą:

„*a)* surowe to jest nie farbowane i nie skręcane we trzy lub więcéj nici.
b) farbowane, skręcane we trzy lub więcéj nici.“

Zaczém wszelka przędza wełniana dublowana, niefarbowana, bądź skręcana w nić bądź nie, wypada pod pozycyą taryfy 51, a).

11. Do pozycyi taryfy 53, a).

Wyszczególnione w pozycyi taryfy 53, a) *taśmy do noszenia szelki* — z lnu, konopi etc., należy wyłączyć z téj pozycyi taryfy i postępować z niemi, jak z gurtami z tego samego materyału.

12. Do pozycyi taryfy 54, a).

Podeszwy z sierci to jest, podeszwy pilśnione do wkładania w buty i trze-

aus Kälber-, Kuh- und anderen Haaren sind als Wollenwaaren gemeinste, unter namentlicher Aufführung, der Tarifpost 54, a) einzureihen.

13. Zur Anmerkung 2 zur Klasse **XIII.** der Webe- und Wirkwaaren.

Unter den in der zweiten Anmerkung zur Klasse **XIII.** der Webe- und Wirkwaaren angeführten, zum Theile durch andere Webe- und Wirkmaterialien als jene, aus denen das Hauptgewebe besteht, gebildeten Verzierungen, welche bei Beurtheilung der Abtheilung, in welche die Waare gehört, unbeachtet bleiben, sind nur jene zu verstehen, welche in den Grundstoff mittelst eines eigenen Broschirschusses oder durch eine besondere Kette (Figurkette) eingewebt sind; Verzierungen, deren Muster durch Fäden des Grundschusses oder der Grundkette gebildet wurden, sind selbst dann nach den allgemeinen Tarifsbestimmungen zu behandeln, wenn auch bloß ein Theil derselben aus einem anderen Stoffe als jenem des Hauptgewebes besteht. Da übrigens gestickte Waaren jedenfalls der Tarifsabtheilung des Grundstoffes zugewiesen bleiben, so sind in der bezogenen Anmerkung des Tarifes die Worte: »oder eingestickten« zu streichen.

14. Zu den Tarifposten 62, c) und d).

a) Der Aufzählung in der Post 62, c) ist noch einzuschalten: »Bettsäcke, Jagd- und Reisetaschen.«

b) Die Anmerkung zur Tarifpost 62, c) hat zu lauten:

»Die Zahl 1 genannten Gegenstände aus lohgarem, lohrothem oder bloß geschwärztem Leder; dann die Zahl 2 genannten Fabrikate, beide auch in Verbindung mit Holz; endlich die Zahl 4 genannten Gegenstände aus lohgarem, lohrothem oder bloß geschwärztem Leder, über die Grenzen gegen die Zollvereinsstaaten aus dem freien Verkehre der letzteren per Zentner netto 7 fl. 30 kr.«

c) In der Rubrik: »Benennung der Gegenstände« der Tarifpost 62, d), Zeile 9, 10 und 11, hat es zu lauten:

»3. Jagd- und Reisetaschen und Schuhmacher-Arbeiten aus Webe, und Wirkstoffen ꝛc.«

anstatt:

»3. Jagd- und Reisetaschen aller Art, Schuhmacher-Arbeiten aus Webe- und Wirkstoffen ꝛc.«

d) Die in der Tarifpost 62, d) Zahl 1 beispielweise aufgeführten Ruhekissen sind aus dieser Tarifpost auszuscheiden; dieselben werden wie andere Polster zu behandeln sein.

15. Zur Tarifpost 64, d).

Die Anmerkung zur Tarifpost 64, d) hat zu lauten:

»Alle unter 1 genannten Gegenstände, auch in Verbindung mit Bein, lohgarem Leder, Glas, Papier und Pappe, Alabaster, Marmor, Speckstein, Gyps und

wiki z sierci cielęcéj, krowiéj i innéj, należy jako towary wełniane najprostszego gatunku zamieścić, szczegółowo je wymieniając, w pozycyi taryfy 54, a).

13. Do uwagi 2 do klassy XIII towarów tkackich i warsztacikowych.

Pod wyrażonemi w uwadze drugiéj do klassy XIII towarów tkackich i warsztacikowych ozdobami wykonanemi po części z innych materyałów tkackich i warsztacikowych jak te są, z których główna tkanina się składa, a które, przy ocenieniu oddziału, do którego towar należy wcale nie są brane na uwagę, należy rozumieć tylko te, które są wrabiane do materyi głównéj za pomocą właściwego wątku bronzowego lub osobnéj osnowy figurowéj. Ozdoby, których wzory wytkane zostały niciami wątku tłowego lub osnowy tłowéj, podlegają postępowaniu według *powszechnych przepisów taryfy* nawet wtedy, gdy tylko *część* ich z innéj materyi, jak tkanina główna się składa. Zresztą, ponieważ towary *haftowane* przydzielonemi zostają do udziału taryfy materyi głównéj, przeto w uwadze przytoczonéj taryfy należy wykreślić wyrazy: „*lub whaftowane.*“

14. Do pozycyi taryfy 62, c i d.).

a) W wyszczególnieniu w pozycyi 62, c) należy zamieścić: „Tłumaki, torby myśliwskie i podróżne.“

b) Uwaga do pozycyi taryfy 62, c) opiewać będzie:

„Przedmioty wspomnione pod L. 1 ze skóry *wygarbowanéj*, *na czerwono wyprawnéj*, *lub tylko poczernionéj*, tudzież fabrykaty pod L. 2 wymienione, *obydwa* także w połączeniu z drzewem; nakoniec przedmioty pod L. 4 wymienione ze skóry *wygarbowanéj wyprawnéj na czerwono lub tylko poczernionéj*, przez granice od Państw związku celnego z wolnego ich obrotu, płacą od centnara *netto* 7 ZłR. 30 kr.“

c) W rubryce „wyszczególnienie przedmiotów“ pozycyi taryfy 62, d) wiérsz 9, 10 i 11 czytać się będzie:

„3. Torby myśliwskie podróżne i wyroby szewskie z materyi tkanych i warsztacikowych“ etc. etc. zamiast:

„3. Torby mysliwskie i podróżne *wszelkiego rodzaju*, wyroby szewskie z materyj tkanych i warsztacikowych etc.“

d) Poduszki do spoczynku, przytoczone na przykład w pozycyi taryfy 62 d) L. 1 należy wyłączyć z téj pozycyi taryfy, takowe podlegać będą podobnemu postępowaniu jak inne poduszki.

15. Do pozycyi taryfy 64, d).

Uwaga do pozycyi taryfy 64 d) opiewać będzie:

„Wszelkie pod 1 wymienione przedmioty, także w połączeniu z *kością*, garbowaną skórą, szkłem, papiérem, tekturą, alabastrem, marmurem, słoninikiem, gip-

unedlen Metallen, in soweit die Verbindungen mit Papier, Pappe und unedlen Metallen nicht unter die kurzen Waaren fallen, dann feine Korbflechterwaaren in Verbindung mit ungebranntem Thon über die Grenzen gegen die Zollvereinsstaaten aus dem freien Verkehre der letzteren 1 Zentner netto 4 fl. 30 kr.«

16. Zur Tarifpost 66, c).

Die Anmerkung zur Tarifpost 66, c) hat zu lauten:

»Stein-Arbeiten, feine, ohne Verbindung mit anderen Materialien, über die Grenzen gegen die Zollvereinsstaaten aus dem freien Verkehre der letzteren per Zentner netto 4 fl. 30 kr.«

17. Zur Tarifpost 68.

Die in der Anmerkung 1 zur Tarifpost 68 aufgeführten Verbindungen mit Alabaster, Speckstein, Marmor, Gyps, Papier und Pappe sind von der in dieser Anmerkung angesprochenen Zollbegünstigung im Zwischenverkehre ausgeschlossen; dagegen ist diese Zollbegünstigung auch auf die Verbindung mit Glas anzuwenden.

18. Zu den Tarifposten 69, a) und b).

a) In der Rubrik »Benennung der Gegenstände« der Tarifpost 69, a), Zeile 3 und 2 von unten, hat es zu lauten: »nicht mit anderen Bestandtheilen als mit Holz verbunden« rc.

anstatt:

»nicht mit anderen Bestandtheilen als mit gemeinen oder gemeinsten Holzwaaren verbunden« rc.

b) In der Rubrik »Benennung der Gegenstände« Tarifpost 69, b), Zeile 4 und 5, hat es zu lauten: »auch in Verbindung mit Holz« rc.

anstatt:

»und nicht mit anderen Bestandtheilen als mit gemeinen und gemeinsten Holz-Arbeiten verbunden« rc.

c) Statt der Anmerkung 2 zur Tarifpost 69, b) ist folgende zu setzen:

»Anmerkung zu den Tarifposten 69, a) und b).

»Unwesentliche an den Waaren der Tarifposten 69, a) und b) befindliche Bestandtheile von anderen unedlen Metallen (mit Ausnahme von Packfong), die weder echt oder unecht versilbert oder vergoldet, noch mit einem gold- oder silberhaltigen Lack überzogen sind, schließen diese Waaren von der Einreihung in die genannten Tariffätze nicht aus.«

d) Die Bestimmung des Erlasses der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 10. Februar 1854, Zahl 216, I. N. C. (kundgemacht im Wege des Reichsgesetz- und des Verordnungs-Blattes, XII. Stück, Nr. 38 und Nr. 12), bezüglich der Schneidewerkzeuge, wornach es bei der Tarifirung derselben nicht auf den Abschliff ankömmt, gilt nicht für Scheeren und Messer, indem unter den abgeschliffenen (matt polirten) nur die namentlich aufgeführten groben

sem i metalami nieszlachetnemi jeżeli połączenia z papiérem, tekturą i metalami nieszlachetnemi nie wpadają pomiędzy towary krótkie (kramarszczyznę) tudzież *przedniejsze wyroby koszownicze w połączeniu z gliną niewypaloną* płacą wprowadzone przez granicę od Państw związku celnego z wolnego tychże obrotu od 1 centnara *netto* po 4 ZłR. 30 kr.“

16. Do pozycyi taryfy 66, c)

Uwaga do pozycyi taryfy 66, c) opiewać będzie:

„Roboty z kamienia przednie, bez połączenia z innemi materyałami, wprowadzone przez granice od Państw związku celnego z wolnego tychże obrotu płacą od centnara netto 4 ZłR. 30 kr.“

17. Do pozycyi taryfy 68.

Wyszczególnione w uwadze 1 do pozycyi taryfy 68 połączenia z alabastrem, słoninikiem, marmurem, gipsem, papiérem, i tekturą wyłączone są od uwzględnienia celnego, wyrzeczonego w téj uwadze w obrocie wzajemnym; na połączenia zaś ze szkłem należy także rozciągnąć powyższe uwzględnienie.

18. Do pozycyi taryfy 69 a) i b).

a) W rubryce *„wyszczególnienie przedmiotów“* pozycyi taryfy 69 a), wiérsz 3 i 2 od dołu, czytać się będzie: „nie połączone z innemi częściami składowemi jak tylko z *drzewem*“ etc. etc.

zamiast:

„nie połączone z innemi częściami jak tylko towarami drzewnemi prostego lub najprostszego gatunku etc. etc.“

b) W rubryce *„wyszczególnienie przedmiotów* pozycya taryfy 69, wiérsz 4 i 5 czytać się będzie: „także w połączeniu z drzewem“ etc.

zamiast:

„i nie połączone z innemi częściami, jak tylko z wyrobami drzewnemi prostego i najprostszego gatunku etc. etc.“

c) Zamiast uwagi 2 do pozycyi taryfy 69, *b)* należy zamieścić następującą:

„Uwaga do pozycyi taryfy 69 a) i b)“

„Że na towarach, zamieszczonych pod pozycyami taryfy 69 a) i b) znajdują się nieistotne części innych metalów nie szlachetnych (wyjąwszy pakfony), nie będące posrébrzane lub pozłacane, w sposób prawdziwy lub fałszywy, ani téż powleczone lakierem, w który wchodzi złoto lub srébro, rzeczone towary dla tego nie są wyłączone od zamieszczenia w powyższych pozycyach taryfy“.

d) Postanowienie objęte w rozrządzeniu Ministeryów Skarbu i Handlu z dnia 10 Lutego 1854 L. 216, I. N. C. ogłoszoném w drodze Dziennika Praw Państwa i w Dzienniku Rozporządzeń części XII. Nr. 38 i Nr. 12) tyczące się narzędzi siecznych, według którego przy zamieszczeniu w taryfie na szlif takowych wzgląd miany nie będzie, nie stósuje się do nożyczek, nożów, ponieważ z pomiędzy szlifowanemi (słabo polerowanemi) tylko wymienione

Schneiderscheeren und grobe Messer zum Handwerksgebrauche (auch Kneife und Bauernpuffer) in die Tarifpost 69, b) gehören.

19. Zur Tarifpost 70.

Der Satz lit. b) der Anmerkung 1 zur Tarifpost 70 hat zu lauten:

»b) 1. Zinkwaaren, alle anderen;

2. Kupfer- und Messingwaaren und Waaren aus Legirungen von Kupfer und Messing mit anderen unedlen Metallen (mit Ausnahme von Packfong), nicht gefirnißt, bemalt oder bedruckt und nicht in gepreßten Verzierungen bestehend;

alle diese unter b), Z. 1 und 2, genannten Gegenstände auch in Verbindung mit Bein, Holz, lohgarem Leder, Glas und unedlen Metallen, in soferne die Verbindungen mit unedlen Metallen nicht unter die kurzen Waaren fallen;

dann

3. Geriebenes Messing (Bronzepulver, Rauschgold und Rauschsilber , . . per 1 Zentner netto 4 fl. 30 kr.«

20. Zur Tarifabtheilung 74 und zur Tarifpost 74, b).

a) Der Tarifpost 74, b) ist folgende Anmerkung beizufügen:

»In soweit diese Maschinen und Maschinen-Bestandtheile auch als Waaren der Tarifabtheilungen 42, 43, 60, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70 betrachtet werden können, genießen sie in der Einfuhr über die Grenzen gegen die Zollvereinsstaaten aus dem freien Verkehre der letzteren der für Waaren der betreffenden Tarifpost festgesetzten Zollbegünstigungen.«

b) Die Anmerkung 1 zur Tarifabtheilung 74 hat zu lauten:

»Maschinen, hölzerne, gehören zu den Holzwaaren; roh gegossene, eiserne Maschinen-Bestandtheile zu dem rohen Eisenguß, Post 40, h); Maschinen-Bestandtheile aus rohem Zinkguß sind nach der Tarifpost 42, c), und gegossene Maschinen-Bestandtheile aus Kupfer, Messing, Zinn und anderen nicht besonders benannten unedlen Metallen, in groben Gußstücken, d. i. in Glocken und Röhren, das Stück im Gewichte von mehr als 25 Pfund, und in anderen Formen, das Stück im Gewichte von mehr als 100 Pfund, nach der Tarifpost 43, b) zu behandeln.«

21. Zum Anhange des Zolltarifes Seite 66, I, Redukzions-Tabelle b).

In der Redukzions-Tabelle I, lit. b) zur Verwandlung des Wiener Gewichtes in Zollgewicht hat bei dem Ansatze: »58 Pfund Wiener Gewicht«, das auf Zollzentner reduzirte Gewicht zu lauten:

»0.650« anstatt: »0.659«

22. Zum Anhange des Zolltarifes, Seite 73, Tabelle III, Verzeichniß B.

In der Tabelle III, Verzeichniß B, Post 25, in der Rubrik »Benennung

szczegółowe grube nożyce krawieckie, tudzież grube noże do użytku rzemieślników służące, także gnypy i olśniki chłopskie do pozycyi taryfy 69 *b)* należą.

19. Do pozycyi taryfy 70.

Ustęp lit. *b)* uwagi 1 do pozycyi taryfy 70 opiewać będzie:

„*b)* 1. Towary cynkowe, wszystkie inne;

2. Towary miedziane i mosiężne, tudzież *towary z aliażu, miedzi i mosiądzu z innemi metalami nieszlachetnemi (z wyjątkiem pakfony)* nie pokostowane, nie pomalowane lub drukowane, lub też nie mające ozdób wyzłacanych; wszystkie powyższe pod *b)* Licz. 1 i 2 wymienione przedmioty także w połączeniu z *kością, drzewem, skórą garbowaną, szkłem* i metalami nieszlachetnemi, o ile połączenia z metalami nieszlachetnemi nie wpadają w rząd kramarszczyzny;

tudzież

3. Mosiądz tarty, (proszek bronzowy), nędza złota i srébrna . . . od 1 centnara netto 4 ZłR. 30 xr.“

20. Do oddziału taryfy 74 i do pozycyi taryfy 74, *b)*.

a) Do pozycyi taryfy 74, *b)* należy dodać następującą uwagę:

„Jak dalece powyższe maszyny i części maszyn mogą być uważane jako towary należące do oddziałów taryfy 42, 43, 60, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70 doznają takowe przy wprowadzeniu przez granice od Państw związku celnego z wolnego tychże obrotu ulżeń cła, ustanowionych dla towarów odpowiedniéj pozycyi taryfy.“

b) Uwaga 1 do oddziału taryfy 74 opiewać będzie:

„Maszyny, drewniane, należą *do towarów drewnianych;* odlane surowo żelazne części maszyn do surowego odlewu żelaznego pozycya 40, h); *części maszyn z surowego odlewu cynkowego podlegają postępowaniu według pozycyi taryfy 42, c)*, lane zaś części maszyn z miedzi, mosiądzu, cyny i innych metalów nieszlachetnych, nie wymienionych szczegółowo, w grubych sztukach lanych, to jest w dzwonach i rurach, jeżeli sztuka waży więcéj jak 25 funtów, i w innych formach, jeżeli sztuka waży więcéj jak 100 funtów, podlegają postępowaniu podług pozycyi taryfy 43, b).“

21. Do dodatku taryfy celnéj strona 66 I tablica redukcyjna b).

W tablicy redukcyjnéj I lit. b) do sprowadzenia wagi wiedeńskiéj na wagę celną, czytać należy przy wstępie 58„ *funtów wagi wiédeńskiéj*“ wagę sprowadzoną na cetnar celny.

„0.650“ zamiast: „0.659“

22 Do dodatku taryfy celnéj strona 73, tablica III, spis B.

W tablicy III, spisie B. pozycyi 25 w rubryce „*wyszczególnienie towarów*“

der Waare« auf der 3. und 4. Zeile, soll es heißen: »in Stücken, die schwerer als 10 Zoll-Pfund ꝛc.«

23. Zum Anhange des Zolltarifes, Seite 76, Tabelle V.

In der Tabelle V (Uibersicht der Verbindungen gering belegter Waaren, welche unter die feinen Leder- und Gummi-, feinsten Thon- oder die kurzen Waaren fallen), ist entsprechend der im Eingange dieser Uibersicht angeführten Tarifpost 60, g) in der ersten Zeile hinter: »Bürstenbinder- und Siebmacherwaaren« einzuschalten: »Papier-Arbeiten.«

Baumgartner m. p.

72.

Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 8. November 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCV. Stück, Nr. 290, ausgegeben am 17. November 1854),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches, Dalmazien und der Militärgrenze,

über die Errichtung und den Betrieb von solchen Hütten- und Hammerwerken, zu denen die Berechtigung nicht schon durch die Bergwerksverleihung ertheilt wird, und den dießfälligen Einfluß der allgemeinen Gewerbsbehörden.

Mit Bezug auf Artikel I und V und §. 131 des allgemeinen Berggesetzes vom 23. Mai 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 146) und auf die Verordnung vom 25. Februar 1850 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 147) wird verordnet:

§. 1.

Vom 1. Dezember 1854 angefangen, wird die Bewilligung zur Errichtung und zum Betriebe aller Hammer- und Hüttenwerke, zu denen die Berechtigung nicht schon den Bergwerkbesitzern durch die Bergwerksverleihung auf Grund des §. 131 des allgemeinen Berggesetzes zusteht, durch die zur Leitung der Gewerbe-Angelegenheiten bestellten Behörden ertheit. An die letzteren geht auch die Beaufsichtigung aller nicht mehr von den Bergwerksbehörden zu verleihenden Hammer- und Hüttengewerbe über. Der bisherige Einfluß der Bergbehörden auf dieselben hat aufzuhören.

§. 2.

Die erwähnten Hütten- und Hammergewerbe sind als Kommerzial- (konzessionirte) Gewerbe zu betrachten, zu deren Errichtung und Betrieb eine behördliche Bewilligung (Konzession) nothwendig ist. Die Bewilligung wird nur einer bestimmten Person ertheilt, und es ist weder die Verpachtung noch eine andere privatrechtliche Uibertragung derselben an dritte Personen gestattet.

Zur Ertheilung der Bewilligung sind in erster Instanz die Kreis- (Komitats-) Behörden und die Magistrate der den Statthaltereien (Landesregierungen) unmittelbar untergeordneten Städte berufen.

w wiérszu 3 i 4 czytać należy: *„w sztukach, cięższych jak 10 funtów celnych etc.“*

23. Do dodatku taryfy celnéj strona 76 tablica V.

W tablicy V (Przegląd połączeń towarów niższéj opłacie podlegających, należących do przednich towarów skórzanych i gumowych, najprzedniejszych towarów glinianych lub do kramarszczyzny), należy zgodnie z pozycyą taryfy 60, g) wyrażonéj na wstępie tegoż przeglądu w piérwszym wiérszu po: *„towary szczotkarskie i sitarskie“* zamieścić: *„wyroby z papiéru.“*

Baumgartner m. p.

72.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli publicznych z dnia 8 Listopada 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część XCV, N. 290, wydana dnia 17 Listopada 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach Koronnych, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego, Dalmacyi i Pogranicza wojskowego,

o zakładaniu i prowadzeniu takich hut i hamerń, do których nie jest już udzieloném upoważnienie w nadaniu górniczém i odpowiednim wpływie powszechnych władz przemysłowych.

Odnośnie do artykułów I i V i do §. 131 powszechnéj ustawy górniczéj z dnia 23 Maja 1854 (Dziennik Praw Państwa Nr. 146), tudzież do rozporządzenia z dnia 25 Lutego 1850 (Dziennik Praw Państwa Nr. 147) rozporządza się:

§. 1.

Zacząwszy od 1 Grudnia 1854 pozwolenie do zakładania i przemysłowego prowadzenia wszelkich hamerń i hut, do których upoważnienie nie służy posiadaczom kopalni na mocy nadania prawa kopalni, na zasadzie §. 131 powszechnéj ustawy górniczéj, udzielać będą władze do kierowania sprawami przemysłowemi ustanowione. Do tychże władz przenosi się także nadzór nad wszelkiemi hamerniami i hutami, których udzielenie już nie ma miejsca przez władze górnicze. Zaczém wpływ na nie dotychczasowy władz górniczych ustaje.

§. 2.

Wspomnione przemysłowanie hamernicze i hutnicze uważać należy za przemysłowanie komercyalne (koncesyonowane), których założenie i prowadzenie wymagają pozwolenia władz (koncesyi). Pozwolenie nadaném będzie tylko pewnéj osobie, i nie wolno takowego ani wydzierżawiać trzecim osobom ani téż odstępować takowym z tytułu prawa prywatnego.

Do udzielania koncesyj wyznaczone są w piérwszéj instancyi władze obwodowe (komitatowe) i magistraty miast podlegających wprost Namiestnictwom (Rządom krajowym).

§. 3.

Es finden auf diese Gewerbe, in soweit die gegenwärtige Verordnung nicht eine Ausnahme enthält, alle für Gewerbe überhaupt und für Kommerzial- (konzessionirte) Gewerbe insbesondere bestehende Gesetze und Vorschriften Anwendung, auch werden bei denselben die besonderen, bei Feuer und Wasserwerken geltenden Rücksichten zu beachten sein. Die Nachweisung, daß der Bedarf an Brennstoff gedeckt ist, wird nicht gefordert.

Die bisher über solche Unternehmungen in den verschiedenen Kronländern in den Hütten- und Hammerwerk-Ordnungen, Innungsvorschriften und anderen Gesetzen enthaltenen Bestimmungen, in soferne sie den hier §§. 1, 2, 4, 5, 6 aufgestellten Grundsätzen nicht widersprechen, bleiben bis zur Erlassung anderer gesetzlicher Anordnungen oder Vorschriften in Kraft.

§. 4.

Die Bewilligung zur Errichtung und zum Betriebe eines solchen Hütten- und Hammergewerbes können auch solche Personen erhalten, welche die gewerbliche Befähigung nicht nachzuweisen vermögen, doch sind dieselben verpflichtet, den Betrieb unter die Leitung eines befähigten Werkführers zu stellen.

§. 5.

Die Inhaber eines Hütten- oder Hammergewerbes genießen die Rechte des Inhabers einer Fabrik, und dort, wo gesetzlich ein Unterschied zwischen einfachen und Landesfabriken besteht, die Rechte der Inhaber einer Landesfabrik, sowohl in Beziehung auf den Betrieb der zur vollkommenen kaufrechten Darstellung (Hervorbringung) ihres Gewerbs-Erzeugnisses nöthigen Nebengewerbe, als in Beziehung auf die Aufnahme, Verwendung und Freisprechung von Lehrlingen und Hilfsarbeitern. Andererseits haben sie auch die den Fabriks- und beziehungsweise Landesfabriks-Inhabern dießfalls obliegenden Verpflichtungen zu erfüllen.

Um sämmtlicher Vorrechte der Fabrikanten theilhaftig zu werden, können die Inhaber von Hütten- und Hammergewerben, wenn die gesetzlichen Bedingungen vorhanden sind, gleich anderen Gewerbsleuten die Verleihung eines Fabriks- oder beziehungsweise eines Landesfabriksbefugnisses erlangen.

§. 6.

Die nicht mit einem eigenen Bergwerksbetriebe verbundene Errichtung eines Aufbereitungs- oder Hüttenwerkes, welches den Zweck hat, die Mineralien anderer Bergwerksbesitzer zu verarbeiten, ist von den Gewerbebehörden nur nach Einvernehmung der Bergbehörde zu gestatten.

§. 7.

Denjenigen Inhabern der von den Bergbehörden ertheilten und am 1. November 1854 noch giltigen Hütten- und Hammerwerks-Konzessionen, welche berechtigt waren, diese Konzession an dritte Personen zu verpachten, oder sonst privatrechtlich zu übertragen, bleibt dieses Recht unter den durch die Konzession gegebenen Bedingungen aufrecht.

Doch ist auch bei diesen Werken der Betrieb unter die Leitung eines befähigten Werkführes zu stellen, wenn der Eigenthümer oder Pächter die gesetzliche Befähigung dazu nicht besitzt.

Baumgartner m. p.

§. 3.

Do rzeczonych profesyj, zastósowane będą wszelkie ustawy i przepisy odnoszące się do profesyj w ogólności, i do profesyj komercyalnych (ukoncesyonowanych) w szczególności o ile rozporządzenie niniejsze nie zawiera wyjątku, oprócz tego należy zastósować przy takowych wszelkie względy przepisane względem dzieł ogniowych i wodnych. Nie żąda się wszakże udowodnienia, iż potrzebny materyał palny jest pokrytym.

Przepisy w przedmiocie tychże przedsiębiorstw, dotąd w szczegółowych krajach koronnych obowiązujące i objęte w porządkach hut i hamerń, tudzież w przepisach cechowych i innych ustawach, zatrzymują moc swoją aż do wydania innych prawnych rozporządzeń lub przepisów, o ile nie zostają w sprzeczności z zasadami, w §§. 1, 2, 4, 5, 6 niniejszego rozporządzenia ustanowionemi.

§. 4.

Pozwolenie do założenia i prowadzenia takich hut i hamerń otrzymać mogą także osoby, nie będące w stanie wykazać przemysłowego uzdolnienia do takiéj profesyi, jednakże obowiązane są, oddać przedsiębiorstwo pod kierunek uzdolnionego werkmistrza.

§. 5.

Posiadacze hut i hamerń mają prawa posiadaczów fabryk, a tam, gdzie zachodzi prawna różnica między fabrykami pojedynczemi i krajowemi, mają prawa posiadaczy fabryki krajowéj, tak pod względem przedsiębiorstw pobocznych potrzebnych do dokładnego wyrabiania gotowego na sprzedaż, produktu swego przemysłu, jako téż co do przyjmowania, używania, wyzwalania swych uczniów i pomocników. Z drugiéj strony winni są dopełniać obowiązków, ciażących na posiadaczach fabryk, a względnie fabryk krajowych.

Ażeby dostąpić wszelkich praw fabrykantów, posiadacza hut i hamerń, mogą podobnie jak inni przemysłowcy otrzymać udzielenie upoważnienia na fabrykę lub na fabrykę krajową, jeżeli są po temu warunki prawem przepisane.

§. 6.

Założenie dzieła przyrządzającego lub hutniczego mającego na celu przyrządzanie kruszczów innych posiadaczy kopalni nie będącego połączoném z własném przedsiębiorstwem kopalnianém, władze przemysłowe pozwolić mogą tylko po wysłuchaniu władzy górniczéj.

§. 7.

Właścicielom koncesyi na huty i hamernie, udzielonych przez władze górnicze i jeszcze ważnych w dniu 1 Listopada 1854, którzy mieli prawo wydzierżawiania tych koncesyj osobom trzecim, lub odstąpienia im takowych pod tytułem prawa prywatnego, pozostaje to prawo pod warunkami, w koncesyi objętemi.

Jednakże przemysłowanie za pomocą dzieł takich także oddać należy pod kierunek uzdolnionego werkmistrza, jeżeli właściciel lub dzierżawca nie posiada uzdolnienia prawem przepisanago.

Baumgartner m. p.

Berichtigung.

In der, im XIV. Stücke des Landes-Regierungs-Blattes unter Nr. 55 verlautbarten Kundmachung vom 25. Oktober 1854 soll der Absatz a) des §. 8 von dem Worte Dabie an, bis an sein Ende folgendermaßen lauten: »weder Weingeist noch Aquavit aufbewahrt und bloß Schaumbranntwein verkauft werden soll, dann« — ferner soll es in dem, in obiger Kundmachung enthaltenen Tarife, Rubrik Anmerkung statt: »Zur Tarifpost 7, b)« heißen: »Zur Tarifpost 7, c)«.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 7. Dezember 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XX.

Wydany i rozesłany dnia 7. Grudnia 1854.

73.
Erlaß des Finanzministeriums vom 26. Oktober 1854,

über die künftige Einrichtung der Finanzprokuratur für das Königreich Ungarn.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCVI. Stück, Nr. 291, ausgegeben am 21. November 1854.

74.
Erlaß der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 4. November 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCVI. Stück, Nr. 292, ausgegeben am 21. November 1854),

giltig für sämmtliche Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgrenze,

über die Bestreitung des Aufwandes der Bezirks- und Stuhlrichter-Aemter und die Verrechnung des Verwaltungsaufwandes in Fällen, wo Behörden oder Aemter verschiedener Dienstzweige in einer gemeinsamen Oertlichkeit untergebracht sind.

In Betreff der Verrechnung des Verwaltungsaufwandes in Fällen, wo Behörden oder Aemter verschiedener Dienstzweige in einer gemeinsamen Oertlichkeit untergebracht werden, sind die Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen rücksichtlich folgender Grundsätze übereingekommen:

§. 1.

a) Der gesammte Aufwand für die politischen Bezirks- und Stuhlrichter-Aemter fällt ausschließend dem Ministerium des Innern, jener für besondere Bezirksgerichte dem Ministerium der Justiz zur Last.

Ist ein solches rein politisches oder gerichtliches Amt mit einer zur Justiz- oder beziehungsweise zur politischen Verwaltung gehörigen Behörde gemeinschaftlich untergebracht, so wird jede gemeinschaftliche Auslage, als: für Ankauf von Gebäuden, für Neubauten, Adaptirungen und Reparaturen, für Miethzinse, Steuern und Umlagen, Bestallungen an Kaminfeger, Kanalräumer u. s. w., für allgemeine Hausaufsicht und Gebäudereinigung, nach dem, mit Finanzministerial-Erlaß vom 15. Dezember 1851, Zahl 17.653-F. M., aufgestellten Grundsatze von Fall zu Fall nach Verhältniß der Räumlichkeiten zwischen dem Aufwande der beiden Ministerien zu vertheilen und die, den Justiz-Etat und beziehungsweise den politischen Etat treffenden Antheile von demselben an die, den Vorschuß leistende Dotazion der politischen oder Justiz-Verwaltung zurück zu vergüten sein.

Um diese Verrechnung zu vereinfachen, sind jene gemeinschaftlichen Auslagen welche im Miethzinse, Steuern, Bestallungen, die jährliche Weißigung u. dgl. regelmäßig wiederkehren, nicht in allen einzelnen Fällen und Perioden vom

73.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 26 Października 1854,

w przedmiocie przyszłego urządzenia prokuratoryi skarbowéj w królestwie Węgierskiém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część XCVI, N. 291, wydaną d. 21 Listopada 1854.

74.

Rozrządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 4 Listopada 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część XCVI., Nr. 292, wydana dnia 21 Listopada 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza Wojskowego,

tyczące się pokrycia wydatków urzędów powiatowych i stolicowych, tudzież policzenia wydatków administracyi w tych przypadkach, gdy władze lub urzędy różnych gałęzi służbowych pomieszczone są w lokalności spólnéj.

W przedmiocie policzenia kosztów administracyi w tych przypadkach, gdy władze lub urzędy różnych gałęzi służbowych pomieszczone są w lokalności spólnéj, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu zgodziły się na następujące zasady:

§. 1.

a) Wszelkie wydatki *dla politycznych urzędów powiatowych i stolicowych* przypadają wyłącznie na poczet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, wydatki zaś dla *osobnych Sądów powiatowych* idą na poczet Ministerstwa Sprawiedliwości.

Jeżeli taki urząd czysto-polityczny lub czysto-sądowy pomieszczony jest spólnie z władzą należącą do administracyi sądowéj, a względnie do administracyi politycznéj, natenczas każdy wydatek spólny, jako to: za kupno budynków, za budowle nowe, adaptowania i naprawy, za czynsze najmu, podatki i dodatki do nich, płace dla kominiarzy, za czyszczenie kanałów i t. d., za ogólny dozór domu i czyszczenie budynków, podzielonym będzie w każdym szczegółowym przypadku, w stósunku lokalności między obydwoma Ministeryami, zgodnie z zasadą ustanowioną w rozrządzeniu Ministerstwa Skarbu z dnia 15 Grudnia 1851 L. 17653 M. F., i części przypadające na etat sądowy, a względnie na etat polityczny zwrócone będą przez takowy téj dotacyi administracyi politycznéj lub sądowéj, która powyższe koszta zalicza.

Dla uproszczenia powyższego porachunku nie należy rzeczone spólne wydatki, które w czynszu od najmu, podatkach, płacach, roczném bieleniu i t. p. regularnie powracają, zwracać szczegółowo w każdym pojedynczym

Justiz-Etat, und beziehungsweise vom Etat der politischen Verwaltung besonders zu vergüten, sondern es ist dieser Rück-Ersatz mittelst einer für jedes Land oder Verwaltungsgebiet auf Grundlage der einzelnen Erhebungen ausgemittelten Gesammt-Jahressumme zu gewähren.

b) Der ganze Aufwand der gemischten Bezirks- und Stuhlrichter-Aemter ist gleich jenem der rein politischen Aemter ohne Anspruch auf eine Vergütung aus dem Justitz-Etat zu Lasten des Etats des Ministeriums des Innern anzuweisen uud definitiv zu verrechnen.

Es versteht sich von selbst, daß dadurch der kompetenzmäßigen Einflußnahme des Justizministeriums in Angelegenheiten der, auch als Gerichte fungirenden Bezirks- und Stuirichter-Aemter kein Eintrag geschehen soll.

c) Für jene Sträflinge, welche ihre Strafzeit in den, auf dem Etat des Justizministeriums lastenden Inquisizions-Arresten absitzen, ist fernerhin keine Vergütung aus der Strafhaus-Dotazion zu leisten.

§. 2.

Was die Vertheilung der Ausgaben unter den Etat des Finanzministeriums und des Ministeriums des Innern im Falle der gemeinschaftlichen Unterbringung eines Steueramtes mit einer politischen Behörde oder einem gemischten Bezirks- oder Stuhlrichter-Amte anbelangt, hat Folgendes zu gelten:

aa) Personal-Auslagen aller Art, die Kosten der Kanzlei-Einrichtung, Kommissions- und Reisegebühren u. dgl., der Aufwand für Kanzlei-Requisiten, Papier, Drucksorten u. s. w. überhaupt alle nicht gemeinschaftlichen Kosten, trägt für die Steuer-Aemter der Finanz-Etat ausschließend und hat demnach auch zum dießfälligen Aufwaude der Bezirksämter nichts beizusteuern, wenngleich beide Aemter im nämlichen Lokale vereint sind.

bb) Gemeinschaftliche Auslagen (§. 1, a) sind dagegen auch hier nach dem oben bei der Erörterung des Verhältnisses bei vereinter Unterbringung eines Gerichtes mit einem politischen Amte ausgesprochenen Grundsatze von Fall zu Fall nach Verhältniß der Räumlichkeiten zwischen dem Finanz- und politischen Etat zu vertheilen.

cc) Belangend die Beheizung, Beleuchtung und gewöhnliche Reinhaltung gemeinschaftlicher Amtsräume wird bestimmt, daß, wenn Stiegen, Gänge, Vorzimmer u. dgl. so gelegen sind, daß sie, falls auch das Steueramt nicht vorhanden wäre, doch schon wegen des Bezirksamtes oder der sonstigen politischen Behörde beleuchtet, beheizt und gereinigt werden müßten, die Beheizung und Beleuchtung bloß den Aufwand der politischen Verwaltung zu treffen, bei der Reinhaltung aber auch die steuerämtliche Dienerschaft mitzuhelfen hat.

przypadku i w szczegółowych peryodach z etatu sądowego a względnie z etatu politycznéj administracyi, lecz zwrot takowy nastąpić powinien w summie ogółowéj rocznéj, wypośrodkowanéj w każdym kraju lub obrębie administracyjnym na zasadzie szczegółowych dochodzeń.

b) Wszelkie wydatki urzędów powiatowych i stolicowych, połączonych, podobnie jak wydatki urzędów czysto-politycznych należy asygnować na poczet etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i policzyć tak stanowczo bez etatu sądowego.

Rozumié się samo przez się, iż przez to wpływ właściwy Ministerstwa Sprawiedliwości na czynności urzędów powiatowych i stolicowych wypełniających oraz funkcye sądowe, nie dozna żadnego uszczerbku.

c) Za więźniów skazanych, którzy karę swoją odsiadują w aresztach inkwizycyjnych, będących na rachunku etatu Ministerstwa Sprawiedliwości, na przyszłość nie będzie czyniony zwrot z dotacyi domów kary.

§. 2.

Co się tyczy podziału wydatków pomiędzy etatem Ministerstwa Skarbu i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w razie *spólnego pomieszczenia urzędu podatkowego z władzą polityczną* lub z urzędem mięszanym powiatowym lub stolicowym, służyć będzie za prawidło:

aa) Wydatki osobowe wszelkiego rodzaju, koszta urządzenia kancelaryi, należytości za kommissye i podróże i t. p., wydatki na rekwizyta kancelaryjne, papiér, druki i t. d., w ogóle wszelkie koszta, nie będące spólnemi, ponosi za urzędy podatkowe etat Ministerstwa Skarbu wyłącznie, a zatém nie winien w niczém się dokładać do odpowiednich wydatków urzędów powiatowych, chociaż obydwa urzędy połączone są w jednéj lokalności.

bb) Spólne wydatki zaś (§. 1. a) podzielone będą także tu w każdym pojedynczym przypadku w stósunku lokalności między etatem Skarbowym i politycznym, według zasady wyrzeczonéj przy rozbiorze stósunku, zachodzącego w razie połączonego pomieszczenia sądu z urzędem politycznym.

cc) Co się tyczy opału, oświetlenia i zwyczajnego czyszczenia wspólnych miejscowości urzędowych, stanowi się, iż jeżeli schody, ganki, przedpokoje i t. p. tak są połączone, żeby musiały być oświetlone, ogrzewane i czyszczone już dla samego urzędu powiatowego lub dla innéj władzy politycznéj, chociażby urząd podatkowy tam się nie znajdował, ogrzewanie i oświetlenie pójdzie na poczet jedynie administracyi politycznéj, przy czyszczeniu zaś także i słudzy urzędu podatkowego dopomagać winni.

§. 3.

In den Fällen, wo ein Bezirks- oder Stuhlrichter-Amt im speziellen Interesse eines anderen Dienstzweiges eine Amtshandlung vornimmt, eine kommissionelle Verhandlung pflegt u. dgl., hat für die dießfalls auflaufenden speziellen Kosten, wie Diäten, Reise-Auslagen u. dgl., eine Beitragsleistung aus dem Etat desjenigen Dienstzweiges, in dessen Interesse jene Verrichtung geschieht, nicht einzutreten. So weit derlei Geschäfte im Interesse des Finanzdienstes besorgt werden, wird ausnahmsweise eine Ersatzleistung aus dem Finanz-Etat nur in jenen Fällen stattfinden, wo die Mitwirkung des bezirksämtlichen Aufwandes nicht aus den mit der allgemeinen Stellung des Amtes verbundenen Obliegenheiten desselben, sondern aus anderen zufälligen Verhältnissen abgeleitet wird, wie für die Verpflegung, Transportirung von Gefällsübertretern und dgl., wornach sich für die Zukunft zu richten ist.

Bach m. p. Krauß m. p. Baumgartner m. p.

75.

Verordnung des Ministers der Justiz und der Finanzen, dann der obersten Rechnungs-Kontrolsbehörde vom 4. November 1854,

mit der Instrukzion für die kassemäßige Behandlung des Waisen- und Kuranden-Vermögens bei den k. k. Steuerämtern in Ungarn, Kroazien, Slawonien, Siebenbürgen, der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCVII. Stück, Nr. 297, ausgegeben am 22. November 1854.

76.

Verordnung des Justizministeriums vom 13. November 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCVI. Stück, Nr. 293, ausgegeben am 21. November 1854),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze,

über die Behandlung des hierlandes befindlichen beweglichen Nachlasses verstorbener Unterthanen des Königreiches beider Sicilien.

Um in Ansehen des hierlandes befindlichen beweglichen Nachlasses verstorbener Unterthanen des Königreiches beider Sicilien einen den Grundsätzen der von Seite der kaiserlich-österreichischen und der königlich-neapolitanischen Regierung gegenseitig zugesicherten Reciprocität entsprechenden Vorgang zu beobachten, findet das Justizministerium im Einvernehmen mit dem Ministerium des Äußern die Gerichtsbehörden anzuweisen, daß sie im Falle des Todes eines Unterthanes des Königreiches beider Sicilien, welcher hierlandes ein bewegliches Vermögen hinterlassen hat,

§. 3.

Jeżeli urząd powiatowy lub stolicowy w szczegółowym interesie innéj gałęzi służbowéj przedsiębierze jaką czynność urzędową, odbywa kommissyę i t. p., wówczas za koszta w téj czynności szczegółowo urosłe, jako dyety, wydatki na podróż i t. p. nie nastąpi dodatek z etatu téj gełęzi służbowéj, w któréj interesie owa czynność była uskuteczniona. Jak dalece takie czynności uskutecznione będą w interesie służby skarbowéj, wyjątkowo nastąpi zwrot z etatu skarbowego tylko w tych przypadkach, gdy spólne działanie wydatków urzędu powiatowego nie wynika z obwowiązków, połączonych z ogółowém stanowiskiem urzędu, lecz z innych przypadkowych stósunków, jako to: za zaopatrywanie, transportowanie przestępców co do dochodów skarbowych i t. p., co w przyszłości za prawidło przyjąć należy.

Bach m. p. ***Krauss*** m. p. ***Baumgartner*** m. p

75.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości i Finansów, tudzież Najwyższéj Władzy Kontrolnéj Rachunokwéj z dnia 4 Listopada 1854,

wraz z instrnkcyą o kasowem postępowaniu z majątkiem sierocińskim i kuratelskim w c. k. urzędach poborczych w Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, Siedmiogrodzie, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część XCVII., N. 297, wydaną dnia 22 Listopada 1854.

76.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 13 Listopada 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część XCVI, N. 293, wydana dnia 21 Listopada 1854),

obowiązujące w całym obrębie Państwa z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

o postępowaniu ze spadkiem ruchomym zmarłych poddanych królestwa Obojga Sycylii znajdującym się w krajach tutejszych.

Ażeby względem spadku zmarłych poddanych królestwa Obojga Sycylii, znajdującego się w krajach tutejszych, zachować postępowanie odpowiednie zasadom wzajemności, przyrzeczonéj sobie wzajemnie ze strony Rządu Cesarsko-Austryackiego i Królewsko-Neapolitańskiego, Ministeryum sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zewnętrznych poleca władzom sądowym, ażeby w razie zgonu poddanego królestwa Obojga Sycylii, który w krajach tutejszych pozostawił majątek ruchomy, przy położeniu i odjęciu pieczęci, tudzież przy spisaniu inwen-

bei der Anlegung und Abnahme der Gerichtssiegel, sowie bei der Errichtung des Inventars über den beweglichen Nachlaß dort, wo ein königlich-sicilianisches Konsulat durch die Nähe des Aufenthaltes in der Lage ist, an diesen Akten Theil zu nehmen, einen Abgeordneten des königlich-sicilianischen Konsulates beizuziehen haben, ohne daß jedoch aus dieser Beiziehung irgend ein Jurisdikzionsrecht des Konsulates abgeleitet werden darf.

Die Gerichte haben übrigens sich lediglich auf die zur Bewahrung des beweglichen Nachlasses erforderlichen Maßregeln zu beschränken, für die Befriedigung der allfälligen Gebühren, dann der Gläubiger, welche österreichische Unterthanen oder hierlandes sich aufhaltende Fremde sind, und für die einstweilige Sicherstellung der Ansprüche der hierlandes befindlichen Erben und Vermächtnißnehmer zu sorgen, sofort aber den beweglichen Nachlaß im vorgeschriebenen Wege entweder durch das nächste königlich-sicilianische Konsulat, oder, soferne ein solches in der Nähe nicht vorhanden wäre, durch die königlich-sicilianische Gesandtschaft am kaiserlichen Hofe an die zuständige Behörde des Königreiches beider Sicilien zu übersenden.

Krauß m. p.

77.

Verordnung des Justizministeriums vom 13. November 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCVI. Stück, Nr. 294, ausgegeben am 21. November 1854),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze,

zur Erläuterung der Frage, in wieferne das Invaliden-Benefizium durch ein Verbrechen verloren gehe.

Aus Anlaß eines Falles, daß Zivil-Strafgerichte in Straf-Urtheilen, in welchen Patental-Invaliden wegen eines Verbrechens zur Strafe des einfachen Kerkers verurtheilt wurden, auf den Verlust des Invaliden-Benefiziums erkannt haben, findet das Justizministerium zu erklären, daß das Hofdekret vom 29. Juli 1835, Nr. 63. der J. G. S., zu Folge dessen der Verlust des Invaliden-Benefiziums für die zur Zeit der Aburtheilung unter der Zivil-Gerichtsbarkeit stehenden Individuen nur mit der Verurtheilung zur schweren Kerkerstrafe verbunden ist, durch den §. 26. des Strafgesetzes vom 27. Mai 1852, Nr. 117 des Reichs-Gesetz-Blattes, keineswegs außer Wirksamkeit gesetzt; vielmehr seit dem laut der Verordnung des Armee-Ober-Kommandos und der Ministerien des Innern und der Justiz vom 30. Juni 1853, Nr. 124 des Reichs-Gesetz-Blattes, auch auf jene Genüsse ausgedehnt worden ist, welche Invaliden oder überhaupt ausgediente Soldaten aus öffentlichen oder Privatstiftungen beziehen.

In den Straf-Urtheilen, wodurch wider den Verbrecher auf schwere Kerkerstrafe erkannt wird, ist übrigens der Verlust des Invaliden-Benefiziums nicht be-

tarza spadku ruchomego, tam gdzie konsulat Królewsko-Sycylijski przez bliskość pobytu swego jest w położeniu, brać udział w tych czynnościach, przyzwały delegowanego konsulatu Królewsko-Sycylijskiego, z którego atoliż przyzwania nie wynika żadne prawo jurysdykcyi dla konsulatu.

Zresztą sądy winny są ograniczać się w czynnościach swoich tylko tak dalece, jak tego wymaga zachowanie spadku ruchomego, zaspokojenie należytości przypadających tudzież wierzycieli będących poddanymi Austryackimi, lub cudzoziemcami, zamieszkałymi w krajach tutejszych, jako téż zabezpieczenie tymczasowe praw dziedziców i zapisobierców, znajdujących się w tych krajach, następnie zaś spadek ruchomy przesłać w przepisanéj drodze albo przez najbliższy konsulat Królewsko-Sycylijski, lub gdyby się takowy nie znajdował w bliskości, przez poselstwo Królewsko-Sycylijskie przy Dworze Cesarskim do władzy właściwéj Królestwa Obojga Sycylii.

Kraus m. p.

77.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 13 Listopada 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część XCVI, N. 294, wydana dnia 21 Listopada 1854),

obowiązujące w całym obrębie Państwa z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

w przedmiocie kwestyi co do utraty beneficium inwalidowego w skutku zbrodni.

Z powodu wydarzonego przypadku, iż sądy karne cywilne w wyrokach kary, na mocy których inwalidzi patentowi za zbrodnie ukaranymi zostali na więzienie pojedyncze, uznały oraz utratę beneficyum inwalidowego, Ministerstwo sprawiedliwości oświadcza, iż dekret nadworny z 29 Lipca 1835 r. N. 63. Zbioru Ustaw. Sąd. stanowiący utratę beneficyum inwalidowego dla osób, które w czasie skazania zostawały pod sądowością cywilną, tylko na przypadek skazania na karę ciężkiego więzienia, nie utracił swéj mocy przez §. 26. Ustawy karnéj z d. 27 Maja 1852 r. N. 117 Dziennika Praw Państwa; raczéj od tegoż czasu na zasadzie rozporządzenia Nadkomendy Wojsk i Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z d. 30 Czerwca 1853 r. N. 124 Dziennika Praw Państwa, rozciągniętym został także i na dochody, które inwalidzi lub w ogólności żołnierze wysłużeni pobierają z fundacyj publicznych lub prywatnych.

Zresztą w wyrokach kary, na mocy których zbrodniarz wskazany został na ciężkie więzienie, nie ma potrzeby wyrzec szczegółowo utraty beneficyum inwa-

sonders auszusprechen, nachdem er schon kraft des Gesetzes mit der Verurtheilung verbunden ist.

Die Zivil-Strafgerichte haben jedoch eine Abschrift des rechtskräftigen Urtheiles, wodurch ein Patental-Invalide zu einer schweren Kerkerstrafe verurtheilt würde, unter Anschluß der dem Verurtheilten abzunehmenden Patental-Urkunde, der Militär-Landesstelle, in deren Bereiche derselbe seinen Wohnsitz hatte, mitzutheilen.

Krauß m. p.

78.

Erlaß des Finanzen vom 15. November 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCVI. Stück, Nr. 295, ausgegeben am 21. November 1854),

betreffend die Taraberechnung für nicht besonders benannte zubereitete Fische, welche in anderen hölzernen Gefäßen, als den im Zolltarife Post 14. c) genannten vorkommen.

Die Tara der Tarifpost 14. lit. c) (Fische, nicht besonders benannte, zubereitete) für andere als die dort genannten hölzernen Gefäße, z. B. für kleine Bottiche (mastelli), wird, wenn sie mit einem Deckel versehen sind, mit 13 Perzent wie für Fässer, und für offene hölzerne Gefäße ohne Deckel mit 10 Perzent festgesetzt.

Baumgartner m. p.

79.

Verordnung des Justizministeriums vom 16. November 1854,

wodurch die Gerichte bestimmt werden, welchen im lombardisch-venezianischen Königreiche nach Maßgabe der Strafprozeß-Ordnung vom 29. Juli 1853, das Untersuchungs-Verfahren über Verbrechen und Vergehen zusteht.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCVI. Stück, Nr. 296, ausgegeben am 21. November 1854.

lidowego, ponieważ takowa już z mocy Ustawy z zasądzeniem jest połączoną.

Jednakże sądy karne cywilne winny są zakommunikować odpis wyroku prawomocnego, w skutek którego inwalid patentowy skazanym został na ciężkie więzienie, władzy wojskowéj krajowéj, w któréj obrębie takowy miał siedzibę swoją, przy załączeniu dokumentu patentalnego, odebranego skazanemu.

Kraus m. p.

78.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 15 Listopada 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część XCVI, N. 295, wydana dnia 21 Listopada 1854),

tyczące się policzenia tary od ryb przysposobionych nie wymienionych szczegółowo, znajdujących się w naczyniach drewnianych innego gatunku, jak wymienione w taryfie celnéj pod pozycyą 14, c).

Tara pozycyi taryfy 14 lit. c) (ryby, nie wymienione szczegółowo, przysposobione) od innych naczyń drewnianych, jak są wymienione tamże, n. p. od małych kadek (mastelli) jeżeli takowe zaopatrzone są wiekiem, policzoną będzie w 13 procentach podobnie jak od beczek, od naczyń zaś drewnianych bez wieka, tylko w 10 procentach.

Baumgartner m. p.

79.

Rozporządzenie Ministerswa Sprawiedliwości z d. 16 Listopada 1854,

mocą którego przeznacza się sądy do których w Królestwie Lombardzko-Weneckiém należy postępowanie na drodze śledztwa zbrodni i wykroczeń według Ustawy o procesie karnym z dnia 29 Lipca 1853 r.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XCVI, N. 296, wydaną dnia 21 Listopada 1854.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XXI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. Dezember 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXI.

Wydany i rozesłany dnia 15. Grudnia 1854.

80.
Verordnung des Ministers für Kultus und Unterricht vom 2. November 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCVIII. Stück, Nr. 298, ausgegeben am 27. November 1854),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgrenze,

womit provisorische Vorschriften über die Bildung von Lehramts-Kandidaten für zwei- und dreiklassige Unter-Realschulen, welche mit Hauptschulen vereiniget sind, bekannt gemacht werden.

Nach dem Studien-Hofkommissionsdekrete vom 16. August 1823, Z. 5450, politische Schul-Verfassung, §. 115, ist zur Erlangung von Lehrerstellen der IV. Klasse (jetzigen Unter-Realschulen) eine Konkursprüfung zu bestehen, wenn nicht die Kompetenten ihre Tauglichkeit durch Studienzeugnisse hinreichend dargethan, und eine Dispens von der Konkursprüfung erlangt haben.

Nach dem §. 116 der politischen Schulverfassung soll überhaupt zu den Lehrämtern an Realschulen nur derjenige zugelassen werden, welcher überzeugend dargethan hat, daß er nicht nur die Gegenstände, für welche ein Lehrer anzustellen ist, ganz inne hat, sondern daß er auch mit dem Geiste dieser Anstalten und mit den Bedürfnissen der Schüler, welche sich aus dem Zwecke dieser Lehranstalten entnehmen lassen, innig vertraut ist, und daß er die Methode des Unterrichtes genau kennt. Es wird daher ausdrücklich bemerkt, daß es ihm zur großen Empfehlung dienen werde, wenn er die Realschule selbst mit ausgezeichnetem Erfolge besucht hat; daß es jedoch unerläßlich sei, sich mit einem sehr guten Zeugnisse über den an der Musterhauptschule des Landes zurückgelegten Präparandenkurs auszuweisen.

Diese Vorschriften konnten so lange genügen, als die Zahl der IV. Klassen noch sehr gering war; seitdem jedoch diese Realschulklassen sich vermehrt haben, trat der Mangel an Anstalten zur zweckmäßigen Ausbildung von Lehrern für dieselben immer fühlbarer hervor.

In einzelnen Kronländern suchte man daher diesem Mangel durch besondere Einrichtungen abzuhelfen. So wurde an der k. k. Musterhauptschule zu Prag dem Präparandenkurse für Hauptschulen noch ein eigener Jahrgang für Lehrer der IV. Klasse beigegeben. In Niederösterreich wurden an absolvirte Präparenden sogenannte Zeichnungsstipendien zu ihrer weiteren Ausbildung verliehen. Diese vereinzelnten Maßregeln sind jedoch bei der Wichtigkeit, welche die Unter-Realschulen in ihrer unmittelbaren Beziehung auf die Gewerbe, sowie durch ihr Verhältniß zu den Ober-Realschulen erlangt haben, und nachdem fortwährend viele Stadtgemeinden in richtiger Auffassung der bestehenden Bedürfnisse mit nahmhaften Opfern

80.

Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 2 Listopada 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część XCVIII, Nr. 298, wydana dnia 27 Listopada 1854),

obowiązujące w całym obrębie Państwa z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza Wojskowego.

mocą którego ogłasza się prowizoryczne przepisy względem wykształcenia kandydatów do nauczycielstwa dla klass realnych niższych dwóch i trzechklassowych, połączonych ze szkołami głównemi.

Według dekretu Nadwornéj Kommissyi nauk z dnia 16 Sierpnia 1823 L. 5450, urządzenie polityczne szkół należy, dla utrzymania posad nauczycielskich IV. klassy (obecnie szkół realnych niższych) odbyć examin konkursowy, jeżeli kandydaci świadectwami szkolnemi zdatności swéj dostatecznie nie udowodnili, i nie otrzymali dyspenzacyi od examinu konkursowego.

Stósownie do §. 116. urządzenia politycznego szkół w ogólności ten tylko przypuszczonym być może do nauczycielstwa w szkołach realnych, kto dał dowody przekonywające, iż posiada dokładną znajomość nie tylko przedmiotów do których jako nauczyciel jest powołanym, lecz także że jest obeznanym ściśle z duchem tych zakładów i z potrzebami uczniów, dającém się poznać z celu tychże zakładów naukowych, tudzież iż posiada dokładnie metodę nauczania.

Zatém czyni się tę wyraźną uwagę, iż będzie dla niego szczególną zaletą, jeżeli sam szkołę realną odwiedzał z postępem odszczególniającym; lecz zarazem że jest niezbędnie potrzebném, aby się wykazał świadectwem, iż w szkole głównéj wzorowéj kraju z bardzo dobrym skutkiem odbył kurs dla preperandów przepisany.

Powyższe przepisy mogły być wystarczającemi tak długo, jak długo liczba IVtych klass była jeszcze bardzo szczupła; odkąd zaś te klassy szkół realnych się pomnożyły, coraz bardziéj uczuć się dawał brak zakładów do odpowiedniego wykształcenia nauczycieli dla takowych.

Starano się zatém w niektórych krajach koronnych zaradzić temu niedostatkowi za pomocą szczegółowych urządzeń. Tak w c. k. szkole głównéj wzorowéj w Pradze dodanym został do kursu preparandów dla szkół głównych jeszcze osobny kurs roczny dla nauczycieli IV. klassy. W Austryi niższéj udzielone bywały preparandom ukończonym tak zwane stypendya rysunkowe dla dalszego ich wykształcenia. Jednakże zważywszy, do jakiéj ważności doszły szkoły niższe realne w bezpośrednim stósunku swoim do przemysłu, tudzież do szkół realnych wyższych, jako też że ciągle wiele gmin miejskich, pojmując dokładnie istniejące potrzeby, z wielkiemi ofiarami zakładają szkoły realne niższe, pojedyncze owe środki już

Unter-Realschulen errichten, nicht mehr ausreichend, und es erscheint demnach als eine dringende Nothwendigkeit, die erwähnten Vorschriften der politischen Schulverfassung durch die Errichtung eigener Kandidatenkurse zur Ausbildung tüchtiger Lehrer für die mit den Hauptschulen vereinigten Unter-Realschulen zu ergänzen.

Zu dem Ende werden nachstehende Bestimmungen erlassen, welche so lange zu gelten haben, bis Allerhöchste Anordnungen über die definitive Regelung des gesammten Realschulwesens erfolgen werden.

§. 1.

Zur Ausbildung tauglicher Lehrer für jene zwei- und dreiklassigen Unter-Realschulen, welche mit Hauptschulen vereiniget sind, werden eigene Bildungskurse an vollständigen, d. i. sechsklassigen Realschulen eingerichtet.

§. 2.

Das Ministerium bestimmt die Realschulen, an welche diese Bildungskurse zu eröffnen sind. Sie stehen unter der Leitung der Direktoren dieser Realschulen.

§. 3.

Wer in den Bildungskurs aufgenommen werden will, hat sich bei dem Direktor vor Beginn des Schuljahres zu melden, und die erforderlichen Zeugnisse

a) über seine Gesundheit;
b) über das zurückgelegte 17. Lebensjahr;
c) über die mit gutem Erfolge absolvirte sechsklassige Realschule, und
d) falls er seit mehr als Einem Jahre die Studien verlassen hätte, über seine Beschäftigung und sein Benehmen während der Zwischenzeit beizubringen.

§. 4.

Ausnahmsweise können auch Kandidaten in den Bildungskurs aufgenommen werden, welche bloß eine dreiklassige Unter-Realschule und den zweijährigen Präparandenkurs mit gutem Erfolge absolvirt, und sich im letzteren mit einzelnen in das Realschulfach einschlagenden Gegenständen fleißig beschäftiget haben;

ferner Kandidaten, welche durch andere Studienzeugnisse und eine Aufnahmsprüfung nachweisen, sich auf anderen Wegen jenes Maß von Bildung angeeignet zu haben, das durch eine sechsklassige Realschule im Allgemeinen erlangt wird; endlich

Kandidaten, welche diese Bedingungen zwar nicht nachzuweisen vermögen, aber für die Lehrfächer der Chemie oder das Zeichnen bereits eine beachtungswerthe Tauglichkeit und zugleich Neigung für das Lehramt an Unter-Realschulen besitzen, und sich deßhalb auch für andere Fächer zu befähigen wünschen.

§. 5.

Der Bildungskurs dauert zwei Schuljahre, die mit der Eröffnung der Realschulen beginnen und mit dem Schlusse derselben enden.

nie są więcéj dostatecznemi, jest zatém koniecznością nieodzowną, uzupełnić powyższe przepisy urządzenia politycznego szkół, przez utworzenie osobnych kursów dla kandydatów, w celu wykształcenia zdolnych nauczycieli dla szkół realnych niższych, połączonych ze szkołami głównemi.

Tym końcem wydaje się następujące przepisy, mające obowiązywać tak długo, aż nastąpią Najwyższe Rozporządzenia o stanowczém uregulowaniu wszystkich szkół realnych w ogólności.

§. 1.

Dla wykształcenia zdolnych nauczycieli do klas realnych niższych dwóch i trzech klassowych, połączonych ze szkołami głównemi urządzone zostaną osobne kursa kształcenia przy szkołach realnych zupełnych t. j. sześć klassowych.

§. 2.

Ministeryum wyznaczy szkoły realne, przy których rzeczone kursa kształcenia mają być otwarte. Takowe zostawać będą pod kierunkiem dyrektorów tychże szkół realnych.

§. 3.

Kto chce być przyjętym na kurs kształcenia, winienien jest zgłosić się u dyrektora przed zaczęciem roku szkolnego, i okazać potrzebne świadectwa,

a) zdrowia,

b) ukończonego 17 roku życia,

c) iż ukończył z dobrym postępem szkołę realną sześcioklassową, a

d) jeżeli więcéj, jak przed rokiem opuścił nauki, winien wykazać świadectwem, czém się zatrudniał i jak się sprawował w tym przeciągu czasu.

§. 4.

Wyjątkowo przyjętymi być mogą także na kurs kształcenia kandydaci, którzy ukończyli z dobrym postępem tylko szkołę realną niższą trzyklassową i dwuletni kurs preparandów, i w ciągu ostatniego zatrudniali się pilnie szczegółowemi przedmiotami, wchodzącemi w zakres szkół realnych;

oprócz tego kandydaci, którzy innemi świadectwami szkolnemi i examinem w celu przyjęcia złożonym udowodnią, iż w innéj drodze przywłaszczyli sobie wykształcenie, jakie się w ogólności osiąga w sześcioklassowéj szkole realnéj; nakoniec

Kandydaci, którzy wprawdzie nie mogą wykazać tych warunków, lecz posiadają do wykładów chemii lub do rysunków zdolność niepospolitą, oraz i chęć do nauczycielstwa przy szkołach realnych, i dla tego życzą sobie nabyć zdolności także do innych przedmiotów.

§. 5.

Kurs kształcenia trwać będzie przez lat szkolnych dwa, które się z otwarciem szkół realnych poczynają a z ich zamknięciem kończą.

§. 6.

Die Aufgabe dieser Bildungskurse erstreckt sich theils auf die allgemeine, theils auf die Fachbildung.

In Betreff der allgemeinen Bildung sind die Kandidaten nicht nur zur Erwerbung nützlicher Kenntnisse überhaupt anzuhalten, sondern auch in den wichtigsten Grundsätzen der Erziehung und des Unterrichtens, sowie in der Einrichtung der Realschulen zu unterweisen, und zugleich in Allem, was zur Religiosität und Sittlichkeit gehört, zu befestigen.

Die Fachbildung umfaßt jene Gegenstände, für welche der Kandidat sich die Lehrbefähigung mit Rücksicht auf die gesetzlich bestehende Einrichtung der Unter-Realschulen erwerben will.

§. 7.

Zur Erreichung des Bildungszweckes hat der Direktor:

a) den Lehrplan für die Kandidaten im Einvernehmen mit dem bei der Bildung derselben betheiligten Lehrpersonale zu verfassen;
b) den Kandidaten bei der Wahl der Gegenstände jede ersprießliche Anleitung zu geben, und ihnen den zu beobachtenden Bildungsgang anzuzeigen;
c) das Ganze des Bildungs-Institutes zweckentsprechend zu leiten; und
d) sich selbst, soweit es seine anderweitigen Lehramts- und Direktoratsgeschäfte gestatten, an dem Unterrichte der Kandidaten zu betheiligen.

§. 8.

Dem Religionslehrer liegt ob, die Kandidaten in der Religion fortzubilden, und sie mit den Grundregeln der Erziehung, der Unterweisung und der Disziplin, wofern der Direktor diesen Gegenstand nicht selbst übernimmt, bekannt zu machen.

§. 9.

Den Lehrern wird die Fachbildung übertragen.

§. 10.

Da die Kandidaten nicht gehalten sind, sich die Lehrbefähigung für sämmtliche Lehrgegenstände einer drei- oder zweiklassigen Unter-Realschule zu erwerben, so ist der Lehrkurs so einzurichten, daß dem Kandidaten die Möglichkeit geboten werde, sich nach Talent, Neigung und Vorbereitung für eine bestimmte Gruppe von Gegenständen zu befähigen.

§. 11.

Als solche Gruppen werden bezeichnet:

1. Das Sprachfach (Unterrichtssprache), Geographie, Geschichte und Naturgeschichte.

2. Arithmetik, Geometrie und geometrisches Zeichnen; Baukunst sammt Bauzeichnen, Freihandzeichnen, Naturlehre.

§. 6.

Zadaniem tych kursów jest wykształcenie w części *ogólne*, w części *fachowe*.

Co do ogólnego wykształcenia należy kandydatów sposobić nie tylko do nabywania wiadomości pożytecznych w ogólności, lecz oraz dać im poznać najważniejsze zasady wychowania i nauczania, jako téż urządzenie szkół realnych, i utwierdzać ich w tém wszystkiém, co należy do religii i obyczajności.

Wykształcenie fachowe obejmuje wszystkie te przedmioty, w których kandydat życzy sobie nabyć zdolności nauczania ze względu na urządzenie szkół realnych, na ustawach oparte.

§. 7.

Dla osiągnienia tego celu winien jest *dyrektor:*

a) ułożyć plan nauczania dla kandydatów, w porozumieniu z personale nauczycieli, przy wykształceniu ich udział mających;

b) kierować uwagę kandydatów przy wyborze przedmiotów i wskazywać im kierunek kształcenia, który mają zachować;

c) kierować odpowiednio celowi całością instytucyi kształcenia;

d) sam brać udział w nauczaniu kandydatów, o ile pozwalają mu inne jego czynności nauczycielstwa i dyrekcyi.

§. 8.

Nauczyciel religii ma obowiązek kształcić kandydatów w religii i obznajomić ich z głównemi prawidłami wychowania, nauczania i karności, jeżeli dyrektor sam tego przedmiotu na siebie nie przyjmie.

§. 9.

Nauczyciele obejmą kształcenie fachowe.

§. 10.

Ponieważ kandydaci nie są obowiązani, nabyawać zdolności nauczania wszystkich przedmiotów szkoły realnéj niższéj trzech lub dwuklassowéj, dla tego kurs naukowy urządzić należy w taki sposób, żeby kandydatowi została możność nabycia zdolności do nauczania pewnych oddziałów przedmiotów, stósownie do talentu, zdolności, i przygotowania swojego.

§. 11.

Oddziały takowe są następujące:

1. Nauka języka (język wykładowy), jeografia, historya i historya naturalna.

2. Arytmetyka, jeometrya i rysunki jeometryczne; budownictwo i rysunki bubownicze, rysunki od wolnéj ręki, fizyka.

3.. Naturgeschichte, Naturlehre, Chemie, Arithmetik.

Im Zeichnen haben sich sämmtliche Kandidaten, auch jene, welche sich für diesen Gegenstand keine Lehrbefähigung zu erwerben gedenken, fortzuüben, weil der Lehrer bei den meisten Gegenständen der Realschule in die Lage kommt, seinen Schülern Einzelnes durch Zeichnung auf der Tafel anschaulich zu machen.

Dasselbe gilt auch von dem Gegenstande des Schönschreibens.

Ebenso wird es sehr zuträglich sein, wenn die Kandidaten, zumal jene, welche die erste Gruppe wählen, sich in einer zweiten Landessprache ausbilden.

§. 12.

Dem Direktor steht das Befugniß zu, einzelnen Kandidaten mit Rücksicht auf ihre Vorkenntnisse, Anlagen und besonderen Neigungen zu gestatten, daß sie statt des letztgenannten Gegenstandes jeder Gruppe einen anderen von ähnlichem Umfange wählen.

§. 13.

Jeder Kandidat hat gleich bei seinem Eintritte dem Direktor anzuzeigen, welche Gruppe er gewählt habe, und welche Aenderung im Sinne des vorhergehenden Paragraphes von ihm etwa gewünscht werde.

§. 14.

Kandidaten, welche entweder durch ihre Studienzeugnisse oder durch die abgelegte Aufnahmsprüfung nachweisen, daß sie in den Realschul-Gegenständen ausgezeichnetn Fortschritte gemacht haben, und zugleich viel Talent und Fleiß wahrnehmen lassen, kann gleich beim Beginne des Bildungskurses gestattet werden, sich zur Erweiterung ihrer Lehrbefähigung noch einigen anderen Gegenständen außer jenen, die nach dem bestehenden Lehrplane der gewählten Gruppe zugewiesen sind, zu widmen.

§. 15.

Jede Abtheilung der Kandidaten wird unter die besondere Leitung eines Lehrers gestellt, in der Regel desjenigen, der in Hinsicht auf die Gegenstände, welche er in der Realschule vorträgt, hiezu als vorzüglich geeignet erscheint.

§. 16.

Jeder Lehrer, dem eine Abtheilung der Kandidaten zur Leitung zugewiesen ist, wird zunächst und hauptsächlich für ihre vollständige Ausbildung in den Fächern der betreffenden Gruppe sorgen, und zu diesem Zwecke mit gehöriger Beachtung ihrer bereits erlangten Vorbildung jedes taugliche Mittel in Anwendung bringen; er wird ihnen namentlich

a) die Unterrichtsstunden, welche sie an der Realschule nach dem festgesetzten Lehrplane zu besuchen haben, bekannt geben, und den Besuch derselben überwachen;
b) die Bücher, welche von ihnen zu lesen und zu studieren sind, bezeichnen; er wird

3. Historya naturalna, fizyka, chemia, arytmetyka.

W *rysunkach* obowiązani są ćwiczyć się wszyscy kandydaci, nawet ci, którzy w tym przedmiocie nie zamierzają nabyć zdolności nauczania, ponieważ nauczyciel przy największéj liczbie przedmiotów szkoły realnéj znajduje się w położeniu, naocznego przedstawienia niektórych rzeczy na tablicy za pomocą rysunków.

To samo ma się rozumieć o przedmiocie kaligrafii.

Również będzie rzeczą bardzo pożyteczną, jeżeli kandydaci, szczególnie ci, którzy obiorą pierwszy oddział, wykształcą się w drugim języku krajowym.

§. 12.

Ze względu na wiadomości przygotowawcze kandydatów, ich zdatności i szczególne chęci, dyrektor może pozwolić, żeby zamiast wymienionego w ostatnim miejscu przedmiotu każdego oddziału, obrali sobie inny przedmiot równéj objętości.

§. 13.

Każdy kandydat winien jest zaraz przy wstępie oświadczyć dyrektorowi, jaki oddział sobie obrał, i jakiéj zmiany sobie życzy w myśl paragrafu poprzedzającego.

§. 14.

Kandydatom, którzy albo świadectwami szkolnemi, albo przez złożenie examinu przyjęcia udowodnią, iż w przedmiotach szkół realnych uczynili wyszczególniające postępy, oraz okazują wiele talentu i pilności, można pozwolić zaraz przy rozpoczęciu kursu, żeby dla pomnożenia swéj zdolności nauczania oddawali się jeszcze innym przedmiotom, oprócz tych, które według obowiązującego planu szkolnego, należą do oddziału obranego.

§. 15.

Każdy oddział kandydatów oddany będzie pod szczegółowy kierunek nauczyciela, w powszechności tego, który ze względu na przedmioty, jakie wykłada w szkole realnéj, ku temu najstósowniejszym się wydaje.

§. 16.

Każdy nauczyciel, któremu oddanym zostanie oddział kandydatów do prowadzenia, najpierwéj i najszczególniej starać się będzie o ich dokładne wykształcenie w przedmiotach właściwego oddziału, i użyje na ten cel każdego odpowiedniego środka, z uwagą na ich osiągnięte już wykształcenie przygotowawcze; w szczególności zaś:

a) oznajmi im godziny wykładań, na które uczęszczać mają w szkole realnéj według ustanowionego planu nauk, i doglądać będzie uczęszczania onychże,

b) wskaże im książki, które czytać i z których uczyć się mają;

c) sie von Zeit zu Zeit zu schriftlichen Ausarbeitungen verhalten, und die eingelangten Aufsätze beurtheilen. Er wird ferner

d) wöchentlich in einigen Stunden sie versammeln, um mit ihnen die eingebrachten Aufsätze zu besprechen, einzelne Partbien der betreffenden Lehrgegenstände durchzunehmen und Uibungen im Vortrage, im Katechisiren und Prüfen abzuhalten. Diese Unterrichtsstunden wird er auch dazu benützen, um die Kandidaten mit der Art und Weise, wie die Lehrgegenstände in Hinsicht auf das Alter und die Fassungskraft der Schüler, sowie auf den Zweck der Unter-Realschule zu behandeln sind, bekannt zu machen. Er wird endlich

e) ihrem Fleiße und ihren Fortschritten eine stäte Aufmerksamkeit zuwenden.

§. 17.

Sollte ein Lehrer, dem eine Abtheilung der Kandidaten zugewiesen wurde, durch Uiberwachung und Leitung ihrer Ausbildung in allen Gegenständen der von ihnen gewählten Gruppe unverhältnißmäßig in Anspruch genommen werden, so wird der Direktor dafür zu sorgen haben, daß ihm durch andere Lehrer hiebei die nöthige Aushilfe geleistet werde. Auch wird von jenen Lehrern, deren Unterrichtsstunden in den Schulklassen von den Kandidaten (§. 16, a) besucht werden, gewärtiget, daß sie jede Gelegenheit benützen werden, um auf die Berufsbildung derselben förderlich einzuwirken.

§. 18.

Insbesondere ist darauf zu sehen, daß die Kandidaten mit dem zweckmäßigen Gebrauche der Schulbücher und Lehrmittel bekannt gemacht, zu den Vorbereitungen der physikalischen und chemischen Versuche beigezogen und bei der Ausführung derselben verwendet werden.

§. 19.

Die Kandidaten, und zwar insbesondere jene, welche die Lehrbefähigung für das Zeichnen erlangen wollen, sind zu verhalten, sich wöchentlich zu bestimmten Stunden unter der Leitung des Zeichnungslehrers im Zeichnen, und wo möglich, wenn sie hiezu Talent besitzen, auch im Modelliren zu üben.

Ebenso ist jenen Kandidaten, welche einer zweiten Landessprache bereits mächtig sind, und sich darin weiter ausbilden wollen, jede förderliche Unterstützung zu gewähren.

§. 20.

Das methodische Verfahren haben die Kandidaten aus den Vorträgen, denen sie beiwohnen und durch praktische Lehrübungen, die sie unter der Leitung der Lehrer der Realschule vorzunehmen haben, zu erlernen. Bei den Lehrübungen werden die Lehrer zugleich hinreichende Gelegenheit finden, sie mit den einschlägigen Grundsätzen bekannt zu machen.

c) nakłaniać ich będzie od czasu do czasu do prac piśmiennych, i oceniać będzie wypracowania sobie przedłożone. Oprócz tego

d) zgromadzać ich będzie co tydzień na kilka godzin, ażeby z nimi wziąść pod rozwagę przedłożone prace piśmienne, przechodzić szczegółowe partye odpowiednich przedmiotów, i odbywać ćwiczenia w wykładzie, w katechizmomaniu i examinowaniu. W tych godzinach starać się będzie także obznajomić kandydatów ze sposobami, jak należy wykładać szczegółowe przedmioty ze względu na wiek i pojęcie uczniów, tudzież na cel szkół realnych niższych. Nakoniec

e) baczne oko mieć będzie na pilność ich i postępy.

§. 17.

Gdyby nauczyciel, któremu oddanym został do prowadzenia oddział kandydatów, za nadto był zatrudnionym doglądaniem i kierunkiem ich wykształcenia we wszystkich przedmiotach obranego przez nich oddziału, dyrektora staraniem będzie, żeby mu przytém inni nauczyciele potrzebnéj dodawali pomocy. Oczekuje się także od tych nauczycieli, na których wykłady w klasach szkolnych uczęszczają kandydaci (§. 16. *a*), że korzystać będą z każdéj sposobności, żeby wpływać ze skutkiem na ich wykształcenie do przyszłego ich powołania.

§. 18.

Szczególnie należy zważać na to, żeby kandydatów obznajomić z odpowiedniém używaniem książek szkolnych i środków nauczania, żeby ich przybierać do przygotowań experymentów fizykalnych i chemicznych, i używać ich przy wykonywaniu takowych.

§. 19.

Kandydaci, mianowicie ci, którzy życzą sobie osiągnąć zdolności nauczania w rysunkach, powinni co tydzień w pewnych godzinach pod kierunkiem nauczyciela rysunków ćwiczyć się w rysowaniu, a ile możności, jeżeli mają talent do tego, także w modelowaniu.

Również należy tym kandydatom, którzy już posiadają drugi język krajowy, i w nim daléj wykształcić się pragną, dodać do tego wszelkiéj możliwéj pomocy.

§. 20.

Postępowania metodycznego kandydaci uczyć się powinni z wykładów na które uczęszczają, jako téż przez ćwiczenia praktyczne nauczania, które mają odbywać pod kierunkiem nauczycieli szkół realnych.

Przy ćwiczeniach w nauczaniu, nauczyciele oraz dostateczną znajdą sposobność obznajomić ich z odpowiedniemi zasadami.

§. 21.

Der Direktor hat alljährlich mit Anfang des Schuljahres die bei der Kandidatenbildung betheiligten Lehrer zu einer Konferenz zu versammeln, mit ihnen über die etwa nothwendigen Änderungen in dem Lehrplane, sowie über die Zuweisung der neu eingetretenen Kandidaten zu berathen. Das hiebei aufgenommene Berathungs-Protokoll ist sammt dem Verzeichnisse der Kandidaten durch das Konsistorium der Landesstelle vorzulegen.

§. 22.

Nebst der tüchtigen Ausbildung der Kandidaten in den einzelnen Lehrfächern, ist auch der Gemüths- und Charakterbildung derselben ein besonderes Augenmerk zuzuwenden. Ein jeder Lehrer wird es daher für seine Pflicht ansehen, die ihm anvertrauten Kandidaten durch Wort und Beispiel zur Religiösität, zu einem humanen Betragen, zur Werthschätzung des Lehrerberufes und zur genauen Erfüllung der Berufspflichten anzueifern.

§. 23.

Kandidaten, welche wegen allzugeringer Anlagen oder durchaus unzureichender Vorkenntnisse keine Fortschritte machen, oder sich auffallend unfleißig beweisen, sind bei Zeiten aus dem Kurse zu entlassen.

§. 24.

Ebenso ist sogleich zu entlassen, wer sich Vergehen zu Schulden kommen läßt, die unmittelbar gegen den Beruf und die Stellung des Lehrers verstoßen.

§. 25.

Am Schlusse des Schuljahres findet die Befähigungsprüfung für diejenigen Statt, welche den zweijährigen Kurs vollendet haben.

Zu gleicher Zeit kann auch eine Prüfung mit allen Kandidaten des ersten Jahres zur Erprobung ihres Fleißes und der gemachten Fortschritte abgehalten werden.

§. 26.

Die Befähigungsprüfung ist mündlich und schriftlich abzuhalten.

§. 27.

Bei dieser Prüfung, welche über die Befähigung des Kandidaten entscheidet, ist nicht bloß das Wissen und Verstehen der Lehrgegenstände, welche der Kandidat zu lehren befähiget werden will, genau zu erforschen, sondern auch die Lehrgewandtheit, d. i. der Vortrag und die Methode, zu beurtheilen. Zu dem Ende hat der Kandidat in einer Klasse der Realschule über ein gegebenes Thema einen Probevortrag zu halten.

§. 28.

Die Befähigungsprüfung wird unter der Leitung des k. k. Schul-Inspektors und im Beisein des Diözesanschulen-Oberaufsehers oder eines anderen vom Ordinariate dazu bestimmten Prüfungs-Kommissärs, von dem Direktor, dem Kate-

§. 21.

Dyrektor winien jest co rok z początkiem roku szkolnego zgromadzić na konferencyą nauczycieli mających udział przy wykształceniu kandydatów, i naradzać się z nimi względem potrzebnych zmian w planie nauczania, i względem przydzielenia kandydatów nowo przybyłych. Protokół narady przy tém spisany, należy wraz z wykazem kandydatów przedłożyć przez konsystoryum do władzy krajowéj.

§. 22.

Oprócz należytego wykształcenia kandydatów w szczegółowych przedmiotach nauczania należy także zwracać pilną uwagę na *wykształcenie ich umysłu i charakteru*. Każdy nauczyciel poczyta sobie zatém za obowiązek powierzonych sobie kandydatów słowem i przykładem nakłaniać do życia religijnego, do postępowania łagodnego, do cenienia powołania nauczycielskiego i ścisłego dopełniania obowiązków powołania swego.

§. 23.

Kandydatów, nie czyniących postępu dla bardzo małych zdolności, lub wcale nie dostatecznych wiadomości przygotowawczych, lub takich, którzy żadnéj nie okazują pilności, należy zawczasu z kursu oddalić.

§. 24.

Również należy oddalić tego, który się dopuści wykroczeń, niezgodnych wprost z powołaniem i stanowiskiem nauczyciela.

§. 25.

Przy końcu roku szkolnego nastąpi *examin uzdolnienia* z tymi, którzy ukończyli kurs dwuletni.

W równym czasie można także odbyć examin ze wszystkimi kandydatami roku piérwszego, w celu zbadania ich pilności i uczynionych postępów.

§. 26.

Examin uzdolnienia odbywać się będzie ustnie i na piśmie.

§. 27.

Przy tym examinie, stanowiącym o zdolności kandydata, należy nie tylko zbadać, o ile *zna i rozumié* przedmioty, do których nauczania kandydat chce być uzdolnionym, lecz należy także ocenić *biegłość jego w nauczania*, to jest wykład i metodę. Tym końcem kandydat powinien w jednéj klassie szkoły realnéj wykładać na próbę w przedmiocie danym.

§. 28.

Examin uzdolnienia przedsiębiorą dyrektor, katecheta i nauczyciele kandydatów pod kierunkiem C. K. inspektora szkół, i w obecności nadzorcy szkół dyecezalnych, lub innego komissarza examinacyjnego, wyznaczonego przez ordyna-

cheten und den Kandidatenlehrern vorgenommen. Es steht sowohl dem vorsitzenden Schul-Inspektor, als auch dem Schulen-Oberaufseher oder seinem Stellvertreter zu, bei der Prüfung Fragen zu stellen, um sich von dem Umfange und der Gründlichkeit der Kenntnisse der Kandidaten vollkommen zu überzeugen.

§. 29.

In dem Hauptkataloge der Anstalt und in den auszustellenden Zeugnissen ist ersichtlich zu machen, der Fleiß und der Erfolg, mit welchem sich der Kandidat sowohl denjenigen Fächern, für welche er sich als Lehrer zu befähigen wünscht, als auch der Religionslehre und dem Zeichnen und Schönschreiben, auch wenn er für die letzteren zwei Fächer die Lehrerbefähigung nicht anstrebt, gewidmet hat; ferner die Beschaffenheit seines Vortrages und der Grad seiner Gewandtheit beim Unterrichten. Das Urtheil über diese einzelnen Momente ist mit Worten zu bezeichnen. Auf Grundlage dieser Einzelnheiten hat das Schlußurtheil zu erfolgen, in welchen Gegenständen der Kandidat zu unterrichten für befähiget erkannt wird, wobei auch zu bemerken ist, welcher Sprache oder welcher Sprachen er sich bei dem Unterrichte zu bedienen vermag. Das Urtheil über die Befähigung kann lauten »befähiget« oder »vorzüglich befähiget.«

§. 30.

Die Beurtheilung der Kandidaten hat in einer in Gegenwart des Schul-Inspektors und des Diözesanschulen-Oberaufseher oder seines Stellvertreters abzuhaltenden Konferenz stattzufinden. Die Urtheile über die einzelnen Momente sind nach dem Antrage des Direktors und der Lehrer zu bestimmen, welche dabei auch auf die Leistungen der Kandidaten während des Bildungskurses Rücksicht zu nehmen haben; die Befähigung kann jedoch nicht gegen das Urtheil des Schul-Inspektors oder des Diözesanschulen-Oberaufsehers, beziehungsweise seines Stellvertreters, ausgesprochen werden.

§. 31.

Die im Zeichnen erlangte Geschicklichkeit ist hauptsächlich aus den Leistungen des Kandidaten während des ganzen Kurses zu ermitteln. Was jedoch die Befähigung für den Unterricht im Zeichnen aus freier Hand anbelangt, so wird vorläufig dem Ministerium vorbehalten, über Antrag der Landesstelle von Fall zu Fall einen sachverständigen Kommissär zu bestimmen, welchem das entscheidende Urtheil zustehen wird.

§. 32.

Die Befähigung für das Lehramt an Unter-Realschulen muß sich wenigstens auf alle Gegenstände erstrecken, welche in Gemäßheit der §§. 11 und 12 die Aufgabe eines Kandidaten während des Lehrkurses zu bilden geeignet sind. Wer nicht in dieser Ausdehnung für befähiget erklärt werden kann, erhält kein Zeugniß, kann sich aber einer wiederholten Prüfung unterziehen.

ryat. Prezydujący inspektor szkół, jako téż nadzorca naczelny szkół lub jego zastępca, mogą przy examinie zadawać pytania, ażeby o objętości i gruntowności wiadomości kandydatów dokładne powziąść przekonanie.

§. 29.

W katalogu głównym zakładu, tudzież w świadectwach wystawić się mających, należy wyrazić *pilność i skutek* z jakim kandydat oddawał się nietylko tym przedmiotom, w których uzdolnienie do nauczycielstwa uzyskać pragnie, lecz także w nauce religii, rysunków i kaligrafii, chociaż w tych dwóch ostatnich przedmiotach nie zamierza otrzymać uzdolnienia do nauczycielstwa; oprócz tego poświadczyć należy *sposób jego wykładu i stopień biegłości jego w nauczaniu.*

Ocenienie tych wszystkich szczegółów należy wyrazić słowami. Na zasadzie tych szczegółów nastąpić powinien wyrok ostateczny, jakich przedmiotów nauczać kandydat za zdolnego uznanym został, przyczém zauważyć należy jakiego języka lub jakich języków do nauczania użyć potrafi. Wyrok co do uzdolnienia opiewać może: „*uzdolniony*“ lub „*szczególniéj uzdolniony.*“

§. 30.

Ocenienie kandydata odbywać się będzie w konferencyi przy obecności inspektora szkół, i naczelnego nadzorcy szkół dyecezalnych lub zastępcy jego. Ocenienie pojedynczych szczegółów oznaczyć należy stósownie do wniosku dyrektora i nauczycieli, którzy przy tém wzgląd mieć powinni na postępy kandydata w ciągu kursu kształcenia; jednakże wbrew wyrokowi inspektora szkół lub naczelnego nadzorcy szkół dyecezalnych, a względnie jego zastępcy, uzdolnienie wyrzeczoném być nie może.

§. 31.

Zręczność w rysunkach należy głównie ocenić z robót kandydata w ciągu całego kursu. Jednakże co się tyczy *uzdolnienia do nauczania rysunku z wolnéj ręki*, Ministeryum pozostawia sobie tym czasem, wyznaczyć na wniosek władzy krajowéj komissarza biegłego w sztuce, do którego należeć będzie wydać wyrok stanowczy.

§. 32.

Uzdolnienie do nauczycielstwa przy szkołach realnych powinno się rozciągać przynajmniéj na wszystkie przedmioty, które zgodnie z §§. 11 i 12 zdolne są stanowić zadanie kandydata w ciągu kursu szkolnego. Kto nie może być uznanym za zdolnego w téj rozciągłości, nie otrzyma świadectwa, może się jednakże poddać pod examin powtórny.

§. 33.

Die Zeugnisse werden nach dem beiliegenden Formulare von dem Direktor und den Lehrern der Kandidaten ausgestellt, und von dem k. k. Schul-Inspektor und dem Diözesanschulen-Oberaufseher mit unterfertigt.

§. 34.

Wer ein solches Befähigungszeugniß erhalten hat, kann an Unter-Realschulen, die mit Volksschulen verbunden sind, nicht nur als Unterlehrer (Adjunkt), sondern auch als Lehrer provisorisch angestellt werden. Die definitive Anstellung erhält er jedoch erst nach einer dreijährigen Verwendung, während welcher er seine Lehrtüchtigkeit thatsächlich zu erweisen hat. Nach Verlauf dieser Dienstzeit steht ihm zu, um die definitive Anstellung unter Vorlegung seiner Verwendungs- und Moralitätszeugnisse im Wege des Konsistoriums bei der Landesstelle einzuschreiten.

§. 35.

Nach Beschaffenheit der beigebrachten Zeugnisse und der sonstigen über die Verwendung des Bewerbers geschöpften Erfahrungen wird die Landesbehörde denselben entweder in seiner Anstellung definitiv bestätigen, und dessen Anstellungswürdigkeit dem beigebrachten Lehrbefähigungs-Zeugnisse beifügen, oder seine Probezeit verlängern.

§. 36.

Ein mit der Erklärung der Anstellungswürdigkeit versehenes Zeugniß befreit den Inhaber bei Bewerbungen um Beförderung an den mit der Volksschule verbundenen Unter-Realschulen bezüglich der darin angeführten Lehrfächer von jeder weiteren Prüfung.

§. 37.

Kandidaten, welche nach zurückgelegtem Kurse bei Unter-Realschulen aus Mangel an unbesetzten Stellen nicht unterkommen können, sondern genöthiget sind, Lehrerstellen an Haupt- und anderen Volksschulen, wozu sie allerdings als lehrbefähiget angesehen werden müssen, durch einen längeren selbst die Probezeit überschreitenden Zeitraum anzunehmen, sind deßhalb von der Bewerbung um Lehrerstellen an Unter-Realschulen nicht ausgeschlossen; es bleibt jedoch den Behörden, denen das Ernennungsrecht zusteht, überlassen, die bei den gedachten Volksschulen zurückgelegte Dienstzeit, nach Maßgabe der bewiesenen Verwendung und der über das fortgesetzte Studium der Realschul-Gegenstände beigebrachten Belege, als Probezeit gelten zu lassen, oder eine weitere Probezeit festzusetzen.

§. 38.

In den Zeugnissen, welche den Lehrern entweder wegen Erlangung der definitiven Anstellung oder wegen Beförderung von Haupt- und anderen Volksschulen zu Unter-Realschulen von den Schuldistrikts-Aufsehern, beziehungsweise von den Schulen-Oberaufsehern, im Einvernehmen mit den Schuldirektoren auszustellen sind,

§. 33.

Świadectwa wystawione będą według załączonego formularza przez dyrektora i nauczycieli kandydatów, i podpisane spólnie przez C. K. inspektora szkół i naczelnego nadzorcę szkół dyecezalnych.

§. 34.

Kto otrzymał takie świadectwo uzdolnienia, może być umieszczonym przy szkołach realnych niższych, połączonych ze szkołami dla ludu, nie tylko jako nauczyciel niższy (adjunkt), lecz także prowizorycznie jako nauczyciel. Stałe umieszczenie zaś otrzyma dopiéro po trzechletniéj służbie, w ciągu któréj zdatność swoją w nauczaniu czynem udowodnić powinien. Po upływie tego czasu służby może o stałe pomieszczenie prosić w drodze konsystoryum u władzy krajowéj przy przedłożeniu swoich świadectw sprawowania służby i moralności.

§. 35.

Stósownie do załączonych świadectw i innych doświadczeń, czerpanych co do aplikacyi kandydata, władza krajowa albo go potwierdzi stale na jego posadzie i tę okoliczność, iż godnym jest pomieszczenia, wyrazi na świadectwie uzdolnienia do nauczycielstwa, albo przedłuży czas próby jego.

§. 36.

Świadectwo potwierdzające, iż posiadacz jego godnym jest pomieszczenia, uwalnia takowego przy staraniu się o posunięcie przy szkołach realnych niższych, połączonych ze szkołami dla ludu, od wszelkiego dalszego examinu co do przedmiotów nauczania w niém wyrażonych.

§. 37.

Kandydaci, którzy po ukończeniu kursu nie mogą być pomieszczonymi przy szkołach realnych niższych, dla braku miejsc nieobsadzonych, lecz są zmuszonymi przyjmować posady nauczycieli przy szkołach głównych i innych szkołach dla ludu, dla których za zdolnych uważanymi być muszą, nawet przez przeciąg czasu, dłuższy nad okres próby, nie są dla tego wyłączonymi od starania się o posady nauczycielskie przy szkołach realnych niższych, jednakże władze, mające prawo mianowania, mogą czas służby, odbyty przy wspomnianych szkołach dla ludu, w miarę okazanéj pilności, tudzież w miarę dowodów przedłożonych co do ciągłéj nauki przedmiotów szkół realnych, policzyć za czas próby, lub téż naznaczyć dalszy czas próby.

§. 38.

W świadectwach, które dozorcy szkół dystryktowi, a względnie nadzorcy naczelni szkół w porozumieniu się z dyrektorami szkół wystawiać mają nauczycielom, albo dla uzyskania stałéj posady, albo dla posunięcia się ze szkół głównych i innych szkół dla ludu, do szkół realnych niższych, poświadczyć należy oprócz spo-

ist nebst der wahrgenommenen Fortbildung derselben in den Lehrfächern, insbesondere auch die bewiesene Lehrgewandtheit, der an den Tag gelegte Berufseifer und das religiöse, sittliche und bürgerliche Verhalten angemessen zu bezeugen.

Uibergangs-Bestimmungen.

§. 39.

In Berücksichtigung des gegenwärtigen Mangels an Lehrkräften für Unter-Realschulen werden folgende vorübergehende Bestimmungen getroffen:

1. Der Eintritt in den Kandidatenkurs ist vor der Hand für die Zeit von drei Jahren unter Festhaltung der übrigen Bedingungen auch denjenigen gestattet, welche sich zwar über die im §. 4 vorgezeichneten Bedingungen auszuweisen nicht vermögen, aber doch entweder eine dreiklassige Unter-Realschule mit gutem Erfolge absolvirt haben, oder sich durch eine Aufnahmsprüfung über solche Kenntnisse in jenen Gegenständen, denen sie sich weiterhin widmen wollen, ausweisen, wie sie durch die Absolvirung der vollständigen Unter-Realschule erlangt werden; oder endlich bezüglich jener Kronländer, in welchen noch keine vollständigen Unter-Realschulen bestehen, vorzüglich gute Zeugnisse über die absolvirte zweiklassige Unter-Realschule beibringen.

2. In solange bis durch die in Gemäßheit dieser Verordnung einzuführenden Bildungskurse eine hinreichende Anzahl von Kandidaten des Lehramtes an Unter-Realschulen herangebildet sein wird, haben die mit dem hierortigen Erlaße vom 26. August 1853, Zahl 7853 *), angeordneten jährlich abzuhaltenden Befähigungsprüfungen, welche an die Stelle der im §. 115 der politischen Schulverfassung vorgeschriebenen speziellen Konkursprüfungen getreten sind, fortzubestehen, und es sind zu denselben über gehörige Anmeldung zugelassen:

a) jene Lehrer und Unterlehrer an öffentlichen oder Privat-Unter-Realschulen, welche behufs der Erlangung einer definitiven Anstellung als Lehrer, oder einer Beförderung auf besser dotirte Stellen, sich den soeben gedachten speziellen Konkursprüfungen zu unterziehen berechtiget waren;

b) die sogenannten Zeichnungs-Stipendisten und jene Lehramts-Kandidaten, welche mit Zeugnissen über den an der Prager Normal-Hauptschule für Unter-Realschullehrer bestehenden Lehrkurs versehen sind; ferner:

c) jene, welche den zweijährigen Präparandenkurs für Hauptschulen mit Auszeichnung vollendet haben, oder bis zum Ende des Schuljahres 1855 vollenden werden, wofern sie sich mit Zeugnissen über die zweiklassige Unter-Realschule und einige in das Gebiet der Realschule einschlägige Studien ausweisen; endlich

*) Siehe denselben unten in der Beilage.

strzeżonego postępu w kształceniu się w przedmiotach nauczania, szczególnie także jeszcze biegłość w nauczaniu, któréj dali dowody, okazaną gorliwość w powołaniu swojém, tudzież zachowanie się religijne, moralne i obywatelskie.

Postanowienia przechodowe.

§. 39.

Z uwagi na obecny brak nauczycieli dla szkół realnych niższych, wydaje się następujące postanowienia przechodowe:

1. *Na kurs kandydatów wstąpić mogą* także tymczasem na trzy lata, przy zachowaniu innych warunków ci, którzy wprawdzie nie mogą wykazać, iż dopełnili warunków w §. 4 przepisanych, lecz przynajmniéj ukończyli albo trzechklasową szkołę realną niższą z dobrym postępem, albo téż udowodnią examinem w celu przyjęcia złożonym, iż w tych przedmiotach, którym się nadal poświęcać zamyślają, posiadają takie wiadomości, jakich się nabywa przez ukończenie zupełnéj szkoły realnéj niższéj; albo téż w końcu, jeżeli w tych krajach koronnych, w których nie istnieją zupełne szkoły realne niższe, okażą bardzo dobre świadectwa z ukończonéj szkoły realnéj niższéj dwuklassowéj.

2. Dopóki w kursach kształcenia, na mocy niniejszego rozporządzenia zaprowadzonych, nie będzie wykształconą dostateczna liczba kandydatów do nauczycielstwa dla szkół realnych niższych, odbywać się będą nakazane w rozrządzeniu tutejszém z dnia 26 Sierpnia 1853 r. L. 7853 *) coroczne examina uzdolnienia, które zastąpiły miejsce examinów konkursowych specyalnych, przepisanych w §. 115. urządzenia politycznego szkół, i przypuszczać do nich należy po zgłoszeniu się przepisaném:

a) tych nauczycieli i podnauczycieli przy szkołach realnych niższych publicznych lub prywatnych, którzy dla uzyskania stałego umieszczenia za nauczycieli, lub dla posunięcia się na miejsce lepiéj uposażone, mieli prawo poddać się pod rzeczone dopiéro examina konkursowe specyalne;

b) tak zwanych stypendystów rysunkowych i tych kandydatów do nauczycielstwa, którzy są zaopatrzeni świadectwami z kursu szkolnego, otwartego dla nauczycieli szkół realnych niższych, przy szkole głównéj normalnéj w Pradze; następnie

c) tych, którzy ukończyli z wyszczególnieniem dwuletni kurs preparandów dla szkół głównych, lub takowy ukończą do końca roku szkolnego 1855 roku, jeżeli się wykażą świadectwami ze szkoły realnéj niższéj dwuklasowéj, jako téż z niektórych nauk, wchodzących w zakres szkoły realnéj; nakoniec

*) Obacz je niżéj w *załączeniu*.

d) jene, welche eine vorzügliche Tauglichkeit für das Real-Schulfach durch Studienzeugnisse nachweisen, und von der Beibringung des Zeugnisses über den zurückgelegten Präparandenkurs durch die Landesbehörde dispensirt wurden.

§. 40.

Den im vorhergehenden Paragraphe, Absatz 2, erwähnten Prüfungskandidaten ist gestattet, in ihrem Anmeldungsgesuche selbst die Gegenstände zu benennen, aus denen sie die Prüfung ablegen wollen; nur haben sie wenigstens so viele zu bezeichnen, als zur Uibernahme einer selbständigen Lehrerstelle an einer zwei- oder dreiklassigen Unter-Realschule erforderlich sind.

§. 41.

In den Ländern, in welchen bisher Diözesanschulen-Oberaufseher im Sinne der politischen Schulverfassung noch nicht eingefürt sind, hat in allen in dieser Vorschrift angedeuteten Fällen anstatt derselben ein von dem Diözesan-Bischofe zu bestimmender und der politischen Landesstelle zu bezeichnender Kommissär zu interveniren.

§. 42.

Nachdem andere als katholische Ober-Realschulen bisher noch nicht bestehen, folglich auch für nicht katholische Realschullehrer eigene Bildungskurse nach dieser Vorschrift noch nicht errichtet werden können, so sind Kandidaten, die einer anderen Konfession angehören, auch in die für katholische Kandidaten zu errichtenden Bildungskurse aufzunehmen. Es versteht sich von selbst, daß sie in solchem Falle zur Theilnahme an dem Religions-Unterrichte und den religiösen Uibungen der Kandidaten nicht zu verhalten sind. Dagegen haben sie, bevor sie zur Befähigungsprüfung zugelassen werden, sich mit einem Zeugnisse ihres Seelsorgers, oder des für sie bestellten Religionslehrers, über ihre hinreichenden Kenntnisse in der Religion, und über die Erfüllung ihrer religiösen Obliegenheiten auszuweisen, von welchem Zeugnisse in dem Befähigungszeugnisse Erwähnung zu machen ist.

Thun m. p.

d) tych, którzy udowodnią szczególną zdatność do nauczycielstwa w szkołach realnych świadectwami szkolnemi, i uwolnionymi zostali przez władzę krajową od wykazania świadectw z ukończonego kursu preparandów.

§. 40.

Kandydatom do examinu, wspomnionym w ustępie 2 paragrafu poprzedzającego wolno jest zgłaszając się, w prośbie swojéj wymienić przedmioty, z których examin złożyć pragną; jednakże winni są wymienić ich przynajmniéj tyle, ile jest potrzeba, aby objąć udzielne miejsce nauczyciela w szkole realnéj niższéj dwu, lub trzechklassowéj.

§. 41.

W krajach, w których dotąd nie są zaprowadzeni naczelni nadzorcy szkół dyecezalnych w myśl politycznego urządzenia szkół, zamiast takowych pełnić będzie czynności odpowiednie we wszystkich przypadkach, w niniejszym przepisie wskazanych, kommissarz przez biskupa dyecezyi postanowiony, i jako taki władzy krajowéj politycznéj wymieniony.

§. 42.

Ponieważ dotąd nie istnieją inne tylko katolickie szkoły realne wyższe, zatém dla nauczycieli nie katolickich według niniejszego przepisu nie można jeszcze urządzić osobnych kursów kształcenia, dla tego przyjmowani będą kandydaci, należący do innego wyznania, na kursa kształcenia, które mają być urządzone dla kandydatów katolickich. Rozumié się samo przez się, iż w takim razie nie będą obowiązani brać udziału w nauce religii i w religijnych ćwiczeniach kandydatów. Obowiązani zaś są, zanim bądą przypuszczeni do examinu uzdolnienia, wykazać się świadectwem swojego duchownego, lub nauczyciela religii, dla nich ustanowionego, iż posiadają dostateczne wiadomości w religii, i dopełniali swoich obowiązków religijnych; o którém to świadectwie w poświadczeniu uzdolnienia wzmiankę uczynić należy.

Thun m. p.

Befähigungs-Zeugniß

für Lehrer an Unter-Realschulen.

am 18 zu in

geboren, Religion, ist an der Realschule zu in den Schuljahren 18

und 18 für das Lehramt an Unter-Realschulen gebildet worden, und hat mit Rücksicht auf seine Verwendung und die bestandene Schlußprüfung folgende Urtheile verdient:

Gegenstände	Fleiß	Erfolg	Unterschrift der Lehrer

Sein Vortrag ist seine Gewandtheit beim Unterrichte

Das sittliche Betragen war den Vorschriften gemäß.

Mit Rücksicht auf diese Urtheile wird der Kandidat für befähigt erklärt, aus folgenden Gegenständen

an Unter-Realschulen in Sprache Unterricht zu ertheilen.

am 18

Inspektor der Volksschule Schulen-Oberaufseher.

Direktor.

Świadectwo uzdolnienia

dla nauczycieli przy szkołach realnych niższych.

dnia 18 w w

urodzony, religii nabierał wykształcenia w szkole realnej w

w latach szkolnych 18 i 18 na nauczyciela przy szkołach realnych niższych i zasłużył ze względu na aplikacyę swoją i odbyty examin końcowy następujące ocenienie:

Przedmioty	Pilność	Postęp	Podpisy nauczycieli

Wykład jego jest biegłość jego w nauczaniu

Obyczaje jego były z przepisami zgodne.

Ze względu na powyższe ocenienie kandydat uznanym zostaje za zdolnego wykładać następujące przedmioty

przy szkołach realnych niższych w języku

dnia 18

Inspektor szkoły dla ludu Naczelny nadzorca szkół.

Dyrektor.

Beilage

zu dem Erlasse des Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 2. November 1854 (Nr. 80 des Landes-Regierungs-Blattes),

an die Landesbehörden: 1. in Böhmen, 2. in Mähren, 3. in Schlesien, 4. in Niederösterreich, 5. in Oesterreich ob der Enns, 6. in Salzburg, 7. in Tirol, 8. in Steiermark, 9. in Kärnthen, 10. in Krain, 11. im Küstenlande, 12. im Dalmazien und 13. in Galizien sammt Bukowina.

Für Alle.

Bei der sehr vermehrten Anzahl der mit Hauptschulen in Verbindung stehenden Unterrealschulen treten häufige Besetzungsfälle erledigter Lehrerstellen, und in Folge dessen öftere Konkursprüfungen ein, welche, abgesehen von den Unkosten, die sie den Bewerbern verursachen, viele Störungen im Unterrichte an den mit diesen Prüfungen beauftragten Schulen herbeiführen, und für diese Anstalten eine harte Belästigung bilden. Das Ministerium für Kultus und Unterricht findet sich daher bestimmt, diese vereinzelten Konkursprüfungen aufzuheben, und an deren Stelle allgemeine, in bestimmten Zeiträumen wiederkehrende Prüfungen für alle jene Kandidaten und Lehr-Individuen, welche sich mit dem zur Bewerbung um erledigte Lehrerstellen an Unterrealschulen erforderlichen Befähigungszeugnisse versehen wollen, treten zu lassen. In dieser Absicht werden nachstehende Bestimmungen bekannt gegeben.

1. Die im §. 115 der politischen Schulverfassung für Lehrerstellen der vierten Klasse vorgeschriebenen Konkursprüfungen werden noch für jene Fälle, wo die Besetzung der erledigten Stelle entweder schon ausgeschrieben ist, oder nicht verschoben werden kann, bis zum Schlusse des 1. Semesters des nächsten Schuljahres 1853–54 gestattet. Mit Anfang des 2. Semesters ist eine allgemeine Befähigungsprüfung wenigstens in jenen Kronländern, wo auf Prüfungs-Kandidaten sicher gerechnet werden kann, oder wo bereits einige Lehrerstellen an Unterrealschulen offen sind, abzuhalten.

Sodann hat, in soferne das Bedürfniß dafür vorhanden ist, am Schlusse dieses Semesters eine zweite, und von da an, zu Ende eines jeden Schuljahres, die Befähigungsprüfung stattzufinden.

2. Dieser Prüfung haben sich sowohl die Kandidaten, welche noch kein Lehrbefähigungs-Zeugniß für die gedachten Unterrealschulen besitzen, als auch jene Lehrer und Unterlehrer, welche nach der bisher bestandenen Vorschrift behufs der Erlangung einer Anstellung als Lehrer oder einer Beförderung auf einen besser dotirten Posten zur Ablegung einer Konkursprüfung verpflichtet waren, zu unterziehen.

Dodatek

do rozrządzenia Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 2 Listopada 1854, (Nr. 80 Dziennika Rządu Krajowego),

do władz krajowych: 1. w Czechach, 2. w Morawii, 3. w Szląsku, 4. w Austryi niższéj, 5. w Austryi wyższéj, 6. w Solnogrodzie, 7. w Tyrolu, 8. w Styryi, 9. w Karyntyi, 10. w Krainie, 11. w Nadbrzeziu, 12. w Dalmacyi i 13. w Galicyi i Bukowinie.

Dla wszystkich.

Przy pomnożonéj bardzo liczbie szkół realnych niższych, połączonych ze szkołami głównemi, wydarzają się często przypadki obsadzania miejsc wolnych nauczycielskich, a wskutku tego częste examina konkursowe, które, oprócz kosztów, wynikających ztąd dla kompetentów, sprowadzają przerwy w wykładach przy szkołach, mających sobie poleconém odbywanie tych examinów, i są wielką uciążliwością dla tychże zakładów. Ministeryum Wyznań i Oświecenia widzi się zatém spowodowaném, znieść te pojedyncze egzamina konkursowe, i zaprowadzić w ich miejsce ogólne examina, powracające w pewnych okresach czasu dla wszystkich tych kandydatów i indywiduów nauczycielskich, którzy chcą otrzymać świadectwo uzdolnienia w celu starania się o próżne miejsca nauczycielskie przy szkołach realnych niższych. W tym celu wydaje się następujące przepisy:

1. Examina konkursowe, przepisane w §. 115. urządzenia politycznego szkół dla miejsc nauczycielskich czwartéj klassy, pozwolone są jeszcze w tych przypadkach, w których obsadzenie miejsca próżnego albo już jest rozpisaném, albo odłożoném być nie może, aż do końca 1 półrocza następującego roku szkolnego 1853/54. Z początkiem drugiego półrocza należy odbyć ogólny examin uzdolnienia, przynajmniéj w tych krajach koronnych, w których na kandydatów do examinu liczyć można z pewnością, lub tam, gdzie już kilka posad nauczycielskich przy szkołach realnych niższych jest próżnych.

Następnie, jeżeli tego wymaga potrzeba, należy przy końcu tegoż półrocza, odbyć drugi, a odtąd przy końcu każdego roku szkolnego odbywać examin uzdolnienia.

2. Pod ten examin poddać się winni nie tylko ci kandydaci, którzy jeszcze nie posiadają świadectwa uzdolnienia do nauczycielstwa w szkołach realnych niższych, lecz także ci nauczyciele i podnauczyciele, którzy według istniejącego dotąd przepisu dla otrzymania posady nauczycieli lub dla posunięcia na posadę lepiéj dotowaną, do złożenia examinu konkursowego byli obowiązani.

3. Die Abhaltung dieser jährlichen Prüfung wird von der Landesbehörde im Einverständnisse mit dem betreffenden Konsistorium durch die öffentlichen Blätter verlautbart.

4. Die Landesbehörde bestimmt den Ort, wo die Prüfung abzuhalten, sowie die Art und Weise, wie dabei vorzugehen ist.

5. Kandidaten, welche ein günstiges Zeugniß bei diesen Prüfungen erhalten, sind auf die Zeit von drei Jahren berechtiget, sich um jede offene Stelle, für welche sie als lehrbefähiget erklärt wurden, zu bewerben. Hat ein Kandidat während der drei Jahre keine Anstellung bei einer Unterrealschule erhalten, so hat er die Prüfung zu erneuern, und ist verpflichtet, nachzuweisen, wie er sich in der Zwischenzeit beschäftiget, und wenn er nicht bei einer Schule in Verwendung stand, durch welche Studien er seine Bildung für das Lehrfach vervollständiget habe.

Diese Nachweisung haben auch jene Prüfungs-Kandidaten beizubringen, welche den pädagogischen Lehrkurs für Haupt- oder Unter-Realschulen vor mehr als Einem Jahre vollendeten, und seitdem weder an einer öffentlichen Schule, noch an einer bewährten Privat-Lehranstalt im praktischen Lehrfache Dienste leisteten.

6. Kandidaten, welche sich der Befähigungsprüfung unterziehen wollen, haben ihrem bei der Landesbehörde einzubringenden Anmeldungsgesuche nebst dem Tauf- oder Geburtsscheine, ihrem Moralitäts- und allenfälligen Dienstzeugnisse, die Zeugnisse über ihre Studien und wenigstens über den mit ausgezeichnetem Erfolge für Hauptschulen zurückgelegten Präparanden-Kurs beizuschließen. Von der Beibringung des Zeugnisses über den zurückgelegten Präparanden-Kurs kann nur in einzelnen Fällen, wo der Prüfungs-Kandidat eine vorzügliche Tauglichkeit für das Realschulfach durch seine Studienzeugnisse darthut, die Landesbehörde dispensiren.

7. Der Landesbehörde steht das Recht zu, einzelnen Prüfungs-Kandidaten, welche sich entweder über ihr moralisches Verhalten, oder über ihre Vorbereitung nicht genügend auszuweisen vermögen, die Zulassung zur Prüfung zu verweigern.

8. Die Prüfungs-Kandidaten sind verpflichtet, in ihrem Anmeldungsgesuche jene Gegenstände zu bezeichnen, aus welchen sie die Prüfung bestehen wollen. Es müssen deren wenigstens so viele sein, als zur Übernahme einer sogenannten grammatischen oder technischen Lehrerstelle erfordert werden.

9. Der durch die Prüfung zu ermittelnde Grad der Lehrbefähigung muß wenigstens die vollständige Eignung für Unter-Realschulen von zwei Jahrgängen erreichen. Kandidaten, welche die Befähigung in diesem Maße nicht besitzen, sind zur Vervollständigung ihrer Bildung auf Ein Jahr zurückzuweisen.

3. O odbywaniu tego examinu rocznego władza krajowa w porozumieniu się z właściwém konsystoryum ogłosi wiadomość przez Dzienniki publiczne.

4. Władza krajowa wyznaczy miejsce, gdzie się examin ma odbywać, jako téż sposób postępowania, jaki przy tymże zachowany będzie.

5. Kandydaci, którzy otrzymają świadectwo pomyślne przy tych examinach, prawo mają przez trzy lata starać się o każde otwarte miejsce, do którego za zdolnych byli uznani. Jeżeli kandydat w ciągu tych lat trzech nie otrzymał posady przy szkole realnéj niższéj, winien jest powtórzyć examin, i obowiązanym jest udowodnić, czém się trudnił w tym przeciągu czasu, a jeżeli nie był używanym przy szkole, jakiemi naukami uzupełnił swoje wykształcenie do stanu nauczycielskiego.

Podobne udowodnienie wykazać winni także i ci kandydaci do examinu, którzy ukończyli kurs pedagogiczny dla szkół głównych lub realnych niższych, przed więcéj jak rokiem, i odtąd ani przy szkole publicznéj, ani téż przy zakładzie prywatnym naukowym, mającym dobre imię, nie byli używani w praktycznym zawodzie nauczania.

6. Kandydaci, chcący się poddać pod examin uzdolnienia, winni są do podania swego, którém się zgłaszają u władzy krajowéj, załączyć oprócz świadectw chrztu lub urodzenia, moralności i służby, także jeszcze świadectwa nauk odbytych i przynajmniéj świadectwo z kursu preparandów dla szkół głównych, odbytego z wyszczególniającym postępem. Od wykazania świadectwa z ukończonego kursu preparandów może uwolnić władza krajowa tylko w szczegółowych przypadkach, w których kandydat do examinu udowodni świadectwami szkolnemi, iż posiada znamienitą zdolność do nauczania w szkołach realnych niższych.

7. Władza krajowa ma prawo, odmówić przyjęcia do examinu pojedynczym kandydatom, którzy albo moralności postępowania swego, albo też przygotowania swojego dostatecznie wykazać nie mogą.

8. Kandydaci winni są w podaniu swojém, w którém się zgłaszają, wyrazić te przedmioty, z których examin złożyć zamyślają. Tych przedmiotów musi być przynajmniéj tyle, ile do otrzymania tak zwanéj posady nauczyciela gramatycznego lub technicznego jest wymaganych.

9. Stopień uzdolnienia, mający być udowodnionym przez examin, musi dosięgnąć przynajmniéj zupełnéj zdolności dla szkół realnych niższych dwuklassowych. Kandydatów, nie posiadających uzdolnienia w takim stopniu, należy odesłać na rok jeden dla uzupełnienia wykształcenia swego.

10. Der Prüfung, insbesondere der mündlichen, haben der Volksschulen-Inspektor

für Galizien und Bukowina

und so lange ein solcher noch nicht ernannt ist, ein von der Landesschulbehörde zu bestimmender, vertrauungswürdiger Mann als Regierungs-Kommissär

für Alle

und der Diözesan-Schulen-Oberaufseher, oder in dessen Verhinderung ein vom Ordinariate ernannter Prüfungs-Kommissär beizuwohnen.

Die auszustellenden Zeugnisse sind von Beiden zu unterzeichnen.

11. Angestellte Lehrer und Unterlehrer, welche die an die Stelle der bisherigen Konkursprüfung tretende Befähigungsprüfung mit gutem Erfolge bestehen, sind in der Regel jeder weiteren Prüfung enthoben, und es ist ihnen gestattet, auf Grund des erlangten günstigen Zeugnisses um die Verleihung einer wirklichen Lehrerstelle, oder um die Beförderung auf einen besser dotirten Posten einzuschreiten, sowie sie sich mit einem empfehlenden Dienstzeugnisse auszuweisen vermögen. Dieß gilt auch von den Kandidaten, welche die Befähigungsprüfung gut bestehen, und während der gedachten drei Jahre eine Anstellung als Unterlehrer oder wirkliche Lehrer erlangen. Nur jene Lehr-Individuen, welche das Lehrfach auf eine längere Zeit verlassen und zu demselben wieder zurückkehren wollen, haben in der Regel eine neue Prüfung zu bestehen.

12. Die angeordneten jährlichen Befähigungsprüfungen haben so lange zu bestehen, als nicht auf eine andere Weise für die Heranbildung befähigter Kandidaten für den Lehrdienst an den mit der Volksschule in Verbindung stehenden Unter-Realschulen ausreichend gesorgt sein wird.

13. Nach Einführung der jährlichen Befähigungsprüfungen hat es von den Ausschreibungen der bisherigen Konkursprüfungen für die einzelnen erledigten Stellen sein Abkommen, und es haben an deren Stelle Konkurs-Ausschreibungen zur Bewerbung um erledigte Lehrerposten in jenen Kronländern, in welchen auf durch die Befähigungsprüfung hiefür geeignete Kandidaten gezählt werden kann, zu treten.

81.

Erlaß der Ministerien der Finanzen, des Innern und der obersten Polizeibehörde vom 23. November 1854,

betreffend die Einführung der besonderen Paß-Kontrole zur Verhinderung des Schleichhandels in Venedig und einem Theile des dortigen Grenzbezirkes.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCVIII. Stück, Nr. 299, ausgegeben am 27. Novemb. 1854.

10. Przy examinie, szczególniéj przy ustnym, znajdować się powinni obecnymi inspektor szkół dla ludu

dla Galicyi i Bukowiny

a dopóki takowy nie jest zamianowany, mąż przez władzę szkolną krajową mianowany i godny zaufania, jako Kommissarz rządowy,

dla wszystkich

tudzież naczelny nadzorca szkół dyecezalnych, lub gdyby temu co było na przeszkodzie, inny Kommissarz examinowy, mianowany przez ordynaryat.

Świadectwa wystawione obydwaj podpisać winni.

11. Już umieszczeni nauczyciele i podnauczyciele, którzy odbędą z dobrym skutkiem examin uzdolnienia, który obecnie zastępuje miejsce dotychczasowych examinów konkursowych, uwolnieni są w powszechności od wszelkiego dalszego examinu, i wolno im jest na podstawie uzyskanego pomyślnego świadectwa, prosić o nadanie rzeczywiste miejsca nauczycielskiego lub o posunięcie na miejsce lepiéj wyposażone, jak tylko wykazać się potrafią polecającém świadectwem służby. To samo się rozumié o kandydatach, którzy dobrze zdadzą examin uzdolnienia i w ciągu rzeczonych lat trzech otrzymają miejsce podnauczycieli lub nauczycieli rzeczywistych. Tylko ci, oddający się nauczycielstwu, którzy od tego zatrudnienia na czas dłuższy odstępują, i znowu do takowego powrócić zamierzają, winni są w powszechności nowy examin zdawać.

12. Nakazane roczne examina uzdolnienia tak długo trwać będą, dopóki w innym sposobie nie obmyśli się dostatecznych środków do wykształcenia zdolnych kandydatów do nauczycielstwa przy szkołach realnych niższych, połączonych ze szkołami dla ludu.

13. Po zaprowadzeniu rocznych examinów uzdolnienia, nie będzie się więcéj rozpisywać *examinów* konkursowych dla pojedyńczych miejsc opróżnionych, lecz miejsce ich zastąpią rozpisywania konkursów celem podawania się o miejsca nauczycielskie opróżnione w tych krajach koronnych, w których liczyć można na kandydatów przez examin uzdolnienia do tego zdatnych.

81.

Rozrządzenie Ministerstw Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Naczelnéj Władzy Policyjnéj z d. 23 Listopada 1854,

tyczące się zaprowadzenia szczegółowéj kontroli paszportowéj dla zapobieżenia przemytnictwu w Wenecyi i w jednéj części tamtejszego okregu granicznego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XCVIII, N. 299, wydaną d. 27 Listopada 1854.

82.

Erlaß des Handels- und Finanzministeriums vom 23. November 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCVIII. Stück, Nr. 300, ausgegeben am 27. November 1854),

die Aufhebung des Verbotes der Aus- und Durchfuhr von Waffen und Munizion nach der Moldau und Wallachei betreffend.

Mit Allerhöchster Genehmigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß mit dem Tage dieser Kundmachung das Verbot der Aus- und Durchfuhr von Waffen und Munizion in der Richtung über die österreichische Staatsgrenze gegen die Fürstenthümer Moldau und Wallachei aufgehoben wird.

In den übrigen Richtungen bleiben die Bestimmungen des Ministerial-Erlasses vom 31. Mai 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, Stück XLVIII, Nr. 135, vom Jahre 1854) noch fortan in Wirksamkeit.

Baumgartner m. p.

82.

Rozrządzenie Ministerstwa Handlu i Skarbu z d. 23 Listopada 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część XCVIII, N. 300, wydana dnia 27 Listopada 1854),

tyczące się zniesienia zakazu wywożenia i przewożenia broni i amunicyi do Multan i Wołoszczyzny.

Za Najwyższém Pozwoleniem Jego C. K. Apostolskiéj Mości podaje się do powszechnéj wiadomości, iż z dniem niniejszego ogłoszenia znosi się zakaz wywożenia i przewożenia broni i amunicyi w kierunku przez granice Państwa Austryackiego do księstw Multańskiego i Wołoskiego.

W innych kierunkach pozostają w swéj mocy postanowienia rozporządzenia Ministeryalnego z dnia 31 Maja 1854 r. (Dziennik Praw Państwa, Część XLVIII N. 135 z roku 1854).

Baumgartner m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 19. Dezember 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXII.

Wydany i rozesłany dnia 19. Grudnia 1854.

83.

Verordnung des Justizministeriums vom 23. November 1854,

giltig für Dalmazien,

betreffend die Frage, ob auch nach Einführung der neuen Gerichtsverfassung die Vorladung zum Vergleichsversuche der gerichtlichen Klage vorauszugehen habe.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCIX. Stück, Nr. 301, ausgegeben am 2. Dezember 1854.

84.

Verordnung des Finanzministeriums vom 28. November 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCIX. Stück, Nr. 302, ausgegeben am 2. Dezember 1854),

giltig für sämmtliche Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

womit die tarifmäßige Benennung »gerissenes Fischbein« erläutert wird.

Unter der Post 63, a) des Zolltarifes vom 5. Dezember 1853, Fischbein, gerissenes, ist jenes Fischbein zu verstehen, welches keine weitere Bearbeitung als das Zertheilen der Wallfischbarden (des rohen Fischbeines) in Stäbe mittelst irgend eines Schneidewerkzeuges oder einer mechanischen Vorrichtung erfahren hat.

Jedes andere, entweder durch Schaben, Abdrehen, Zurunden, Glätten, Poliren oder auf irgend eine andere Art weiter bearbeitete oder zur Verwendung vorgerichtete Fischbein ist nach der Tarifpost 63, lit. b) als Beinarbeit zu verzollen, und letztere Gattung Fischbein ist es, welche unter dem im alphabetischen Waarenverzeichnisse zum Zolltarife, Seite 74, vorkommenden Schlagworte: »Fischbein, geschnitten« verstanden werden soll.

Gegenwärtige Erläuterung hat bei den Zollämtern außer dem lombardisch-venezianischen Königreiche, von dem Tage, an welchem sie zu deren Kenntniß gelangen, bei jenen des genannten Königreiches aber von dem Zeitpunkte, welcher von der internazionalen österreichisch-estensisch-parmaischen Zollvereins-Kommission bestimmt werden wird, in Wirksamkeit zu treten.

Baumgartner m. p.

85.

Verordnung des Justizministeriums vom 29. November 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, XCIX. Stück, Nr. 303, ausgegeben am 2. Dezember 1854),

womit für die Stadt Krakau und deren Gebiet, über die Anwendung des Gesetzes vom 9. August 1854, Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 208, betreffend das gerichtliche Verfahren in Rechtsangelegenheiten außer Streitsachen, transitorische Verfügungen getroffen werden.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 12. November 1854, über die Anwendung des Gesetzes vom 9. August 1854,

83.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 23 Listopada 1854,

obowiązujące w Dalmacyi,

co się tyczy kwestyi, czy także po zaprowadzeniu nowéj organizacyi sądowéj miejsce mieć może uprzednie wezwanie do tentowania ugody w przedmiocie skargi sądowéj.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XCIX, N. 301, wydaną dnia 2 Grudnia 1854.

84.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 28 Listopada 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część XCIX, N. 302, wydana dnia 2 Grudnia 1854),

mające moc we wszystkich krajach koronnych spólnego związku celnego,

którém objaśnioną zostaje nazwa taryfowa: „fiszbin darty“

Pod pozycyą 63, a) taryfy celnéj z dnia 5 Grudnia 1853, *fiszbin, darty*, rozumieć należy fiszbin, który nie został daléj wyrobionym nad rozdzielenie rogu wielorybiego (surowego fiszbinu) na pręty za pomocą instrumentu rozrzynającego lub przyrządu mechanicznego.

Wszelki inny fiszbin, przez obskrobanie, utoczenie, zaokrąglenie, ogładzenie polerowanie lub w inny jakibądź sposób daléj obrobiony lub do użycia przyrządzony, oclony być winien jako *wyrób kościany* wedle pozycyi taryfy 63, lit. b), a ten ostatni gatunek fiszbinu jest to, który rozumianym być ma pod słowem wrzędném: *„fiszbin rznięty“* znajdującém się w alfabetycznym spisie towarów do taryfy celnéj, stronica 74.

Objaśnienie niniejsze wejść ma w wykonanie w urzędach celnych zewnątrz królestwa Lombardzko-Weneckiego, z dniem w którym do ich wiadomości dojdzie, w urzędach celnych rzeczonego królestwa zaś z dniem który oznaczonym będzie przez internacyonalną Komissyę związku celnego Austryacko-Esteńsko-Parmejskiego.

Baumgartner m. p.

85.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 29 Listopada 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część XCIX, N. 303, wydana dnia 2 Grudnia 1854),

którém zaprowadzone zostają tranzytoryczne rozporządzenia dla miasta Krakowa i okręgu jego, co się tyczy zastósowania ustawy z d. 9 Sierpnia 1854 r. Dziennika Praw Państwa, N. 208, w przedmiocie sądowego postępowania w sprawach prawa cywilnego niespornych.

Najwyższém Postanowieniem z d. 12 Listopada 1854 r. raczył Najjaśniejszy Pan, Jego C. K. Apostolska Mość, co się tyczy zastósowania ustawy z d. 9 Sierpnia

Nr. 208 des Reichs-Gesetz-Blattes, über das Verfahren in Rechtsangelegenheiten außer Streitsachen auf gerichtliche Verhandlungen, welche die, noch vor der Wirksamkeit des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches in der Stadt Krakau und deren Gebiet eingetretenen Erbfälle und anhängig gewordenen Vormundschafts- und Kuratels-Angelegenheiten zum Gegenstande haben, Folgendes anzuordnen geruht:

§. 1.

In Beziehung auf die Verlassenschaften von Erblassern, welche vor der Wirksamkeit des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches verstorben sind, und rücksichtlich deren die, nach den früheren Gesetzen eingeleiteten Verhandlungen durch die Einweisung in den Besitz oder die Zuerkennung des Nachlasses bereits beendiget sind, ist von den Gerichsbehörden nichts weiter vorzukehren.

§. 2.

Auch in Beziehung auf Verlassenschaften, rücksichtlich welcher zwar bisher noch keine ämtlichen Vorkehrungen getroffen worden sind, aber nach den früheren bestandenen Gesetzen die Einleitung einer Verhandlung von Amtswegen auch nicht nöthig war, ist von den Gerichten nicht einzuschreiten, so lange von den Parteien nicht darum angesucht wird.

§. 3.

War jedoch eine Verhandlung bereits anhängig, oder die Vornahme derselben von Amtswegen schon nach den früheren Gesetzen vorgeschrieben, oder wird von den Parteien erst nach eingetretener Wirksamkeit der neuen Gesetze die Erbschafts-Annahme oder Ausschlagung angebracht, so ist die Verhandlung sogleich einzuleiten, oder, soferne eine solche bereits anhängig sein sollte, dieselbe fortzusetzen.

Die beim Tribunale zu Krakau anhängigen Verhandlungen sind von dem, an dessen Stelle tretenden Landesgerichte zu beendigen; diejenigen hingegen, welche nach der Wirksamkeit der neuen Gesetze einzuleiten sind, liegen jenem Gerichte ob, welchem nach dem Gesetze über die Zuständigkeit der Gerichtsbehörden in Zivilrechtssachen die Verlassenschaftsabhandlung zukäme.

§. 4.

Bei jeder Verhandlung sind, ohne Unterschied, ob dieselbe erst einzuleiten, oder bloß fortzusetzen sein möge, alle Ansprüche auf den Nachlaß nach den, zur Zeit des Todes des Erblassers bestandenen Gesetzen zu beurtheilen, in Beziehung auf das zu pflegende Verfahren aber die Vorschriften des Gesetzes vom 9. August 1854, Nr. 208 des Reichs-Gesetz-Blattes, zu beobachten.

§. 5.

Alle vor dem Eintritte der Wirksamkeit der neuen Gesetze, in Gemäßheit der bisherigen Gesetze giltig vorgenommenen Todesfalls-Aufnahmen, Inventarien und andere Amtshandlungen behalten auch bei der Fortsetzung der Verhandlung nach

1854 r. N. 208 Dziennika Praw Państwa, o postępowaniu w sprawach cywilnych niespornych, do rozpraw sądowych, za przedmiot mających przypadki sukcessyjne i wiszące sprawy opiekuńcze i kuratelskie, zaszłe jeszcze przed zaprowadzeniem powszechnéj księgi ustaw cywilnych w mieście Krakowie wraz z okręgiem jego, rozporządzić co następuje:

§. 1.

Co się tyczy puścizn spadkodawców, przed działalnością powszechnéj księgi ustaw cywilnych zmarłych, względem których rozprawy, wedle dawniejszych ustaw wytoczone, już ukończone zostały przez intromisyą w posiadanie (wwiązanie) lub przyznanie spadku, władze sądowe żadnych już dalszych kroków przedsiębrać nie powinny.

§. 2.

Także i względem puścizn, w przedmiocie których wprawdzie dotąd nie zarządzono jeszcze żadnych kroków urzędowych, lecz oraz wedle ustaw dawniejszych nie potrzeba było wyprowadzenia rozprawy z urzędu, sądy nie będą działać, aż o to przez strony zawezwane zostaną.

§. 3.

Jeżeli jednak rozprawa już była wytoczoną lub przedsięwzięcie onéjże z urzędu już podług dawniejszych ustaw przepisaném było, albo jeżeli przyjęcie sukcesyi lub nieprzyjęcie przez strony wniesioném zostało dopiéro po wprowadzeniu w działalność ustaw nowych, rozprawa natychmiast ma być wyprowadzoną, lub jeżeliby już była wytoczoną, daléj odbywaną.

Wiszące w Trybunale Krakowskim rozprawy, ukończone być winny przez sądy krajowe w jego miejsce wstępujące; te zaś, które po wejściu w działalność nowych ustaw wyprowadzone być mają, należą do tego sądu, któremuby przynależała pertraktacya spadku stósownie do ustawy o właściwości władz sądowych w sprawach cywilnych.

§. 4.

Przy każdéj rozprawie, bez różnicy, czy takowa dopiéro ma być wyprowadzoną, czy tylko daléj prowadzoną, cenione być winny wszelkie praworoszczenia do spadku, wedle ustaw, istniejących w czasie zgonu spadkobiorcy, pod względem zaś postępowania przestrzegać należy przepisów ustawy z d. 9 Sierpnia 1854 r., N. 208 Dziennika Praw Państwa.

§. 5.

Wszelkie przed wstąpieniem w działalność nowych ustaw, należycie wedle dotychczasowych ustaw przedsiębrane, spisania przypadków śmierci, sporządzania inwentarzów i inne czynności urzędowe zatrzymują moc swoją także i w dalszym

dem neuen Gesetze ihre Wirksamkeit. Alle späteren Akte sind nach den Formen des neuen Gesetzes vorzunehmen.

§. 6.

Hat die Einweisung in den vorläufigen Besitz des Vermögens eines Abwesenden nach den früheren Gesetzen Statt gehabt, so kann der Besitzer bei den neuen Gerichten den definitiven Besitz sich zusprechen lassen, in soferne die, in den früheren Gesetzen enthaltenen Erfordernisse nachgewiesen sind, ohne Unterschied, ob diese bereits vor der Wirksamkeit der neuen Gesetze oder unter deren Herrschaft zu Stande gekommen seien. Die neuen Gerichte haben sich in eine neuerliche Abhandlung über das Erbrecht nicht einzulassen.

§. 7.

Die Todeserklärung eines Abwesenden kann nach der Wirksamkeit der neuen Gesetze in den darin enthaltenen Fällen (§§. 24, 277 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches) ohne Rücksicht, ob das nach den früheren Gesetzen zulässige Verfahren bezüglich der Abwesenden Statt hatte oder nicht, begehrt werden.

Diese nach den neuen Gesetzen erfolgte Todeserklärung hat aber keine Wirkung auf Rechte, die unter den früheren Gesetzen von dritten Personen erworben worden sind.

§. 8.

Die nach den bisherigen Gesetzen giltig bestellten Vormünder und Kuratoren haben auch nach eingetretener Wirksamkeit der neuen Gesetze ihr Amt mit allen, durch diese Gesetze den Vormündern und Kuratoren auferlegten Pflichten, und unter den darin ausgedrückten Beschränkungen der Befugnisse, unter der Überwachung und Obsorge der Gerichte auszuüben.

Vormünder jedoch, welche für Minderjährige aus Anlaß des Todes ihrer Mutter bestellt worden sind, haben aufzuhören, wenn der Vater am Leben ist, und nach den Bestimmungen des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches in die Ausübung der väterlichen Gewalt tritt.

Die Gegenvormünder und Mitvormünder haben nur in denjenigen Fällen, in welchen nach den neuen Gesetzen ein Mitvormund zu bestellen ist, in dieser Eigenschaft ihr Amt fortzuführen.

§. 9.

Die Wirksamkeit des Familienrathes hört auf. — Beschlüsse desselben, welche bei dem Eintritte der Wirksamkeit der neuen Gesetze dem Landesgerichte von Krakau zur Genehmigung vorliegen sollten, sind als Gesuche um Ertheilung der obervormundschaftlichen Genehmigung zu behandeln, und nach Beschaffenheit der Umstände der zuständigen Vormundschaftsbehörde zuzusenden.

§. 10.

Der Vormund eines Interdizirten hat, von dem Zeitpunkte der Wirksamkeit der neuen Gesetze angefangen, die einem Kurator obliegenden Pflichten zu erfüllen.

ciągu rozprawy podług nowéj ustawy. Wszelkie późniejsze czynności, przedsiębrane być winny wedle form nowéj ustawy.

§. 6.

Jeżeli wwiązanie w uprzednie posiadanie majątku, nieobecnego, miejsce miało wedle ustaw dawniejszych, może posiadacz w nowych sądach przyznać sobie kazać posiadanie stałe, o ile wykazane są wymogi, w dawniejszych ustawach zawarte, bez różnicy, czy takowe do skutku przyszły już przed działalnością nowych ustaw, lub pod panowaniem tychże. Nowe sądy nie powinny wyprowadzać powtórnéj rozprawy w przedmiocie prawa dziedzicznego.

§. 7.

Ogłoszenie nieobecnego za zmarłego, po wprowadzeniu nowych ustaw żądaném być może w przypadkach tamże zawartych (§§. 24, 277 powszechnéj księgi ustaw cywilnych), bez względu, czy miało miejsce lub nie postępowanie co do nieobecnych, dopuszczalne wedle ustaw dawniejszych.

Ogłoszenie to zaś nieobecnego za zmarłego nie ma żadnego skutku co do praw, przez inne osoby stósownie do dawniejszych ustaw nabytych.

§. 8.

Prawomocnie wedle dotychczasowych ustaw ustanowieni opiekunowie i kuratorowie sprawować będą urząd swój także i po wstąpieniu w działalność nowych ustaw, przestrzegając wszelkich obowiązków, przez ustawy rzeczone opiekunom i kuratorom nałożonych, przy ograniczeniach praw tamże wykreślonych, pod kontrolą i nadzorem sądów.

Ustają atoliż opiekunowie, z powodu śmierci matki dla małoletnich ustanowieni, jeżeli ojciec jest przy życiu, i wedle postanowień powszechnéj księgi ustaw cywilnych wstępuje w wykonanie władzy ojcowskiéj.

Opiekunowie kontrolni i współopiekunowie tylko w przypadkach, w których wedle nowych ustaw współopiekun ma być ustanowionym, prowadzić będą urząd swój w własności współopiekuna.

§. 9.

Działalność Rady familijnéj ustaje. Uchwały téjże, jeżeliby takowe przy wprowadzeniu nowych ustaw przedłożone były do potwierdzenia sądowi krajowemu Krakowskiemu, uważane będą jako prośby o udzielenie nadopiekuńczego zatwierdzenia i przesłane być mają wedle okoliczności do właściwéj władzy opiekuńczéj.

§. 10.

Opiekun interdyktem obłożonego, począwszy od chwili działalności nowych ustaw, pełnić będzie obowiązki kuratorowi przystojące.

§. 11.

Die nach den bisherigen Gesetzen aus der elterlichen oder vormundschaftlichen Gewalt entlassenen (emanzipirten) Minderjährigen bleiben in dem Genusse der hierdurch erworbenen Rechte. Im Uibrigen sind sie aber als Minderjährige zu behandeln, und es haben daher die denselben bestellten Kuratoren ihr Amt als Vormünder nach den Bestimmungen der neuen Gesetze auszuüben.

Krauß m. p.

86.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz, des Armee-Oberkommando und der obersten Polizeibehörde vom 30. November 1854,

womit der Belagerungsstand im Großfürstenthume Siebenbürgen aufgehoben wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCIX. Stück, Nr. 304, ausgegeben am 2. Dezember 1854.

87.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der obersten Polizeibehörde vom 30. November 1854,

giltig für das Großfürstenthum Siebenbürgen,

in Betreff der Wirksamkeit des Allerhöchsten Patentes vom 24. Oktober 1852 und der Ministerial-Verordnung vom 29. Jänner 1853 in diesem Großfürstenthume.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XCIX. Stück, Nr. 305, ausgegeben am 2. Dezember 1854.

88.

Verordnung des Finanzministeriums vom 1. Dezember 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, C. Stück, Nr. 306, ausgegeben am 3. Dezember 1854),

wirksam für alle Kronländer,

nach welcher gestattet wird, der Stempelpflicht rücksichtlich inländischer Wechsel noch auf eine andere Art, als dieses die Verordnung vom 8. November 1854 (Nr. 288 des Reichs-Gesetzblattes*) festsetzt, Genüge zu leisten.

Das Finanzministerium findet zu gestatten, daß die Stempelpflicht, welcher inländische Wechsel unterliegen, als erfüllt angesehen werde, wenn solche auf einer Blanquette ausgestellt sind, auf welcher vorläufig auf der Vorder- oder Rückseite die erforderlichen Marken befestiget und vorschriftmäßig überstempelt wurden.

---

*) Landes-Regierungsblatt, XVIII. Stück, Nr. 70, Seite 113.

§. 11.

Małoletni, wedle dotychczasowych ustaw z władzy rodzicielskiéj lub opiekuńczéj uwolnieni (emancypowani, usamowolnieni) pozostają w użyciu praw przez to nabytych. Z resztą zaś uważani być winni jako małoletni, a przeto kuratorowie dla nich ustanowieni pełnić będą urząd swój jako opiekunowie wedle postanowień nowych ustaw.

Krauss m. p.

86.

Rozporządzenie Ministeryów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, Nadkomendy Wojsk i Najwyższéj Władzy Policyjnéj z dnia 30 Listopada 1854,

mocą którego zniesionym zostaje stan oblężenia w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XCIX., Nr. 304, wydaną dnia 2 Grudnia 1854.

87.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Najwyższéj Władzy Policyjnéj z dnia 30 Listopada 1854,

mające moc w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém,

co się tyczy działalności Najwyższego Patentu z d. 24 Października 1852 i rozporządzenia Ministeryalnego z d. 29 Stycznia 1853 w rzeczoném Wielkiém Księstwie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XCIX. Nr. 305, wydaną dnia 2 Grudnia 1854.

88.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 1 Grudnia 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część C., Nr. 306, wydana dnia 3 Grudnia 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

mocą którego dozwoloném zostaje, uczynić zadosyć obowiązkowi stęplowemu, co do wexlów krajowych w inny jeszcze sposób jak ustanowiono w rozporządzeniu z dnia 8 Listopada 1854 (Nr. 288 Dziennika Praw Państwa *).

Ministerstwo Finansów spowodowaném się widzi dozwolić, ażeby obowiązek stęplowy, któremu ulegają wexle krajowe, uważanym był za wykonany, jeżeli takowe wystawione są na blankiecie, na którym poprzednio na stronie przedniéj lub odwrotnéj marki wymagane zostały przytwierdzone i wedle przepisów ostęplowane.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego, Zeszyt XVIII., Nr. 70, strona 113.

Zur Uiberstemplung der auf Wechselblanquetten befestigten Marken sind nur die zur Gebührenbemessung bestimmten Aemter (z. B. das Zentral-Taxamt in Wien, die Steuerämter, ufficj di commisurazioni) ermächtiget. Dieselbe darf aber nicht mehr vorgenommen werden; wenn die betreffende Blanquette schon die Unterschrift des Ausstellers oder des Akzeptanten, oder gar beide trägt.

Es steht Jedermann frei, auf die hier angegebene oder auf die in der Verordnung vom 8. November 1854 (Nr. 288 des Reichs-Gesetzblattes*) vorgezeichnete Art, nämlich durch Uiberschreibung der Marke mit dem Namen des Ausstellers und Akzeptanten die Stempelpflicht zu erfüllen; daher versteht es sich von selbst, daß bei einem Wechsel, der mit der überstempelten Marke versehen ist, sowohl für den Aussteller, als für den Akzeptanten, die Verpflichtung, ihren Namen über die Marke zu schreiben, entfalle. Die Marke mittelst einer Stampiglie zu überdrücken; statt sie zu überschreiben, ist dem Stempelpflichtigen nicht gestattet.

Um die Anwendung der in dieser Verordnung ausgedrückten Gestattung zu erleichtern, wird denjenigen Verschleiß-Organen, welche bisher zum Verschleiße gestempelter Wechselblanquetten berechtiget waren, auch der Verschleiß solcher Wechselblanquetten gestattet, auf welchen die Marken vorschriftmäßig befestiget, und von einem dazu berechtigten Amte überstempelt sind.

Diese Verordnung hat sogleich in Wirksamkeit zu treten.

Baumgartner m. p.

---

*) Landes-Regierungsblatt, XVIII. Stück, Nr. 70, Seite 113.

Do ostęplowania znaczków, przytwierdzonych na blankietach wexlowych upoważnione są tylko urzędy do wymierzenia należytości wyznaczone (np. urząd taxalny centralny we Wiédniu, urzędy poborowe *(uffici di commisurazioni)*. Ostęplowanie to nie może atoliż mieć więcéj miejsca, jeżeli dotyczący blankiet zaopatrzony już jest podpisem wystawiciela lub akceptanta, lub obydwóch.

Zostawia się do woli każdemu, dopełnić obowiązku stęplowego, albo w sposób niniejszém wskazany, albo w rozporządzeniu z dnia 8 Listopada 1854 (Nr. 288 Dziennika Praw Państwa *) wyszczególniony, to jest przez wypisanie na znaczku nazwiska wystawiciela i akceptanta; a zatém rozumié się samo przez się, iż przy wexlu opatrzonym marką ostęplowaną, odpada obowiązek wypisania na znaczku nazwiska wystawiciela równie jak akceptanta. Markę stampilią odrukować zamiast ją przepisać, nie jest dozwoloném opłacie stępla ulegającemu.

Dla lepszego korzystania z dozwolenia wyrażonego w niniejszém rozporządzeniu dozwoloném jest organom sprzedaży, którzy upoważnieni byli dotychczas do sprzedawania stęplowanych blankietów wexlowych, sprzedawać także takie blankiety wexlowe, na których znaczki stósownie do przepisu są przytwierdzone, i przez urząd do tego upoważniony ostęplowane.

Rozporządzenie niniejsze natychmiast ma wejść w wykonanie.

Baumgartner m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego, Zeszyt XVIII., Nr. 70, strona 113.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. Dezember 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXIII.

Wydany i rozesłany dnia 24 Grudnia 1854.

89.

Allianz-Vertrag zwischen Oesterreich, Frankreich und England.

Geschlossen zu Wien am 2. Dezember 1854,

und in den allseitigen Ratifikazions-Urkunden daselbst ausgewechselt am 14. Dezember 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, CII. Stück, Nr. 313, ausgegeben am 16. Dezember 1854),

---

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator,

Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomiriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tyrolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum Nobis aeque ac Augustissimis et Potentissimis Principibus Francorum Imperatori et Brittaniae Hiberniaeque Reginae persuasum omnino sit, dirimendis ad Orientem belli contentionibus ad reducende diuturnae paci nihil magis conferre posse, quam peculiari inter Nos foedere jungi; tum a Nobismet Ipsis, quum ab utroque dictorum Augustissimorum et Potentissimorum Principum Ministri plenipotentiarii denominati sunt, qui de sequentibus stipulationibus convenere:

Urtext.	**Übersetzung.**
Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Sa Majésté l'Empereur des Français et Sa Majesté la Reine ou Royaume Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande, animées du désir de mettre fin le plus tôt possible à la guerre actuelle par le rétablissement	Seine Majestät der Kaiser von Österreich, Seine Majestät der Kaiser der Franzosen und Ihre Majestät die Königin des vereinigten Königreiches von Großbritanien und Irland, von dem Wunsche beseelt, dem gegenwärtigen Kriege sobald als möglich

89.

Traktat przymierza między Austryą, Francyą i Anglią.

zawarty w Wiédniu dnia 2 Grudnia 1854,

i zamieniony w dokumentach ratyfikacyi wszech stron tamże w dniu 14 Grudnia 1854.

(Dziennik Praw Państwa, część CII. Nr. 313, wydana dnia 16 Grudnia 1854),

---

My Franciszek Józef Piérwszy,

z Bożéj łaski Cesarz Austryacki,

Król Węgierski i Czeski, Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, górnego i dolnego Szlązka; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Hrabia Habsburga i Tyrolu i t. d., i t. d.,

Czynimy niniejszém wiadomo wszem w obec i każdemu z osobna, komu na tém zależy:

Powziąwszy przekonanie, które zarówno podzielają Najdostojniejsi i Najpotężniejsi Monarchowie, Cesarz Francuzów, tudzież Królowa Brytanii i Irlandyi, iż do załatwienia zatargów wojennych na Wschodzie i przywrócenia długotrwałego pokoju nic przyczynić się nie może tyle, ile zawarcie szczegółowego przymierza między Nami, zamianowaliśmy My sami, jako téż Obaj wyż wspomnieni Najdostojniejsi i Najpotężniejsi Monarchowie pełnomocnych Ministrów, którzy się zgodzili na następujące punkta:

Przekład.

Najjaśniejszy Pan Jego Mość Cesarz Austryi, Najjaśniejszy Pan Jego Mość Cesarz Francuzów i Najjaśniejsza Pani Jéj Mość Królowa połączonego królestwa Wielkiéj Brytanii i Irlandyi pragnąc jak najprędzéj położyć kres obecnéj wojnie przez przywrócenie powszechnego pokoju na trwałych zasadach, mogących całéj Europie dać dostateczną rękojmię, iż nie powrócą zawikłania, które spokój jéj zakłóciły w tak nieszczęśliwym sposobie, przekonani oraz, iż nic nie jest tak

de la paix générale sur des bases solides donnant à l'Europe entière toute garantie contre le retour des complications qui ont si malheureusement troublé son repos: Convaincues que rien ne serait plus propre à assurer ce résultat que l'union compléte de Leurs efforts jusqu'à l'entiére réalisation du but commun qu'Elles Se sont proposé, et reconnaissant, en conséquence, la nécessité de S'entendre aujourd'hui sur Leurs positions respectives et les prévisions de l'avenir, ont résolu de conclure entr'Elles un Traité d'Alliance et ont nommé à cet effet pour Leurs Plénipotentiaires:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche:

Le Sieur Charles Comte de Buol-Schauenstein, Son Chambellan et Conseiller intime actuel, Ministre des affaires étrangères et de la Maison Impériale, Grand-Croix de l'Ordre Impérial de Léopold, Chevalier de l'Ordre de la Couronne de fer de la première Classe etc. etc.

Sa Majesté l'Empereur des Français:

Le sieur François Adolphe Baron de Bourqueney, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique, Grand-Officier de l'Ordre Impérial de la Légion d'honneur etc. etc.

et Sa Majesté la Reine du Royaume Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande:

Le très-honorable Jean Fane, Comte de Westmorland, Pair du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Gé-

durch Herstellung des allgemeinen Friedens auf festen Grundlagen ein Ziel zu setzen, welche dem gesammten Europa volle Bürgschaft gegen die Wiederkehr der Verwicklungen bieten sollen, die seine Ruhe in so unheilvoller Weise gestört haben; überzeugt, daß nichts geeigneter sein würde, jenes Ergebniß zu sichern, als die vollständige Einigung ihrer Bemühungen bis zur gänzlichen Erreichung des von ihnen beabsichtigten Zweckes, und in Folge dessen die Nothwendigkeit erkennend, Sich nunmehr über Ihre gegenseitige Stellung und die voraussichtlichen Ereignisse der Zukunft in das Einvernehmen zu setzen, haben beschlossen, untereinander einen Allianz-Vertrag einzugehen und zu diesem Ende zu Ihren Bevollmächtigten ernannt:

Seine Majestät der Kaiser von Österreich:

Allerhöchst-Ihren Kämmerer und geheimen Rath, Minister der auswärtigen Angelegenheiten und des kaiserlichen Hauses, Karl Grafen von Buol-Schauenstein, Großkreuz des kaiserlich-österreichischen Leopold-Ordens, Ritter des Ordens der eisernen Krone erster Klasse u. s. w. u. s. w.

Seine Majestät der Kaiser der Franzosen:

Allerhöchst-Ihren außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister bei Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät, Franz Adolph Baron von Bourqueney, Groß-Offizier des Ordens der Ehrenlegion u. s. w. u. s. w.

und Ihre Majestät die Königin des vereinigten Königreiches Großbritannien und Irland:

den sehr ehrenwerthen Johann Fane Grafen von Westmorland, Pair des vereinigten Königreiches Großbrittannien

zdolném ubezpieczyć ten skutek, jak zupełne połączenie Ich starań, aż do zupełnego osiągnienia celu, który sobie postawili, a następnie uznając konieczność porozumienia się obecnie co do wzajemnego stanowiska swego i możliwych wydarzeń w przyszłości, postanowili zawrzeć między Sobą traktat przymierza i zamianowali na ten cel pełnomocnikami Swymi:

Najjaśniejszy Pan Jego Mość Cesarz Austryi zamianował:

Swego Szambelana i tajnego Radzcę, Ministra Spraw Zewnętrznych i domu Cesarskiego, Karola Hrabiego Buol Schauenstein, Kawalera Wielkiego Krzyża Cesarsko-austryackiego orderu Leopolda, Kawalera orderu żelaznéj korony piérwszéj klassy i t. d., i t. d.

Najjaśniejszy Pan Jego Mość Cesarz Francuzów zamianował:

Swego nadzwyczajnego pełnomocnika i pełnomocnego Ministra przy Dworze Jego Cesarsko-Królewskiéj Apostolskiéj Mości Franciszka Adolfa barona de Bourqueney, Wielkiego Oficera orderu Cesarskiego legii honorowej etc. etc. etc.

a Najjaśniejsza Pani Jéj Mość Królowa połączonego królestwa Wielkiéj Brytanii i Irlandyi zamianowała:

wielce czcigodnego Jana Fane hrabiego de Westmorland, Para połączonego królestwa Wielkiéj Brytanii i Irlandyi, Jenerała w wojsku królestwa Wielkiéj Brytanii, Pułkownika 56 pułku liniowego piechoty, Kawalera Wielkiego Krzyża, wielce

néral des armées de Sa Majesté Britannique, Colonel du 56me Régiment d'Infanterie de la ligne, Chevalier Grand-Croix du très honorable Ordre du Bain et Commandeur de la Section militaire du même Ordre, Chevalier de l'Ordre Impérial et militaire de Marie-Thérèse, Conseiller de Sa Majesté Britannique en Son conseil privé et Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté Imperiale et Royale Apostolique etc. etc.

Lesquels s'étant communique leurs pleins-pouvoirs et les ayant trouvés en bonne et dûe forme, ont arrêté et signé les Articles suivans:

Article I.

Les Hautes Parties Contractantes rappellent les déclarations contenues dans les protocoles du 9 Avril et du 23 Mai de l'année courante et dans les Notes échangées le 8 Août dernier, et comme Elles se sont réservé le droit de proposer, selon les circonstances, telles conditions qu'Elles pourraient juger nécessaires dans un intérêt européen, Elles s'obligent mutuellement et réciproquement à n'entrer dans aucun arrangement avec la Cour Impériale de Russie avant d'en avoir délibéré en commun.

Article II.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche ayant fait occuper par Ses troupes, en vertu du traité conclu le 14 Juin dernier avec la Sublime Porte, les Principautés de Moldavie et de Valachie, Il S'engage à défendre la frontière desdites Principautés

und Irland, General im königlich-großbritannischen Heere, Oberst des 56. Linien-Infanterie-Regiments, Großkreuz des sehr ehrenwerthen Bath-Ordens, und Kommandeur der Militär-Abtheilung desselben Ordens, Ritter des kaiserlich-königlichen militärischen Marien-Theresien-Ordens, Mitglied des geheimen Rathes Ihrer großbritannischen Majestät, Allerhöchst-Ihren außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister bei Seiner kaiserlich-königlichen Apostolischen Majestät u. s. w. u. s. w.

welche, nachdem sie sich ihre Vollmachten gegenseitig mitgetheilt und solche in gehöriger Form befunden, die nachstehenden Artikel festgestellt und unterzeichnet haben:

Artikel I.

Die hohen vertragschließenden Theile berufen sich auf die in den Protokollen vom 9. April und vom 23. Mai des laufenden Jahres und in den am 8. August d. J. ausgewechselten Noten enthaltenen Erklärungen, und da sie sich das Recht vorbehalten haben, nach Maßgabe der Umstände solche Bedingungen in Vorschlag zu bringen, welche sie im europäischen Interesse für erforderlich erachten könnten, so verpflichten sie sich wechselseitig gegeneinander, mit dem kaiserlich-russischen Hofe kein Uebereinkommen zu treffen, ohne darüber gemeinsame Berathung gepflogen zu haben.

Artikel II.

Nachdem Seine Majestät der Kaiser von Österreich kraft des am 14. Juni d. J. mit der hohen Pforte abgeschlossenen Vertrages die Fürstenthümer Moldau und Walachei durch ihre Truppen haben besetzen lassen, so machen Sich Allerhöchstdieselben ver-

czcigodnego orderu Kąpieli, i Komandora oddziału wojskowego tegoż orderu, Kawalera Cesarsko-Królewskiego wojskowego orderu Maryi Teresy, Członka tajnéj Rady Najjaśniejszéj Pani Jéj Mości Królowéj Wielkiéj Brytanii, Swego nadzwyczajnego Posła i pełnomocnego Ministra przy Dworze Jego Cesarsko-Królewskiéj Apostolskiéj Mości i t. d., i t. d.

Którzy po wzajemném okazaniu pełnomocnictw swoich, znalazłszy takowe wystawione w należytéj formie, ustanowili i podpisali następujące artykuły:

Artykuł I.

Wysokie Strony kontraktujące powołują się na oświadczenia, objęte w protokółach z dnia 9 Kwietnia i 23 Maja bieżącego roku, tudzież w Notach zamienionych w dniu 8 Sierpnia, a ponieważ zastrzegły Sobie prawo w miarę okoliczności przedstawić takie warunki, któreby dla dobra Europy za potrzebne uważać mogły, przeto zobowiązują się wzajemnie jedna względem drugiéj, iż żadna nie zawrze układu z dworem Cesarsko-Rosyjskim, nie naradziwszy się wspólnie nad takowym.

Artykuł II.

Najjaśniejszy Pan Jego Mość Cesarz Austryi na mocy traktatu, zawartego z Wysoką Portą w dniu 14 Czerwca t. r. nakazawszy obsadzić wojskami Swemi księstwa Multańskie i Wołoskie, przyjmuje obowiązek, bronić granic księstw wspomnianych przeciw wszelkiemu powrotowi zastępów rosyjskich; wojska austryackie zajmą tym końcem potrzebne stanowiska, ażeby rzeczone księstwa bronić przeciw wszelkiemu napadowi. Ponieważ równie i Najjaśniejszy Pan Jego Mość

contre tout retour des forces russes; les troupes Autrichiennes occuperont à cet effet les positions nécessarires pour garantir ces Principautés contre toute attaque. Sa Majesté l'Empereur des Français et Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande ayant également signé le 12 Mars avec la Sublime Porte un traité qui Les autorise à diriger Leurs forces sur tous les points de l'Empire Ottoman, l'occupation susmentionnée ne saurait porter préjudice au libre mouvement des troupes Anglo-françaises ou Ottomanes sur ces mêmes territoires contre les forces militaires ou le territoire de la Russie. Il sera formé à Vienne entre les Plénipotentiaires de l'Autriche, de la France et de la Grande-Bretagne une Commission à laquelle la Turquie sera invitée à adjoindre aussi un plénipotentiaire, et qui sera chargée d'examiner et de régler toutes les questions se rapportant soit à l'état exceptionnel et provisoire dans lequel se trouvent les dites Principautes, soit au libre passage des diverses armées sur leur territoire.

bindlich, die Grenze der genannten Fürstenthümer gegen jede Rückkehr der russischen Streitkräfte zu vertheidigen; die österreichischen Truppen werden zu diesem Zwecke die nöthigen Stellungen einnehmen, um jene Fürstenthümer vor jedem Angriffe zu schützen. Da auch Seine Majestät der Kaiser der Franzosen und ihre Majestät die Königin des vereinigten Königreiches Großbritannien und Irland am 12. März mit der hohen Pforte einen Vertrag unterzeichnet haben, der Sie ermächtiget, Ihre Streitkräfte nach allen Punkten des osmanischen Reiches zu senden, so kann die oben erwähnte Besetzung der freien Bewegung der englisch-französischen oder der türkischen Truppen in denselben Gebietstheilen gegen die russische Militärmacht oder das russische Gebiet keinen Eintrag thun. Es wird zu Wien zwischen den Bevollmächtigten Österreichs, Frankreichs und Großbrittanniens eine Kommission gebildet werden, welcher auch die Türkei eingeladen werden wird einen Bevollmächtigten beizuordnen, und deren Aufgabe es sein wird, alle Fragen zu untersuchen und zu erledigen, die entweder den ausnahmsweisen und provisorischen Zustand, in welchem die genannten Fürstenthümer sich befinden, oder den freien Durchzug der verschiedenen Armeen durch ihr Gebiet betreffen.

Article III.

Les hostilités venant à éclater entre l'Autriche et la Russie, Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Sa Majesté l'Empereur des Français et Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande Se promettent mutuellement Leur Alliance offensive et défensive dans la

Artikel III.

Für den Fall des Ausbruches der Feindseligkeiten zwischen Oesterreich und Rußland versprechen Sich Seine Majestät der Kaiser von Österreich, Seine Majestät der Kaiser der Franzosen und Ihre Majestät die Königin des vereinigten Königreiches Großbritannien und Irland gegenseitig Ihre

Cesarz Francuzów i Najjaśniejsza Pani Jéj Mość Królowa połączonego królestwa Wielkiéj Brytanii i Irlandyi podpisali w dniu 12 Marca z Wysoką Portą traktat, upoważniający Ich wysyłać wojska Swoje ku wszystkim punktom Państwa Otomańskiego, przeto powyższe obsadzenie nie może w niczém przeszkadzać wolnemu ruchowi wojsk angielsko-francuzkich albo też tureckich w tychże samych krajach przeciw siłom wojskowym rosyjskim lub przeciw krajom rosyjskim. Złożoną będzie w Wiédniu komisya z pełnomocników Austryi, Francyi i Wielkiéj Brytanii i oraz zaproszoną będzie Turcya, ażeby dodała do niéj pełnomocnika swego, któréj komisyi zadaniem będzie rozpoznawać i rozwiązywać wszelkie kwestye, tyczące się stanu wyjątkowego i prowizorycznego, w którym się znajdują wspomnione księstwa, lub też wolnego przechodu rozmaitych wójsk przez ich obręb.

Artykuł III.

Na przypadek wojny między Austryą i Rosyą, Najjaśniejsi Monarchowie Jego Mość Cesarz Austryi, Jego Mość Cesarz Francuzów, i Jéj Mość Królowa połączonego Królestwa Wielkiéj Brytanii i Irlandyi przyrzekają Sobie wzajemnie przymierze zaczepne i odporne w obecnéj wojnie, i użyją na ten cel według potrzeby wojny wójsk lądowych i morskich, których liczba, rodzaj i przeznaczenie, w danym razie, w późniejszych umowach ustanowione zostanie.

guerre actuelle et employeront à cet effet, selon les nécessités de la guerre, des forces de terre et de mer dont le nombre, la qualité et la destination seront, s'il y a lieu, déterminés par des arragemens subséquents.

Article IV.

Dans le cas prévu par l'Article précédent, les Hautes Parties Contraciantes se promettent réciproquement de n'accueillir de la part de la Cour Imperiale de Russie, sans s'en être entendues entr'Elles, aucune ouverture, ni aucune proposition tendant à la cessation des hostilités.

Article V.

Dans le cas où le rétablissement de la paix génarale sour les bases indiquées dans l'Article I. ne serait point assuré dans le cours de la présente année, Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Sa Majesté l'Empereur des Français et Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande délibéreront sans retard sur les moyens efficaces pour obtenir l'objet de Leur Alliance.

Article VI.

L'Autriche, la France et la Grande-Bretagne porteront ensemble le présent Traité à la connaissance de la Cour de Prusse et recevront avecempressement Son adhésion, dans le cas où Elle engagerait Sa coopération à l'accomplissement de l'oeuvre commune.

Offensiv- und Defensiv-Allianz in dem gegenwärtigen Kriege, und werden zu diesem Zwecke nach den Erfordernissen des Krieges Land- und Seetruppen verwenden, deren Zahl, Beschaffenheit und Bestimmung eintretenden Falles durch spätere Verabredungen festgesetzt werden sollen.

Artikel IV.

In dem durch den vorhergehenden Artikel bezeichneten Falle versprechen Sich die hohen vertragschließenden Theile gegenseitig, keine Eröffnung und keinen auf Einstellung der Feindseligkeiten abzielenden Vorschlag Seitens des kaiserlich-russischen Hofes entgegen zu nehmen, ohne Sich darüber unter einander verständiget zu haben.

Artikel V.

Falls die Herstellung des allgemeinen Friedens auf den im Artikel I angedeuteten Grundlagen im Laufe des gegenwärtigen Jahres nicht gesichert sein würde, werden Seine Majestät der Kaiser von Österreich, Seine Majestät der Kaiser der Franzosen und Ihre Majestät die Königin des vereinigten Königreiches Großbritannien und Irland ohne Verzug über die wirksamen Mittel zur Erreichung des Zieles Ihrer Allianz in Berathung treten.

Artikel VI.

Österreich, Frankreich und Großbritannien werden den gegenwärtigen Vertrag gemeinschaftlich zur Kenntniß des preußischen Hofes bringen und dessen Beitritt bereitwillig entgegennehmen, falls derselbe sich zur Mitwirkung bei der Ausführung des gemeinsamen Werkes verbindlich machen würde.

Artykuł IV.

W przypadku, przewidzianym w Artykule poprzedzającym, przyrzekają Sobie wzajemnie Wysokie Strony kontraktujące, nie przyjmować żadnych przedstawień ani propozycyj wstrzymanie kroków nieprzyjacielskich na celu mających, nie porozumiawszy się wprzód względem nich między Sobą.

Artykuł V.

Gdyby przywrócenie powszechnego pokoju na zasadach, w Artykule I wspomnianych, nie było zabezpieczoném w ciągu obecnego roku, Najjaśniejsi Monarchowie Jego Mość Cesarz Austryacki, Jego Mość Cesarz Francuzów i Jéj Mość Królowa połączonego Królestwa Wielkiéj Brytanii i Irlandyi bez zwłoki wejdą w naradę nad środkami, prowadzącemi do osiągnienia celu Swego przymierza.

Artykuł VI.

Austrya, Francya i Wielka Brytania podadzą wspólnie traktat niniejszy do wiadomości Dworu Pruskiego i przyjmą z chęcią przystąpienie Jego, w razie, gdy się zobowiąże działać razem przy dokonaniu spólnego dzieła.

Article VII.

Le présent Traité sera ratifié et les ratifications seront échangées à Vienne dans l'espace de quinze jours.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Vienne le deux Décembre, l'an de grâce mil huit cent cinquante quatre.

(signé)

Boul-Schauenstein. (L. S.) **Bourqueney.** (L. S.)

Westmorland. (L. S.)

Artikel VII.

Gegenwärtiger Vertrag wird ratifizirt und die Ratifikazions-Urkunden werden zu Wien binnen fünfzehn Tagen ausgewechselt werden.

Urkund dessen haben ihn die betreffenden Bevollmächtigten unterfertiget und mit ihren Insiegeln versehen.

Geschehen zu Wien am zweiten Dezember des Jahres des Heiles Eintausend achthundert und vier und fünfzig.

(Gezeichnet)

Buol-Schauenstein. (L. S.) **Bourqueney.** (L. S.)

Westmorland. (L. S.)

Nos igitur visis et adcurate perpensis omnibus et singulis his stipulationibus, eas omnes et singulas adprobavimus, atque hisce ratas prorsus gratasque habere declaramus, verbo Nostro Imperatorio adpromittentes, Nos omnia et singula, quae in illis continentur, fideliter adimpleturos esse; in quorum fidem ac robur praesens ratihabitionis Nostrae instrumentum Manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro majori adpenso firmari jussimus. Dabantur in urbe Nostra Principe Vienna, die Nona mensis Decembris anno Domini millesimo octingentesimo-quinquagesimo-quarto, Regnorum Nostrorum septimo.

Franciscus Josephus m. p.

(L. S.)

Comes a Buol-Schauenstein m. p.

Ad mandatum Sacr. Caes. et Reg. Apostolicae Majestatis proprium:

Otto Liber Baro a Meysenbug m. p., Consiliarius Aulicus.

Artykuł VII.

Niniejszy traktat będzie ratyfikowanym, a dokumenta ratyfikacyjne zamienione będą w Wiédniu w ciągu dni piętnastu.

W dowód czego pełnomocnicy wyż wspomnieni podpisali ten traktat i zaopatrzyli go pieczęciami swemi.

Działo się w Wiédniu drugiego Grudnia w roku Pańskim Tysiąc ośmset pięćdziesiątym czwartym.

(podpisano)

Buol-Schauenstein. (L. S.)

Bourqueney. (L. S.)

Westmorland. (L. S.)

Zaczém My, przejrzawszy i rozważywszy dokładnie wszystkie powyższe układy i każdy z osobna, potwierdziliśmy wszystkie i każdy szczegółowo, oświadczając oraz niniejszém, iż takowe za potwierdzone i przyjęte uważamy, przyrzekając Naszém słowem Cesarskiém, iż wszystko, cokolwiek w nich jest zawarte, wiernie wypełnimy. Dla nadania temu wiary i mocy, niniejszy dokument ratyfikacyi Naszéj Własną ręką podpisaliśmy i nakazaliśmy zatwierdzić takowy przez przywieszenie do niego Naszéj pieczęci większéj. Dan w główném mieście Naszém Wiédniu dnia dziewiątego miesiąca Grudnia roku Pańskiego Tysiąc ośmset pięćdziesiątego czwartego, Panowania Naszego w roku siódmym.

Franciszek Józef m. p.

(L. S.)

Hrabia Buol-Schauenstein m. p.

Z rozkazu własnego Jego C. K. Apostolskiéj Mości

Otto baron de ***Meysenbug*** m. p.
Radzca dworu.